MUMIILE se reîntorc!

Descoperiri întâmplătoare, investigații arheologice sau cercetări riguroase au dus de-a lungul timpului la descoperirea unei atitudini a omului față de morți și de moarte, fascinantă, halucinantă și înfiorătoare, totodată. Rămân și semne de întrebare destul de numeroase, în legătură cu morții mumificați. De ce – de pildă – unii au fost îmbălsămați, alții împăiați, alții afumați, alții pur și simplu împachetați? O explicație general valabilă ar fi că se spera în posibilitatea oferirii defunctului unei noi vieți, dincolo. Alți morți însă nu au avut parte decât de ocrotirea pământului sau a climei, care au contribuit astfel la conservarea trupurilor lor. Dincolo de nuanța oarecum tenebroasă cercetătorii se arată interesați de această călătorie într-o lume apusă demult.

Supraviețuitorii multimilenari

Pentru faraonii Egiptului antic, un corp cvasiintact reprezenta garanția vieții eterne, iar îmbălsămarea lui însemna o muncă extrem de minuțioasă. Mai întâi, se extrăgeau creierul și viscerele din trupul mort, care era apoi deshidratat prin scufundare în natron (o sare antiseptică), timp de 70 de zile. După aceasta, era spălat cu apă din Nil, parfumat cu unguente și mirodenii dintre cele mai variate și acoperit prin înfășurare cu un fel de meșe țesute din in foarte fin. „Supraviețuirea" unor asemenea faraoni... norocoși a fost estimată la peste trei mii de ani. Alte mumii egiptene, însă aparținând populației de rând, s-au păstrat în grote-necropole descoperite în plin deșert, datând din anii 500-300 î.Hr., trupurile înfășurate în pânze fiind intacte.

Copila ucisă

Pe muntele Ampato, în Anzi, la peste 6000 metri altitudine, a fost descoperit trupul perfect conservat (în inimă s-a păstrat chiar și sângele) al unei fetițe inca moarte în veacul al XV-lea. Ucisă printr-o lovitură în ceafă, ea a fost sacrificată pentru zeitățile înălțimilor înzăpezite, singurele care cereau ofrande umane. În cazuri speciale (secetă, erupții vulcanice), acest ritual avea menirea de a atenua mânia divinităților, în schimb, micuțele victime dobândind viața veșnică.

Familiile sacre din catacombele Siciliei

În Sicilia, familia este sacră. În virtutea acestui cult, anumiți locuitori ai orașului Palermo și-au îmbălsămat înaintașii, până în secolul al XIX-lea, cu ajutorul nemijlocit al călugărilor capucini. Astfel, aproximativ 6000 de mumii au fost puse la păstrat în catacombele orașului, îmbrăcate în cele mai frumoase veșminte – unele în picioare, altele instalate în sicrie cu încuietori mobile. În postura respectivă, defuncții primesc periodic vizitele descendenților, în cadrul unor veritabile consilii de familie, când defuncții sunt puși la curent cu tot ce s-a mai întâmplat în clanul respectiv.

Sacrificii în mlaștină

Cadavrul perfect conservat al unui bărbat, „bătrân" de peste 2000 de ani, găsit în turbăriile din Tollund (Danemarca), ascunde, în ciuda aparențelor, o dramă greu de imaginat. El este una dintre victimele unui ritual specific epocii fierului, în această zonă: spânzurarea sacrificatului, urmată de aruncarea lui în mlaștină. 350 de asemenea jertfe (?) au fost găsite; acest ritual barbar a făcut să se conserve foarte bine, până la detalii, trupurile păstrate în mediu acid și sărac în oxigen.

Frumoasa adormită

După mai mult de patru milenii, fața și organele interne ale unei foste frumuseți au rămas nealterate. Mumia a fost descoperită în solul salin și uscat al deșertului Tarim (China), alături de alte peste 100 de asemenea relicve. Cea mai mare ciudățenie o reprezintă însă faptul că toate cadavrele purtau veșminte europene de tip mai curând occidental decât chinezesc, mister încă neelucidat.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

După trei milenii, mumiile din deșertul egiptean sunt aproape intacte

Blestemul numărului 4...

Se știe că americanii (și nu numai ei) au o frică teribilă față de numărul 13. La blocuri nu există – de fapt, nu este numerotat astfel – etajul 13, locul nr. 13 lipsește din sălile de spectacol ș.a.m.d. Mai puțin se știe că japonezii și chinezii fug de numărul 4, ca de ciumă. Aparent, motivul ar fi că, în limbile celor două țări, „patru" se pronunță la fel ca „moarte". Efectul, ca și la americani: nu există etajul 4, nici rândul de locuri 4 în avion etc. Dincolo de superstiție, apare însă o realitate extrem de bizară. Sociologul David Phillips, de la Universitatea din California, a comparat, de-a lungul a 25 de ani, datele deceselor a 200000 de chinezi și japonezi, cu datele deceselor a 47 milioane de albi. Rezultatul: în cele două țări orientale, numărul morților în urma unor crize cardiace a crescut cu 27%, în data de 4 a fiecărei luni! Iar întrebarea foarte serioasă a cercetătorului a fost dacă nu cumva cei în „surplus" au murit realmente de frică ori în subconștientul lor s-a produs un enigmatic incident fatal. (A.N.P.)

Către calculatoarele cuantice

(iu)BIȚI PE CULMEA VALURILOR

- ***Calculele paralele – șansa rezolvării problemelor încă insolubile***
- ***Calculatoarele viitorului vor combina structurile electronice cu cele organice***
- ***Teleportarea cuantică – un prim pas spre cele mai puternice calculatoare concepute de mintea omenească***

După 20 de ani

Totul a început în anii 1980 o dată cu retragerea parțială a unuia dintre geniile absolute ale fizicii secolului XX – Richard Feynman, Premiul Nobel pentru Fizică în 1965. Lui i-a venit ideea, fiind vorba de calculatoare, să folosim nu doar cele două posibilități, DA și NU, adică 0 și 1, când în profunzimile atomilor din care suntem cu toții construiți avem un număr imens de stări posibile. Singura condiție era să învățăm să navigăm pe... valurile cuantice.

Direct în apă

Ideea simplu de formulat, dar mult mai puțin lesne de realizat, este un calculator care să folosească 0,1 și toate combinațiile acestora. Ca și cum am avea nu doar comutatorul de la lumină închis sau deschis, ci și orice poziție intermediară a acestuia. Sau, dacă vreți, în loc să mergem din piatră în piatră peste un râu, să ne lăsăm purtați de apă. Nu am ști, nu am putea spune cu precizie unde ne aflăm, dar am merge mult mai repede. Aceasta a vrut Feynman să facă: să exploateze undele pe care Mecanica Cuantică le asociază oricărei particule.

Adio tranzistoare. Cum?

Acolo unde un calculator tradițional „încearcă" pe rând fiecare soluție, un calculator cuantic le încearcă pe toate concomitent. Sigur, obișnuitele noastre tranzistoare, care au făcut posibil „jocul" cu biții, combinarea lor pentru realizarea tuturor calculelor, vor dispărea. Se va recurge direct la atomi și la stările electronilor care, în interiorul lor, se rotesc în jurul nucleelor. Toate aceste stări sunt biții cuantici (qubiții) din interacția cărora va „ieși" soluția finală.

Meduzele memoriei

Memoria noului calculator este cealaltă mare provocare pusă în fața oamenilor de știință și a tehnicienilor. Iar ideea care a apărut aici a fost de a face apel la domeniul biologicului! Mai precis, drept memorie s-ar putea folosi o moleculă „fabricată" prin tehnici de inginerie genetică pornind de la o proteină produsă în mod natural de meduza *Aequorea victoria*. Rezultatele, mai ales cele obținute de italienii de la așa-numitul Centru pentru nanoștiințe și nano-tehnologii din Pisa, sunt de-a dreptul spectaculoase, întrucât fiecare proteină este echivalentă cu o celulă de memorie a unui PC tradițional. Un alt prim pas este astfel făcut, cel care deschide drumul spre utilizarea materialelor organice în realizarea computerelor. Ceea ce deschide perspective greu de imaginat.

La braț cu bătrânul chip

Aparent surprinzător, calculatorul cuantic va fi bun doar pentru probleme complicate! Qubiții nu vor înlocui automat bunii și bătrânii noștri biți, ceea ce înseamnă că viitoarele generații de calculatoare cuantice nu vor înlătura de pe piață calculatoarele tradiționale. Tot ele vor interveni pentru gestiunea bunurilor unei gospodării sau pentru controlul traficului, lăsând supercalculatoarelor cuantice „grija" marilor și complicatelor simulări sau asigurării unor linii de comunicații imposibil de „ascultat". Noi, în viața noastră de toate zilele, vom mai merge un timp la braț cu chipurile cu care ne-am obișnuit...

cum s-ar putea reprezenta un qubit

Ultima oră (?!)

De la marile reviste, cum ar fi *Nature* și marile agenții de presă, la cunoscutele reviste de popularizare, cum este *Quark*, revoluția care se prefigurează în domeniul calculatoarelor a devenit o prezență permanentă: ◆ Fizicienii se și gândesc de pe acum la exploatarea capacității de recombinare a moleculelor biologice, cum ar fi ADN-ul. ◆ La Universitatea Harvard (anunțul a fost făcut în aprilie 2002!) s-a demonstrat posibilitatea transferării de informație cuantică. ◆ La Canberra, alți fizicieni au studiat teleportarea cuantică a informației. Dar această experiență va folosi la realizarea primelor calculatoare cuantice. Autostrăzile informaționale ale viitorului foarte apropiat o vor lua în curând în cu totul altă direcție...

MIHAELA DROBOANȚU

Răpiți de OZN-uri

O familie urmărită de nepământeni

La Conferința pentru studiul răpirilor efectuate de OZN-uri, organizată între 13 și 17 iunie 1992 la Massachusetts Institute of Technology (M.I.T.), au participat numeroase persoane care trecuseră prin situații bizare care puteau fi interpretate drept răpiri. Una dintre acestea era nevasta unui dentist, având trei copii, numită pentru convenință „Pat".

Amintiri de coșmar

Când era copil, veneau s-o viziteze niște creaturi care semănau cu omuleții cenușii, dar parcă aveau o lumină internă. La început întâlnirile erau acasă la ea. Apoi undeva, într-un loc pustiu și liniștit, mai târziu parcă și în interiorul unei nave, despre care însă nu putea da prea multe detalii. Își amintea totuși că văzuse, la un moment dat, conteinere transparente cu embrioni plutind într-un lichid, dar nu credea că ea ar fi fost impliactă în experiențe de inginerie genetică.

Într-o noapte ***Pat*** a văzut câțiva omuleți de circa 1,20 metri lângă patul ei. Erau complet lipsiți de păr, aveau o culoare cenușiu-albăstruie și trei cute orizontale pe frunte. Ca să se apere a apucat pentru o clipă una dintre făpturi de braț. Senzația a fost de parcă ar fi prins un șarpe fără solzi sau poate brațul unei caracatițe; nu se simțea nici un os și nici urmă de căldură. Îndată ce i-a dat drumul, omuleții s-au retras către un glob de lumină în dreptul peretelui și au dispărut prin el.

Soțul și copiii urmăriți și ei

Cu câțiva ani în urmă, soțul ei s-a trezit într-o noapte luptându-se cu invadatori cenușii. Ca să-i alunge, a sărit din pat și a trebuit apoi să se adune de pe jos, deoarece, ametit de somn, se împiedicase. „Au fost *înăuntru* aici!... Aici e casa *mea!* N-aveau ce căuta aici!" striga el. Mult timp după aceea a fost obsedat de ideea că e pe cale să înnebunească. Peste câțiva ani și-a acuzat nevasta că i-a adus extratereștri în casă.

Cu un an în urmă atât ***Pat,*** dar mai ales fiica ei cea mare, de douăzeci de ani, au început să aibă „vise foarte vii" care erau „prea reale să fie doar vise". Se vedeau împreună, în locuri stranii, de pildă la bordul unei nave spațiale. Fata mai spunea că în dormitorul ei uneori noaptea se făcea o lumină atât de orbitoare încât ea nu-și putea deschide ochii.

Dar ***Pat*** și-a auzit, nu o dată, și băiatul, de unsprezece ani, vorbind în dormitorul lui, spunând cuiva „Nu vreau să merg cu voi". Atunci ea mergea să-l liniștească. Băiatul îi mai spunea că noaptea zboară foarte mult...

O dimensiune spirituală?

Pat a relatat, într-o discuție ulterioară – cu reporterul C.D.B. Bryan, care a scris o carte despre conferința din 1992, o întâmplare pe care nu dorise s-o spună în public. Cu patru ani în urmă, într-o seară, era cu un grup la o petrecere într-o stațiune din Missouri. Lăsându-se răcoarea, Pat s-a dus până la cabana în care stătea, la câteva sute de metri, să-și ia o haină. La un moment dat a simțit o adiere, apoi s-a văzut într-un „tunel" invizibil. Câțiva omuleți cenușii au condus-o, plutind, la o navă discoidală. Aici a întâlnit între altele și o ființă înaltă, cu capul acoperit cu o glugă. Avea pielea de o albeață de cretă și ochii negri magnetici. Pat s-a simțit pur și simplu înghițită de această privire, cu toate amintirile și emoțiile ei. Apoi corpul ei parcă „a explodat într-un milion de particule de lumină".

DAN D. FARCAȘ

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

Portrete electrice

Fotografia Kirlian este o metodă electrografică de obținere a unor imagini ale organismelor vii sau ale structurilor biotice prin intermediul curentului electric de înaltă tensiune și înaltă frecvență.

Începuturi... pariziene.

În anul 1896, experiențele Dr. Jodko Narkiewich, lucrând la Paris în laboratoarele celebre al Dr. Baraduc, duc la descoperirea fenomenului amintit, el publicând în săptămânalul *Kraj,* sub titlul „Fotografia în serviciul psihologiei" primele imagini ale interacțiunii dintre doi subiecți umani aflați în raporturi de simpatie, comparativ cu alți doi, aflați în raporturi de antipatie. Pe imagini, în primul caz, apar efluvii luminiscente ce sugerează un contact între vârfurile degetelor, în timp ce în al doilea caz efluviile imprimă o structură luminiscentă ce separă vârfurile degetelor celor doi subiecți.

Procedura ca atare a fost denumită încă din 1889 „electrografie" de către celebrul Barthelemy Navratil, care își publică investigațiile în acest domeniu în *Jurnalul pentru Cercetări Matematice și Fizice,* sub titlul „Noi generări de figuri electrice". Este de menționat faptul că primele lucrări în aceeași direcție fuseseră făcute încă din 1877 de către Lichtenberg, cunoscute chiar ca „figurile Lichtenberg".

Bariera secretului de stat

S. Kirlian, lucrând la repararea unor aparate medicale ce generau curenți electrici de focalizare, constată fenomenul într-un mod independent! Astfel, în 1961, Semion Davidovici Kirlian și Valentina Kirliana publică în *Jurnalul de Fotografie Științifică și Aplicată al URSS* un articol în care este descris pentru prima dată procesul cunoscut astăzi ca *Fotografia Kirlian.* Metoda consta în plasarea unui obiect sau unei părți dintr-un corp direct pe o hârtie fotografică și aplicarea apoi a unei tensiuni înalte (este deci evident cât de complicată este instalația, subiectul uman trebuind să fie asigurat împotriva oricărui accident!) Descoperirea celor doi soți, cum bine știm astăzi, a fost faptul că pe hârtia expusă se observă o „aură" strălucitoare în jurul respectivului obiect. Inițial, acelor lucrări li se face propagandă în cercuri restrânse de către un ziar moscovit, intrigat de noutatea fenomenului. Ulterior, cercetările soților Kirlian sunt continuate în secret, ele dezvoltându-se la Universitatea de Stat Kazahă, mai ales datorită colaboratorilor – Dr. Adamenko și Iliușin.

O nouă fereastră

Imaginile Kirlian, „aura" care se observă, sunt adeseori asociate cu produse ale „bioenergiei", ale „bioplasmei". Mai mult, diferiții fotografi Kirlian pretind că pe fotografii se pot „citi" atât dispoziția subiectului, cât și nivelul puterii psihice. Apoi este cazul impresionantelor imagini în care, deși se taie de pildă o parte dintr-o frunză, frunza apare întreagă – sau, cum se spune, fantoma frunzei tăiate!

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Thomas Mann în vizită la Baron

Prima povestire a lui Thomas Mann începe cu vizita unui artist plastic însărcinat de revista pentru care lucra să-i facă o caricatură marelui scriitor. Se așază amândoi comod în bibliotecă și, cum se întâmplă, din vorbă în vorbă se ajunge la baronul von Schrenk-Notzing. Și așa, între două trăsături de creion care încercau să-i scoată în evidență un amănunt mai hazliu al figurii, desenatorul îl întreabă dacă știa că doctorul își găsise un nou medium. Se numea Willy S., era de meserie tehnician dentar, era practic un adolescent, dar cu atâta pricepere la fizică încât baronul reușise împreună cu el să obțină o serie de rezultate extrem de spectaculoase. El îl descoperise pe Willy Schneider și miraculoasele sale capacități, și nu doar că îl adusese la München, dar îi și găsise de lucru, o locuință și depusese la bancă o sumă de bani pe numele său. Totul cu o condiție simplă: să accepte la demonstrațiile sale pe oricine avea baronul să aducă și, în limita posibilităților, să nu dezamăgească pe nimeni! Baronul avea, după cât se vede, principii foarte stricte privind, cum am spune astăzi „promovarea" intereselor sale! Nu cumva ar dori și Dl. Thomas Mann să asiste la o demonstrație? Artistul plastic îl cunoștea foarte bine pe baron și dacă i se permitea, urma să aranjeze totul... Ceea ce s-a și întâmplat. S-a vorbit la telefon și, într-o seară, cu câteva zile înainte de Crăciun, Thomas Mann și neașteptatul său prieten se aflau într-un tramvai care îi ducea spre reședința baronului von Schrenk-Notzing, într-o zonă rezidențială a capitalei bavareze, nu departe de Karolinenplatz. Baronul trăia într-un lux deosebit. Au fost întâmpinați de un lacheu în livrea care i-a condus într-o anticameră unde și-au lăsat hainele, după care stăpânul casei în persoană a venit să le ureze bun sosit. Avea acel tip desăvârșit de politețe al nobililor care stabilește totuși o clară distanță între cei prezenți. Dar Thomas Mann își amintește că a fost încă și mai interesat de cei pe care i-a întâlnit. A avut surpriza să recunoască un profesor G., renumit zoolog, sportiv și navigator, un om de 45 de ani care afișa o perfectă alură tinerească; apoi un celebru actor al momentului, Emmanuel Reicher, cunoscut inclusiv pe continentul american; o doamnă P., care devenise și mama adoptivă a medium-ului, un pictor polonez, un alt zoolog, un medic elvețian și unul german, acesta din urmă venind cu un tensiometru, o blondă și veselă specialistă în „masaj nervos"...

Prezența medicală și a științelor naturale era contrabalansată de „elementul intelectual profan". Pe de altă parte, mulți participau pentru prima dată la o asemenea demonstrație. Și, la un moment dat, Thomas Mann descoperă, timid, aproape furișându-se, un tânăr pe care nimeni nu i-l prezentase. Era Willy Schneider. Cel pentru care o mare parte din lumea bună a Münchenului venise în acea seară la palatul baronului.

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

M/30

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, județul _____.

Dominarea viitorului

Oglinzi pentru îngeri

Catoptromancia sau enoptromancia reprezintă o străveche metodă de ghicirea viitorului în oglindă, preluată de greci de la magicienii persani. Un vechi basm răspândit printre aceștia spunea că strălucitoarea Lună plină este cea mai mare oglindă a viitorului și războaiele erau prezise după pretinsele pete de sânge care puteau fi zărite – doar de către cei aleși – pe obrazul Selenei.

Preluând și modificând această idee, unii ocultiști ai antichității, evului mediu și chiar mai târziu și-au făcut o adevărată meserie în a „vedea" în oglinzi (sau în suprafețe minerale bine șlefuite) lumea spiritelor și ulterior chiar entități diafane specifice creștinismului. Cel mai renumit și mai controversat personaj al divinației în oglindă rămâne, pentru acest capitol al științelor oculte, englezul John Dee (1527-1606), care timp de peste două decenii a profesat catoptromancia în medii nobiliare europene de cel mai înalt rang. Astăzi ne este greu să acceptăm faptul că un eminent absolvent al Colegiului St.John din Cambridge poate primi o pensie viageră de la un rege (Eduard al VI-lea) numai pentru preziviunile sale „citite și auzite" într-o oglindă special realizată de Dee și păstrată în mare taină, în coperți de aur curat. Mai mult, Maria Tudor și ulterior sora sa, Elisabeta I, au luat decizii politice și hotărâri cu caracter strict personal consultându-l pe „specialistul Dee" (care le-a fixat cea mai bună dată a încoronării!) Și asta în condițiile în care principalii interlocutori ai maestrului erau îngerii Uriel și Rafael! Și, la fel cum urma să pățească peste veacuri celebrul Rasputin, la Curtea ultimului țar al Rusiei, denigratorii lui Dee au vrut să-l ucidă, dar influentul magician a plecat la timp din Anglia, pribegind prin Europa și punându-se în slujba altor capete încoronate.

De neimaginat a fost și toleranța de care s-a bucurat clarvizionarul „traducător al oglinzii magice" atunci când a descris în lucrările sale și „Misterele Creației", alcătuirea și ierarhizarea Cerului și implicarea a doisprezece arhangheli în alcătuirea zodiacelor. John Dee „văzuse" toate aceste taine cu lux de amănunte și inventase un fel de astrologie bazată pe imaginile din oglinda sa secretă. Numai regele Rudolf al II-lea al Germaniei nu i-a mai putut suporta înșelătoriile și l-a închis într-o fortăreață, de unde Dee a evadat cu ajutorul unor complici... Și, în loc să compromită metoda cititului în oglindă, acest magician a reușit să-și formeze numeroși adepți, continuatori ai „operei" sale.

PAUL IOAN

În curând pe șosele

ECO-AUTOMOBILUL

Automobile electrice, cu hidrogen, cu aer – stranii, dar curate. Deocamdată, prea scumpe. Problemele imense de trafic și de poluare, pe care lumea contemporană trebuie să le suporte, fac totuși ca sosirea eco-automobilului să devină un eveniment iminent...

Seamănă cu o motocicletă dar este tot un automobil electric.

Se mișcă... dintr-o suflare...

...Chiar dacă aceasta este a unui puternic jet de aer! Înmagazinat într-un rezervor la o presiune de 300 de atmosfere, neinflamabil, fără pericol de explozie, aerul ajunge la pistoane exact la presiunea necesară, le acționează și... mașina pornește. „Plinul de aer" se realizează cu ajutorul compresorului de bord (care, din păcate, deocamdată are nevoie de 4 ore, aceasta până vor apărea stațiile de alimentare aidoma celor de benzină!). Randamentul automobilului cu aer nu este încă foarte atrăgător, se folosește doar în oraș, autonomia este de numai 200 km, viteza maximă de 110 km/h, prețul între 8500 și 11500 euro, dar anul 2002 poate deveni anul său de lansare definitivă! Iar pe țeava de eșapament nu iese decât aer...

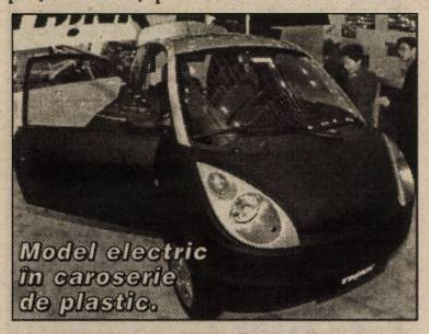

Model electric în caroserie de plastic.

Hidrogen și electricitate

Iată un motor pentru anii 2010. General Motors a prezentat prototipul „*Autonomy*". Un fel de „skateboard" care găzduiește celulele de combustibil și pe care sunt montate componentele automobilului cu hidrogen. Poluare zero: pe țeava de eșapament ies doar vapori de apă. Cu un randament încă nesatisfăcător, cu o autonomie de 100-500 km și cu problemele ridicate de dificultățile de alimentare cu hidrogen, potențialii producători nu au putut fixa nici măcar prețul aproximativ. Interesant însă este că se așteaptă drept avanpremieră primele autobuze cu hidrogen...

Probleme de alimentare...

...Se întâlnesc și în cazul motoarelor cu metan, preconizate a se monta pe mijloacele de transport în comun până în anul 2007. Poluarea cu dioxid de carbon se va reduce cu 25% – de fapt toate formele de poluare vor fi reduse. În special vor dispărea pulberile ușoare pe care le „datorăm" motoarelor Diesel (un autobuz produce 120 de grame în 10 ore!).

Componenta bio!

100 km cu 100 kg de deșeuri! Modelul se numește Advantige R și aparține companiei elvețiene Rinspeed. Poate atinge 205 km/h și este alimentat cu Kompogas, produs din fermentarea deșeurilor organice. Biogazul este deja folosit pentru producerea electricității, dar, cum subliniază Prof. Stefano Consonni de la Politehnica din Milano, utilizarea sa în automobile este ceva mai complicată. Se vorbește și despre Biodiesel, gaz extras din... uleiul folosit pentru a prăji cartofi și care poate fi utilizat drept combustibil pentru motoare diesel. Produce mai puțin dioxid de carbon – în fond, returnează atmosferei ceea ce a fost luat tot din ea, în timp ce arderea combustibililor fosili „revarsă" în aer substanțe „culese" de sub pământ...

Caroserie după bunul plac

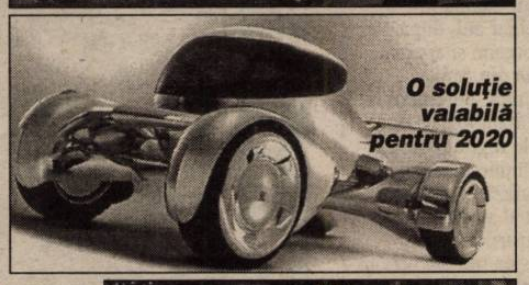

O soluție valabilă pentru 2020

Alimentarea cu biodiesel a motorului

Concurența!

Nu doar motoarele se află în revoluție, ci și caroseriile! De la modelele „astronautice" cu trei roți și aspectul spațial al modelului Moonstar așteptat prin 2020, până la „automobilul sensibil" proiectat de Toyota, care poate arbora un zâmbet la apropierea stâpânului, se mișcă așa, ca și cum ar da din coadă, și dacă cel ce se urcă la volan este nervos, îi pune imediat muzica potrivită pentru a-l destinde. Cum se spune, idei au oamenii, bani să fie...

MIHAELA DOROBANȚU

Anatomia secundei

SÂNGELE ALBASTRU

Povestea – tristă – ar fi putut fi scrisă în România. Iat-o

Cu mai bine de 20 de ani în urmă, medicul rus – sovietic, atunci – Felix Beloiarțev – descoperă un înlocuitor al hemoglobinei, al sângelui uman, oxidant și purtător al hranei pentru celulele din corpul nostru. Colegii, bineînțeles, tabără pe el – cam cum a pățit doctorul Ladislau Elthes, cu ceaiurile sale de protecție hepatică sau celebrul – acum – doctor Pușcaș, cu Ulcosilvanilul său sau legendara – acum! – Ana Aslan, cu misteriosul său preparat de întinerire, Gerovitalul. Lumea academică sovietică, la fel, s-a repezit să-i pună bețe în roate urmare a principiului: dacă nu au făcut americanii sau nemții invenția asta, cum ai să reușești așa ceva, tu, un amărât de medic din orășelul Pușcinc? Vă spun. Exact ca la noi.

În prima sa parte de existență, problema perfluoranului – așa se numește sângele sintetic – are o rezolvare simplă și neașteptată: medicul cercetător Felix Beloiarțev nu rezistă tensiunii create și se sinucide. Apoi cad, pe rând, Uniunea Sovietică și puterea Academiei Ruse, vine economia capitalistă – și cui îi mai arde de știință și cercetare științifică?

Povestea are însă o continuare, pentru că un prieten al lui Beloiarțev, pe nume Hensik Ivanski, crede în „sângele albastru", cunoaște bine experiențele din deceniul IX de la Pușcino și își convinge colegii să revină în laboratoarele de acasă, la comoara care stă îngropată. Revin circa 40 de medici, chimiști și laboranți, susținuți, de această dată, de administrația conștientă că sângele pentru transfuzii este o mare problemă – căci verificarea, filtrarea și păstrarea celui de la donatori prezintă riscuri și cheltuieli din ce în ce mai mari – iar rezolvarea acestor probleme poate însemna un uriaș pas înainte în știință, dar și profit gigantic. Acțiunea prinde viteză și pentru că doi dintre foștii colegi de echipă ai lui Beloiarțev au plecat spre alte zări – și acolo unde sunt dezvoltă, pe bani americani și germani, tot substitutul de sânge, zis „albastru".

Ce speră acum Ivanski, conducătorul proiectului? Că totuși, cei 20 de ani avans ai rușilor în cercetarea privind perfluoranul le vor aduce acestora întâietatea. Al doilea: că un particular va investi în această aventură pentru a vinde licența altora, deci doar pentru speculă. Al treilea: că însuși statul rus va constitui instalațiile – simplisime, se pare – de producere a perfluoranului sau că o bancă îi va împrumuta cu bani pe cercetătorii implicați, pentru a construi ei fabrica și pentru a avea astfel întâietatea – și chiar monopolul, pentru o vreme, de ce nu – în realizarea, pe scară industrială, a hemoglobinei sintetice. Și, patru: că fabrica de perfluoran va fi construită chiar la Pușcino, adică acolo unde invidia, gelozia, răutatea și prostia colegilor de breaslă l-au făcut pe Felix Beloiarțev să-și pună capăt zilelor.

Face-vom și noi vreodată la fel, cu Boicilul, Ulcosilvanilul, Gerovitalul, Ossidenta și tehnologia anti-paradontoză ale lui Osipov-Sinești, preparatele antireumatice ale lui Ionescu-Călinești sau stimulentele pe bază de cătină ale biochimistului Ion Brad?

ALEXANDRU MIRONOV

Variațiile climei și șocul civilizațiilor

Paleometeorologii de la Universitățile Georgia și Maine (SUA) susțin într-un studiu recent că schimbările climatice radicale din perioada epocii de piatră au constituit un impuls pentru inteligența omului, vicisitudinile vremii (lungi sezoane ploioase și/sau secetoase) obligându-l permanent la inovații în domeniile esențiale supraviețuirii.

Răcirea de acum 5-6 mii de ani a premvestit primul fenomen El Niño (periodica încălzire a apelor Pacificului) din istorie care a putut fi consemnat ca atare de către paleometeorologi. Pe baza urmelor fosile descoperite (cu preponderență în America de Sud) s-a tras concluzia că acum cinci mii de ani temperatura în zona coastelor peruane și chiliene de astăzi temperatura anuală a apelor Pacificului era cu 4 grade Celsius mai mare. Acest străvechi fenomen El Niño a generat o pronunțată instabilitate climatică: adevărate diluvii pe coastele americane și secete prelungite în Asia și nordul Africii. Ansamblul modificărilor a reprezentat o provocare pentru om, acesta văzându-se astfel nevoit să-și ia măsuri de „apărare". Astfel, prof. Elizabeth Reitz (Univesity of Georgia) afirmă că marile construcții de genul templelor și piramidelor (sud-americane și egiptene), amenajările unor cursuri importante de fluvii (Nil, Ind, Eufrat etc.), cât și debutul realizării aglomerărilor urbane în preajma acestora s-au datorat nevoilor impuse de vitregiile imprevizibile ale vremii din acele timpuri. Dezvoltarea resurselor alimentare (o dată cu diminuarea pescuitului) și trecerea de la viața nomadă la sedentarism, modificarea unor tradiții cultuale și culturale, îmbunătățirea îmbrăcămintii și perfecționarea, în general, a gospodăririi avutului au reprezentat alte consecințe favorabile ale confruntării cu vitregiile naturii. Este foarte probabil ca apariția unor noi forme de religie – precum panteonul egiptean concretizat prin marile piramide sau formele de observare astronomică și de ritual de tipul megaliților – să se datoreze unei noi spiritualități generate de confruntarea cu durele fenomene climatice antice.

Ceea ce s-a petrecut acum mai multe mii de ani din punct de vedere meteorologic are legătură directă cu ceea ce se întâmplă astăzi. Fenomenul El Niño, coroborat cu efectul de seră (rod al industrializării galopante în regiunile dezvoltate ale lumii) au început deja să schimbe mentalitățile oamenilor de știință și să provoace o îngrijorare generalizată asupra raportului dintre creșterea demografică și resursele de hrană și apă dulce. Se pare că un nou șoc „civilizator" este pe cale să se producă, în pofida rezistenței interesate opuse de societatea modernă, condusă după aspre criterii economice.

PAUL IOAN

Oameni care trăiesc două vieți

SOMNAMBULII

Pe la 1850, la un colegiu de fete din Savoia, mai multe eleve au ieșit noaptea din dormitoare, s-au cățărat rapid până în vârfurile copacilor din vecinătate, după care au început să facă o serie de acrobații extrem de periculoase, însă cu o agilitate uluitoare, ajungând până la salturi dintr-un arbore în altul. Isterie colectivă – și-au dat verdictul membrii unei comisii de anchetă. Era vorba despre ceea ce noi numim somnambulism.

O a doua existență, cea nocturnă

Somnambulii nu sunt indivizi care umblă noaptea pe acoperișuri, cu ochii deschiși hipnotic și cu brațele întinse înainte. Pe de altă parte, interdicția de a le tulbura această existență nocturnă prin gesturi sau adresări directe este impusă doar ca principiu. Dacă o persoană din preajmă îi vorbește normal somnambulului, invitându-l – de pildă – să se întoarcă în așternutul său, de obicei el se va executa, docil; cel mult, se va trezi pentru o clipă, dar va adormi din nou, imediat. Cu totul altfel stau lucrurile în cazul celor ajunși în locuri foarte periculoase, precum fetele de la colegiul francez. Un zgomot puternic, un strigăt îi pot trezi, generând vertijul instantaneu și căderea fatală, de la înălțimea respectivă. Fenomenul se manifestă și cu bolnavii aflați în locuri neprimejdioase dacă sunt treziți, prin derută, amețeală, lipsă de energie. E, într-un fel, paradoxal, căci ei demonstrează că au o forță și o rezistență imposibil de manifestat în afara crizelor de somnambulism: fac treburi foarte grele în timp record, fără a da semne de oboseală, la fel ca niște automate.

Vieți duble

Psihiatrii au pus în evidență tipuri de somnambuli, precizând că automatismul invocat deseori nu înseamnă și hazard, căci aceștia urmăresc un fel de vis derulat în minte și care trebuie pus în practică. Francezul Yves Pélicier amintește cazul unei fetițe pedepsite sever de profesoară, la cursuri, care s-a ridicat noaptea din pat, pentru a rezolva exerciții de matematică... dormind. La polul opus, somnambulii agresivi pot ajunge chiar la crime. Astfel, un țăran „trezit" brusc, peste noapte, a simțit că trebuie să distrugă făptura demonică, pe care o vedea lângă el. A procedat întocmai, dar și-a dat seama prea târziu că își ucisese soția. De fapt, bolnavul uită tot ce s-a petrecut cu el, ceea ce motivează și neidentificarea cauzelor fenomenului.

O boală care descătușează?

Psihiatrii au stabilit perioada declanșării crizelor: după terminarea bruscă a primului ciclu de somn (60-90 minute), înaintea trecerii la somnul ușor, cu vise. Se estimează că peste 40% dintre copii au cel puțin un acces de somnambulism, între 6 și 16 ani, dar nu este ceva patologic la această vârstă. La adulți, se vorbește despre boală, în cazul formelor mai complicate; totuși, ea se poate transmite de la părinți, la copii, perioada cea mai delicată reprezentând-o adolescența. Acum, crizele indică un stres psihologic. Dacă tânărul se exteriorizează greu, în legătură cu aspectele vieții percepute de el drept negative (gelozie, culpabilitate, furie, ură etc.), „plimbările nocturne" îi permit defularea, ducând un fel de viață dublă. Oarecum liniștitoare este convingerea psihiatrilor că somnambulismul se vindecă, cu o probabilitate mai redusă în cazurile „terorizante". Rămân, în schimb, „de ce"-urile...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

În îmbolnăvirile digestive, alimentaţia are rol deosebit. Se ştie că aparatul digestiv, stomacul, este primul care intră în conflict cu alimentul dăunător. Acesta, într-un fel, îl tolerează luni şi chiar ani, după care pot apărea şi reacţii negative ale altor organe şi aparate. Astfel, cel mai frecvent, simptomele vin din zona cardiovasculară, renală sau chiar endocrină. Suferinzii de afecţiuni digestive ştiu cât este de important alături de tratamentul medicamentos şi cel adus de regimul alimentar. Puţine persoane apreciază rolul deosebit al servirii prânzurilor ritmic. Acestea trebuie servite la ore fixe, în atmosferă destinsă, fără enervări ori tensiuni. Proaspăt pregătite, preparatele aduse la masă trebuie să aibă temperaturi potrivite (nici fierbinţi, dar nici prea reci, iar alimentele să fie bine mestecate şi consumate cu plăcere.

ALIMENTAŢIA CORECTĂ este sănătate

Se vor evita pe cât posibil preparatele reîncălzite, ce au fost pregătite cu 2-3 zile în urmă, chiar dacă au fost ţinute la frigider. Bolnavii cu afecţiuni digestive nu vor servi alimente fierbinţi, dar nici pe cele de la gheaţă. Consumul îngheţatelor le poate fi dăunător. În plus, trebuie evitate complet condimentele, rântaşurile, ceapa prăjită, aluaturile dospite ori preparate cu praf de copt, ca şi pâinea aburindă, caldă.

Nici dulciurile concentrate nu vor fi consumate ca atare, mierea se va folosi la prepararea oranjadelor, ciocolata va fi folosită în cantităţi mici, în alte preparate şi nu vor fi date niciodată bolnavului pe stomacul gol. Fiind excitante puternice, aceste „alimente" fac să crească secreţiile gastrice, ceea ce înrăutăţeşte starea bolnavului de stomac. Cum cele mai multe afecţiuni digestive sunt cronice, regimul alimentar va fi echilibrat caloric şi respectat luni sau chiar ani de zile. Conţinând proteine, glucide, lipide, vitamine etc., alimentaţia bolnavului digestiv se fixează în funcţie de toleranţa fiecăruia, pentru că adeseori, în aceeaşi boală, sunt indivizi care tolerează un aliment, pe când altora le face rău.

Dacă după prima încercare un aliment pare a fi respins, reluarea acestuia se face după câteva zile şi numai declanşarea aceloraşi simptome va permite eliminarea lui completă de pe lista de meniuri. Când în unele boli ale cavităţii bucale bolnavii acuză dureri şi usturimi la nivelul gurii, alimentele respective trebuie pregătite bine fierte, pasate, carnea trecută de două ori prin maşina de tocat, fără condimente şi fără zeamă de lămâie.

După prânz bolnavul digestiv va bea un ceai călduţ, neîndulcit. Dacă se resimt adesea greutăţi la înghiţirea preparatelor, acestea vor fi administrate sub formă de paste, bine mestecare şi luate în cantităţi mici. În plus se vor evita cruditătile, supele se vor îngroşa cu griş, se vor prepara budinci, sufleuri, papanaşi fierţi.

Este de preferat să se pregătească alimente concentrate cu aport mare de calorii ca piureuri de legume îmbogăţite cu gălbenuş de ou, unt, smântână. Întotdeauna, după masă, bolnavul gastric va rămâne cel puţin 30-40 de minute în activitate, nu se va aşeza pe pat.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII ● INDISCREŢII ● INDISCREŢII

Mamă grijulie

Tulburătoare pe ecran, Angelina Jolie este o mamă tandră în viaţa cotidiană. Ea face din Maddox, fiul său adoptiv, de origine cambodgiană, un adevărat star. La vârsta de un an, are deja o frizură rebelă, chiar dacă mai plânge după tetină. Oricum, micuţul reuşeşte să-i redea zâmbetul mamei într-un moment când relaţia ei cu Billy Bob Thornton nu străluceşte!

Din nou mireasă

Nu sunt două săptămâni de când Julia Roberts s-a măritat cu cameramanul Daniel Moder. Nunta a avut loc la proprietatea actriţei din New Mexico. Julia, cunoscută mai ales pentru rolul din „Pretty Woman", după mariajul eşuat cu Lyne Lovett, cântăreţ de muzică country, este la a doua căsătorie. Viaţa sentimentală a Juliei Roberts a fost în atenţia „indiscreţilor" tot timpul. După o legătură amoroasă, ce a durat patru ani, aceasta s-a despărţit, anul trecut, de Benjamin Bratt, fostul ei iubit.

Ameţită de iubire

Nimic nu este imposibil pentru Claudia Schiffer. Căsătorită în cel mai mare secret cu Matthew Vaughn, abandonează superba vilă din Palma de Majorca pentru a-şi construi un nou palat pe aceeaşi colină, dar câteva zeci de metri mai sus. Pentru a reuşi acest lucru Claudia s-a bucurat de un privilegiu regal. Relege Spaniei, Juan Carlos, a intervenit pentru a i se da autorizaţie de construcţie în acest mic paradis protejat. Astfel, „cuibul iubirii" se poate clădi spre al şaptelea cer...

Îmbrăţişare

Cu certitudine, prinţul Albert de Monaco are o slăbiciune specială pentru tinerele femei cu părul blond. În faţa lor prinţul coboară garda. Cine este această nouă prietenă pe care o îmbrăţişează la Saint-Tropez fără teamă de indiscreţi? Dificil de urmărit agenda eternului seducător care, la 43 de ani, crede, de fiecare dată, că a descoperit marea iubire. Pentru gazetari, cea din imagine rămâne deocamdată... o frumoasă necunoscută.

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă din Cluj-Napoca, doamna Matilda Schuster Tudoriu, ne îndeamnă să savurăm acum, dar şi la iarnă, aromele fructelor de sezon:

GEM DE VIŞINE

La un sirop, alcătuit dintr-un kg de zahăr, legat ca penru dulceaţă, se adaugă 1 1/2 kg vişine, fără sâmburi, şi se pune la fiert, până se înmoaie vişinele. Înainte de a fi legat gemul, se adaugă zeamă de la 1/2 lămâie. Se fierbe la foc încet, chiar în cuptor. Se pune fierbinte în borcane. Se leagă cu celofan sau se pun capace.

GEM DE CAISE

Se spală, se curăţă de codiţe şi părţi vătămate sau pătate. Se curăţă de coajă şi li se scot sâmburii, apoi se amestecă cu 750 g zahăr la 1 kg de caise. Se pun într-un vas de plastic sau porţelan. Se amestecă bine cu zahărul şi se lasă până a doua zi. Se pun apoi la fiert într-un vas, se amestecă uşor cu lingura şi se introduce cratiţă în cuptorul încins. Se amestecă din când în când cu o lingură de lemn. Se toarnă fierbinte când este gata, în borcane încălzite.

DULCEAŢĂ DE CAISE COAPTE

1 kg zahăr, 3 pahare apă, 40-60 caise, după mărime, sâmburi de caise curăţaţi.

Caisele bine coapte, dar încă tari şi nepătate, se curăţă de coajă. Pe măsură ce le curăţăm, se introduc în apă unde am pus o lingură de bicarbonat de sodiu alimentar în care se lasă 2-3 ore. Se clătesc în apă rece, se scot sâmburii cu un beţişor subţire să nu se sfarme, se întind pe o cârpă curată. Se face siropul legat bine, se trage vasul pe marginea maşinii. Se introduc caisele şi se lasă să stea 15 minute. Se pun apoi la fiert la foc iute. În timp ce fierbe dulceaţa cratiţa se mişcă uşor. Dulceaţa este gata când siropul stă bob. Se dă cratiţa deoparte să se răcească şi răcită dulceaţa se pune în borcane, se leagă cu celofan. Se pune în cămară.

SIROP DE ZMEURĂ

3 pahare (borcănele) suc de zmeură, 1 kg zahăr, suc de lămâie.

Se pune zahărul într-o cratiţă, se adaugă trei pahare cu suc de zmeură şi se pune la foc mic până se topeşte zahărul, apoi la foc iute. Se lasă să fiebă iar când începe să se lege se adaugă sucul de lămâie; se mai lasă să dea 2-3 clocote. Când este gata, se dă deoparte şi se toarnă în sticle printr-o pâlnie peste care am pus un tifon dublu. Sticlele să fie calde şi puse cu fundul pe două cuţite ca să nu se spargă. Se pune siropul fierbinte, se pune puţin conservant, se leagă cu celofan, se sterilizează. A doua zi se pun în cămară.

CAISE CU PESMET

500 g caise, un pahar rom, 5 linguri zahăr, 6 linguri pesmet.

Se spală şi se taie în două caisele, se scot sâmburii, se pun în rom amestecat cu zahăr, pentru 1-2 ore. Apoi se scot, se scurg, se presară pesmet fin şi se prăjesc în unt. Se servesc cu zahăr pudră sau cu frişcă.

CAISE CU FRIŞCĂ

15 caise, 250 g zahăr, 1/2 pahar cu apă, 500 g frişcă.

Se spală caisele, se taie în două. Se face un sirop din zahăr cu apă, se adaugă caisele şi se lasă să dea un clocot. Se scot, se lasă la răcit. Pe un platou se aşază frişca şi se înfig pe jumătate în ea caisele însiropate.

Dosarele frumuseţii

MĂŞTILE VERII

Nu vă spunem o noutate, în timpul verii tenul este deosebit de fragilizat şi, în consecinţă, necesită îngrijiri atente pentru a atenua efectul nefast al soarelui. Chiar dacă este corect protejat cu o cremă-ecran, echilibrul de la nivelul epidermei este perturbat de căldură, de vânt şi de soare. Pentru a contracara aceste agresiuni sunt recomandate măşti foarte active.

◆ La temperaturi la peste 30ºC epiderma transpiră abundent şi se deshidratează rapid. Soluţia imediată o reprezintă aplicarea unei măşti hidratante. Cu un conţinut bogat în agenţi hidratanţi, texturile gel, apoase sunt de preferat emulsiilor grase.

◆ Este o eroare să se creadă că pielea cu cât este mai bronzată rezistă mai bine la căldură. Se impune o mască decongestionantă, care scade temperatura cutanată şi revigorează celulele.

◆ În timpul verii razele ultraviolete nu încetează să acţioneze asupra „capitolului" de tinereţe a pielii, perturbând şi capacitatea naturală de apărare. Pielea îşi pierde fermitatea, fapt ce impune folosirea cu regularitate, în fiecare seară, a unei creme active.

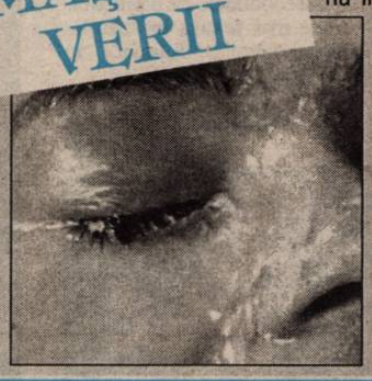

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 30
Valabil până pe data de: 1 AUGUST 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Pentru părinţi

Şi în vacanţă e nevoie de „orar"

Anotimpul vacanţelor se poate transforma într-un timp al unor acumulări deosebite pentru copilul dv. Indiferent că trece într-a II-a sau a XII-a, mai ales în vacanţă, un „orar" bine stabilit poate avea efecte miraculoase asupra dezvoltării elevului. Dacă în programul celor mari întâlnirile cu prietenii sau orele petrecute în faţa calculatorului sunt preponderente, pentru şcolarii mici vacanţele sunt un prilej pentru a le dezvolta gustul pentru lectură, dar şi pentru explorarea şi cunoaşterea naturii. Incitaţi-i să descopere, din joacă, spaţiul ce ne înconjoară. Micul explorator, ghidat bine de părinţi, va învăţa să observe atent detalii, fenomenele din natură, ajungând să le afle şi să le înţeleagă legile.

Nu faceţi din vacanţele copiilor dv. un sezon al timpului pierdut.

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Remedii naturale

Scaiul vânăt domoleşte tusea

Cunoscut şi utilizat din cele mai vechi timpuri în tratarea diferitelor boli, ***scaiul vânăt*** creşte de obicei pe terenuri fără culturi, cum ar fi păşunile, şi se recoltează în momentul înfloririi (iulie-august). Ca plantă medicinală, în afară de rădăcini, se folosesc toate componentele părţii aeriene (tulpină, frunze, floare).

◆ Prima lui uitilizare empirică a fost legată de tratamentul *tusei spastice şi convulsive*. S-a dovedit că, pe lângă acţiunea de fluidificare a secreţiilor bronşice şi eliminarea lor mai uşoară, are şi valenţe antibacteriene. Se prepară sub formă de decoct (se fierb timp de 5 minute două linguri de plantă uscată şi mărunţită la o cană cu apă). Se bea în mai multe reprize o cană de ceai pe zi, îndulcit cu miere.

◆ La fel de eficient este *în stimularea diurezei* deoarece substanţele din compoziţia sa acţionează asupra epiteliului renal, mărind cantitatea de urină eliminată, ceea ce contribuie la purificarea organismului. Preparatul este tot un decoct, dintr-o linguriţă de plantă la o cană cu apă. Se beau 2-3 căni de ceai pe zi, îndulcit tot cu miere.

◆ Se poate folosi şi *în tratamentul dermatozelor* sau *eczemelor* sau *ca adjuvant în paradontoze*. Se prepară un decoct concentrat din două linguri de plantă la o cană cu apă. Se fierb la foc domol 10-15 minute, timp în care se completează apa evaporată. În dermatoze se aplică sub formă de comprese, iar în paradontoze decoctul călduţ se ţine în gură cinci minute, apoi se elimină. Tratamentul se repetă de 3-4 ori pe zi.

Leuşteanul lecuieşte bolile de stomac

Din bine cunoscutul ***leuştean*** se folosesc în scop curativ frunzele şi rădăcinile bine spălate, despicate în fâşii longitudinale şi uscate. Cu un conţinut bogat în ulei esenţial, săruri minerale, tanin şi acizi necesari organismului, este recomandat în *indigestii* şi *colici intestinale*, dar şi în *tratarea adjuvantă a hipertensiunii* sau *în calmarea durerilor reumatice*.

Se utilizează sub formă de infuzie preparată din două linguriţe de frunze uscate la o cană cu apă clocotită. Se beau două căni pe zi. O altă reţetă constă în prepararea unui decoct dintr-o linguriţă de rădăcină mărunţită la o cană cu apă, care se fierb 10-15 minute. Se beau 2-3 căni zilnic.

În durerile reumatice se poate recurge şi la comprese sau fricţionarea zonei dureroase cu un decoct dintr-o linguriţă de rădăcini de leuştean la o cană de oţet din vin, fierte 10 minute.

Kilogramele acumulate IARNA nu se pierd VARA

Multe persoane susţin că nu e nici o problemă să dea jos vara kilogramele acumulate peste iarnă. Dar cercetătorii spun că asta e doar o iluzie sau poate doar o consolare când silueta o ia razna. Şi în orice caz, susţin ei, nu e o soluţie bună pentru sănătate. În anul 2000, două echipe de medici americani de la National Institutes of Health din Bethesda şi-au propus să studieze acest subiect. Şi au ajuns la concluzia că surplusul de greutate dobândit peste iarnă nu se pierde total în restul anului. Repartizat pe trup pe ici-colo, tot mai rămâne cel puţin un kilogram şi asta după cure drastice de slăbire iniţiate înainte de venirea verii. Ceea ce înseamnă că, în câţiva ani, diferenţa de greutate devine importantă. Înaintând către a doua parte a vieţii, acumularea aproape nesemnificativă dar constantă de kilograme ajunge să se traducă prin exces ponderal sau obezitate, deci un factor de risc cardiovascular, de diabet sau alte boli serioase.

Vom avea peste 5 ani un VACCIN anti-SIDA?

Mai mult ca sigur că nu!

Pentru a fi posibilă punerea la punct a unui vaccin este obligatorie depăşirea dificultăţilor legate de caracteristicile virusului HIV; ca orice alt retrovirus, HIV îşi inserează propriul genom în celulele sănătoase pe care le atacă, ceea ce produce o stare de infecţie permanentă. În această ipostază, poate să persiste fără să se multiplice neapărat, însă riscul acestui „rezervor" de infecţie e prezent şi oricând situaţia poate scăpa de sub controlul organismului. În plus, virusul HIV are o extraordinară capacitate de a se transforma. Modificându-se continuu, virusul păcăleşte sistemul imunitar care fabrică anticorpi pentru un anumit „inamic", dar la faţa locului se trezeşte că trebuie de fapt să se confrunte cu alt... „duşman" pentru care nu deţine armele necesare.

Absenţa unui model animal identic cu omul complică deopotrivă lucrurile. HIV declanşează SIDA numai la om. Cimpanzeii pot fi infectaţi, dar nu dezvoltă maladia. S-a dovedit că doar SIV (virusul imunodeficienţei la maimuţe), foarte apropiat de HIV, cauzează macacului o boală asemănătoare cu SIDA la om, motiv pentru care deocamdată este folosit ca model experimental. Totuşi, testele de vaccin efectuate pe maimuţe cer mult timp pentru formularea concluziilor. Din raţiuni ştiinţifice, e nevoie de numeroase injecţii şi rapeluri pentru a se putea vorbi de eficienţa imunităţii şi totodată de durata de protecţie.

ADEVĂRURI CRUDE

Virusul însă continuă să se extindă.

■ Africa este continentul cel mai afectat, 70% dintre persoanele din întreaga lume, contaminate cu HIV, aparţinând acestei zone.

■ Africa de Sud este ţara în care prevalenţa SIDA înregistrează cea mai rapidă creştere, populaţia adultă fiind de 30 de ori mai expusă riscului de infecţie în comparaţie cu cea din India sau Brazilia şi de 300 de ori mai mult în comparaţie cu China.

■ Pe continentul african, 800000 de copii sub 15 ani se contaminează anual, în timp ce 14 milioane de copii aparţinând aceluaişi grup de vârste sunt orfani, părinţii lor înscriindu-se printre victimele epidemiei.

■ SUA nu este dispusă să aloce 10 miliarde dolari anual pentru atacarea maladiei şi descoperirea unui vaccin datorită faptului că peste 90% dintre bolnavi sunt în afara graniţelor ei. Oricum, un vaccin ar fi atât de scump încât doar bolnavii din ţările dezvoltate ar avea acces la el, cei din ţările în curs de dezvoltare urmând a fi sacrificaţi.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

M.N. din Alexandria. *Deşi, după cum spuneţi, vă vine să credeţi uneori că fiica dv. se foloseşte de scuza „mă doare rău capul" pentru a se eschiva de la diferite obligaţii zilnice (lecţii, meditaţii, alte activităţi...), nu excludeţi posibilitatea că de regulă crizele pe care le acuză sunt chiar reale. Poate fi*

MIGRENA LA VÂRSTA ADOLESCENŢEI

vorba de o migrenă „juvenilă", apărută pe fondul modificărilor induse în organism de perioada pubertăţii, după cum cauza poate fi legată de o sinuzită cronică, o infecţie rinofaringiană etc. sau chiar de o stare de oboseală fizică şi intelectuală foarte accentuată, de fumul de ţigară, de alimente cu efecte alergice (căpşuni, mazăre – în această perioadă), de instalarea ciclului menstrual şi aşa mai departe. Migrena este de obicei localizată frontal sau în zona cefei şi cel mai adesea se însoţeşte de greţuri, stări de vomă, fotofobie (ochii nu mai suportă lumina). Senzaţia de rău este suficient de pregnantă că persoana în cauză să simtă nevoia să întrerupă orice activitate, preferând... să zacă în pat, cu ochii închişi şi draperiile trase, exact ca fiica dv. Trebuie să ştiţi că orice sursă de lumină sau de zgomot îi accentuează durerea şi starea de rău general. Durerea se accentuează o dată cu mişcările bruşte ale capului; tocmai de aceea orice persoană în criză de migrenă preferă să stea nemişcată. În concluzie, vă sfătuim să nu plecaţi de la premisa că... toate crizele de migrenă ale fiicei dv. sunt simple invenţii şi să lămuriţi situaţia mergând la medic, pentru un consult.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

SIDA ucide forţa de muncă

Unele ţări africane ar putea pierde un sfert din forţa lor de muncă în următorii 20 de ani, a avertizat o importantă oficialitate din domeniul sănătăţii, care, însă, a evocat şi posibilitatea apariţiei unui vaccin anti-SIDA până în anului 2005, fapt ce dă un dram de speranţă celor afectaţi, relatează Reuters. În ţările sub-sahariene africane peste 20 la sută din rândul populaţiei adulte este infectată cu virusul HIV, ce provoacă SIDA, s-a anunţat la Organizaţia Mondială a Sănătăţii (OMS). În Botswana, Lesotho, Swaziland şi Zimbabwe, de pildă, rata mortalităţii este de unu la trei persoane.

Doresc să am cu cine să-mi împart bătrâneţea

„Am 66 de ani şi sunt pensionar. Soţia mea a murit acum 7 ani şi credeam că am să rămân singur tot restul vieţii. De ceva timp însă, mi-a încolţit ideea de a mă recăsători, ca să am cu cine să-mi împart bătrâneţea. (...) Aş vrea să fie cam de vârsta mea şi gospodină, şi drăguţă, cochetă, de familie bună şi eventual să aibă şi ceva bani, nu că n-aş putea să o întreţin, dar nu aş vrea să mă ia doar pentru bani..."

– Dragă domnule D., e foarte bine că v-aţi gândit să nu mai trăiţi singur de acum înainte, pentru că se spune că bătrâneţea e grea, dar eu cred că ar putea să fie frumoasă dacă aţi avea pe cineva alături.

Spuneţi că nu aţi găsit încă pe cineva care să corespundă „cerinţelor" dumneavoastră. Sunteţi dezamăgit. Dar e firesc... Ce aţi dori dumneavoastră de la o femeie e destul de greu de găsit şi la 30 de ani. Vine o vârstă când, cu mici excepţii, o femeie se uită la un bărbat în primul rând pentru o situaţie materială mai bună, în al doilea rând pentru a evita singurătatea şi, probabil, de-abia în al treilea rând, din dragoste. Deci, e puţin probabil să găsiţi o femeie cu o situaţie financiară bună care să fie dispusă să se „înhame" la o căsătorie la această vârstă. Pe urmă, dacă ar fi prea frumoasă şi gospodină pe deasupra, ar fi puţin probabil să fie singură, chiar dacă ar fi văduvă, ca şi dvs. În definitiv, nu sunteţi singurul bărbat, la această vârstă, care doreşte să-şi refacă viaţa.

Eu cred că, dacă vreţi cu adevărat să nu îmbătrâniţi singur, ar fi mai bine să vă mai scadă din „pretenţii". Gândiţi-vă, eventual, la o listă de priorităţi cu calităţile pe care ar trebui să le aibă „aleasa". Ce puneţi pe primul loc şi la ce aţi putea renunţa. Aşa aveţi mai multe şanse să vă realizaţi visul.

În al doilea rând, poate ar fi bine să apelaţi la sfatul unui psiholog, care să vă ajute să acceptaţi mai uşor vârsta pe care o aveţi şi să vă găsiţi un rost mai departe, cu sau fără o parteneră de viaţă.

Pe de altă parte însă, eu zic să nu dezarmaţi. Poate apărea oricând femeia mult visată. E o chestiune şi de şansă, dar cred că şi de soartă. Ar fi păcat ca „ea" să fie la un moment dat lângă dvs. şi să nu o vedeţi pentru că aţi renunţat să o mai căutaţi. Cred că toţi avem ocazia să trăim bine şi frumos, totul este să ne dăm seama ce înseamnă asta pentru noi. Dacă pentru dumneavoastră o astfel de femeie ar însemna din nou fericirea, atunci nu aveţi dreptul să nu continuaţi să o aşteptaţi. Succes!

MIHAELA DOROBANŢU

VITRINA CU ZOO

Două maimuţe nou nouţe

Giganticul bazin amazonian nu se dezminte. Izolarea faunei din această fabuloasă regiune a planetei oferă an de an prilejul descoperirii de noi specii de vieţuitoare. Cele mai noi exemplare scoase la lumină sunt două specii de maimuţe de talia unei pisici. Din 1968 şi până-n prezent, numărul speciilor noi de astfel de primate amazoniene se ridică la 28, iar în întreaga lume a junglelor Terrei totalul este de 38.

Descoperirea a fost făcută de cercetătorul olandez Marc van Roosmalen, care reuşeşte an de an să pătrundă în magnifica diversitate biologică a sutelor de insuliţe formate de râurile afluente ale Amazonului – în cazul de faţă fiind vorba de râul Madeira. Adulţii ambelor specii ajung la greutatea de 6,5 kilograme, iar în varietatea cromatică a blănii lor predomină argintiul. Diferenţa o fac „coroanele" negre sau roşcate ale frunţii, culoarea bărbiei şi a petelor de pe piept. Importanţa găsirii de noi primate, indiferent de specie, este cu atât mai mare, cu cât se ştie că ADN-ul acestora este foarte apropiat de cel al omului.

Demn de menţionat este şi modul cum mulţi cercetători ai junglelor lumii, inclusiv van Roosmalen, îşi fac o parte din descoperiri. Cunoscători şi ai obiceiurilor tribale din pădurile tropicale (unele încă virgine), ei primesc acceptul de a participa la festivităţile tradiţionale periodice. În cadrul unor astfel de manifestări, nu de puţine ori vânătorii-băştinaşi aduc în faţa comunităţilor lor noi specii şi varietăţi de animale. Însuşi Marc van Roosmalen mărturiseşte că a „descoperit" astfel patru noi specii de broaşte ţestoase, vieţuitoare care nu fac parte din sfera preocupărilor sale.

ARHEOLOGIE

Cele mai vechi picturi murale mayaşe

În nord-estul Guatemalei a fost făcută una din cele mai importante descoperiri arheologice privitoare la enigmatica civilizaţie maya. În zona mlăştinoasă Peten, în apropierea localităţii San Bartolo, sub ruinele unei piramide de mici dimensiuni, experţii au reuşit să pună în evidenţă cele mai vechi picturi murale mayaşe, desfăşurate pe zidurile de 1,8 metri grosime ale unor încăperi excepţional conservate, în pofida corosivei clime tropicale.

Scenele, în majoritatea lor de inspiraţie religioasă, modifică radical cunoştinţele de până-n prezent în ceea ce priveşte evoluţia artei mayaşilor şi a unor mituri specifice. Şi asta pentru că pereţii cu pricina datează din perioada preclasică a acestei civilizaţii, adică din intervalul 2000 î.Ch – 250 d.Ch. Experţii erau unanimi în a data explozia de manifestări artistice ale acetei etnii amerindiene după secolul III d.Ch. (perioada clasică)

Suprafaţa cea mai mare a picturilor murale nou descoperite este dedicată uneia dintre cele mai vechi tradiţii mitologice mayaşe, aceea a porumbului. Deşi se credea că un zeu al acestei plante primordiale a apărut în panteonul lor în perioada clasică, reprezentările artistice de la San Bartolo dovedesc că divinitatea se bucura de un cult aparte încă din mileniul I î.Ch. Scenele îl prezintă pe acest personaj mitic atât în atitudini de suveran al „lumii de la suprafaţă", cât şi-n ipostaza de stăpân al tenebroaselor ţinuturi subterane, unde era însoţit de zeităţi secundare. Specialiştii fac o surprinzătoare asociere între incintele sacre de la San Bartolo şi faimoasele oracole greceşti, fapt care poate explica şi destinaţia edificiilor respective ale mayaşilor. O altă asemănare uluitoare este cea care poate fi făcută în comparaţie cu tainicele camere de iniţiere din interiorul şi din subsolul piramidelor egiptene. Incintele de la San Bartolo par să fi fost şi locuri de iniţiere ale elitei sacerdotale mayaşe din ultimele veacuri ale mileniului I î.Ch.

Privite în totalitatea lor, vestigiile de la San Bartolo tind să răstoarne periodicizarea istoriei mayaşilor. Este foarte probabil ca perioada clasică să nu fi început în secolul III d.Ch., ci multe veacuri înainte. Iar discreţia manifestărilor lor artistice şi de cult din acele timpuri s-ar putea explica prin dorinţa de a nu se amesteca cu tradiţiile olmece, etnie învecinată şi deloc prietenoasă a mayaşilor.

BIOGRAFII ÎN LUMINA LUNII

Caravaggio
un geniu în afara legii

„Sublim şi violent", spunea Peter Paul Rubens despre unul dintre cei mai revoluţionari pictori ai epocii, Caravaggio (1573-1610). Fiul arhitectului Fermo Merisi, Michelangelo Merisi (Caravaggio fiind localitatea natală) a rămas orfan la 11 ani, el necunoascându-şi mama. Se poate spune că încă de la acea vârstă a început să îndure lipsurile şi umilinţa, condiţii existenţiale care-l vor marca de-a lungul întregii vieţi.

După o ucenicie de patru ani la Milano, Caravaggio ajunge la Roma şi începe să se impună prin nonconformismul stilului său realist, contrar manierismului academic predominant în Cetatea Eternă. Deşi operele sale de tinereţe (1593-97) şocau atât publicul, cât şi feţele bisericeşti sau nobiliare care-i comandau tablouri, rebelul artist reuşeşte să intre sub protecţia cardinalului Del Monte şi să-şi uimească profund detractorii atunci când, dovedind resurse artistice nebănuite, realizează cele trei scene din viaţa Sf.Matei (terminate în 1602); cu acest prilej, Caravaggio apelează la stilul tradiţional al reprezentărilor religioase dar inovează dramatizând jocul de lumini şi umbre din pânzele sale. Criticii săi şi ceilalţi colegi de breaslă sunt puşi definitiv la index atunci când, la numai 24 de ani, este numit „celeberrimus" – cel mai ilustru.

Dar stresanta viaţă de cetăţean al Romei, instabilitatea materială şi o iritabilitate crescândă îl fac pe Caravaggio, începând din 1600, să-şi demaşte o altă formă de „rebeliune", aceea împotriva legii. Numeroasele conflicte verbale şi violenţa sa fizică îl transformă într-un client al tribunalelor, care-l condamnă de mai multe ori la amenzi şi închisoare. Agresivitatea sa neobişnuită şi inexplicabilă culmineaza la 29 mai 1606, atunci când, după o dispută cauzată de motive banale, maestrul îl ucide pe preopinentul său Ranuccio Tomassoni... Din acel moment, viaţa dezordonată a lui Caravaggio devine şi mai insuportabilă; este om hăituit de oamenii legii. Se refugiază în ţinuturile natale, apoi se exilează în Malta, unde, necunoscându-i-se crima, membrii Ordinului omonim îl declară – culmea ironiei! – „Cavaler al Dreptăţii" (1608). Însă „faima" de criminal îl ajunge din urmă. Cererea de clemenţă din partea papei Paul V soseşte prea târziu. Arestat şi bolnav de pneumonie, Caravaggio se stinge în localitatea spaniolă Porto Ercole, la 18 iulie 1610. „A murit în răutate, aşa cum a trăit", spuneau, fără menajamente, cronicile vremii.

Tânăr cu cos de fructe (1594, Galleria Borghese, Roma

Despre „genialitatea caravaggialescă" vorbeşte de la sine influenţa pe care inovaţiile sale au avut-o asupra pictorilor italieni, spanioli, francezi sau flamanzi. La Rembrandt, Georges de la Tour şi Velásquez, spun experţii, se pot regăsi o poate din ideile artistului pentru care viaţa a fost, în adevăratul sens al cuvântului, un roman.

TRADIŢII

Tribunalul Apelor

Valencia, port spaniol la Marea Mediterană, ascunde în inima sa citadină o tradiţie veche de aproape o mie de ani. „Tribunalul apelor" reprezintă un obicei care astăzi nu mai are relevanţă practică, însă el se manifestă periodic, drept recunoştinţă şi admiraţie faţă de geniul arab al irigaţiilor manifestat aici. Fântâna „Turia" poartă numele râului care odinioară, prin cele şapte canale ale sale, uda întinsele plantaţii din apropierea Valenciei – capitală şi a unui regat maur independent, între 1021 şi 1238. Acum un mileniu, distribuirea volumului de apă pe cele şapte canale era făcută de şapte judecători. Apele nisipoase ale râului deveneau din ce în ce mai sărace şi nu lipseau conflictele între agricultori. Legiuitorii împăcau spiritele şi făceau în aşa fel încât toate recoltele să fie mănoase. Astăzi, după ce râul a secat şi în albia lui domină alinierea perfectă a portocalilor şi palmierilor, „judecătorii de apă" – îmbrăcaţi în costume de juri medievali – se întrunesc (în fiecare zi de joi a verii) în catedrala din Piaţa Sfintei Maria şi iau decizii ca pe vremuri. În ansamblul Fântânii Turia, ei sunt reprezentaţi prin şapte nimfe care înconjoară un majestuos bărbat stând pe tron, simbol al râului însuşi... Această nostalgie a spiritualităţii maure ascunde de fapt „dihonia" dintre valencieni şi vecinii lor din Provincia Catalonia. Şi astăzi, locuitorii Valenciei se autodenumesc „mediteraneeni", şi nu catalani. Cu toate acestea, marile edificii arabe (aşa cum sunt Palatul Alhambra din Grenada, Marea Moschee din Cordoba etc.) lipsesc din acest oraş (al treilea ca mărime din Spania), aici predominând aşezămintele de cult creştine ale stilurilor gotic şi rococo. Doar renumitele băi publice în stil oriental mai amintesc aici de dominaţia arabă din această zonă iberică.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fabuloasa descoperire din Ciad naşte mai multe întrebări

Toumaï, strămoşul omului sau al maimuţei?

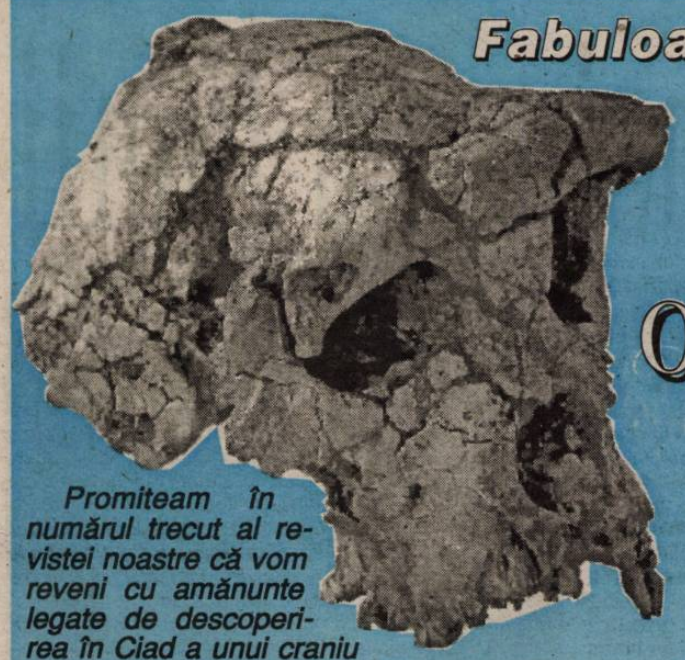

Promiteam în numărul trecut al revistei noastre că vom reveni cu amănunte legate de descoperirea în Ciad a unui craniu de om botezat Toumaï, fosilă care ar avea o vechime de 7 milioane de ani! Descoperirea nu e doar o „bombă nucleară" în tabăra antropologilor, dar mută şi leagănul „umanităţii" din estul Africii, locul „oficial", undeva mai spre centrul ei.

A doua viaţă a lui Toumaï

Iată cum îşi prezintă descoperirea Michel Brunet, şeful echipei internaţionale de antropologi din Ciad: „Nu am nici o îndoială că hominidul Toumaï aparţine acelei ramuri a evoluţiei care a condus la propria noastră specie". Aceste cuvinte au fost rostite la Universitatea din Poitiers, unde prof. Brunet a prezentat presei preţioasa fosilă, noul venit în familia umană. Fragmentele descoperite – un craniu cvasi complet, fragmente ale maxilarului inferior şi trei dinţi, precum şi scheletele a cel puţin cinci indivizi diferiţi – au fost atribuite unei specii de om denumite de prof. Brunet „Sahelanthropus tchadensis" (Omul din Sahelul ciadian). „Începând de azi, ora 19,00 în Ciad, strămoşul umanităţii se numeşte Toumaï iar leagănul umanităţii este în Ciad" a rostit profetic profesorul Michel Brunet. Nici preşedintele Ciadului nu are vreo îndoială referitoare la fosilă: „Toumaï este strămoşul nostru!" a declarat el imediat ce descoperirea a fost făcută publică în capitala ţării, N'Djamena. Pentru a preîntâmpina suspiciunile venite de la colegii lui, prof. Brunet a explicat: „Fiind cel mai vechi reprezentant al liniei umane, Toumaï se plasează exact imediat după momentul separării strămoşilor omului de cei ai cimpanzeilor. Craniul său, cu o faţă înaltă şi dreaptă, cu canini mici şi o fosă occipitală foarte avansată, toate acestea sunt trăsături anatomice pe care le observăm la hominizii bipezi. E limpede că aceste trăsături ale lui Toumaï sunt imposibil de confundat cu cele ale unei maimuţe. Toumaï este începutul rasei umane". Toumaï a fost descoperit de către Misiunea paleontologică franco-ciadiană, condusă, de mai bine de 10 ani, de către profesorul Brunet. Această veche colaborare dintre Universitatea din Poitier şi cea de la N'Djamena a făcut posibilă, în 1995, descoperirea la Koro-Toro, la est de Toros-Menalla în Ciad, a primului şi până acum a singurului australopitec găsit în vestul african. Fosila, botezată atunci „Australopithecus bahrelghazali", avea o vârstă estimată la 3-3,5 milioane de ani şi a intrat în istoria paleontologiei sub numele de „Abel".

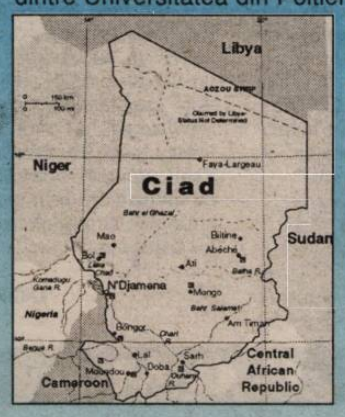

Gelozie sau suspiciuni?

Noua fosilă, Toumaï are dublul vârstei lui „Abel", schimbă într-o măsură radicală ierarhiile stabilite iniţial şi pune în discuţie teoriile actuale asupra originii omului. Antropologii cred că punctul critic în care ramura umană s-a separat de cea a maimuţelor în arborele evoluţiei s-a produs acum 5-7 milioane de ani, însă descoperirea aruncă acest punct mult mai înainte, după prof. Brunet, undeva între 7,5 şi 8 milioane de ani. Apoi locul descoperirii. Craniul a fost dezgropat la 2500 km vest de locul considerat „leagănul umanităţii". Or, asta înseamnă că teoria numită „povestea din cartierul de est", cum că strămoşii omului au evoluat la est de Marele Rif, în vreme ce maimuţele au evoluat la vest de această zonă, este pusă în discuţie. Acum se poate vorbi despre o „poveste din cartierul de vest", în care omul a evoluat la vest de Marele Rif african. Ceea ce echivalează cu o mică bombă nucleară. Pentru Yves Coppens, descoperitorul celebrului hominid botezat „Lucy" în 1974, „Toumaï mai mult completează genealogia stabilită decât o bulversează. Oricum, statutul acestei noi primate nu este încă sigur". Unii cercetători „văd această fosilă ca aparţinând marilor maimuţe primitive, în vreme ce alţii vorbesc despre un strămoş comun om-maimuţă, momentul separării speciilor nepunându-se în discuţie", a mai adăugat Yves Coppens. Brigitte Senut, co-descoperitorul în anul 2000 al unei specii de hominid în vârstă de 6 milioane de ani, botezat „Orrorin tugenensis" a declarat în cotidianul Belgian „Le Soir" că Toumaï „nu este un hominid, ci o maimuţă mare", după ea fiind vorba de un strămoş al gorilei, şi nu „un mascul, cum crede prof. Brunet, ci o femelă". După cum se vede, o descoperire care naşte mai multe întrebări decât răspunsuri. Cel puţin deocamdată.

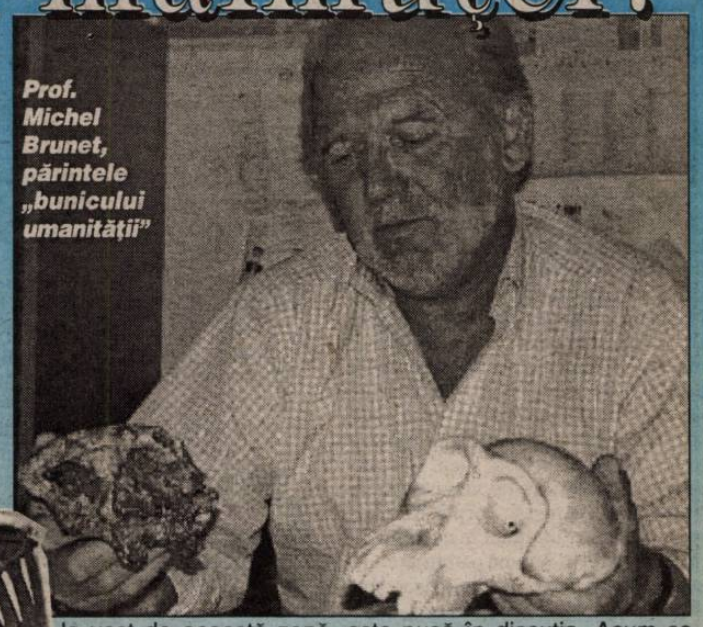

Prof. Michel Brunet, părintele „bunicului umanităţii"

GEORGE CUŞNARENCU

PODUL CAROL
înfruntă secolele

Praga, o adevărată oglindă a istoriei statului ceh, clădirile sale istorice reprezentând diferite epoci, dar emanând un aer încărcat de magie, prin armonia creată între diversele stiluri.

Printre impunătoarele sale vestigii: palate, turnuri, catedrale trebuie amintit Podul Carol, o construcţie impunătoare de piatră. Este cel mai vechi pod al oraşului, construit în locul altuia, Podul Iudita, grav avariat de o mare inundaţie din 1342. Iniţial s-a numit „Podul de piatră" sau „Podul praghez" dar din 1870 a luat numele pe care îl poartă şi astăzi. A fost comandat de Carol al IV-lea în 1357, şi ultimele cercetări atestă faptul că întreaga construcţie a început sub conducerea lui Master Otto şi a fost terminată de Peter Parler în 1402. Ambele capete ale podului sunt fortificate de turnuri, iar din 1683 până în 1928 au fost plasate pe marginile lui 30 de statui reprezentând sfinţi sau grupuri statuare executate de unii din cei mai de seamă artişti ai epocii.

Podul are o lungime de 515 metri, o lăţime de 10 metri şi este susţinut de piloni masivi care formează un şir de arcuri. Jos, la marginea lor au fost ridicate ulterior nişte grilaje de lemn de forma unor pinteni, având ca scop dirijarea sloiurilor de gheaţă ale Vâltavei printre picioarele podului, pentru a nu avaria construcţia destul de veche. La unul din capetele podului se află aşa-zisul turn mai mic – o relicvă care a aparţinut fostului pod, Iudita. Turnul a fost construit în secolul al XII-lea cu importante adăugiri în 1484. Impune prin arhitectura sa gotic târzie şi prin sobrietate. În interiorul său funcţionează un serviciu special de informaţii care îţi poate furniza date despre pod şi despre istoria sa. Cealaltă intrare, „Vechiul Turn", este considerată cea mai frumoasă piesă gotică de acest fel din întreaga Europă. A fost terminat înainte de 1380 şi este bogat împodibit cu statui şi blazoane ale nobililor cehi, şi ale casei regale. În interior există o expoziţie permanentă închinată evoluţiei instrumentelor de alamă şi un serviciu de informaţii. Nu departe de vestitul pod se află un scuar, considerat şi el istoric, deoarece datează din secolul al XII-lea şi a fost martorul unor evenimente importante. În jurul acestuia se află catedrale, palate, Galeria Naţională de artă, clădiri baroc, rococo, gotice.

Praga cea de aur îşi etalează splendorile veşnic întinerite. Dintre toate însă, Podul Carol rămâne drag sufletului ca o masivă punte peste veacuri.

IRINA STOICA

Ştiaţi că...

◆ *...baza gândirii chineze o constituie învăţăturile marelui înţelept Confucius? Acesta a trăit între anii 551-479 î.Ch.*

◆ *...la Sibiu există un muzeu al armelor şi trofeelor de vânătoare? Cuprinde peste 1000 de exponate.*

◆ *...ursul alb este cel mai bun înotător dintre animalele de uscat? El poate fi*

întâlnit uneori în ocean chiar la câteva sute de kilometri depărtare de ţărm.

◆ *...clavecinul a apărut în secolele XV-XVI? Este unul dintre instrumentele muzicale care au precedat pianul.*

◆ *...codalbul este o pasăre răpitoare de zi, de talie mare, cu coadă albă? Se mai numeşte vultur codalb.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

„TAIKONAUŢI" pe... orbită!

Anul acesta astronautica chineză marchează împlinirea unui deceniu de la demararea Programului spaţial chinez, program ambiţios care prevede zborul în Cosmos al primilor doi „taikonauţi" – denumirea în limba chineză a cuvântului astronaut.

Unul din oficialii chinezi care activează în domeniul spaţial a declarat recent: China nu numai că va lansa în curând primul echipaj autohton pe orbită de satelit, dar intenţionează să plaseze în spaţiu o staţie cosmică, care să fie locuită de mai multe echipaje formate din doi „taikonauţi", aduse succesiv pe orbită.

Această declaraţie, care a şi fost preluată de agenţii şi reviste de specialitate, a fost determinată de zborul efectuat cu succes de nava cosmică recuperabilă SHENZOU – 3 (în traducere: „Nava divină").

În aceşti primi zece ani, industria spaţială chineză a efectuat deja două teste orbitale încununate de succes cu navele cosmice experimentale SHENZOU – 1 (noiembrie 1999) şi SHENZOU – 2 (ianuarie 2001), dintre care cea de a doua a „găzduit" 12 experienţe ştiinţifice în condiţii de microgravitaţie!

Specialiştii chinezi îşi lansează navele cosmice SHENZOU (care pot efectua manevre pe orbită) cu racheta autohtonă LONG MARSH 2F, de pe cosmodromul Centrului Spaţial de la JIUQUAN (Provincia Gansu) şi le recuperează prin aterizare lină în Mongolia interioară.

Organizarea navei SHENZOU (similară navelor cosmice ruseşti SOIUZ, dar cu dimensiuni superioare), implică un modul orbital dotat cu panouri solare, o cabină recuperabilă şi un modul având un propulsor şi echipamente, de asemenea dotat cu două panouri solare. Cabina spaţială recuperabilă SHENZOU-3, având la bord un manechin echipat cu senzori, acceleromete etc., a efectuat 108 rotaţii pe orbită înainte de a ateriza în Mongolia (vezi fotografia).

Acest test reuşit integral de specialiştii chinezi poate determina zborul cosmic al unei cabine locuite de doi „taikonauţi" la începutul anului 2003; în acest fel, China va deveni cel de-al treilea stat din lume care îşi lansează pe orbită propriii astronauţi, folosind rachete de fabricaţie proprie şi facilităţile, de asemenea, din propria ţară...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Există viață după moarte?

Cea de-a cincea dimensiune a lumii

În fiecare an, peste 200000 de persoane intră în comă. Dintre acestea doar 35% revin la viață. Unele dintre ele se întorc cu amintiri vii dintr-un univers fabulos. O manifestare irațională pe care specialiștii încearcă să și-o explice.

O stare de inconștiență totală provocată de cele mai multe ori de accidente rutiere, infarcte, intoxicații etc. duce de multe ori la o „moarte iminentă", care durează ore, zile, luni sau ani, caracterizată printr-o întrerupere a manifestărilor de conștiință (conștiență), detectabilă prin examene clinice și neurofiziologice. Un somn profund care precede moartea și din care pacientul, în mare parte din cazuri, nu poate ieși în urma procedurilor de reanimare ci în mod spontan, natural. Majoritatea pacienților care au revenit la viață s-au încadrat în același tip de viziune. Ei au simțit că își părăsesc corpul fizic, că se înfundă într-un tunel la capătul căruia se află o lumină orbitoare. În acest univers luminos, cu peisaje celeste, greu de descris, întâlneau, deseori, ființe dragi decedate. Cu toții au fost marcați de o stare de plenitudine și fericire.

O viziune universală

Iată una dintre aceste mărturii ale americancei Christiana F. „9 noiembrie, 1955, o zi care nu se va șterge niciodată din viața mea. Aveam 20 de ani și așteptam cel de-al treilea copil. Eram în luna a patra și am avut o sarcină toxică. Am fost transportată la spital într-o stare gravă. Simțeam că mor. Deodată, am avut senzația că ies afară din corp, că urc un perete și că ating plafonul. Priveam în jos. Mi-am văzut corpul și lângă el, trei persoane care vorbeau. Eram tulburată, știam că sunt moartă. Oricum, corpul nu mă mai interesa. Am trecut prin perete fără probleme, în poziție orizontală. În timp ce pluteam, am zărit un punct luminos care s-a mărit. La un moment dat, m-am simțit cuprinsă într-o lumină călduroasă, plină de dragoste. Un mediu în care mă simțeam fericită, învăluită de o imensă dragoste care nu avea nimic în comun cu dragostea de pe Pământ. Nu aveam decât o singură dorință, să fuzionez cu această lumină fabuloasă.

Unii pacienți reveniți din starea de comă susțin că au văzut forme, peisaje, rude și prieteni apropiați. Eu nu am văzut așa ceva. La un moment dat am fost blocată, simțeam că nu pot merge mai departe. Mă simțeam trasă înapoi, respinsă de lumină. Apoi, am fost învăluită de întuneric. M-am trezit în sala de reanimare, cuplată prin tuburi la aparate. Eram tare nefericită. Mă întrebam, mereu, de ce nu sunt acolo sus? Era atât de bine, eram atât de fericită, de iubită... După această experiență nu-mi mai e teamă de moarte. O aștept cu seninătate și știu că din acea zi, voi fi fericită."

Anchetă fără probe

Dificultatea majoră în studiul acestui gen de viziuni constă în absența unui organ al conștiinței. Se presupune că dacă acesta ar exista ar putea fi reprezentat de o rețea difuză de conexiuni neuronale. Cercetările în acest domeniu sunt aidoma unei anchete în care nu există probe. Singurele indicii sunt mărturiile celor care au revenit din „moarte iminentă". Mărturii de ordinul milioanelor, consemnate de mai bine de 2000 de ani, prima menționare istorică figurând în „Republica" lui Platon. Deși viziunile celor care au trăit astfel de experiențe au un caracter universal, este de neînțeles faptul că doar jumătate din cei care s-au întors din „neant" au avut viziuni miraculoase, ceea ce face și mai dificilă explicarea, în limitele posibilităților de investigare prin examene neurofiziologice și modele teoretice, a acestui fenomen.

DORIN MĂRAN

TIPURI DE COMĂ

Coma anoxică

În cazul opririi circulației sangvine, creierul nu mai primește oxigen. O întrerupere scurtă a alimentării creierului cu aceste ingrediente duce la încetarea activității neuronilor fără să-i distrugă, provocând o stare de leșin. Dacă întreruperea circulației sangvine durează mai mult de patru minute, neuronii sunt supuși unor afecțiuni ireversibile. Pacientul își pierde starea de vigilență și intră în comă profundă.

Coma traumatică

Este consecința unor accidente violente, de obicei rutiere. În acest caz apar leziuni în masa cerebrală care favorizează apariția unui edem cerebral difuz, potențial ireversibil.

Coma toxică

Este provocată de o cantitate excesivă de medicamente sau produse toxice, metabolizate deficitar, renal și hepatic.

Stări apropiate celei de comă pot fi provocate prin administrarea unor anestezice, droguri, în urma unor tehnici de respirație sau a unor dansuri extatice.

Lumile de dincolo de lume

Perechile de la antipozi

Cât de credibile pot fi, totuși, „scenariile" tip Flem-Ath și, de ce nu, tip Platon? Răspunsul nu este chiar atât de simplu. Pentru că noi ne-am obișnuit cu ideea că Antarctica ar fi fost sub gheață de acum câteva milioane de ani, așa că a afirma că aici, pe această mare insulă, ar fi putut exista o civilizație avansată, părea de-a dreptul absurd. Și totuși...

Știm foarte bine că se poate stabili o corespondență între fiecare punct de pe glob și o poziție diametral opusă, cum îi mai spunem, poziția de la antipozi. Polului Sud îi corespunde Polul Nord. Angliei îi corespunde Noua Zeelandă (există chiar o insulă în largul coastei sudice a Noii Zeelande care se numește „Antipodes" și este practic diametral opusă Londrei). Și, pentru fiecare asemenea pereche, clima este similară: nu există cazuri în care într-o zonă să avem climă polară, de pildă, și în „perechea" sa clima să fie temperată! Antarctica Mică (Lesser Antarctica), cam jumătate ca suprafață din Statele Unite, este opusă Alaskăi, Siberiei și Yukon-ului canadian precum și unei foste porțiuni de uscat cunoscută ca „Beringa". Interesant este că studii complexe, rusești, americane și canadiene, au demonstrat existența unei ample game de animale care au trăit în nordul îndepărtat înainte de anul 9600 î.Ch.: mamuți, antilope, reni, tigri, lei. Și, evident, pentru ca toate aceste animale să fi putut trăi, clima acestor locuri acum aproape 12000 de ani trebuie să fi fost mult mai caldă! De ce să nu acceptăm că aceleași condiții, cel puțin aproximativ, au existat în aceeași epocă și în „perechea de la antipozi", adică în Antarctica mică?!

Teoriile lui Hapgood pot explica și formarea păturilor de gheață, și brusca dezvoltare a agriculturii și subitul influx de populație în America, toate imediat după anul 9600 î.Ch.! Ca să nu mai vorbim de vechile hărți. Sau de entuziasmul lui Einstein pentru ideile lui Hapgood. După o îndelungată corespondență cu Hapgood (care a murit la sfârșitul lui 1982), Rand Flem-Ath a ajuns la o concluzie cu totul specială: și anume că în cele mai multe locuri ale scrierilor sale, Platon trebuie acceptat *ad litteram*! Chiar dacă relatarea sa este presărată cu „invenții", cum ar fi de pildă războiul dintre atlanți și greci, introdus pentru a... face plăcere cititorilor. În ceea ce privește însă realizările atlanților, Felm-Ath insistă că Platon trebuie citit și acceptat cu toată seriozitatea. Și că respectivele scrieri sunt într-adevăr extrem de impresionante...

MIHAELA DOROBANȚU

Splendorile naturii

Baia lui Schneider

Undeva, în Munții Rodnei, cam la 8 km de Rodna și în apropierea stațiunii balneare Valea Vinului, poate fi vizitată și admirată *Baia lui Schneider*.

Paralel cu firul Văii Secii, un drum de picior urcă în lungul flancului apusean al Dealului Popii, până la altitudinea de aproximativ 1100 m, unde se găsește intrarea în peșteră. Cartată și cercetată de C. Goran și O. Busuioceanu de-abia în 1973, *Baia lui Schneider* este cunoscută de rodneni cu multă vreme în urmă.

Numele ei este legat de povestea unui miner care ar fi găsit aici aur. Se știe că în popor încă mai dăinuie ideea că în adâncurile pământului se ascund comori de nimeni știute. Poate că tocmai din acest motiv, cavitățile subterane au o valoare științifică deosebită, ca să nu mai vorbim de valoarea estetică.

Baia lui Schneider apare ca o galerie îngustă, la început descendentă pentru ca în sectorul terminal să fie ascendentă. Săpată în lungul unei linii de fracturare a calcarelor marmureene, această galerie are o desfășurare liniară. Pe podea zac multe blocuri mari, adevărate mărturii ale trecutelor frământări tectonice pe care le-a suferit, de-a lungul vremurilor, muntele.

Punctul major de atracție al acestei peșteri rămâne abundența cristalizărilor acciculare de aragonit. Brăduleți centimetrici albi, delicați și fragili îmbracă suprafețe întinse de piatră pe pereți și tavan, uimind vizitatorii dar, în același timp, trezind semne de întrebare cercetătorilor. Din nefericire, multe din aceste superbe dar fragile alcătuiri cristaline au fost distruse de cei ce au trecut pe aici, care, neștiind să prețuiască darurile naturii, au lăsat în urma lor degradarea și dezastrul.

În acest caz, distrugerea este cu atât mai mare cu cât, *Baia lui Schneider* se numără printre puținele peșteri din România în care carbonatul de calciu nu cristalizează în formă de calcit, ci în cea mai rar întâlnită, de aragonit.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualității

Biserica din Vierosi

În comuna Colibași din satul Vierosi, protoieria Pitești, se află o biserică mică, de o formă elegantă și sveltă, încărcată de semnificații. Fără a fi o ctitorie domnească ea se mândrește ca fiind înălțată de mari personalități ale Țării Românești.

A fost zidită în cea de-a doua jumătate a secolului al XVI-lea, mai exact între 1572-1573, cu meșteri locali. Ctitori au fost frații Ivașcu și Albu Golescu, primul mare vornic și al doilea mare clucer, fiii lui Radu și ai jupânesei Caplea. Se pare că bisericuța a atras atenția și admirația dregătorilor țării, deoarece, în 1645 este refăcută în parte și zugrăvită de marele vistiernic Stroe Leordeanul.

Locașul are mult de suferit în urma trecerii timpului, așa că se surpă în 1825 dar este refăcut din temelie și zugrăvit de vlădica Samuil Sinandon între 1827-1834. Meșterii zugravi au fost Voicu, Petre și Gheorghe, cunoscuți și pentru alte lucrări de acest fel.

După mai puțin de 100 de ani, biserica are nevoie de o nouă restaurare. De data aceasta este făcută de Comisia Monumentelor Istorice între 1924-1927. Lucrările sunt completate de altele realizate între 1955-1956.

Aspectul bisericii este sobru. Lipsită de turle, are un acoperiș cu pante repezi și o intrare mică, de fapt un mic pridvor susținut de coloane cu un fronton deasupra. Coloanele sunt lipsite de capiteluri sau de alte ornamentații.

Construcția are absida ușor decroșată, iar pereții nu sunt împărțiți în mai multe registre așa cum am văzut la cele mai multe biserici din zonă. Pereții sunt zugrăviți în întregime și prezintă puține ornamente. Acestea sunt de fapt câteva coloane și ferestrele prelungi de-a lungul pereților laterali.

Deasupra intrării se află o mică firidă pictată, iar crucea metalică de deasupra intrării reproduce la scară mai mică modelul celei de pe acoperiș. De asemenea în colțurile peretelui de la intrare sunt săpate două firide mici dar adânci, ovoidale, răspunzând și în pereții laterali. Acestea dau un farmec aparte construcției, realizând, totodată, o anumită simetrie.

Locașul, cu hramul „Intrarea în biserică" a aparținut inițial unei mănăstiri și a funcționat astfel până în 1864 când a fost transformat în biserică de mir. Declarată, ca și biserica de cimitir din stricta vecinătate, monument istoric, biserica din Vierosi este o desfătare a ochiului și sufletului îndemnând la o pioasă reculegere.

IRINA STOICA

DAVID şi GOLIAT,

într-o versiune modernă

În rolurile principale: Nadia Swanson, 20 de ani, în rolul lui David şi autoritatea tutelară a New York-ului în cel al lui Goliat. Totul a început cu moartea tragică a mamei sale, Angela. Nadia şi surorile sale mai mici, Ida şi Raquel, de 4, respectiv 8 ani încă nu-şi reveniseră după înmormântare, că a şi apărut reprezentantul autorităţii tutelare care a... aplicat legea şi le-a „confiscat" pe cele două micuţe pentru a le încredinţa unor familii, spre adopţie. Pentru cele două a fost un adevărat şoc – era a doua oară când li se întâmpla aşa ceva! Amândouă fuseseră înfiate de Angela. Mama adevărată a Idei ispăşea o grea pedeapsă când fetiţa s-a născut, iar părinţii lui Raquel erau bolnavi mental. Nadia le-a crescut de la bun început şi cele trei deveniseră inseparabile. Da, a spus asistenta socială Joyce Carter, dar o mamă adoptivă trebuie să aibă 21 de ani împliniţi! Şi regulile sunt reguli! Aşa că umbra uriaşului Goliat care în acest caz este birocraţia unei comisii statale, a acoperit şi ce mai rămăsese din liniştea şi speranţele celor două fetiţe. Tot ce i se permitea Nadiei, pentru tot ce făcuse ea de-a

lungul anilor când le fusese şi mamă, şi sora mai mare, erau 10 minute pe săptămână în care să le vadă şi un telefon la câteva zile. Atât. „M-am rugat şi am citit Biblia, a spus ea. Ştiam că doar eu pot continua ceea ce a început mama. Să le fac să simtă că au într-adevăr o familie. Cine altcineva le-ar putea da atâta dragoste cât am eu în suflet pentru ele?" Gurile rele au spus că tot ce urmăreşte Nadia sunt banii. Dar ea a răspuns simplu şi demn: „Nu la bani mă gândesc. Şi nici la răspunderea pe care o am. Mă gândesc pur şi simplu că ele sunt familia mea." Văzând că nimeni nu-i dă nici o şansă, Nadia, departe de a renunţa, s-a adresat ziarelor, televiziunilor şi radioului. Şi, dintr-o dată, lucrurile s-au schimbat! Cineva a „descoperit" o prevedere care spune că se poate încredinţa un copil şi unei mame care nu a împlinit încă 21 de ani, dacă există o organizaţie oficială care recomandă şi solicită acest lucru. Şi că... să vedem. Dar, pe post de David modern, Nadia nu a mai aşteptat ci a angajat un avocat. Care a ajutat-o să mai înfrângă încă o dată o birocraţie pentru care nici măcar fericirea a doi copii nu înseamnă mare lucru... *(M.D.)*

Ritualuri buddhiste

Mike, maimuţa care a murit după ce s-a căsătorit!

Mike a fost o celebritate thailandeză. Momentele importante din viaţa acestui urangutan au fost de fiecare dată aplaudate de fanii săi, care i-au urmărit aventurile prilejuite de tumultuoasa lui viaţă amoroasă, apoi au venit să asiste la celebrul lui mariaj, iar într-un final trist au participat la funeraliile vedetei. Sute de persoane au fost prezente la funeraliile buddhiste organizate în onoarea lui Mike, decedat la vârsta de 17 ani, la mijlocul lunii iunie. A fost înmormântat sub propria-i statuie din grădina zoologică Sa Kaew din Lopburi, la 115 km de Bangkok. În această rezervaţie şi-a petrecut cea mai mare parte din viaţă, fiind unul dintre principalele puncte de atracţie pentru vizitatori. „Mike a ajutat enorm economia provinciei, comenta Yongyuth Kitwatananuson, un comerciant local, care a promovat imaginea Lopburi ca pe un paradis al primatelor. Prezenţa lui în zonă ne-a ajutat să câştigăm sute de mii de dolari şi ne-a permis să creăm numeroase locuri de muncă în sistemul de servicii pentru turişti. Aşa că e de datoria noastră să-i fim recunoscători şi să-i asigurăm o viaţă fericită după moarte." Prin urmare, în grădina zoologică s-au înălţat ritualuri buddhiste şi s-a organizat o ceremonie specifică funeraliilor, în care „mâinile" defunctului au fost spălate cu apă sfinţită. Îmbrăcate din cap până în picioare cu straie negre, Sasu, soţia lui Mike, şi progenitura lor, Lamyai, au participat la înmormântare. Mike a devenit celebru în 1995, când, printr-un intermediar, i s-a găsit o logodnică originară din Taiwan. Mike tocmai rămăsese văduv. Nunta a avut loc un an mai târziu, într-un fast greu de imaginat, aproape întreaga familie Ardemienda şi-a pierdut viaţa. Doar Alonso, fiul lui Armando (primul proprietar) se afla în Maroc pentru afaceri. Muriseră şi soţia acestuia, şi cele două fiice. Când vasul a ajuns la ţărm, într-o zonă slab populată, Alonso, marcat profund de tragedie, s-a decis să nu se mai întoarcă în lumea civilizată şi să locuiască de unul singur în epava „Juanitei". O dată cu trecerea anilor, el a fost nevoit să vândă mari bucăţi metalice decupate din trupul neobişnuitei sale „gazde" pentru a se întreţine. În 1970 el s-a căsătorit cu Maria şi credea că va reuşi să revină la o existenţă normală. Dar blestemul apelor l-a ajuns iarăşi din urmă. Spre sfârşitul aceluiaşi an, Maria – însărcinată în şase luni – îşi pierde viaţa pe când se afla într-o mică ambarcaţiune de pescuit, alături de soţul său. O furtună iscată din senin în largul coastelor marocane l-a transformat a doua oară pe Alonso într-un văduv disperat şi decis să nu mai părăsească niciodată bizara lui locuinţă... Într-una din camerele rămase intacte după naufragiul „Juanitei" din 1962, Alonso se gospodăreşte singur, trăind şi astăzi, la 56 de ani, precum un pustnic care nu doreşte nici o clipă să se despartă de vuietul talazurilor atât de dușmănoase cu destinul său. Periodic, el iese în larg la pescuit şi fiecare întoarcere „acasă" i se pare o victorie asupra unui inamic atotputernic. Alonso a jurat să nu se mai despartă niciodată de cutremurătoarea epavă, lăsând cunoscuţilor din acea mică localitate dorinţa ca trupul său neînsufleţit să fie incinerat, iar cenuşa să-i fie împrăştiată desupra oceanului. Banii obţinuţi din valorificarea fierului rămas din „Juanita" vor fi donaţi, după moartea sa, asociaţiilor care se ocupă de copiii handicapaţi. *(P.I.)*

menit să atragă mii de vizitatori. Ceremonia s-a oficiat conform tradiţiei thailandeze, mirii fiind îmbrăcaţi în haine aurite şi purtând ghirlande de jasmin. Cu acelaşi prilej, a fost oficiată şi căsătoria a patru cupluri umane. Tot atunci, Yongyuth a dăruit tinerei familii de urangutani o casă de vis, construită special pentru ei în grădina zoologică... Ceva mai târziu, Susu a adus pe lume un pui, dar după acest eveniment în familie au apărut tensiuni periculoase. Răpus de gelozie, Mike avea tendinţa de a-şi devora fiul căreia Susu îi dăruia întreaga ei afecţiune. Îngrijitorii au fost nevoiţi să separe cuplul şi să-l mute pe Mike. Abia după un an acesta a revenit în familie, timp în care a avut... o altă parteneră de viaţă, Mali, pe care un om de afaceri o dăruise grădinii zoologice.

Ce se va întâmpla acum cu văduva Susu? Mai mult ca sigur că după perioada de doliu, i se va prezenta un nou partener. *(A.P.)*

Arestat la câţiva metri sub pământ

Un DJ, pe nume Yasar Naci Kurcu din Turcia, a încercat să testeze sensibilitatea auditorilor săi, transmiţând o emisie de 24 de ore dintr-un cavou improvizat, aflat la câţiva metri sub pământ, dotat cu tuburi de aerisire. În tot acest timp a încercat să-şi asigure ascultătorii că totul e OK şi că se simte eliberat de grijile pământene. Autorităţile au fost însă pe faţă şi, după ce i-au întrerupt emisiunea, l-au scos din micul său „paradis" şi l-au arestat, acuzându-l de sfidarea bunului simţ. „Este o demonstraţie ilegală şi o ameninţare la adresa ordinii şi liniştii publice şi, în plus, şi-a pus viaţa în primejdie" au declarat poliţiştii care l-au readus pe DJ pe pământ. Acesta nu a protestat aşa cum era de aşteptat ci a mulţumit poliţiştilor pentru că au intervenit la timp întrucât începuse să se... plictisească. Această glumă sinistră l-a făcut însă să-şi revizuiască atitudinea faţă de viaţă pe care a hotărât să n-o mai „ironizeze" niciodată. *(D.M.)*

O lume nebună

În timp ce consulta o pacientă care se plângea de dureri mari de cap, un medic din Atena (Grecia) a avut surpriza să descopere că un păianjen îşi alesese drept domiciliu... o ureche a doamnei. „Am observat o pânză de păianjen, apoi am constatat că exista ceva în interiorul urechii care se mişca", a declarat medicul. A extras musafirul nepoftit şi a curăţat bine locul, totul sub „privirea" vigilentă a unei camere de filmat. Cum se explică această întâmplare bizară? Femeia, în vârstă de 33 de ani, conducea o motocicletă, când a simţit că un corp străin i-a pătruns în ureche. În nici un caz nu şi-a imaginat că e vorba de o insectă. Acasă s-a spălat „de praf" şi a uitat de incident. Dar, foarte repede au început durerile insuportabile de cap, pe care iniţial le-a dat pe seama unei răceli. Când această explicaţie n-a mai stat în picioare sub nici un fel, s-a prezentat la medic. Acesta a apreciat că temperatura din ureche este ideală pentru păianjen, ceea ce l-a determinat să rămână în acea ascunzătoare perfectă.

În mai puţin de o lună, în Japonia s-au semnalat două crime a căror armă a fost... banala umbrelă de ploaie. Ucigaşul, Ryuji Sakamoto, a declarat la poliţie că l-a înjunghiat mortal pe Takayuki Niimi, o cunoştinţă de-a sa, pentru că acesta de mai mult timp, când se întâlneau nu i se adresa cu formula tradiţională de politeţe şi dovadă de respect. Acest incident s-a petrecut în luna mai la Tkio şi tot în această perioadă, un alt bărbat din sudul Japoniei a fost ucis prin aceeaşi metodă de un conducător auto căruia nu i-a acordat prioritate, conform regulilor de circulaţie rutieră. (A.P.)

Detectivul – prietenul patrupedelor. Când vorbim despre detectivi, imaginea clasică imprimată în mintea noastră este cea a unui Sherlock Holmes cu lupa-n buzunar ori a unui Marlowe arătos, dar cam prieten cu paharul. Americanul Ron Dufault este detectiv, dar nu umblă să le surprindă în flagrant delict pe nevestele adulterine. Prin intermediul societăţii fondate de el, cercetează cazuri de dispariţie a câinilor şi a pisicilor. Ba, chiar a reuşit să readucă la domiciliul lor (cam forţat, ce-i drept) şi o pasăre, şi un şarpe. Iar pentru asemenea activitate, deloc simplă, se foloseşte doar de un telefon, de un calculator şi – fireşte! – de indispensabilul fler. Cu numai câţiva astfel de „Roni", poate că şi poliţia română ar reuşi să pună mâna pe marii urmăriţi, „dispăruţi" ca prin farmec, după tunuri de multe-multe miliarde. Dar, pesemne, aici e o chestie de dotare tehnică. Mai ştii? *(A.N.P.)*

Primarul şi măgarul. Dacă la noi hotărârile municipalităţilor provoacă avalanşe de nemulţumiri şi istericale, iată că primăria din Saint-Léger-des-Prés îi face pe localnici să zâmbească. Şi chiar cu folos! «Este interzisă, pe teritoriul localităţii, bătaia de joc la adresa măgarilor. Vor fi sancţionaţi cu amenzi în morcovi şi în sfeclă de zahăr cei ce vor folosi expresii înjositoare, ca: „Eşti prost (sau căpos) ca un măgar." „Parcă l-a lovit măgarul cu copita." „Vorbeşti numai măgării." ş.a.m.d.» Ba, năzdrăvana hotărâre a fost expediată şi de-animale-iuibitoarei Brigitte Bardot (ştiu ei, primarii Bucureştiului, ce ştiu!), care li s-a alăturat fuguţa măgarilor... Pardon, municipalităţii! Drept pentru care, nu doar că mulţi dintre cei cu două picioare şi-au pus lacăt la gură, dar au început şi să curgă donaţiile către primărie. De unde se vede bine că am cam avea nevoie şi noi de asemenea măgari, pe la primării. *(A.N.P.)*

Mirosul istoriei

Un interesant „cocteil" artistic (şi nu numai) au conceput şi au realizat organizatorii unei insolite expoziţii prezentate în subteranele cetăţii franceze Vauban. Evocarea luptelor din anul 1870, dintre localnici şi trupele prusace, nu a solicitat doar privirea şi auzul (au fost puse în scenă bubuituri de tun, strigăte ale combatanţilor ş.a.m.d.). Vizitatorii au avut neobişnuitul prilej să şi... miroasă confruntarea: praf de puşcă, atmosfera de spital, ca şi „aromele" vieţii cotidiene din veacul al 19-lea. O dovadă clară că şi nasul poate avea memorie!

Dialoguri selenare

De când lumea, oamenii comunică între ei cam după cum le dă mâna şi îi duce mintea. Ei, bine, pe radioamatorul francez Jean-Pierre Maidon l-a dus... pe Lună. Nu în carne şi oase, ci într-un fel mai ciudat, ca să zicem aşa. Se va fi gândit el mai întâi că nu merită să faci un lucru simplu, când poţi să-l faci foarte complicat! Astfel că, pentru a comunica în eter cu alţi radioamatori, el nu a folosit straturile atmosferei terestre, ci suprafaţa astrului nopţii. Acest ping-pong cu Luna înseamnă o „alergătură" de peste 800000 kilometri, dus-întors, pentru undele radio. Noroc că inventivul radio-lunatic nu vorbeşte de unul singur, ci corespondează cu mulţi alţi pasionaţi de asemenea activitate, pe unii dintre ei chiar întâlnindu-i în timpul concendiilor. Concedii petrecute – deocamdată – pe Pământ. *(A.N.P.)*

Săptămâna 26 IULIE - 1 AUGUST

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.00 TVR Craiova 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Film: „Dansând la Lunghnasa" (coprod., 1998). Cu: Meryl Streep 18.50 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „A doua şansă" 23.15 Ora G... în vacanţă 0.15 Marele Jazz.

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 9.20 Desene animate 10.20 Auto Club 11.55 Festivalul naţional Marin Chisăr, Craiova, 2002 12.50 Debut 50 Plus 14.00 Formula 1 16.00 Serial: „Băiatul care aduce soare" 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Ce-am avut şi ce-am pierdut" (SUA, 1997). Cu: Tim Robbins 22.35 O vară... cu cântec 0.10 Film: „Blaze" (SUA, 1989). Cu: Paul Newman.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 9.20 Desene animate 10.20 Viaţa satului 11.50 Tezaur folcloric 14.00 Spectacolul lumii 15.00 Formula 1 17.00 Film: „Inimi păcătoase" (partea a II-a) 18.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Uraganul" (SUA, 1996). Cu: Jeff Bridges 23.10 O vară... cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 16.00 Konika 17.30 Interes general 18.30 Istorie polemică 19.05 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 21.00 Cu ochii'4 22.00 Serial: „A doua şansă" 23.15 Film: „Secretele trecutului" (SUA, 1999).

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.20 Film: „Cum să te aperi" (SUA, 1979) 11.55 TVR Timişoara 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.00 Film: „Luisa" (Italia, 2001, partea I) 19.05 Serial: „Baywatch Hawaii" (ultimul ep.) 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „A doua şansă" 23.30 Serial: „Teama" 0.20 Teatrul Naţional TV prezintă: „Milionar la minut" de Tudor Popescu 3.15 Film: „Recuperatorii" (SUA, 1999).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.05 TVR Cluj 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Film: „Luisa" (ultima parte) 19.05 Serial: „Districtul" (ep.1) 20.00 Jurnal 20.50 Fotbal: FC Bruges – Dinamo Bucureşti 23.20 Film: „Dincolo de aparenţe" (SUA, 1998). Cu: Melanie Griffith, Tom Berenger 3.00 În spatele uşilor închise.

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.05 TVR Iaşi 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.15 Eveniment 16.30 Panorama 16.55 Film: „Sămânţa de tamarin" (M. Britanie, 1974). Cu: Omar Sharif 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „A doua şansă" 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Invadatorul" (SUA, 1996).

PAUL NEWMAN
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 0.10

acasă

VINERI 7.15 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.25 Serial: „Amor de cătel" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Iubire fără de păcat" 22.30 Serial: „Nord şi Sud" (ultimul ep.).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Femeile lui Andrew" 17.00 Petrecerea 18.30 Serial: „Jake şi Grăsanul" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Iubire fără păcat" 22.30 Serial: „Eco Moda".

LUNI 7.15 – 13.45 Reluări 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" (ultimul ep.) 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

OLIVIA NEWTON-JOHN
PRO TV miercuri, 23.30

BRANDON LEE
PRIMA vineri, 20.00

ANGELINA JOLIE
PRO TV, vineri, 23.00

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Tornada" (SUA, 2002) 21.30 Teo şi vedete cu sacul 23.00 Film: „Virus distrugător" (SUA, 1995). Cu: Angelina Jolie 1.00 Film: „Năluca morţii" (SUA, 1990) 2.30 Motown live – legenda.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.35 Serial: „Lupul din campus" 10.00 Serial: „Un alt fel de bebeluş" 11.30 Serial: „O altfel de lume" 12.00 Provest 13.00 Serial: „Vărul din străinătate" 13.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 14.00 Sub semnul întrebării 15.30 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Film: „Fata nepotrivită" (SUA, 1999) 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Maverick" (SUA, 1994). Cu: Mel Gibson, Jodie Foster 22.00 Hotel California 23.00 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Clanul Soprano" 1.00 Film: „Dincolo de Rangoon" (SUA, 1995) 3.00 Motown live – legenda 3.30 Film: „Suspiciune" (coprod., 1992). Cu: Liam Neeson.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Lupul din campus" 10.30 Serial: „Un alt fel de bebeluş" 11.00 Serial: „Prizonier în lumea femeilor" 11.30 Serial: „O altfel de lume" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Jesse" 13.30 Film: „Furia îngerilor I" (SUA, 1983) 15.30 Serial: „Ushuaia Nature" 16.30 Film: „Banda celor 11" (SUA, 1960). Cu: Frank Sinatra 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Furtună, peripeţii şi dragoste" (SUA, 1999). Cu: Ben Affleck 21.30 Câştigi fără să ştii 22.00 O vară de râs 0.00 Serial: „Oz, închisoarea federală" 1.00 Film: „Cadillacul albastru" (SUA, 1986).

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Vremea răzbunării" (SUA, 2000) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „În slujba dreptăţii" (partea a II-a) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 3.00 Serial: „Totul despre sex".

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Drumul către infern" (SUA, 1997) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Război în familie" (SUA, 1998) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 3.00 Serial: „Totul despre sex".

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Justiţiarul spaţial" (SUA, 1996) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „O nouă şansă" (SUA, 1983). Cu: John Travolta, Olivia Newton-John 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 3.00 Serial: „Totul despre sex".

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Moarte în Los Angeles" (SUA, 1992) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Să vorbim despre sex" (SUA, 1998) 2.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

prima

VINERI 8.00 Zid 12.45 Tibanu' pescuieşte şi vânează 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Real Tv 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Foc încrucişat" (SUA, 1992). Cu: Brandon Lee 22.00 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul şi televiziunea 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Comedy Bar 22.00 Film: „Sânge şi vin" (SUA, 1997). Cu: Jack Nicholson 0.30 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 wwwprimatv 13.30 Film: „Autor! Autor!" (SUA, 1982). Cu: Al Pacino 16.00 Film: „Pilot de cursă lungă" (SUA, 1996) 18.00 Focus 19.00 Între viaţă şi moarte 20.00 Cârcotaşii în Europa 21.00 Film: „Romeo şi Julieta" (SUA, 1996). Cu: Leonardo Di Caprio 23.00 Film: „Spectacolul de la miezul nopţii" (Canada, 1988).

LUNI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Miza jocului" (SUA, 1973) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Colierul de turcoaze" (România, 1985) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Ghidul femeii căsătorite" (SUA, 1978). Cu: Cybill Shepherd 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

JOI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „83 de ore până în zori" (SUA, 1990) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

2 TVR

VINERI 8.00 Desene animate 9.00 Prietenii lui Piticot 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.35 E dreptul tău! 17.05 Primul pas 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Insula visurilor împlinite" 20.00 Documentar 21.00 D'ale lu' Mitică 22.05 Film: „Obligat să ucidă" (SUA, 1993) 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!".

SÂMBĂTĂ 8.05 Arta apărării 8.35 Film: „Buck şi brăţara magică" (SUA, 1997) 10.15 Serial: „Flipper şi Lopaka" 10.45 Lumea lui Chit-Chit 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Arca lui Noe 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.45 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 18.00 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.35 Serial: „Primul val" 19.25 Serial: „Familia mea" 20.00 Film: „Tătucul invizibil" (SUA, 1997) 21.30 Serial: „Bine dragă!" 22.05 Serial: „Secretele doamne Bradley" (ep.1) 23.00 Despre viaţă şi sex 23.45 Vară extremă.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii 9.10 Ferma 10.15 Serial: „Flipper şi Lopaka" 10.45 Prietenii lui Piticot 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Serial: „Cătei meseriaşi" 13.45 Aleea cu ghimpi 14.00 Documentar 16.45 Serial: Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 18.35 Serial: „Primul val" 19.25 Serial: „Familia mea" 20.00 Film: „Zâmbeşte-mi frumos" (Italia, 2000) 21.35 Serial: „Bine, dragă!" 22.10 Film: „Concurs de bikini" (SUA, 1992) 23.45 Vară extremă.

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.45 Documentar (r) 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.10 Natatie – Campionatul European 18.55 Telejurnal 19.05 Tonomatul DP2 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Puterea vieţii" (ep.1) 21.30 Teatru: „Hagi Tudose" de Barbu Ştefănescu Delavrancea 23.30 Sport Plus.

MARŢI 8.00 Desene animate 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Wishbone" (ultimul ep.) 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Călătorind prin ţară 17.10 Natatie – Campionatul European 19.05 Telejurnal 19.15 Tonomatul DP2 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Puterea vieţii" 21.30 Film: „Tudor" (partea a II-a) 22.50 Cauza şi defectul 0.30 Serial: „Tată, am încurcat-o".

MIERCURI 8.00 Desene animate 9.00 Prietenii lui Piticot 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" (ep.1) 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.10 Natatie – Campionatul European 18.40 Telejurnal 18.50 Tonomatul DP2 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 22.00 Film: „Agata" (Cehia, 1999) 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.10 Desene animate 9.00 Lumea lui Chit-Chit 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Afaceri la cheie 17.10 Natatie – Campionatul European 19.05 Telejurnal 19.15 Tonomatul DP2 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 21.45 Fete 22.00 Film: „Conştiinţă încărcată" (SUA, 1993) 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Stai să vezi! 22.00 Film: „Îngerul pasiunii" (SUA, 1994) 0.00 Film: „Viaţă incertă" (SUA, 1992).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Realităţile vieţii" 14.30 Serial: „Stargate: SG1" 15.30 Serial: „Cu capu-n nori" 16.00 Serial: „Sheena". Cu: Geena Lee Nolin 17.00 Trăieşte-ţi vara cu HI-Q 19.00 Observator 20.00 Film: „Afaceri interne" (SUA, 1990). Cu: Richard Gere, Andy Garcia 22.30 Film: „Iluzii destrămate" (SUA, 1995) 0.30 Film: „Capcanele adolescenţei" (SUA, 1992). Cu: Luke Perry.

LUKE PERRY
ANTENA 1, sâmbătă, 0.30

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngerii păzitori" 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" 11.30 Serial: „Misiune imposibilă" 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Stargate: SG1" 14.30 Ora de vară 15.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 16.00 Serial: „V.I.P." 17.00 Film: „Sprijiniţi-l pe şerif!" (SUA, 1969) 19.00 Observator 20.00 Film: „Dune" (partea a IV-a) 21.00 Competiţia Fresh 23.00 Film: „Între lege şi dreptate" (SUA, 1989). Cu: James Woods.

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 10.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Datorie şi onoare" (SUA, 2000) 23.00 Film: „Vânătorii de fantome 2" (SUA, 1989). Cu: Bill Murray.

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 23.00 Film: „Legile dreptăţii" (SUA, 1997). Cu: Jeff Fahey.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" (ultimele ep.) 19.00 Observator 20.00 Film: „Aterizare imposibilă" (SUA, 2000) 23.00 Film: „Stratagema – Albino Alligator" (SUA, 1996). Cu: Matt Dillon, Faye Dunaway.

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Preţul pasiunii" (SUA, 1992, partea I). Cu: Peter Strauss 19.00 Observator 20.00 Film: „Martor mincinos" (SUA, 1999) 23.00 Film: „B.D. la munte şi la mare" (România, 1971).

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 11.00 Tentaţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.45 Film: „Sania albastră" (România, 1984).

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 11.00 Serial: „Atelierul lui Newton" 12.30 Cântece populare 13.30 Melodii, melodii 16.00 Club abc 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Prieten sau duşman" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 11.00 Film 13.30 Serial: „Hollywood" 16.00 Cântece populare 17.00 Biserica primară 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Oaspeţi de seară" (România) 22.05 Loto – Pariu Trio 22.20 Film: „Ce mai iubit dintre pământeni" (România, 1993).

LUNI 7.50 Videoclipuri 14.30 Serial: „Hollywood" (r) 15.00 Film (r) 17.00 Reportaj 7 abc (r) 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Martor în lumea celebrităţii" (SUA, 1994) 22.05 Concert de muzică populară.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.05 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Concert simfonic 20.30 Film: „Paradisul Diavolului" (SUA, 1987) 22.05 Concert.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Avertismentul" (SUA) 22.05 Concert.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film 22.20 Loto – Joker – Pariu Trio 22.35 Jazz.

FRANK SINATRA
PRO TV duminică, 16.30

AL PACINO
PRIMA duminică, 13.30

BEN AFFLECK
PRO TV duminică, 19.40

LEONARDO DI CAPPRIO
PRIMA duminică, 21.00

CASABLANCA

imbatabila poveste de iubire

Un recent top american care şi-a propus să claseze primele 100 de filme de dragoste realizate de cinematografia de peste ocean de-a lungul timpului a adus în fruntea ierarhiei creaţia lui Michael Curtiz – „Casablanca". Clasamentul a fost întocmit pe baza opţiunilor a 1800 de membri ai Institutului American de Film (critici, istorici, cineaşti), după o selecţie din 400 de filme intrate în competiţia finală. În anii precedenţi, Institutul a făcut topuri asemănătoare, în care au clasat cei mai mari actori, cele mai bune filme de comedie sau trhiller-uri.

„Casablanca" a fost realizat în 1942, avându-i ca protagonişti pe Humphrey Bogart şi Ingrid Bergman. Povestea lor pasională de dragoste se petrece în timpul celui de-al doilea război mondial, urmând traseul unui exilat american, Rick Blaine (Humphrey Bogart), proprietarul unui club de noapte din Casablanca. Existenţa acestui om este total bulversată din momentul în care, pe neaşteptate, în localul pe care îl conduce îşi face apariţia o fostă mare iubire a sa, Ilsa Lund (Ingrid Bergman), la braţ cu soţul ei, Victor Laszlo – un membru al Rezistenţei urmărit de autorităţile germane. Ilsa ştie că Rick îl poate ajuta pe soţul ei să fugă împreună cu ea din calea urmăritorilor, dar problema e: va accepta Rick să facă acest sacrificiu, să renunţe pentru a doua oară la femeia vieţii lui?

Locul 2 pe lista clasamentului a fost ocupat de filmul „Pe aripile vântului" (Victor Fleming, 1942) iar locul 3 de „Poveste din cartierul de vest" (Robert Wise, 1961).

Dar iată şi câteva dintre poziţiile pe care s-au situat alte filme celebre de dragoste: 9. „Love Story" (1970); 12. „My Fair Lady" (1964); 13. „Departe de Africa" (1985); 16. „Cântând în ploaie" (1952); 19. „Ghost" (1990); 21. „Pretty Woman" (1990); 27. „Sunetul muzicii" (1965); 37. „Titanic" (1997); 40. „Ninotchka" (1939); 42. „Anna Karenina" (1935); 47. „Splendoare în iarbă" (1961); 48. „Ultimul tango la Paris" (1972); 49. „Poştaşul sună întotdeauna de două ori" (1946); 50. „Shakespeare in Love" (1998); 54. „Sabrina" (1954); 56. „Pacientul englez" (1996); 58. „Ghici cine vine la cină" (1967); 62. „Apartamentul" (1960); 65. „Bonnie and Clyde" (1967); 67. „Un tramvai numit dorinţă" (1951); 89. „Cine se teme de Virginia Woolf?" (1966); 90. „Podurile din Madison County" (1995); 93. „Dirty Dancing" (1987); 96. „Desculţ în parc" (1967); 98. „Cocoşatul de la Notre Dame" (1939); 100. „Jerry Maguire" (1996).

„Omul-păianjen" face ravagii

Aflat în fruntea box-office-ului american, cu încasări de peste 115 milioane de dolari numai în primul weekend de difuzare, „Spiderman" este totodată primul film care, după atentatul din 11 septembrie, a fost lansat fără să fie eliminate imaginile în care apăreau semeţele turnuri gemene de dinainte de atac.

Inspirat de o celebră bandă desenată din 1962, filmul lui Sam Raimi a beneficiat de un buget de 130 milioane de dolari şi de cea mai nouă tehnică de efecte speciale – versiunea 2002 –, în timp ce scenariul s-a ţinut cât mai aproape de povestea şi aventurile omului-păianjen original. Personajul central Peter Marker – interpretat de Tobey Maguire – îşi descoperă puteri extraordinare după ce este muşcat de un păianjen. Angajat ca fotograf la un cotidian, nu scapă nici un prilej de a lua urma răufăcătorilor, pentru a-i anihila, şi, între timp, se îndrăgosteşte de o... surată de-a sa, personaj interpretat de Kristen Dunst. „Cel care deţine puterea trebuie să dovedească responsabilitate", este deviza Omului-păianjen, auzită într-o zi de la unchiul său. Aşa se face că Peter Marker ajunge un fel de erou naţional angajat în lupta contra crimei organizate. Eroul are însă un inamic de moarte, un fost coleg transformat într-un personaj demonic, ascuns în spatele unei figuri pocite de explozia unui amestec experimental de substanţe chimice.

Regizorul Sam Raimi s-a grăbit să anunţe de pe acum

într-o conferinţă de presă organizată la Sydney ferma lui intenţie de a face o continuare a filmului, turnările urmând să înceapă în 2003. Şi a asigurat pe toată lumea că Tobey Maguire şi Kristen Dunst vor figura din nou pe generic.

MONICA BELLUCCI

l-a părăsit pe Dracula

Sub pretextul unor probleme personale pe care nu a dorit să le facă publice, Monica Bellucci a abandonat filmul „The League of Extraordinary Gentlemen". Rolul pe care trebuia să-l interpreteze era cel al Minei Harker, logodnica lui Dracula, iar proiectul aparţine studiourilor 20th Century Fox. Evident, în urma cestei decizii, bătălia pentru cucerirea locului vacant a început. Se pare că producătorii s-au hotărât să aleagă în cele din urmă între două candidate: Saffron Burrow („Deep Blue Sea") şi Milla Jovovich („Resident Evil").

Regizat de Stephen Norrington („Blade"), „The League of Extraordinary Gentlemen"este un thriller a cărui acţiune este plasată în secolul 19 şi ale cărui personaje sunt desprinse din literatura britanică, reunite pentru a proteja omenirea de ambiţiile unui megaloman. Astfel, printre eroii filmului vor apărea, într-o sfidare totală a spaţiului şi timpului, personaje cum ar fi: Allan Quatermain – precursor al lui Indiana Jones, rol susţinut de Sean Connery; căpitanul Nemo; Dr. Jekyll şi ipostaza lui obscură Mr. Hyde; Dr. Hawley Griffin cunoscut sub numele de omul invizibil etc. Filmul este inspirat de o serie de benzi desenate realizate de Alan Moore, care a mai stat la baza unei recente creaţii cinematografice – „From Hell".

Două proiecte... spartane la HOLLYWOOD

Două mari studiouri hollywood-iene şi-au orientat concomitent privirile către un subiect de legendă din istorie: bătălia de la Termopile. Eroismul de care a dat dovadă o mică armată formată din 300 de spartani, sub conducerea lui Leonidas, s-a înscris pentru totdeauna în istorie ca pildă de vitejie şi sacrificiu, iar contextul actual, americanii se pare că au nevoie de aşa ceva. Cei 300 de spartani au reuşit să încetinească pătrunderea armatei persane în Grecia anului 480 î.Ch., dar au pierit până la ultimul în bătălia cu cei peste 1 milion de soldaţi persani. În intenţia de a ecraniza această poveste, 20th Century Fox l-au mandatat pe scenaristul Erick Jendersen să scrie o nouă versiune, intitulată „The 300 Spartans", a filmului din 1962.

Totodată, studiourile Universal şi-au propus să realizeze o adaptare cinematografică a romanului „Gates of Fire", scris de Steven Pressfield. Scenariul filmului cu acelaşi titlu va fi semnat de David Self, iar regia i-a fost încredinţată lui Michael Mann.

MATT DAMON are probleme ca actor de teatru

Matt Damon a acceptat cu mare interes provocarea de a evolua ca actor de teatru pe scena londoneză, în „This Is our Youth". Dar iată că descoperă că munca „în direct" e mult mai dificilă decât cea de pe platoul de filmare când surprizele neplăcute pot fi eliminate fie la montaj, fie imediat prin reluarea secvenţei ratate. Pe scenă i-a fost greu să depăşească o imixtiune neplăcută: în timpul spectacolului, din sală s-a auzit sunetul unui telefon. Era mobilul unei spectatoare aflate în primul rând. Actorii au sperat că aceasta îl va bloca imediat, dar spre surprinderea lor tânăra a răspuns cu nonşalanţă la apel şi a început o conversaţie cu interlocutorul căruia îi relata: „Matt Damon şi Cassey Affleck (n.n. fratele mai mic al actorului Ben Affleck) sunt chiar în faţa mea. Aş putea să întind mâna şi să-i ating..." La încheierea spectacolului, Matt Damon s-a plâns că nu şi-a imaginat că un spectator londonez poate să dea dovadă de atâta lipsă de respect.

Jean-Paul Belmondo, din nou în centrul atenţiei

Din nefericire nu pe scena vreunui teatru sau pe genericul vreunui nou film, ci doar cu prilejul inaugurării unei agenţii de relaţii cu publicul, deschisă de soţia actorului, Natty Belmondo. Revenirea... „la rampă" chiar şi în acest mod, a fost considerată de francezi un eveniment, deoarece după atacul cardiac suferit anul trecut în august, Belmondo, în prezent în vârstă de 69 de ani, nu a mai ieşit în public. Invitaţii, mulţi din lumea filmului (Anthony Delon, Audrey Tatou), precum şi animatorii de televiziune (Christophe Dechavanne) sau gazetarii au întâlnit un Belmondo mult mai slab decât de obicei, tuns mai scurt, poate puţin obosit, dar la fel de surâzător ca întotdeauna.

Sidney, asediat de „MATRIX"

Câteva zone ale oraşului Sidney (Australia) au fost de curând închise pentru a permite unui helicopter să zboare la joasă altitudine, aflat fiind în misiune de... cercetare. Nu din raţiuni militare, ci de filmare. Continuarea la „Matrix" e deja pusă la punct, Keanu Reeves, Laurence Fishburne, Carrie-Anne Moss şi Jada Pinkett Smith se vor afla pe genericul noului film. Primul ministru australian, care a fost de acord ca unele zone ale mediului de afaceri din Sidney să devină „platou de filmare" pentru „The Matrix Reloaded", i-a rugat pe cetăţeni să manifeste înţelegere faţă de această decizie justificată de intenţia de a păstra reputaţia oraşului de locaţie pentru cinematografia actuală. De altfel, deranjul nu va dura mai mult de două zile, timp în care străzile şi birourile din imobilele respective vor fi evacuate, în favoarea realizării unor secvenţe din superproducţia americană.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

DR. SAMEER KALE

«Punctul meu de vedere este că nu există boală nevindecabilă»

Dr. Sameer Kale din Bhopal (India), este o personalitate internaţională în domeniul terapiilor complementare, Mare Maestru Reiki, absolvent al mai multor cursuri de tehnici terapeutice indiene şi orientale şi – foarte important – cel care, sub îndrumarea ghidului său spiritual, Shri Shiv Sai, a pus în practică metode de tratament originale mai eficiente faţă de cele cunoscute, chiar dacă sunt legate în mod firesc de acestea. În urmă cu câteva zile, dr. Kale s-a aflat pentru prima dată în România, prilej de care am profitat pentru a realiza acest interviu.

– Domnule Sameer Kale, tehnica Reiki poate fi considerată ca fiind „fără vârstă", dar în ultimii ani a înregistrat progrese extraordinare. De ce?

– Reiki tradiţional a fost descoperit în secolul al XIX-lea, prin revelaţie, de către dr. Mikao Usui. Sistemul respectiv lucrează la nivel fizic, mental, emoţional şi psihic. Dezvoltat în ultimul deceniu, el a dat naştere unor metode de lucru avansate: *Karuna Reiki*, care se poate folosi şi pentru nivelul karmic, *Osho Neo Reiki*, recomandat celor ce vor să exceleze în domeniul spiritual, *Omni Healing*, cel mai puternic program Reiki, rezultat al mesajelor şi al indicaţiilor primite de la forţa supranaturală Shri Shiv Sai, apoi, pe treapta următoare, *Divya Sutra Healing*, de aproximativ 250 de ori mai puternică decât Omni Healing.

– Cine sau ce este Shri Shiv Sai?

– Este ghidul meu spiritual, combinaţia de putere dintre Lord Shiva, Shirdi Sai Baba şi Shri Sathya Sai Baba. Acesta din urmă are existenţă fizică şi toate ghidările şi mesajele vin de la el, pentru aproape toate sistemele.

– Reiki tradiţional este cunoscut şi în România. Ce ne puteţi spune despre tehnicile prezentate de dumneavoastră, la care lumea occidentală încă nu a avut acces direct?

– Omni Healing reprezintă cea mai rapidă metodă de vindecare, ea durând numai 10 minute. Următoarea fază, Divya Sutra Healing, înseamnă mai multă putere şi mult mai puţine riscuri, furnizând mijloace speciale pentru explorarea la nivel spiritual. Terapia cu ajutorul cristalelor, diferită de ce se cunoaşte în prezent, are avantajul vindecării bolilor la toate nivelele. Ramal Jyotish este un program astrologic derivat din vechiul poem indian „Mahabharata", folosit pentru rezolvarea diferitelor probleme de viaţă. Specifică spaţiului himalayan este terapia cu rudrakshe – fructele unei plante care creşte numai în zona respectivă, care au foarte mare importanţă în mitologia hindusă şi se folosesc pentru autovindecare, vindecare, dar şi pentru rezolvarea diverselor probleme de viaţă.

– Ce anume face ca o metodă terapeutică să fie mai puternică decât alta?

– Pentru sisteme şi nivele de lucru diferite, avem simboluri diferite, cu destinaţii precise. Aceste simboluri reprezintă mediul care transformă energia adunată din Cosmos şi apoi, prin transfer către pacient, îl ajută să-şi rezolve problemele. Energie se află pretutindeni – şi în vieţuitoare, dar şi în apă, în aer, în pietre... Dacă ştim să o trimitem acolo unde ea lipseşte sau nu e suficientă, putem vindeca boli, putem depăşi necazuri de altă natură, adică ne echilibrăm corpul şi existenţa.

– Există şi riscul de a face rău – să zicem, neintenţionat – prin metodele amintite?

– Nu, nu există un asemenea risc, deoarece lucrăm numai cu energie pozitivă şi acţionăm asupra cauzei bolii, dacă este vorba de tratament. De fapt, se realizează echilibrarea energetică pe toate nivelele (fizic, emoţional, mental), pentru că boala poate să nu aibă cauza pe corpul fizic. Medicina clasică lucrează altfel, combătând efectele, dar afecţiunea poate astfel să revină şi chiar cu mai mare putere.

– Metodele dumneavoastră de tratament vindecă orice boli?

– Punctul meu de vedere este că nu există boală nevindecabilă. Bineînţeles, nu am tratat toate bolile de pe pământ, dar am avut – de exemplu – cazuri de cancer foarte grave, fără remediu alopat, pe care le-am rezolvat. Trebuie însă şi multă răbdare din partea pacientului, care – de pildă prin Omni Healing – va avea rezolvate toate problemele, nu numai cele de sănătate.

– Pot apărea şi incompatibilităţi, să zicem legate de spaţiul cultural şi mentalitatea pacientului, de religie ş.a.m.d.?

– Între aceste metode terapeutice şi religie nu există nici o legătură. Poţi să crezi sau nu, poţi fi creştin, buddhist, musulman, n-are importanţă: eu activez chakrele şi energia universală curge prin tine. Am tratat astfel pacienţi nu numai în India, ci şi în SUA, Anglia, Germania, Olanda, Ucraina şi acum, probabil, voi trata şi în România. În anumite condiţii, pot face acest lucru şi la distanţă: să am o fotografie a pacientului, să ştiu ce probleme îl interesează şi să fixăm o oră pentru tratament.

– Rezolvarea unor cazuri disperate pare de neconceput pentru unii. Există în domeniul dumneavoastră noţiunea de miracol?

– Nu cred în miracole, cred doar în vindecare. Miracolele se fac în Rai, iar noi trăim pe Pământ şi numai ce experimentez ştiu că există. Corpul omului este ceva extraordinar de complex şi menirea mea e să-l fac să funcţioneze cât mai bine. Un om are 1444 de chakre, prin care primeşte şi cedează energie. Dacă una este blocată, deja întregul mecanism se dezechilibrează. Dar, prin programele Omni Healing – de circa 300 de ori mai puternic decât Reiki tradiţional – şi Divya Sutra, în care am fost iniţiat de Shri Shiv Sai, se restabileşte echilibrul energetic.

– Vă mulţumesc, în numele cititorilor publicaţiei „Magazin", şi vă doresc să duceţi la bun sfârşit misiunea pe care o aveţi.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

CONSERVA CU SARMALE

Încercarea moarte n-are!

CURA DE SLĂBIRE CU MERE

Domnule Constantiniu (Mehedinţi), am reţinut problema dv. Aşadar aveţi 37 de ani şi prestaţi o muncă uşoară. Regimul dv. de slăbire, după cum scrieţi, este draconic, de o lună de zile mâncaţi doar „25 de mere pe zi". Spuneţi că aţi slăbit 3 kilograme şi sunteţi mulţumit în general, dar „parcă e prea puţin". Răspunsul meu este acesta: regimul nu este catastrofal, adică nu v-aţi maltratat organismul foarte tare în toată această perioadă şi o să vedeţi şi de ce nu aţi slăbit foarte spectaculos. Eu zic că aţi slăbit cum trebuie, în aşa fel încât subconştientul n-a tras încă semnalul de alarmă.

◆ Pentru datele dv. personale aveţi nevoie de un aport energetic de 1961-2972 calorii zilnic. 25 de mere pe zi înseamnă un aport energetic de 2035 calorii, ceea ce înseamnă că acest regim nu este hipo-caloric extrem, cum cred unii.

◆ În privinţa Raţiei Alimentare Recomandate (RAR) iată tabelul de mai jos din care reiese ce aţi oferit dv. organismului în comparaţie cu cât ar fi trebuit să-i oferiţi.

OBSERVAŢII: Dacă aţi privat organismul de vitamina B12 (această vitamină ajută organismul să producă noi celule, să protejeze celulele nervoase, iar lipsa ei produce anemie şi distrugerea unor legături nervoase) se poate spune că aportul de vitamina C şi E este de trei, respectiv de două ori peste necesar, ceea ce nu e rău, la o adică. Şi la fier şi vitamina B6 staţi bine, regimul e bun şi în privinţa colesterolului. Deci, puteţi continua această cură, chiar câteva luni şi veţi scăpa şi de nişte kilograme bune. Dar fără băutură şi, evident, fără să vă apropiaţi de dulciuri.

	Necesar zilnic		Oferit zilnic		%
CALCIU	800	mg	241.5	mg	30
ACID FOLIC	400	g	96.6	g	24
FIER	10	mg	6.2	mg	62
MAGNEZIU	350	mg	172	mg	49
VITAMINA B3	18	mg	2.7	mg	15
FOSFOR	800	mg	241.5	mg	30
PROTEINE	56g	m	6.6	gm	12
VITAMINA B2	1.6	mg	0.5	mg	31
VITAMINA B	11.4	mg	0.6	mg	43
VITAMINA A	1000	gRE	172.5	g RE	17
VITAMINA B12	3	g	0	g	0
VITAMINA B6	2.2	mg	1.7	mg	77
VITAMINA C	60	mg	196.6	mg	328
VITAMINA E	10	Mg a-TE	20.4	Mg a-TE	204
ZINC	15	mg	1.4	mg	9.3

25 de mere zilnic mai înseamnă:		
COLESTEROL	0	mg
CARBOHIDRATE	526	gm
FIBRĂ ALIMENTARĂ	75.9	gm
ENERGIE	2035	Calorii
GRĂSIMI	12.4	gm
POTASIU	3967	mg
GRĂSIMI SATURATE	2	gm
SODIU	0	mg
GRĂSIMI NESATURATE	4.1	gm

La greutatea asta, cura de mere nu ajută la nimic

Psihologia cotidianului

TERAPIE VESTIMENTARĂ

Hainele pe care le purtăm au şi o componentă terapeutică, deseori nebănuită. La baza acestei afirmaţii se află ideea că îmbrăcămintea absoarbe şi păstrează diferite tipuri de energii, cu care a fost „impregnată" însăşi persoana care le-a purtat la un moment dat. De exemplu, dacă o rochie a fost purtată de o femeie atunci când a suferit un accident, o boală, ori a avut o experienţă nefericită, energia negativă acumulată cu ocazia respectivă se va răsfrânge asupra purtătoarei ei ori de câte ori aceasta o va îmbrăca din nou; desigur, cu o forţă nefastă diminuată, dar efectul neplăcut va fi resimţit de subconştient.

În mod similar se vorbeşte despre hainele vechi, ponosite, rupte, murdare. Decrepitudinea... textilă va acţiona asupra celui ce le va purta astfel, transmiţându-i un sentiment de neîmplinire, de tristeţe şi proastă dispoziţie. Dimpotrivă, dacă ne îmbrăcăm cu straie noi, cu croială elegantă, curate, îngrijite, şi starea noastră generală va fi pozitivă. Aici nu este vorba despre vreo pledoarie pentru a merge în pas cu moda cea veşnic schimbătoare, mai ales că unele curente aduc în prim-plan imagini hilare, indecente, ţinute nici măcar extravagante, ci care frizează prostul gust desăvârşit!

Aspectul terapeutic al purtării veşmintelor se referă, desigur, şi la culori. Aşa-numitele culori vii chiar acest sentiment îl transmit: de vitalitate, de optimism. Nu întâmplător, tinerii sunt cei ce preferă nuanţele mai aprinse, în timp ce vârstnicii îşi declină stările sufleteşti, starea psihică, purtând culori stinse ce emană resemnare, tristeţe, ca o pregătire implicită pentru clipa trecerii dincolo. Ne referim aici la mentalitatea de tip european, actuală. Orientalii, care-şi orânduiesc viaţa pe coordonate diferite de ale noastre, privesc în alt mod comuniunea cu natura, au mai multă profunzime în înţelegerea fenomenelor şi a simbolurilor fiecărui fapt de viaţă. De aceea, de pildă, ei au ales ca reprezentare cromatică a morţii – nu negrul, ci albul; adică lumină, deschidere spre noi lumi, infinite.

Să mai spunem şi că pentru psihicul uman este important felul cum ştim să ne asortăm diversele piese vestimentare. Atunci când nuanţele respective nu se „împacă" între ele, nici starea noastră generală nu va fi grozavă, ci dintr-un spaţiu neintuit precis, se va instala în noi o senzaţie de disconfort, de nemulţumire. Aşadar, nu haina îl face pe om, însă îi poate aduce acestuia măcar o parte din sănătatea de care are nevoie.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

BĂUTURI

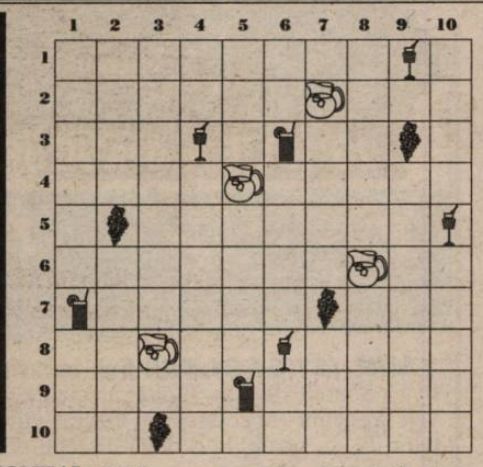

ORIZONTAL: 1) Vin roşu superior obţinut din struguri mici cu boabe negre. 2) Liric contemporan, autorul volumului de versuri „Apa iubirii" (Constantin) – Stropite cu apă. 3) O gură de nectar! – Timp de muncă. 4) Liric clujean, autorul poemului în proză „La cârciuma lui Moş Petru" (Emil) – Pahar pentru şampanie. 5) Vin netratat. 6) Renumită podgorie din sudul Iaşului cu sortimentul de vin „Grasa" – Plantă textilă. 7) Măsură de capacitate echivalentă cu 10 litri de vin – Vechi poliţai. 8) Apă goală! – A doua notă – Rezultat sportiv. 9) Astâmpără setea ogoarelor – Epitet pentru unul care s-a îmbătat rău. 10) Primele vocale – Scriitor rus, mare adept al lui Bachus, căruia i s-a înălţat la Moscova, ca un omagiu „Statuia beţivului fruntaş" (Benedict, n. 1960).

VERTICAL: 1) Băutură alcoolică tare, obţinută prin distilarea vinului – Băutură de zi cu zi. 2) Vin selecţionat – Formatul boabelor de struguri din soiurile de „coarnă". 3) Una din însoţitoarele zeului Bachus. 4) R – Femeie beată rău. 5) Obiceiul de a stropi cu vin la mormânt – Vin sec. 6) Negaţie – Băutură curată, fără amestec – Tone (abr.). 7) Momentul când ia sfârşit un chef de pomină – Suficient (abr.). 8) Băutură alcoolică din fructe, cu multe grade – Vinuri oţetite. 9) Soi de vin alb superior, originar din Franţa, (din struguri cu boabe mici, albe şi rotunde). 10) Teren propice culturii viţei de vie – Obiceiul de a se îmbăta mereu.

DICŢIONAR: NEC, SUF.

GHEORGHE CÂMPEANU
Focşani

SOLUŢIA CAREULUI *(Băuturi)*: CABERNET - D - OLARIU - UDE - NEC - T - ZI - A - ISAC - POCAL - A - NATURAL - COTNARI - IN - VADRA - AGA - AA - RE - SCOR - PLOI - TURTA - AE - EROFEEV.

Verificaţi-vă cunoştinţele

ARCURI ŞI... ARCURI

1. Ce se înţelege în arhitectură prin arc?
2. Ce diferenţă este între arcul roman şi arcul gotic?
3. Cine a scris romanul „Arcul de triumf"?
4. În ce perioade istorice, arcul cu săgeţi a fost considerat o importanţă armă de luptă?
5. Ce instrument muzical îşi are originea în arcul de vânătoare?
6. Cine a realizat statuia „Arcaş odihnindu-se"?
7. Cine a compus muzica operei Wilhelm Tell, glorificându-l astfel pe vestitul arcaş, luptător pentru independenţa patriei sale?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Corbul face parte din familia corvidelor, ordinul paseriformelor. 2) Cei doi corbi din mitologia scandinavă care erau purtaţi pe umeri de zeul suprem Odhinn se numeau Hugin (raţiunea) şi Munin (memoria). 3) „Corbul" din „Istoria ieroglifică" a lui Dimitrie Cantemir era Constantin Brâncoveanu. 4) Poemul „Corbul" a fost scris de poetul nord-american Edgar Allan Poe (1809-1849). 5) Corbii sunt îngrijiţi atent în Turnul Londrei, vechea construcţie din capitala Marii Britanii. 6) Filmul artistic „Corbul" a fost realizat în 1963 de regizorul american Roger Corman. 7) Comuna „Corbi" din judeţul Argeş se află pe Râul Doamnei.*

Poşta cititorilor Deoarece în această perioadă de vacanţă scrisorile se mai rătăcesc, vom sista două-trei săptămâni publicarea numelor celor care au dat răspunsuri corecte aşteptând să se mai „strângă" plicurile.

Vom răspunde însă la câteva din întrebările dumneavoastră mai vechi, răspunsuri pentru care n-am găsit până acum spaţiul necesar.

Iacob Parasca – Ştefăneşti-Argeş. Sunteţi cel mai elocvent exemplu privitor la întârzierea corespondenţei. Scrisoarea dumneavoastră cu răspunsuri la tema „Voievozi români" ne-a parvenit abia de curând. Desigur cele 7 răspunsuri corecte n-ar fi modificat prea mult clasamentul dar poate că v-ar fi dat curaj să ne mai scrieţi. Ne pare rău, şi ne cerem scuze pentru cele întâmplate, deşi noi nu avem nici o vină.

Elena Ispas – Piatra Neamţ. Am înţeles că sunteţi tristă acum, la încheierea concursului la care puteaţi obţine un rezultat mai bun. Suntem siguri însă că acum v-aţi mobilizat şi că ne veţi oferi răspunsurile perfecte cu care ne-aţi obişnuit şi, mai ales, ne veţi scrie cu regularitate.

Mult succes tuturor cititorilor noştri. *(I. Stoica)*

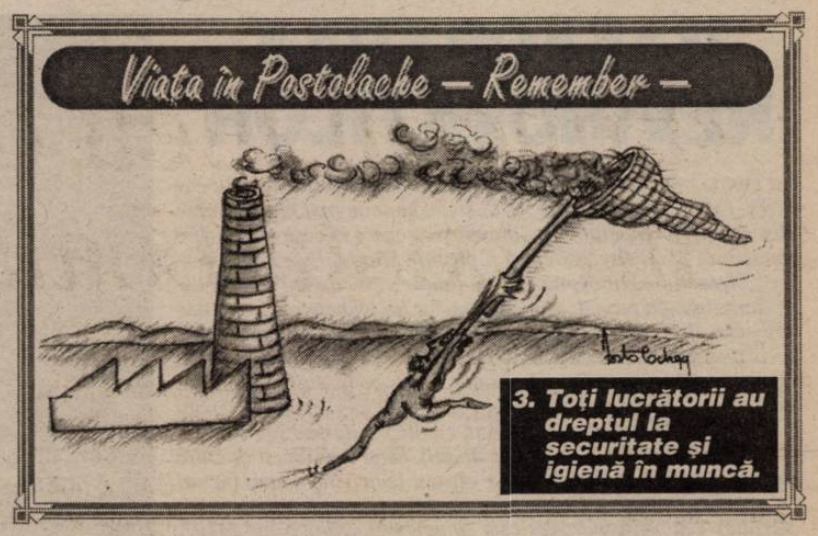

ŞAH

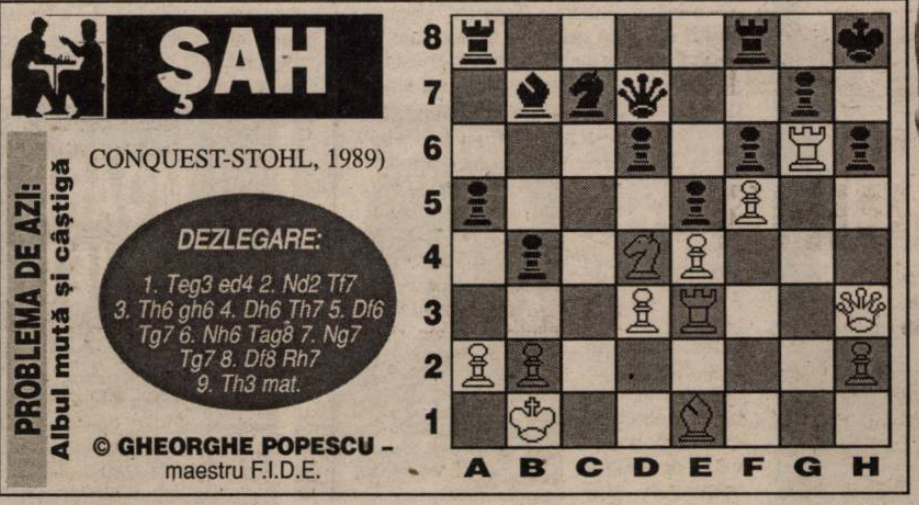

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

CONQUEST-STOHL, 1989)

DEZLEGARE:
1. Teg3 ed4 2. Nd2 Tf7 3. Th6 gh6 4. Dh6 Th7 5. Df6 Tg7 6. Nh6 Tag8 7. Ng7 Tg7 8. Df8 Rh7 9. Th3 mat.

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Aerul stătut din încăperea unde sunt amplasaţi cactuşii (în special în perioada de repaus) este un mare pericol pentru supravieţuirea plantei.

În ceea ce priveşte pământul în care se cultivă, acesta trebuie să lase apa să se scurgă uşor. De aceea, se recomandă un amestec alcătuit din pământ de ţelină sau de grădină, pământ de frunze, turbă fibroasă şi nisip, la care se adaugă spărtură de ghivece.

Înmulţirea cactuşilor se face prin două metode: prin seminţe şi butaşi. Deşi, cei mai mulţi „cultivatori amatori" preferă cea de-a doua metodă, obţinerea cactuşilor din seminţe poate fi o experienţă demnă de încercat. Semănatul se poate face oricând, deşi cea mai indicată perioadă este în martie-aprilie. În acest scop se folosesc ghivece sau lădiţe nu prea înalte, cu pământ dezinfectat. Ca şi pământul, chiar şi seminţele pot fi înainte de semănat dezinfectate cu hipermanganat de potasiu. La udare e bine să se folosească apă de ploaie, colectată şi păstrată în acest scop. Repicarea răsadurilor se face numai dacă acestea sunt prea dese, momentul optim fiind cel de la apariţia primelor rozete de spini. Abia după circa 6-8 luni plantele noi pot fi mutate în ghivece mici, de 4-6 cm în diametru. Butăşirea este însă cea mai simplă şi cea mai rapidă metodă. Se fac butaşi de vârfuri sau fragmente de tulpină sau pur şi simplu se desprind lăstarii de la baza plantei sau de pe ramificaţiile mai mari. După tăiere, butaşii nu se plantează însă imediat. Ei se ţin câteva zile sau săptămâni într-un loc călduros, aerisit şi umbrit, pentru ca rănile să se cicatrizeze (să formeze o crustă). După aceea, se plantează la circa 2 centimetri adâncime pe un substrat de nisip ceva mai grosier. La apariţia rădăcinilor (după 6-8 săptămâni) se face trecerea în ghivece cu pământ. *(A. Popescu)*

Floarea de cactus

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„IPOSTAZE"

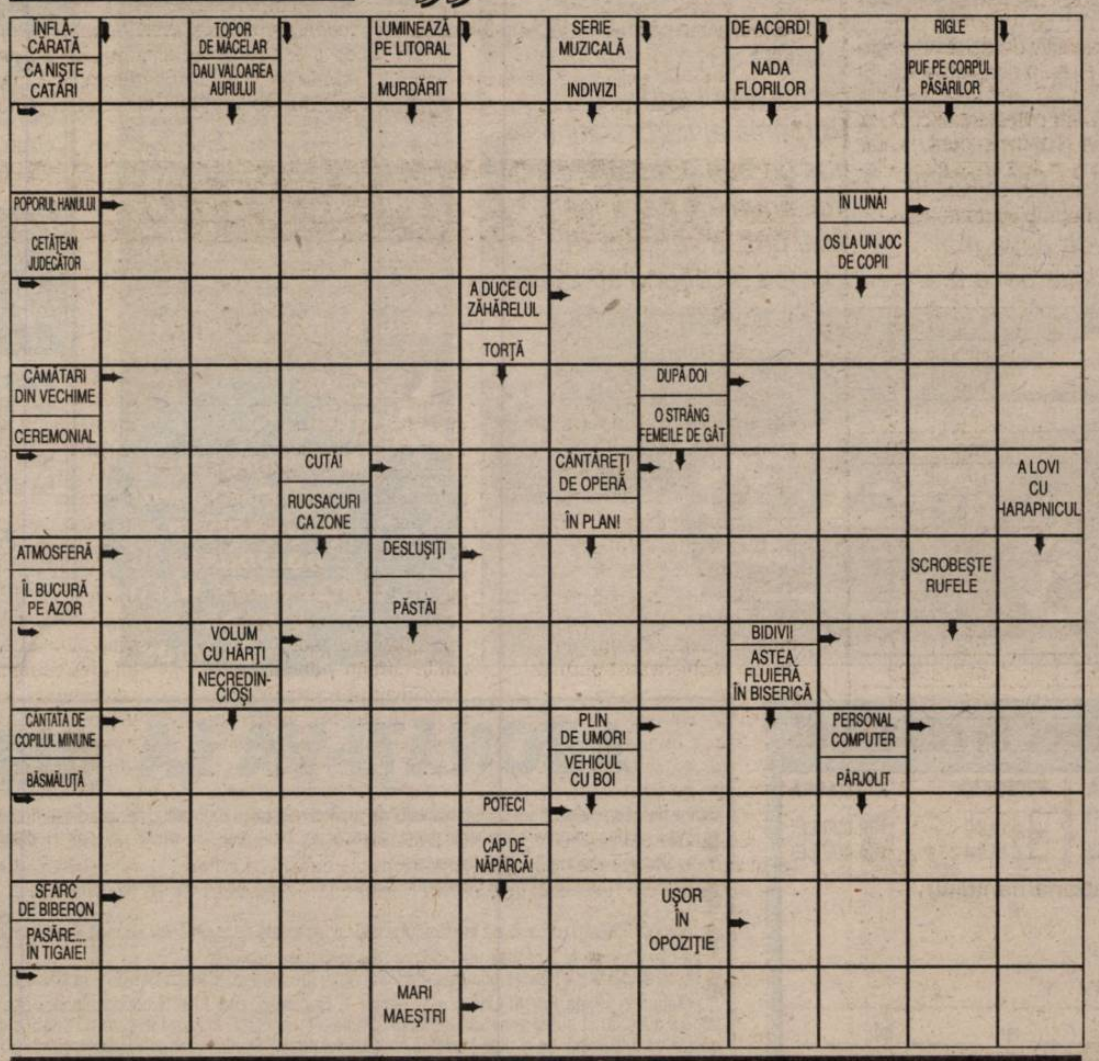

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „EXTINDERI"
Orizontal: S - P - M - M - S - D - AUTOVEHICULE - PARI - AMORAS - HAITAS - SPRE - RAITA - PARG - FAT - ARTARI - G - CAM - MARINAR - DI - APARA - SUA - OPRI - TUS - TU - MARIAJE - PRUN - SEMNE - IAURT - NATIE - PENSIE.

SPORT FLASH

S-A TERMINAT TURUL FRANŢEI

Dacă în etapa a 10-a s-a consemnat prima victorie a unui francez, Patrice Halgand, în vreme ce Roland Jalabert şi-a anunţat retragerea din ciclismul profesionist, iar Igor Gonzales Galdeano a fost depistat cu substanţe interzise în sânge (dar n-a păţit nimic), cu etapa a 11-a au debutat, practic, etapele de munte din Pirinei. De aceea se spune că aici s-a terminat Turul Franţei pentru copii şi a început adevăratul Tur al Franţei. Lance Armstrong a terminat primul, asta după ce Roland Jalabert a evadat mai bine de 120 km, şi a îmbrăcat tricoul galben, cu nonşalanţă. Etapa a 12-a a măsurat 200 km, a traversat patru munţi şi s-a terminat în vârful celui de-al cincilea. A fost o etapă draconică în care Jalabert a evadat din nou, a câştigat cele patru cătărări pe munte, dar a fost prins din urmă pe ultima cătărare de acelaşi Armstrong care a câştigat din nou. Singurul lucru pe care l-a reuşit Jalabert a fost să obţină tricoul cu buline roşii. Etapa a 13-a a fost destul de anonimă, cum anonim a fost şi câştigătorul ei, **David Millar de la echipa Cofidis.** Dar lucrurile s-au lămurit duminică, în etapa a 14-a, terminată cu o cătărare monstruoasă de 21,1 km pe cel mai de temut munte din Pirinei, Ventoux (aici unii ciclişti au înnebunit, unul a murit şi alţii au rămas fără aer). Richard Virenque a evadat împreună cu alţi zece ciclişti după 19 km de la start, apoi încă o dată cu 10 km înainte de final şi a câştigat într-o manieră spectaculoasă după cea mai lungă evadare din Tur (202 km). Cu toate acestea, Lance „Terminator 4" Armstrong şi-a consolidat poziţia de lider, el sosind al treilea la 2 minute după câştigător, devenind, din acest moment, mai mult ca sigur, câştigătorul acestei ediţii. De aceea, mulţi spun că, într-un fel, Turul Franţei s-a încheiat cu o săptămână înainte. Îi spun şi eu, adio!

SCHUMACHER A INTRAT ÎN LEGENDĂ

S-a încheiat şi competiţia în F1, o dată cu victoria germanului Michael Schumacher în GP Franţei, pe circuitul de la Magny Court. Reikkonen a condus şi putea să câştige el etapa din Franţa, dar o greşeală cu două ture înainte de final l-a privat de prima sa victorie în F1.Cu această victorie, Schumacher câştigă înainte de vreme cel de-al cincilea titlu de campion mondial de automobilism, egalând performanţa unică a argentinianului Juan Manuel Fangio (în fotografie, la volanul maşinii Maserati, septembrie 1953) care în 1957 a câştigat al cincilea său titlu mondial. Schumacher a intrat duminică definitiv în legendă.

GEORGE CUŞNARENCU

MASACRAREA NEVINOVAȚILOR

Un tablou pictat de celebrul maestru flamand Peter Paul Rubens (1577-1640), probabil prin 1610, și declarat de mai multă vreme dispărut(!), a reapărut în mod misterios exact la casa de licitație londoneză „Sotheby" pentru a fi pus în vânzare. Este vorba despre „Masacrul nevinovaților" care timp de 200 de ani a fost atribuit, în mod eronat, unui discipol al lui Rubens, Jan van den Hoecke. Tabloul reprezintă un grup de copii smulși din brațele mamelor și omorâți cu sabia de soldații regelui Irod care îl căutau pe Mântuitorul Iisus. Lucrarea lui Rubens, care a aparținut unei femei în vârstă de 90 de ani rezidentă la Viena, s-a vândut recent unui client necunoscut cu 49,5 milioane lire sterline (aproximativ 77 milioane dolari), fiind considerat de către „Sotheby" un record în materie de vânzări la licitație a unui picturi (Casa anticipase că lucrarea se va vinde cu 6 milioane lire sterline). Cât privește misteriosul cumpărător, „Globe and Mail", cotidian din Toronto, face presupunerea că el trebuie să fie magnatul canadian Kenneth Thomson (al 15-lea pe lista celor mai bogați oameni din lume) sau fiul său, David, care îi va succeda la conducerea Thompson Corporation.

Omul care n-o iubește pe „Doamna de Fier"

STATUIA DECAPITATĂ

Cu câteva săptămâni în urmă scriam despre statuia fostului premier britanic, Margaret Thatcher (supranumită „Doamna de Fier") realizată din marmură albă și expusă într-o galerie de artă londoneză. Ei bine, săptămâna trecută soarta statuii care trebuia să ajungă în Camera Comunelor, alături de cea a lui Winston Churchill, fuse cruda: un individ înarmat cu o bară metalică a intrat în galerie și a decapitat pur și simplu statuia înaltă de 2,60 m. Paul Kelleher a declarat în fața unui tribunal din Londra că are boală pe fostul prim-ministru, dar a fost considerat dezechilibrat mintal și eliberat..

50 crenvurști în 12 minute

CEL MAI MARE MÂNCĂU

Un japonez de 24 de ani a bătut, la New York, propriul său record la mâncat crenvurști, înghițind 50 de crenvurști în 12 minute. Takeru „Tsunami" Kobayashi, în ciuda celor 51 kg ale sale, e „mâncău profesionist" de câțiva ani și i-a pus la colț pe contracandidații săi americani „Hungry" Charles Hardy (162 kg) și Eric Booker (181 kg). Concursul a fost organizat pentru prima dată în 1916, în ziua de 4 iulie, de Nathan's Famous. Atunci au fost 20 de concurenți care s-au bătut pentru premiul cel mare: un an de mâncat crenvurști gratuit. Richard Shea, responsabilul Federației Internaționale de mâncăi crede că Takeru „nu este un simplu atlet, el e un magician, un maestru. El a transformat sportul în poezie". Păi, să se fi disputat concursul ăsta la noi, să fi văzut ei ce înseamnă aia națiune de poeți...

Dacă Worldcom se scufundă

MOARE INTERNETUL?

După Enron, alt gigant se scufundă în SUA. E vorba despre Worldcom, mega-concernul de telecomunicații, aflat în prag de faliment. Problema e alta: Worldcom răspunde de traficul pe Internet pentru aproximativ 70 la sută din toate e-mail-urile din SUA și pentru jumătate din e-mail-urile din lume! Mii de companii din peste 100 de state sunt legate de Worldcom pentru accesul pe Internet. Or, moartea Worldcom-ului ar putea însemna și moartea Internetului. Totuși, experții în tehnologia informatică nu văd lucrurile chiar atât de negre. „Internetul este o structură elastică, va supraviețui". Și cu toate acestea, Europa se află la mare strâmtoare. Dacă traficul pe Internet din SUA va fi salvat, în schimb, KPNQwest, providerul european de Internet, se află în mari probleme financiare, la care se adaugă problemele datorate colapsului Worldcom, și nu se știe cine îl va salva.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:
- Computerele care ne mint
- Canicula și posibilele ei consecințe
- La plimbare în Cosmos!

Doar pentru cine a pus un ban deoparte

NOUL MODEL BMW Z4

Pentru a deschide apetitul viitorilor cumpărători, compania BMW a ridicat colțul vălului care acoperă noul model Z4 și asta chiar înainte de prezentarea oficială la Mondialul de automobilism de la Paris (23 septembrie-13 octombrie 2002). Design-ul este ceva mai agresiv, iar linia ceva mai tensionată. Z4 este echipat cu un motor de 2,5 litri care dezvoltă o putere de 192 cp sau cu unul de 3 litri, la 231 cp. Pentru nerăbdătorii copii din România ai căror părinți au pus un ban deoparte, să mai anunțăm că modelul va fi pus la vânzare în Europa începând cu 2003.

HOROSCOP
29 IULIE - 4 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai remarcabil aspect al săptămânii este cel legat de situația financiară. Curba cu pricina are oscilații periculoase, sugerând că imprevizibilul își poate face loc în bugetul dv., și așa modest.

TAUR (21.04-21.05): Sub influența benefică a Soarelui și a lui Jupiter, deciziile pe care le veți lua acum vor conduce la înzdrăvenirea finanțelor dv. și, poate, la o nouă direcție pozitivă în domeniul profesional.

GEMENI (22.05-21.06): Parcurgeți o perioadă în care pesimismul vă domină psihicul, chiar dacă vă aflați în vacanță. Pe de altă parte, relațiile în cuplu cunosc o stare de „glaciațiune", care este, din fericire, trecătoare ca o ploaie de vară.

RAC (22.06-22.07): Sub influența capricioasă a Lunii, s-ar putea să aveți unele ieșiri temperamentale, atât la serviciu, cât și-n viața de familie. Dar o bucurie vă așteaptă joi sau vineri, atunci când veți primi bani.

LEU (23.07-22.08): Vă ajunge din urmă oboseala de peste an și aveți neapărată nevoie de mai multe clipe de relaxare sau de vacanță. Disensiunile cu cei din jur sunt grăitoare în acest sens. Curba financiară staționează la un nivel acceptabil.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Câteva probleme își așteaptă urgente rezolvări, așa că în acest interval nu vă veți vedea capul de treburi multe și mărunte. Din fericire, curba financiară are un maxim, miercuri sau joi.

BALANȚĂ (22.09-22.10): Toate bune și la locul lor în această săptămână, după cum se prezintă astrele la „raport". O atmosferă de vacanță predomină și la serviciu, unde relațiile profesionale decurg excelent.

SCORPION (23.10-21.11): Un ghinon financiar vă pândește marți sau miercuri, având în vedere și poziția nefavorabilă a lui Mercur față de Soare. Cu toate acestea, până la sfârșitul perioadei veți redresa situația.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Se pare că luni sau marți o persoană de sex opus vă supără cu un cuvânt sau un gest nelalocul lui. Sensibilitatea dv. vă trădează, însă nu este cazul să reacționați decât cu tact și înțelepciune.

CAPRICORN (21.12-19.01): Suprasolicitările nervoase din ultimul timp își spun acum cuvântul. Nu vă înțelegeți cu nimeni și se pot ivi chiar probleme profesionale grave. Încercați să vă cenzurați mai mult atitudinea.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Ascensiunea curbei financiare este de-a dreptul spectaculoasă, aceasta prezentând două maxime, marți și vineri. Vă veți putea achita toate datoriile și nu este exclusă o mică vacanță de vis.

PEȘTI (19.02-20.03): O speranță mai veche vi se îndeplinește acum. După cum se prezintă astrele, bucuria este de natura sentimentală. Pe de altă parte, situația financiară nu înflorește deloc, ba chiar dimpotrivă, vă provoacă îngrijorare.

Personalitățile săptămânii: *Victor Ion Popa, Păstorel (Al. O. Teodoreanu), Mihail Jora, Gellu Naum, Cornel Dinu;* El Greco (Dhominikos Theotokopoulos), Emily Brontë, Peter O'Toole, Louis de Funes, Arnold Schwarzenegger, Donna Summer.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.
- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Tombola fidelității, organizată la sfârșitul anului și rezervată doar cititorilor abonați direct la redacție, vă oferă șansa de a câștiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe șase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 584 • ANUL XLV • 1 AUGUST 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 31 (2334)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

România trebuie să se alinieze la U.E.

FOC ÎNCRUCIŞAT ASUPRA ADITIVILOR ALIMENTARI

(amănunte în pag. 14)

Piatra, mai scumpă decât aurul

CEI PATRU CARE AU FURAT LUNA!

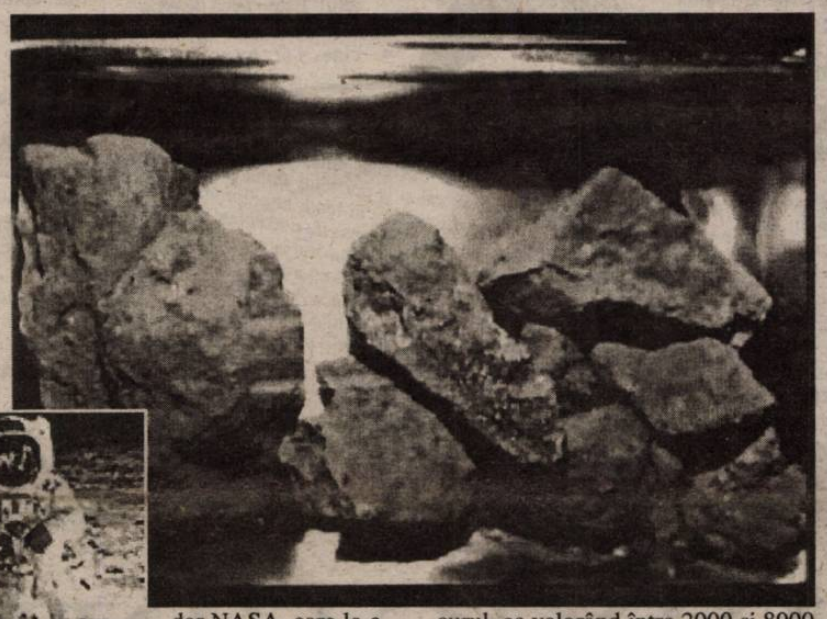

Autorităţile americane au arestat recent patru persoane pentru vina de a fi furat, din galantarele NASA, eşantioane de rocă lunară aduse de misiunile Apollo, care erau păstrate într-un recipient de 270 kg. Cei patru infractori, între 19 şi 26 de ani, au fost acuzaţi de „complot vizând furt din proprietatea Statului". FBI s-a sesizat de furt în urma interceptării pe Internet a unor mesaje dubioase în care un interlocutor misterios încerca să negocieze vânzarea „celei mai mari colecţii private de roci selenare autentice". Un agent FBI a intrat pe fir, dându-se drept potenţial cumpărător şi de aici la arestarea celor patru n-a mai fost decât un pas. Autorităţile sunt sigure că vor găsi cele 113 grame de rocă lunară dispărute de la locul lor, nu de alta, dar NASA, care le-a estimat valoarea, vorbeşte despre o pagubă de 1.000.000 dolari. Pentru cei interesaţi de tranzacţii, să amintim că roca selenară este mai scumpă decât aurul, ea valorând între 2000 şi 8000 dolari gramul. Culmea ironiei este faptul că arestarea celor patru coincide cu aniversarea a 33 de ani de la primul pas pe Lună făcut de Neil Armstrong în 1969 (Dacă l-a făcut!).

Dincolo de realitatea virtuală

COMPUTERELE CARE NE MINT

◆ *Putem vedea ceea ce... nu (mai) există*

Femina club

- *Magia modei*
- *Dosarele frumuseţii*

TV

Pro TV ■ România 1 ■ TVR 2 ■ Acasă ■ Antena 1 ■ Prima TV ■ Tele 7 abc

FAPT DIVERS

Inundaţii distrugătoare

Bilanţul inundaţiilor produse de ploile torenţiale este negru: cinci morţi, peste 1000 de animale înecate şi peste 1500 de case distruse. Ministerul Apelor şi Protecţiei Mediului spune că în perioada amintită, ploile au afectat 39 de localităţi din 10 judeţe din ţară (Suceava, Bacău, Galaţi, Vaslui, Constanţa, Buzău, Alba etc.), fiind inundate printre altele şi 324 de fântâni.

Weekend însângerat

Două tragedii au lovit în acest weekend Ucraina şi Rusia. În timpul unui spectacol aviatic de la Lvov, un avion de luptă Suhoi-29 s-a prăbuşit peste spectatori, omorând 83 de oameni şi

rănind peste 100. Este cel mai grav accident aviatic la un astfel de miting după cel de la Ramstein (Germania), din 1988. Accidentul din Ucraina se pare că a fost cauzat, la capătul unei figuri acrobatice, de o eroare de pilotaj a celor doi piloţi, care au reuşit, totuşi, să se catapulteze. La Moscova, un avion de linie Il-86 (echivalentul lui Airbus-300) s-a prăbuşit după ce a ratat decolarea de pe aeroportul Şeremetievo, toate cele 16 persoane aflate la bord (dintre care 4 membri ai echipajului) pierzându-şi viaţa.

Mangan şi alergii

Conform unui studiu realizat de Henkel România, în unele regiuni ale ţării apa are un conţinut mărit de mangan, ceea ce dăunează mai ales pielii. Clătitul rufelor chiar şi când se realizează în mai multe ape nu asigură eliminarea totală din ţesătură a manganului şi detergentului. Consecinţa firească a acestei activităţi este apariţia alergiilor şi a rănilor la nivelul pielii, în special în cazul persoanelor sensibile. Pentru a contracara acest aspect, *Electrolux* a dezvoltat, pe maşinile sale de spălat, programul „Sensitiv" în colaborare cu Uniunea Germană de Alergie şi Astm (DAAB), în acest fel, reducându-se şi incidenţa alergiilor la nivelul pielii.

O caracatiţă prinsă, în 1996, în Noua Zeelandă.

Planeta ascunde încă monştri

CARACATIŢA-GIGANT DIN TASMANIA

Profunzimile marine ascund încă creaturi gigant unice. O caracatiţă de 200 kg şi peste 15 metri lungime, aparţinând unei specii necunoscute, a fost găsită pe plajele Tasmaniei, la Hobart, în Australia. Animalul a fost găsit mort, dar bine conservat, şi a fost dus imediat la Muzeul Tasmaniei din oraş. După spusele unui reprezentant al muzeului, este vorba despre o specie deosebită, şi asta datorită muşchilor prezenţi în fiecare din cele opt tentacule, ceva nemaiîntâlnit până acum. Nici un exemplar de o asemenea lungime şi greutate n-a fost văzut viu până acum. Este posibil ca un scriitor ca Jules Verne să fi văzut o asemenea caracatiţă-gigant dacă ne luăm după descrierea din romanul „20.000 de leghe sub mări".

Căutând peşti la Techirghiol

SOSIILE LUI HEMINGWAY

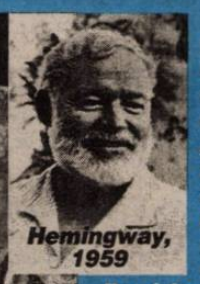

Hemingway, 1959

În fiecare an, în SUA are loc un festival al sosiilor lui Ernest Hemingway, celebrul scriitor American, autor al romanelor "Adio, arme", „Pentru cine bat clopotele" sau „Bătrânul şi marea". Şi în acest an a fost afluenţă mare, fiecare concurent sperând că faţa lui va semăna mai bine cu faţa lui Papă (cum i se spunea lui Hemingway), nu din alt motiv decât pentru a încasa un cec. Între timp, sosiile se distrează, beau bere şi recunosc că „toată chestia asta n-are nici o legătură cu literatura. E un bun prilej de distracţie, până la urmă".

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

Inima mea dezvăluită

Deşi Samuel Tastet amestecă în planul său editorial scrieri de genul *Viaţa sexuală a Catherinei M* – carete căreia nu-i poţi spune „roman" de vreme ce e o înşiruire de povestiri preluate de pe site-uri porno, traduse în limba română de un fan al acestui gen de locaţii pe Internet – cu altele traduse din opera unor mari scriitori, despre cărţile care apar la EST poţi spune un singur lucru cu hotărâre: nu te lasă indiferent. Acesta este şi cazul unui volum apărut recent care adună câteva scrieri „secrete" ale lui Ch. Baudelaire, traduse în limba română de poetul Bogdan Ghiu, volum care poartă titlul *Inima mea dezvăluită*. Despre proiectul numit „Mon coeur mis a nu" (care s-ar traduce mai bine prin „Inima mea despuiată"), Baudelaire îi spunea mamei sale într-o scrisoare că această carte va cuprinde „toate furiile mele. Ah, dacă măcar aceasta ar putea să apară, *Confesiunile* lui Jean-Jacques Rousseau ar părea palide". Autorul *Florilor răului* a scris la acest proiect între 1859 şi 1865, până cu puţin înainte de moarte. Comentatorii observă că *Inima mea...* este plină de „violenţe de limbaj, cruzimi, atacuri la persoană, strigăte de ură şi de disperare, poftă de răzbunare". Baudelaire n-a scris propriu-zis un jurnal, dar aceste scrieri-însemnări, la care se adaugă *Fuzee* şi *Igienă*, au fost publicate în 1887 sub titlul de *Jurnale intime* şi aşa au rămas în conştiinţa publicului. *Inima mea dezvăluită* este o „carte a ranchiunelor" în care putem găsi cuvinte ca acestea: „Voi întoarce împotriva *întregii Franţe* adevăratul meu talent de impertinent. Am o nevoie de răzbunare la fel de mare ca un om obosit de o baie" scria el în 1863. Pentru exegeţii operei lui Baudelaire este limpede că poetul francez a vrut ca acest „monstru" să răspundă provocării lansate de americanul Edgar Allan Poe, şi el mare poet, care vorbea despre „o carte revoluţionară" cu un titlu simplu, *My Heart laid bare* („Inima mea despuiată", în traducere). Dar „nimeni n-ar putea s-o scrie, chiar dacă ar îndrăzni", scria Poe în epocă. Baudelaire a îndrăznit, deşi n-a reuşit s-o publice niciodată în timpul vieţii. Cititorii români au posibilitatea s-o citească acum, la aproape un secol şi jumătate după ce a fost concepută.

SIMBOL la „Sărbătoarea Muzicii"

În urmă cu o lună, grupul vocal SIMBOL, condus de prof. Lucian Caraman, a concertat, în cadrul celei de-a XXI-a ediţii a tradiţionalei manifestări culturale „Fête de la Musique", în sala *Jean XXIII* din Toulouse. Lucian Caraman, profesor de matematică în România şi conservatorist în Franţa, s-a stabilit de 11 ani la Toulouse, unde încearcă să facă cunoscut publicului francez folclorul românesc. Dar nu numai. Cu o componenţă nouă de 12 membri, toţi din oraşul din sudul Franţei, grupul SIMBOL (care este în al 15-lea an de activitate, o activitate pornită în 1987 din România) a cântat sub bagheta lui Lucian Caraman muzică polifonică *acapella* din repertoriul sacru, dar şi din cel al Renaşterii, *negro spirituals* şi *jazz vocal*. Să amintesc faptul că grupul vocal SIMBOL a cântat în 1999 în cadrul stagiunii Filarmonicii „George Enescu" la Sala Mică a Palatului şi, după cum spunea Lucian Caraman, „aştept să putem fi ascultaţi de bucureşteni şi la Ateneul Român. Sper să nu fie ca în romanul lui Dumas, *După douăzeci de ani...*".

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MARIA G., Suceava: „...Nu cred că este corect ca, în cazul unor probleme sentimentale ivite peste noapte, să căutăm un ţap ispăşitor în zodia naşterii sau în mai ştiu eu ce alte semne descoperite pe «cer». Din păcate, se aud tot mai multe voci, prin multe ziare şi reviste, care justifică o anume comportare sau chiar talentul artistic prin date astrologice mai simple sau mai complicate (...) Eu am împlinit deja 40 de ani şi cred că am o experienţă asupra modului cum o femeie şi un bărbat pot sau nu pot să-şi clădească o viaţă în comun. E pur şi simplu o minciună să spui că «treaba merge sau nu merge» pentru că sunt Berbec sau Taur sau cine ştie ce alt argument imposibil de verificat. Eu sunt născută în zodia Fecioarei, despre care am auzit că are cele mai dificile femei, atât sentimental-erotic, cât şi în relaţiile de serviciu. Aşa este? Dacă îmi confirmaţi acest lucru, atunci astrologii s-au înşelat amarnic în privinţa mea..."

– Stimată doamnă *Maria G.*, despre rezervele cu care ar trebui privite informaţiile astrologice am mai vorbit la această rubrică; vă dau întru totul dreptate, deşi nu cred că vehemenţa în acest domeniu este neapărat necesară. Faptul că despre vedete se scrie mult din punct de vedere astral nu este surprinzător. Când în activitatea lor (pe scenă sau în culise) nu sunt noutăţi, atunci starurile sunt ţinute în atenţia publicului şi prin această formă de divertisment. Pe de altă parte, referitor la însuşirea femeilor-Fecioară, v-aţi înşelat. Cea mai capricioasă (dificilă) femeie este cea din Săgetător, care, conform „legilor" trasate de relaţia Marte-Venus, nu se poate înţelege decât cu un bărbat din Gemeni, şi asta numai dacă reuşeşte să-l domine. Bărbatul din Fecioară este cel mai capricios, întrucât acesta nu are compatibilitate maximă (teoretic) cu nici o femeie. Şi, aşa cum spuneţi şi dumneavoastră, ar fi absurd ca fetele sau femeile să aibă în vedere această însuşire negativă şi să se ferească de nativii din zodia Fecioarei. Faptul este valabil şi pentru femeile din Săgetător, care nu trebuie ocolite sau „blamate" pentru că ar fi apriori „inconstante în dragoste, aventuriere" etc. Astfel de prejudecăţi nu pot fi altceva decât miezul unor glume maliţioase.

– Dragă *Simona*, impetuozitatea femeii-Berbec este recunoscută, devenind chiar proverbială, însă cred că tăria de caracter de care beneficiezi este mai mult rodul unei moşteniri genetice (de la părinţi şi nu numai) şi nu consecinţa planetelor care ţi-au „vegheat" venirea pe lume. Faptul că ai „tranşat" fără milă prima ta relaţie sentimentală poate fi un lucru favorabil, dar şi unul mai puţin favorabil; nu mi-ai dat nici un fel de detaliu în acest sens, de aceea nu pot să emit nici o părere. Ştiu însă că a greşi e omeneşte, a persevera în greşeală e diabolic şi a ierta e divin... În legătură cu echipa de fotbal Universitatea Craiova, cred că, astrologic vorbind, ar trebui cunoscute horoscoapele celor care o conduc sau se ocupă de ea într-un fel sau altul. Este vorba de o colectivitate complexă şi cine s-ar încumeta s-o trateze ca pe un individ s-ar hazarda prea mult. Soarta este în mâinile celor care doresc ca „Ştiinţa Craiova" să-şi revină din situaţia de faţă.

RALUCA N. şi MIHAELA T.S., Bucureşti: Vă mulţumesc pentru cuvintele de apreciere la adresa revistei „Magazin". Sunt îngrijorat de cele ce mi-aţi scris „în numele mai multor colegi de clasă de la un liceu din Capitală", însă „persecuţiile" la care pretindeţi că sunteţi supuse nu au tangenţă cu astrologia. Compatibilitatea voastră cu profesorul de matematică nu cred că ţine de relaţiile dintre zodiile elevilor şi cea a dânsului. Bănuiesc, poate greşesc, că este vorba de o glumă, chiar dacă tonul vostru e foarte amar. Sunt sigur că nivelul vostru de pregătire la matematică este cuiul lui Pepelea şi nu „planetele nefaste" ale cuiva. Încercaţi să ţineţi seama de asta în viitorul an şcolar.

RADU IANIERI

SIMONA PETRESCU, Craiova: „Cred foarte mult în informaţiile astrologice şi, cu toate că am doar 18 ani, mi s-au confirmat multe din cele citite prin cărţi şi reviste. Mă refer atât la horoscoape, cât şi la portretul zodiacal (...) Eu sunt Berbec şi am dovezi că mă port ca atare, în toate împrejurările: sunt ambiţioasă şi când îmi pun ceva în cap, nu se poate să nu duc la bun sfârşit acel lucru. Chiar şi prima mea legătură sentimentală (cu un Vărsător) am tranşat-o cu o duritate care l-a surprins pe primul meu iubit, însă eu aveam dreptate şi i-am arătat că nu iert o gravă greşeală cu una, cu două... Aş vrea să-mi spuneţi dacă se poate ghici astrologic ceva despre viitorul echipei mele de suflet, Universitatea Craiova, care nu mai este deloc ceea ce a fost odinioară. Există o astfel de predicţie? Dacă da, vă rog să mi-o spuneţi, ca să ne liniştim noi toţi din Bănie. Vă mulţumesc anticipat!"

Singuraticii sunt predispuşi la boli de inimă

Mulţi bărbaţi îşi fac un titlu de glorie din burlăcie. Îşi clamează, ori de câte ori au ocazia, independenţa civilă, aventurile galante – care le asigură un confort pe care într-o căsnicie nu l-ar putea regăsi – şi, în general, libertatea, dulce ca mierea, de care se bucură. Unii dintre ei se simt cu adevărat confortabil în burlăcie, care cel mai adesea e sinonimă cu singurătatea, chiar dacă aceasta e condimentată din când în când cu aventuri galante. Majoritatea însă fac elogiul singurătăţii lor pentru a ascunde faptul că sunt incapabili să spargă barierele acesteia. O singurătate care e de cele mai multe ori mai mult decât deprimantă. Cercetătorii de la Chicago University au mers mai departe şi au afirmat că singurătatea nu duce doar la depresii ci şi la complicaţii cardiovasculare mai ales în cazul în care singuraticii sunt expuşi unor factori de stres. Pentru a demonstra acest lucru au supus un lot de studenţi unui test. Fiecare a trebuit să răspundă la o falsă acuzaţie de furt apoi a efectuat mental o serie de calcule aritmetice. În cazul celor 43 din cei 50 de studenţi care nu aveau nici o parteneră, tensiunea arterială a crescut îngrijorător. Doar o treime din cei care aveau o iubită au avut probleme cu tensiunea. Cu totul nesemnificative însă. Cercetătorii americani nu şi-au propus încă să ia şi tensiunile din familii... *(D.M.)*

ANCHETĂ printre liceeni

DROGURILE

Înainte de '89 ştiam de ele doar din filme. Acum fac parte şi din viaţa românilor. Să vedem ce părere au tinerii (care nu consumă droguri) despre acest fenomen.

Cum aţi reacţiona dacă aţi afla că unul (sau mai mulţi) dintre colegii sau prietenii voştri consumă droguri?

Nu ştiu. Cred că n-aş avea nici o reacţie. *(Mădălin, 17 ani)*

Dacă aş afla că unul dintre colegii sau prietenii mei s-ar droga? E greu de răspuns.

Cred că l-aş întreba cum a ajuns aici şi aş încerca să-l conving că luminiţa din tunel se va stinge repede, o dată cu el. Sunt sigură că nu m-ar asculta pentru că drogaţii fac parte din altă lume şi nu te poţi înţelege cu ei dar aş şti că mi-am făcut datoria. *(Constantin Mihaela, 15 ani)*

Dacă am fi în relaţii apropiate aş face orice ca să-l determin să renunţe. Dacă n-am fi apropiaţi, l-aş evita. *(M.I., 17 ani)*

Cine îşi închipuie că vorba bună sau sloganele îi ajută pe drogaţi să se lase, e un retardat. Arătaţi-mi mie pe unul care i-a ţinut un speach unui drogat încercând să-l aducă pe calea cea bună şi a reuşit. Când e vorba de dependenţă teoria e vax. Există măsuri dramatice, ruperea brutală de mediul care favorizează consumul de droguri, cura de dezintoxicare etc. *(Radu C., 18 ani)*

Aş încerca să-l conving, dacă aş putea, să se lase. Cred că e greu, poate imposibil. Tata încearcă de câţiva ani să se lase de fumat şi nu reuşeşte. Cred că dependenţa de droguri e incomparabil mai mare. *(Andreea Ionescu, 17 ani)*

Nu ştiu. Treaba cu drogurile e o poveste lungă şi spinoasă. Ca să-i înţelegi pe drogaţi trebuie să-i înţelegeţi în primul rând pe fumători şi mai ales pe băutori. Or, eu n-am timp şi chef de asta. Tot ce pot să vă spun e că am încercat şi eu o dată o ţigară cu marihuană. Mi se părea un lucru minor, fără consecinţe. Din fericire n-am simţit nimic, doar o moleşeală. Dacă mi-ar fi plăcut, aş mai fi luat una, şi încă una. Şi probabil aş fi ajuns o drogată. Suntem slabi, suntem şi nefericiţi şi uneori încercăm să evadăm. Chestia e că nu ne gândim la consecinţe. Instinctul, dorinţa sunt prea puternice. Eu mă consider o fiinţă foarte normală, foarte conştientă de existenţa mea. Şi totuşi era s-o iau razna. Ce să mai vorbim de categoriile joase din punct de vedere al conştiinţei, moralităţii, inteligenţei etc. Uitaţi-vă la aurolaci şi veţi înţelege că de la un anumit nivel în jos nu mai e nimic de făcut. Pe cale... amiabilă. *(Anonimă)*

De unde credeţi că îşi procură banii necesari?

Depinde de situaţia materială pe care o are. Totuşi cred că ar fi în stare de orice pentru bani. La început cred că îşi ia pe datorie sau se împrumută iar pentru a-şi plăti datoriile vinde lucruri din casă. După ce nu mai are ce vinde va sparge case, magazine sau va deveni tâlhar de stradă. *(Vera, 18 ani)*

Uitaţi-vă în jur. Numai maşini superbe, conduse de băieţi ca noi. Ăştia n-au nevoie să fure pentru a-şi cumpăra dozele. Au furat părinţii lor pentru ei. *(Alexandru, 19 ani)*

Mai o oglindă retrovizoare, mai un casetofon, mai o roată de rezervă, mai un lănţişor smuls de la gâtul unei fetiţe în holul blocului şi uite aşa, dragii mei, drogaţii îşi procură suma necesară pentru raţia zilnică de fericire. Dacă poliţia nu-i adună de pe stradă şi nu-i bagă la bulău, eu ce să fac? Sunt atât de mic, atât de neînsemnat... *(Drăgoescu Corin, 18 ani)*

De unde îşi procură bani? Mi-e teamă să-mi închipui. *(Andrea Irimia, 17 ani)*

Sunt pline liceele de băieţi şi fete care primesc sute de mii de lei, bani de buzunar zilnic. Unii beau o cola şi se duc la Mall să vadă un film alţii îşi iau o doză. Şi sunt mulţi ăştia din urmă. Vă rog să mă credeţi. Duceţi-vă prin discoteci şi vă veţi convinge. *(Lia, 18 ani)*

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

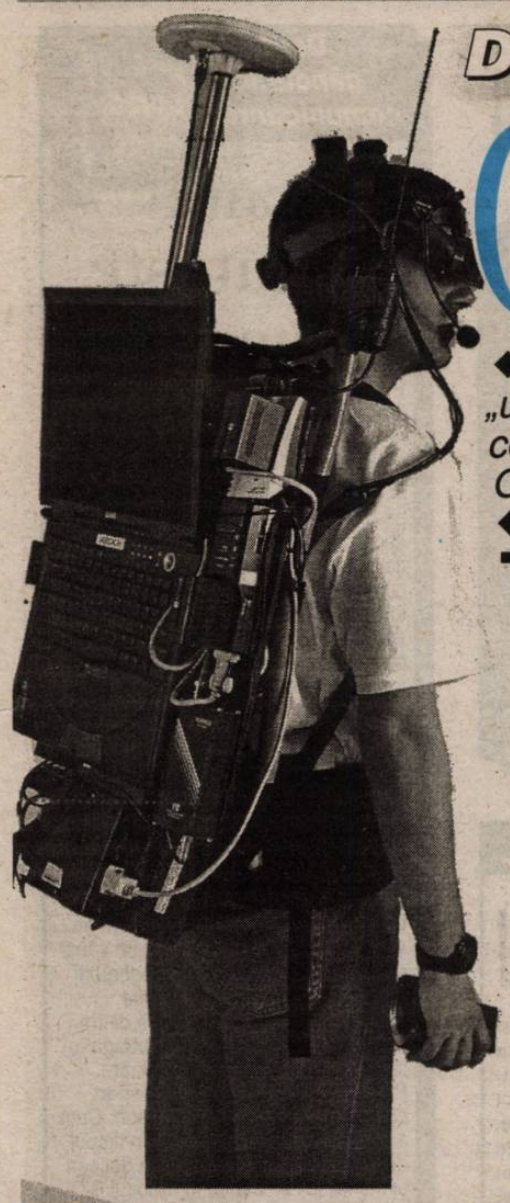

Dincolo de realitatea virtuală

COMPUTERELE care ne mint

◆ Computerele se retrag în „umbra" realităţii ◆ Putem vedea ceea ce... nu (mai) există ◆ Jocurile Olimpice reclădesc istoria ◆ Al treilea ochi poate fi cibernetic ◆ Armata, medicina, arheologia, turismul visează frumos!

Informaticienii au aruncat o provocare şocantă celor care se gândeau că Jocurile Olimpice găzduite de Grecia în 2004 vor însemna, conform tradiţiei fireşti, doar o atracţie mondială sportivă. Depăşind orice închipuire, acestea vor prezenta turiştilor aflaţi în vechea Eladă un miracol tehnologic. Să-i spunem hiperrealitate sau realitatea îmbogăţită, în lipsa unei terminologii unanim acceptate. Mai concret şi foarte pe scurt spus, cei ce vor dori se vor plimba prin Atena secolului 21, putând admira o Atenă a primelor olimpiade, chiar cu statuile ei dispărute, cu clădiri şi coloane de marmură prefăcute de timp în pulbere, cu străzile ei străvechi...

Îmbrăţişarea marmoreenei Venus

Ceea ce am numit hiperrealitate se deosebeşte de realitatea virtuală (care creează integral o lume unde „plonjează" subiectul uman), întrucât nu elimină, ci adaugă lumii reale o serie întreagă de informaţii menite să ofere o imagine mai completă, repere precise pentru executarea unei acţiuni oarecare, pentru cunoaşterea unui loc, a unei stări, a unui fenomen etc. Închipuiţi-vă că, în acest fel, mergând la Luvru s-o admiraţi pe seducătoarea Venus din Milo, aveţi plăcuta surpriză s-o vedeţi întreagă, adică nu lipsită de braţe, aşa cum o cunoaşteţi din albumele de artă. Desigur, nu veţi putea conversa cu ea. Deocamdată! Dar, pentru fanii tehnologiilor de vârf, probabil că amănuntul cel mai spectaculos al acestei realizări de senzaţie îl reprezintă „trecerea în rezervă" a computerului.

Ochelarii miraculoşi

Tot acest „scenariu" este posibil datorită unor ochelari. Sistemul MARS, este reprezentat de mai multe elemente portabile ca un...rucsac. Ochelarii înseamnă, de fapt, un sofisticat sistem de vizualizare, locul pe care se concretizează acel „adaos" la realitatea în care se află subiectul. Acesta selectează, de pildă, un meniu sau o imagine folosindu-se de un ordinator de buzunar tip telecomandă, aflat în relaţie cu un mic ordinator portabil. Poziţionarea utilizatorului se face printr-o antenă GPS, sistemul care se ocupă de sateliţii americani şi ruseşti, precizia sa fiind de câţiva centimetri. Un alt sistem permite transmiterea imaginii la ochelari, în funcţie de direcţia privirii utilizatorului. În fine, un receptor GPS corectează toate datele, astfel că informaţia ajunsă la subiectul uman este cea optimă.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

ARIANE 5 start spre stele

1560 miliarde de Euro au fost alocaţi pentru anii 2002-2006, pentru Ariane 5, racheta de ultimă generaţie al Agenţiei Spaţiale Europene. Are o înălţime de 55,4 m şi la lansare cântăreşte 750 de tone. Forţa pe care o dezvoltă (echivalentul a 1200 t) ar putea ridica 30 de TIR-uri. Poate plasa pe o orbită geostaţionară 7 tone de echipament ştiinţific, dar în curând se va ajunge la 12 tone. A fost construită „bucată cu bucată" şi asamblată apoi în hale gigantice, înalte cât un bloc de 20 de etaje. 19 firme europene au contribuit la realizarea tuturor componentelor, care apoi au fost expediate la Kourou cu avionul sau cu vaporul, dar de fiecare dată în cadrul unor transporturi speciale. Cea mai recentă lansare a Ariane 5 a avut loc la 5 iulie şi a plasat pe orbită un satelit european şi unul japonez.

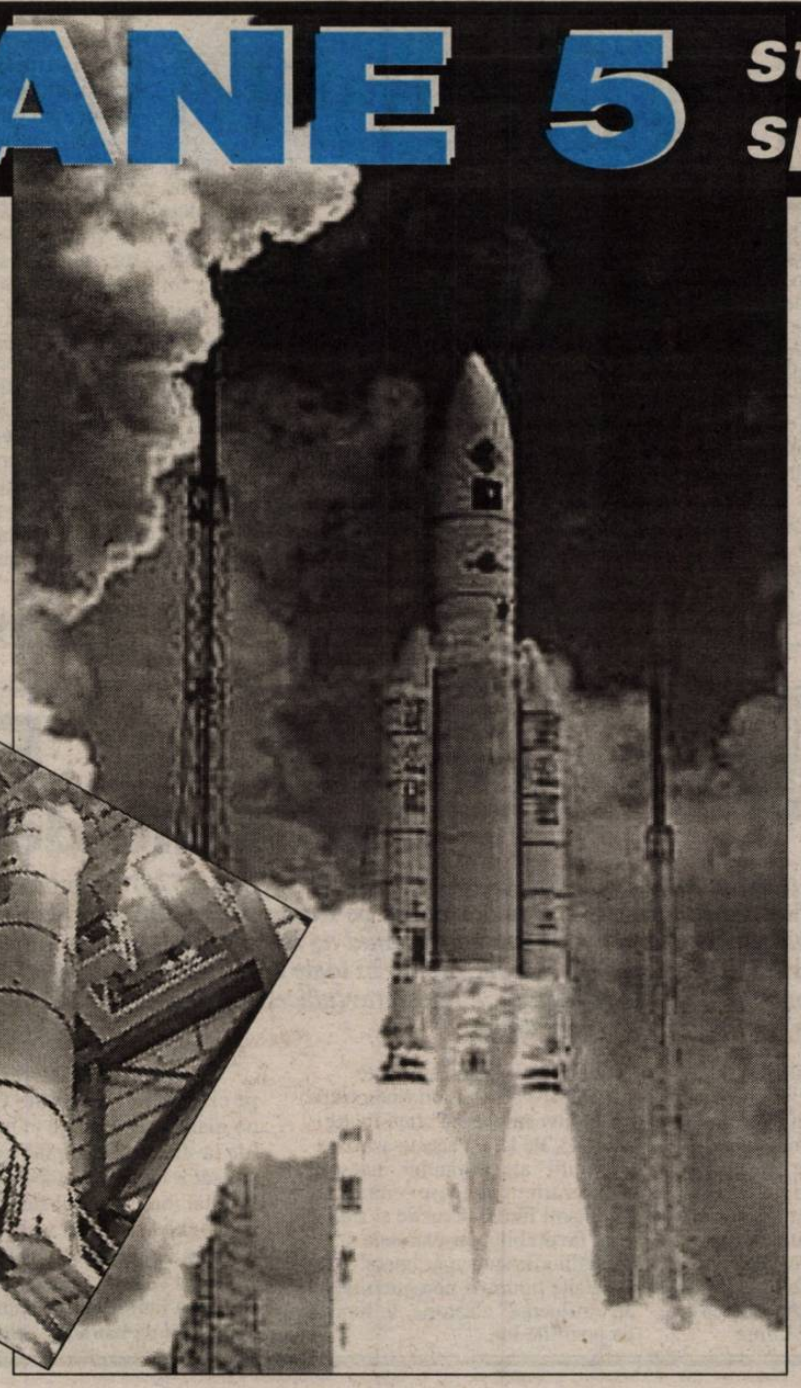

Desprinderea

Numărătoarea inversă începe cu 6 ore înainte de lansare iar în ultimele 6 minute controlul aparţine exclusiv calculatorului. Dacă s-ar întâmpla ceva în acest interval, nu prea ar fi multe de făcut. Dacă, de pildă după lansare racheta ar ieşi din coridorul ei, responsabilul pentru securitate, cel care comandă butonul roşu, ar da ordinul de autodistrugere a rachetei, cum s-a întâmplat la primul zbor, când, la 4 iunie 1996, misiunea Ariane s-a încheiat la o înălţime de doar 4000 m. Altminteri, totul se desfăşoară conform planului. ***Momentul zero:*** este conectat motorul central, Vulcain, iar două turbopompe trimit în camera de ardere, ***în fiecare secundă,*** 50 kg de hidrogen şi 200 kg de oxigen. Un zgomot asurzitor şi pământul se cutremură, în timp ce 1000 tone de apă sunt aruncate peste rachetă, formând un văl subţire pentru a reduce vibraţiile care ar putea deteriora sarcina şi aparatura instalată la bord.

Pe cont propriu

Ariane a ajuns la limitele atmosferei terestre, iar după 10 minute a atins o înălţime de 140 km. Au fost consumate 155 tone de hidrogen şi oxigen. Corpul principal al rachetei şi-a făcut datoria: se poate desprinde pentru a cădea într-o zonă controlată din largul coastelor Columbiei. Motorul Aestus al celei de-a doua trepte este aprins. Satelitul este „împins" pe orbita sa şi orientat corect. O nouă misiune Ariane este îndeplinită. Satelitul, oricare ar fi el, purtător al atâtor speranţe de cunoaştere şi răspunsuri uneori îndelung aşteptate de o omenire întreagă, este, din acest moment, pe cont propriu!

MIHAELA DOROBANŢU

Un expres spaţial ieftin

Space Express este un vehicul spaţial, să zicem, altfel decât ne-am obişnuit noi să vedem. Decolează ca o rachetă tradiţională, navighează ca o navetă spaţială şi aterizează ca un avion, nu înainte de a fi lăsat în apropierea Terrei câţiva sateliţi şi de a fi oferit o plimbare fascinantă turiştilor aflaţi la bord. După încheierea cursei, insolitul expres are nevoie doar de o zi, pentru a deveni din nou operaţional, ceea ce va micşora de o sută de ori costul (înregistrat în prezent) plasării sateliţilor pe orbită. Şi, mai spun proiectanţii, va fi de-ajuns să fii „doar" multimilionar – şi nu miliardar – ca să-ţi poţi oferi o asemenea promenadă extraterestră. Vorbim la viitor, pentru că nu ne putem bucura de generoasa ofertă până în anul 2025... *(A.N.P.)*

Piramidele, construite cu zmeie?

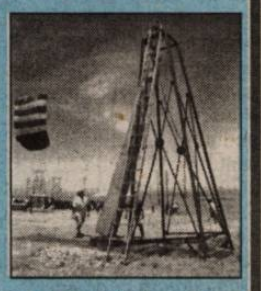

Felul în care egiptenii au înălţat piramidele rămâne încă o enigmă nedezlegată a Antichităţii, în ciuda numeroaselor eforturi ale egiptenilor şi a ideilor mai mult sau mai puţin realiste, venite din domenii diferite. Cum să ridici o lespede de 2 tone la 146 metri (înălţimea Piramidei lui Kheops)? Maureen Clemmons, o femeie de afaceri din SUA, a lansat o ipoteză insolită: egiptenii ar fi putut folosi... zmeie. Ca să demonstreze aceasta, ea i-a convins pe câţiva cercetători de la Institutul Tehnologiei din California să o ajute, legând un obelisc cu greutatea de o tonă de o pânză cu suprafaţa de 40 metri pătraţi, „vehicul" ce a reuşit să clintească blocul de piatră. Totul a rămas însă în stadiul de spectacol, căci egiptologii rămân mai departe sceptici. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Cazul Alice Bartlett și Carol Dedham

Carol a început, cu un an în urmă, să-și reamintească spontan, mai multe întâmplări care se încadrau în tipologia răpirilor. Ulterior conferinței, amintirile vor fi completate prin câteva ședințe de hipnoză, realizate de Budd Hopkins.

Carol a fost urmărită încă din copilărie. Își amintea conștient că, atunci când ea avea cinci ani, tatăl ei o găsise, nu o dată, dimineața dormind închisă într-un dulap, învelită până peste cap cu hainele scoase de pe agățătoare. Se ascundea acolo de o lumină pătrunzătoare care o urmărea. Și mai ținea minte că pe atunci o urmăreau și niște... pisici care apăreau în fereastră, îngrozind-o într-atât încât nu putea privi în direcția lor. Sub hipnoză se va dovedi că pisicile erau o amintire paravan, fiind de fapt fâpturi cenușii fără păr, înalte de 1,3 metri, care au luat-o cu ele, undeva ca pe o navă, nu numai pe Carol ci și pe tatăl ei, care o ținea în brațe. Abia după ce s-au întors ea a simțit nevoia să se ascundă în dulap. Mai târziu au urmat numeroase alte răpiri, asupra cărora vom reveni.

În septembrie 1990 *Carol, Alice* și *Grace* – sora lui Alice au văzut pe cer câteva lumini strălucitoare care se mișcau într-un mod inexplicabil. E drept, amintirile lor nu se potriveau perfect.

De la incidente banale la bănuiala unor răpiri

Alice la început nu credea că ar fi fost implicată vreodată în vreun incident de tipul răpirilor. Totuși uneori, în prezența ei, aparatura electrică sau electronică se defecta, aparent fără motiv; din timp în timp îi apăreau pe corp cicatrice sau alte urme bizare, originea cărora îi rămânea necunoscută și avea dese hemoragii nazale. Deși era foarte ordonată când se culca, se trezea uneori cu cămașa de noapte îmbrăcată pe dos, sau cu picioarele pe pernă, ori chiar dormind pe podea, fără să se fi trezit atunci când, aparent, a căzut din pat. Mai mult, i s-a întâmplat și ei ca un drum pe care de obicei îl făcea cu mașina într-o oră să dureze la un moment dat trei ore, în aceleași condiții de trafic, sau, altă dată, un drum de 40 de kilometri să dureze patru ore. În ambele dăți i-a fost rău, ceea ce i se întâmpla foarte rar.

La regresia hipnotică, aplicată de Budd Hopkins, va rezulta că în acest al doilea caz ea a deviat inexplicabil pe un drum lateral, a zărit o lumină, motorul mașinii s-a oprit, după care s-a văzut într-o încăpere octogonală. Aici aparent a avortat un făt, despre care răpitorii ei spuneau că „e al lor". Tot regresia hipnotică va scoate la iveală că suferise cu câtva timp înainte, în condiții asemănătoare, o posibilă însămânțare artificială.

Alice n-a dorit să aibă și n-a avut niciodată copii. Informațiile revelate au sugerat că de vină fusese un incident similar, suferit la vârsta de 12 ani. Fetii avortați de care-și amintea erau hibrizi cu înfățișare neomenească. A văzut mulți în decursul repetatelor răpiri. Aceasta întărise probabil motivul, inconștient, pentru care ea respinsese ideea de a avea copii.

DAN D. FARCAȘ

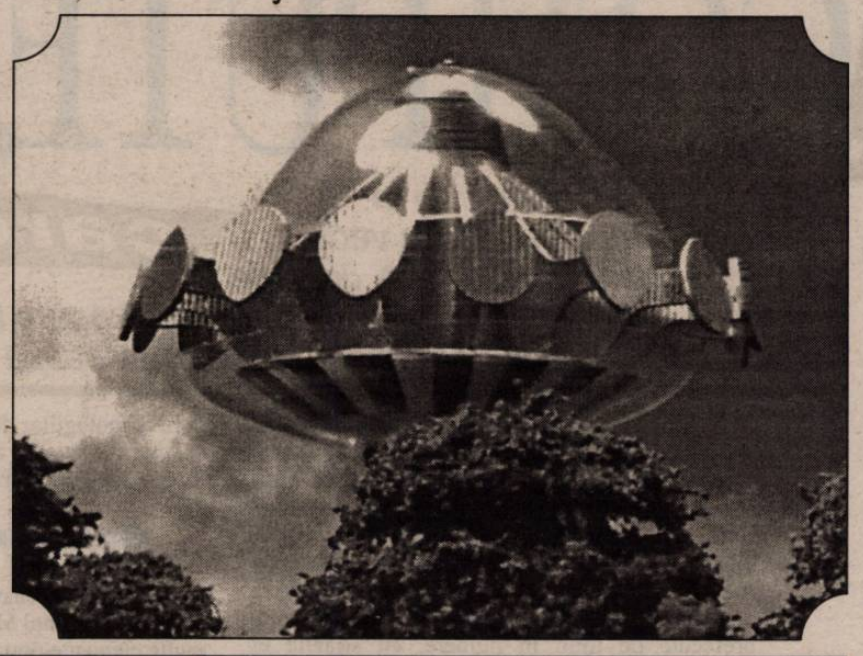

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

În jurul „aurei" umane

În cartea lor, doctorii Harry Oldfield și Roger Coghill sugerează că efectul observat în fotografiile Kirlian ar rezulta dintr-o puternică „descărcare Corona", cauzat fiind de unde pulsatorii de înaltă frecvență.

Fotografii fără lumină

Fotografiile Kirlian nu implică utilizarea vreunei surse de lumină și nu sunt în nici un caz un fals – aici toată lumea este de acord. Interpretarea lor este însă altceva. Problema asupra căreia nu există un consens este: ce captează de fapt aceste fotografii?

Un punct de vedere sceptic

Explicația cea mai plauzibilă, acceptată și de cei ce cred în fenomenele paranormale, este că efectul este un fel de „descărcare Corona", cum se întâmplă în fulgere, în așa-numitul „foc al Sf. Elm" sau în scânteile care se formează la vârful degetelor atunci când se merge desculț pe un covor. Tehnici similare au fost întotdeauna folosite de celebrul Nikola Tesla, de exemplu, când, dorind să impresioneze la prezentarea unor noi descoperiri, făcea ca întregul său corp să devină luminos sau să zboare scântei de pe degetele sale. O echipă de fizicieni și psihologi de la Universitatea Drexel a studiat ani de zile efectul Kirlian și a ajuns la concluzia că un rol determinant îl are gradul de umiditate a pielii sau obiectului. Or, un asemenea principiu stă la baza detectorului de minciuni, știut fiind cum dispoziția noastră și nivelul de stres pot influența umezeala degetelor. Nu au putut în schimb observa efecte de fantomă (prezența pe fotografie a unei porțiuni amputate), ceea ce i-a dus la a afirma posibilitatea existenței unor reziduuri pe placa fotografică și inclusiv adevărate fraude. Pentru acești cercetători nu există nici o evidență că vreo fotografie Kirlian ar putea fi datorată unor fenomene paranormale. Cele mai multe dintre posibilele sale aplicații sunt, după ei, superestimate.

Diagnosticele medicale

Se pare că fiecare organ fizic și fiecare funcție a complexului minte-corp omenesc își manifestă existența printr-un efect specific asupra aurei umane, efect consemnat prin utilizarea bio-electrografiei. Citirea aurei din jurul degetelor, de exemplu, poate permite detectarea unor disfuncții ale fiecărui organ din corp, cu mult înainte ca acestea să devină evidente.

De fapt, ce este aura? Ce este bioenergia? Dacă ar fi să dăm o definiție în termeni tehnici, am putea vorbi de un „câmp" atașat organismului nostru, care să permită atât corpului cât și minții omenești să modifice, în mod semnificativ și mai ales CONȘTIENT, procesele care se desfășoară în plasma ionizată prezentă în jurul oricărei părți a corpului nostru. Iar vizualizarea acestui „câmp" sub forma unei aure este legată de modul în care strălucește plasma. Natura exactă a câmpului constituie încă un obiect intensiv de studiu pentru cercetători. Chiar dacă unele aspecte ale acestui câmp pot fi observate cu ochiul liber, dar numai de către cei bine antrenați...

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Baronul pregătește scena

Willy Schneider era un băiat de 18-19 ani. Lui Thomas Mann, nimeni altul decât celebrul scriitor care povestește pentru noi peste timp momentele impresionante ale experiențelor pe care le-a trăit, i s-a părut un tânăr mai curând naiv. Toată lumea și-a ales locurile în laboratorul pe care baronul von Schrenk-Notzing îl amenajase în palatul său. Când toată lumea s-a aflat înăuntru, baronul a închis ușile. Pentru început Thomas Mann a trebuit să se așeze în fața lui Willy, să-i prindă genunchii între genunchii săi să-l țină strâns de mâini, în timp ce dna P. îl ținea la fel de ferm de brațe. Au rămas așa, privindu-se fără nici un cuvânt, până când restul asistenței și-a găsit locurile.

În fine, în fața unei perdele, s-a format un cerc imperfect, din care un sfert rămăsese incomplet. La un capăt se aflau mediumul și supraveghetorii săi, în timp ce la celălalt se afla maestrul de ceremonii. Câțiva dintre participanți au trebuit să se retragă în rândul doi, așezați sau în picioare. Printre aceștia, profesorul de sport, care adusese cu el un acordeon. Cum avea să afle Thomas Mann, în timpul demonstrațiilor Willy se oprea deseori și cerea să i se cânte. În mijlocul cercului făcut de cei prezenți se afla o măsuță pe care erau puse o mică lampă cu un abajur roșu, un clopoțel, o farfurie plină cu făină, o tăbliță de ardezie și o cretă.

Baronul a așezat pe covor lângă el o mașină de scris, apoi a răspândit prin cameră niște inele de fetru care semănau cu broderiile ce împodobeau pretențiosul costum al lui Willy Schneider. În fine, se mai afla acolo un coș de hârtii întors, pe care fuseseră așezate două *boites musique*... și, peste tot, niște panglici luminoase de care baronul era foarte mândru. Și s-a dat ordinul să se stingă lumina. Dar doar pentru puțin timp, căci Willy, încă treaz, aflat sub controlul strict al lui Thomas Mann, a vorbit dintr-o dată: *„Domnule baron, ați uitat acele!"* Era vorba de o măsură suplimentară de control la care Willy ținea foarte mult. Și baronul a început să înfigă peste tot ace mari, ale căror capete străluceau în lumina difuză care fusese acceptată în cameră. Nici o mișcare ascunsă nu ar fi fost posibilă fără a fi imediat observată de cei prezenți. Atmosfera, chiar și pentru cei mai obișnuiți, devenea din ce în ce mai apăsătoare. În curând pragul spre necunoscut avea să fie trecut...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.
M/31

Dominarea viitorului

„CITIREA" FRUNȚII dezvăluie destinul?

Într-un tratat de sute de pagini, Gerolamo Cardano (1501-1576) complică și simplifică în același timp citirea destinului pe frunte. El identifică șapte linii principale asociate astrelor, și anume (pornind de la sprâncene în sus): linia Lunii (necazuri în dragoste), a lui Mercur (noroc în toate cele), a lui Venus (fericire în dragoste), a Soarelui (isteține), a lui Marte (afaceri profitabile), a lui Jupiter (sănătate) și a lui Saturn (genialitate).

Intersecțiile dintre aceste linii generează comentarii interminabile. Cea mai favorabilă situație este aceea a întretăierii liniei Soarelui cu linia lui Saturn și cu cea a lui Marte, considerându-se că astfel toate calitățile lor sunt amplificate. Cea mai nefericită situație o constituie întrepătrunderea liniei Lunii cu oricare dintre celelalte linii, căci Luna este aducătoare de ghinion (intersecția cu Jupiter înseamnă viață foarte scurtă!). Pe lângă aceste așa-zise „definiții" ale destinului, maestrul a întrezărit numeroase semne care pot însoți liniile. Crucile și stelele sunt favorabile, iar pătratele și triunghiurile sunt „păcătoase". Celelalte tipuri de neregularități au „influență" aleatorie, în funcție de pozițiile lor...

Parcă pentru a-i aiuri complet pe cititorii săi, Gerolamo Cardano mai împarte liniile în trei zone (de la stânga la dreapta), corespunzător celor trei etape ale vieții. Mai mult, autorul susține că poate ghici și durata vieții (conform cu lungimea liniei sănătății) și modul cum ne vom despărți de ea. Dacă liniile sunt profunde, vom muri de bătrânețe; dacă sunt subțiri și roșiatice, atunci boala sau tristețea ne vor dobori... Și, ca să pună capac tuturor acestor considerații (tulburătoare prin seriozitatea cu care le prezenta maestrul, un expert în matematică al epocii sale), Cardano ne atrage atenția să nu confundăm liniile și celelalte semne cu ridurile, care nu înseamnă nimic pentru meandrele destinului nostru. De asemenea, nu trebuie să ne alarmăm dacă nu găsim mai mult de două-trei linii. Absența celorlalte nu reprezintă altceva decât că vom fi simpli muritori, fără nici o vocație aparte și fără să găsim marea iubire...

PAUL IOAN

Lumea... după Manhattan

CEASUL APOCALIPSEI

a avansat cu două minute!

Consternaţi în faţa infernului coborât pe Pământ, cei care au conceput „Proiectul Manhattan" îşi pun, în 1945, pentru prima oară, o întrebare la care până atunci nu se gândiseră: cum va arăta lumea... după Manhattan...

12 fără 7 minute

Acum 55 de ani, în 1947, un grup de oameni de ştiinţă, participanţi la Proiectul Manhattan, înfiinţau revista „Buletinul Savanţilor Atomişti" dedicată conştientizării lumii privind pericolele războiului nuclear. În faţa tragediei declanşate la Hiroshima şi Nagasaki, ei înşişi autori ai celei mai distrugătoare arme create de mintea şi mâna omenească, cei mai mulţi şi-au dedicat tot restul vieţii luptei contra cursei înarmărilor. Simbolul ales, unul extrem de sugestiv, a fost un *„ceas al apocalipsei"*, ale cărui limbi au indicat, pe coperta primului număr al revistei, miezul nopţii fără 7 minute. După 55 de ani, surprinzător poate, Comitetul revistei a hotărât ca ceasul să arate aceeaşi oră!

Jocul minutelor

În 1949, după ce URSS exploda prima sa bombă termo-nucleară, ceasul a arătat trei minute înainte de miezul nopţii, pentru ca în 1953 testele dispozitivelor termo-nucleare, efectuate şi de ruşi şi de americani să-l facă să mai avanseze încă un minut. Apoi limbile sunt mutate din ce în ce mai mult înapoi, o dată cu conştientizarea pericolului nuclear şi cu semnarea diverselor tratate de interzicere a experienţelor nucleare. În 1968 însă, Franţa şi China îşi construiesc propriile arme atomice, ceea ce face ca ceasul să arate din nou ora 23.53! Pentru ca în 1981 limbile ceasului să se oprească la un ameninţător „fără 4 minute", ba chiar „fără 3" în 1984, o dată cu pregătirea superputerilor pentru un eventual război nuclear şi o serie de mari acţiuni teroriste. Apoi un plin de speranţă „fără 10" în 1990, marcând dispariţia monolitului comunist şi sfârşitul războiului rece şi „fără 17" un an mai târziu, când se semnează tratatul START de reduceri unilaterale ale armelor nucleare strategice. „Scurgerile" nucleare din unităţile slab păzite ale fostei URSS şi testele nucleare publice ale Indiei şi Pakistanului fac ceasul să avanseze din nou, ajungând iarăşi la „fără 7 minute" în 2002.

Intenţii îngrijorătoare – şanse ratate?

În prezent, peste 31 000 de arme nucleare se află în posesia celor opt puteri nucleare cunoscute – o nesemnificativă descreştere cu 3000 faţă de 1998! 95% dintre ele se află în SUA şi Rusia şi peste jumătate din total sunt gata de acţiune. Chiar şi cu planurile actuale de reducere, în următorii 10 ani tot vor mai exista câteva mii de arme nucleare „aţintite" unele spre altele. Cele câteva sute de tranzacţii ilegale cu materiale radioactive descoperite în ultimii 10 ani nu au implicat, este drept, materiale utilizabile la fabricarea unor bombe, dar „reprezentanţii" organizaţiilor teroriste sunt foarte activi în a strânge asemenea materiale, fie pentru a construi o armă atomică rudimentară, fie o aşa-numită „bombă murdară", având drept scop contaminarea radioactivă a zonei asupra căreia este lansată.

Avionul din care s-a lansat bomba la Nagasaki

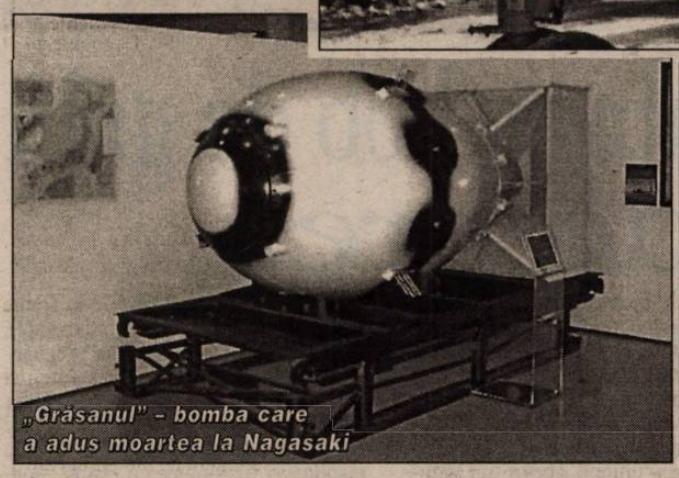

„Grăsanul" - bomba care a adus moartea la Nagasaki

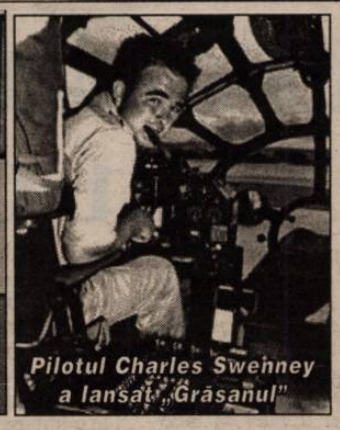

Pilotul Charles Swenney a lansat „Grăsanul"

Mai rău... se poate

Lupta contra terorismului, subliniază „Buletinul Savanţilor Atomişti", pornind de la un apel din decembrie 2001, semnat de 110 laureaţi ai Premiului Nobel, trebuie să înceapă cu eradicarea condiţiilor care l-au generat! Mai ales că... se poate şi mai rău. Căci pe lângă armele nucleare există armele spaţiale care de mult au părăsit lumea romanelor şi filmelor SF pentru a se apropia de o încă şi mai îngrijorătoare realitate. Laseri spaţiali care dispun de milioane de waţi pot lovi şi distruge orice rachetă oriunde pe Pământ; arme cu energie cinetică pot părăsi viitoare baze spaţiale şi să lovească, aidoma unui meteorit, clădirile cele mai înalte ale oraşelor, nave sau rezervoare petroliere.

...Dar şi mai bine!

Ceasul apocalipsei continuă să bată. Şi dacă nu ar fi şi semne bune, probabil că ar fi trebuit ca acum, adică după tragedia de la 11 septembrie, să fie şi mai aproape de miezul nopţii. Pentru a-l da din nou înapoi ar trebui ca fondurile existente să fie cheltuite cu precădere pentru asigurarea securităţii depozitelor radioactive şi a continuării, într-un ritm accelerat, a procesului convenit de distrugere a arsenalelor nucleare.

MIHAELA DOROBANŢU

Pulsul planetei

ÎNCĂLZIREA VREMII omoară gheţarii!

Monitorizarea globală a peste 160 de mii de gheţari montani a condus la o concluzie extrem de îngrijorătoare: impactul creşterii temperaturii medii anuale a atins cote catastrofice, consecinţa directă fiind şi topirea gheţarilor.

◆ În numărul precedent v-am prezentat situaţia de criză din zona Alpilor italieni, unde autorităţile se luptă cu lacurile formate din cauza unor masive topiri de gheţari. Dar este, oare, o surpriză acea dramă ecologică? Specialiştii de la Universitatea din Zürich arată că volumul de gheaţă al Alpilor, în general, este mai mic cu 50 la sută faţă de anul 1850, iar suprafaţa respectivă s-a diminuat cu 40 la sută, în acelaşi interval. În zona Engadin a acestui lanţ muntos au dispărut, din 1955, 24 de întinderi înzăpezite din 54 ţinute sub urmărire. În zona numită Simplon, 10 din 31 „pete albe" au dispărut din 1967. Concluzia? În jurul anului 2050, toţi gheţarii Alpilor ar putea deveni o amintire!

◆ Observaţiile făcute cu ajutorul sateliţilor asupra Pirineilor (în regiunea de frontieră Spania-Franţa) conduc la concluzii similare: dacă în 1980 existau 27 de gheţari, astăzi mai supravieţuiesc doar 13. Simultan cu acest fenomen se produce şi topirea stratului de pământ îngheţat (permafrost) al regiunilor alpine, ca şi creşterea temperaturii subsolului de trei ori mai repede decât în veacul abia încheiat.

◆ În Rusia, regiunea munţilor Caucaz suferă aceleaşi modificări precum în Alpii elveţieni; diminuarea straturilor de gheaţă se accelerează.

◆ În Africa, faimosul Kilimanjaro şi-a pierdut o treime din acoperământul de gheaţă în ultimii douăzeci de ani, scăderea faţă de 1912 fiind de-a dreptul incredibilă: 82 la sută!

◆ Dincolo de Atlantic, gheţarii masivului peruan Quelccaya (situat în regiunea tropicală) se retrag de 32 de ori mai repede, în ultimii doi ani, faţă de anii '60-'80. În acest ritm, ei vor dispărea complet în 2020.

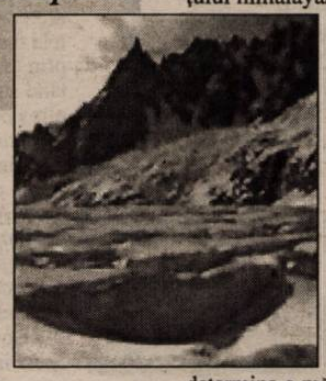

◆ În Asia, fenomenul este la fel de alarmant. În vasta întindere a lanţului himalayan, nu mai puţin de patru mii de gheţari şi cinci mii de lacuri glaciare pot „exploda" în orice moment, generând adevărate diluvii. Viteza topirii gheţarilor a atins nivelul de 15 metri pe an şi este aproape iminentă revărsarea a 44 de lacuri alpine care ameninţă teritorii din Nepal, Buthan şi Kashmir. Numai o creştere de 0,06 grade Celsius pe an a temperaturii globale ar determina o mărire de cinci ori a suprafeţei lacurilor alpine. De asemenea, gheţarii din masivul Tien Shan (dintre Rusia şi China) au pierdut 22 la sută din volum în ultimii 40 de ani. Există şi o veste mai bună. În comparaţie cu acest sumbru tablou mondial al regiunilor muntoase populate, specialiştii apreciază că, până-n prezent, gheţarii de mare altitudine din Arctica (Polul Nord) suferă puţine schimbări. Însă acest fapt nu poate atenua îngrijorarea climatologilor din întreaga lume faţă de încălzirea vremii.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

CIFRE SUMBRE

De la Organizaţia Mondială a Sănătăţii mi-au sosit ultimele cifre privind sănătatea lui Homo Sapiens, acum, la începutul celui de-al XX-lea veac al Civilizaţiei Omului. Aceste date au şi fost, de altfel, cele dezbătute de specialişti, la Congresul Uniunii Societăţilor de Microbiologie, ţinut recent la Paris – unde au şi fost arătaţi inamicii – viruşi şi bacterii – vinovaţi de uciderea, zilnic, a 50000 de cetăţeni ai Terrei.

Câteva cifre pe care le voi da în continuare pot fi de folos în alcătuirea a ceea ce aş putea numi starea lumii, la purtător.

Deci...

În anul 2000, spun cifrele reci, au murit de boală 51000000 pământeni, cei mai mulţi în Africa, Orientul Mijlociu şi sud-estul Asiatic – adică în zonele cele mai sărace, unde însă au loc şi cele mai multe naşteri, net mai multe decât decesele. În jur de 33% dintre cei plecaţi dintre noi au făcut-o din pricina maladiilor cardio-vasculare, principalul duşman de moarte al speciei Sapiens, 13,7% datorită diverselor forme de cancer, alţi 16% din cauza unor cancere datorate infectării cu agenţi patogeni, 7,8% sunt ucişi de maladii respiratorii, 5,8% de SIDA, 4,2% (copii) de diaree, 3,3% de tuberculoză (în anul 2000), 2,1% de malarie, 1,5% de banală rujeolă (tot copii), iar restul de 29,2% din pricina altor patologii şi altor infecţii.

Au fost arătaţi cu degetul 22 de agenţi patogeni deosebit de periculoşi, din totalul de 1415 demoni cunoscuţi de ştiinţa microbiologiei – dar alţi 220 viruşi, alte 540 bacterii plus 310 ciuperci, 70 protozoare şi 290 viermişori au fost trecuţi pe lista neagră.

„Vedete": HIV (provoacă SIDA, a ucis 2943000 de persoane în 2000), streptococcus pneumonial (vinovat de pneumonii şi bronhopneumonii, 3491000 de victime), Plasmodium falciparium (malarie, a trimis la cimitire 1080000 de pământeni în 2000), Shigella flexneri (produce diaree mortală, 600000-1000000 de victime), Salmonella tiphi (tot diaree, a ucis 600000 de oameni), virusul rujeolei (vinovat de 777000 de „crime"), bacilul Koch (tuberculoză, producător a 1,66 milioane decese), Heliobacter pilori (cancer al stomacului, 647000 decese), virusul Hepatitei B şi C (549000 decese), papilomavirus (cancer de col uterin, 233400 decese în anul 2000) etc. etc.

Cauzele? Prima şi cea mai importantă este *sărăcia*, fenomen care nu permite simpla igienă, apărătoare de mare forţă a sănătăţii, nici medicaţia simplă şi vaccinarea în ţările Lumii a Treia şi nici *hrana potrivită* pentru bolnavi. A doua: ignoranţa – ştiaţi că speranţa de viaţă a oamenilor cu carte este net superioară celei a analfabeţilor? Eradicaţi, aşadar, analfabetismul, spun experţii UNESCO şi veţi trăi mai mult... (Organizaţia Naţiunilor Unite pentru Educaţie, Cultură, Ştiinţă are, de altfel, un plan de înjumătăţire, până în 2015, a numărului de analfabeţi, mai ales printre femei). Al treilea: *egoismul* marilor companii producătoare de medicamente, pentru care profitul este mai important decât vieţile oamenilor – de unde şi numărul mare de bolnavi şi decese în ţările sărace ale lumii.

Mobilizarea societăţii civile, trezirea, brusc, la realitate, urmare a falimentelor unor coloşi – fenomen care decopertează serios piaţa liberă – activismul din ce în ce mai hotărât al unor mari organizaţii ca ONU, OMS, UNESCO, UNICEF, PNUD, Banca Mondială par însă a realiza, în ultimul timp, un grad înalt de sinergie pentru orientarea sănătăţii lumii spre o cale firească. Care este aceea a iubirii aproapelui şi a grijii pentru ca fiecare făptură umană să-şi poată trăi împlinit unica şi irepetabila sa viaţă.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Cine se poate „lăuda" că nu a suferit niciodată de dureri dentare, ori că nu a avut în dantura sa măcar o carie?

Smalţul, acest strat care acoperă fiecare dinte, este cea mai dură substanţă a organismului. Cu toate acestea este vulnerabil la acizii care se găsesc în cavitatea bucală. Astfel, bacterii ce sunt mereu prezente în gură, împreună cu zahărul şi alţi hidraţi de carbon din alimente şi băutură, formează un depozit aderent, care duce la

CARIA DENTARĂ LA COPII

fermentaţie. Când acţiunea acestui depozit asupra smalţului dintelui este de lungă durată, dintele respectiv se decalcifiază şi îşi face loc o carie. Pe aici se va face transmiterea, prin osul dentar, către circuitul sangvin şi nervos, a bacteriilor şi toxinelor lor.

În acest mod de altfel, se instalează în organism boli reumatice, cardiace şi ale articulaţiilor. Sensibilitatea la dulce, la rece, un punct negru care se tot măreşte pe smalţul dentar şi caria este deja instalată. După vârsta de 3 ani durerile cauzate de carie pot fi prezente. Inflamaţia, durerea la rădăcina dintelui sunt dovezi că un abces, care, împreună cu caria, va deteriora dintele bolnav. Prezentarea la medic este obligatorie!

Trebuie ştiut că ele, cariile, nu sunt nişte deficienţe dentare care se moştenesc. Acestea se formează o dată cu unele obiceiuri deficitare de alimentaţie şi de igienă.

Sănătatea dinţilor copilului începe încă din viaţa intrauterină, când sunt încriminate alimentele consumate de viitoarea mamă, care indirect, prin cordonul ombilical, hrănesc fătul.

Mai mult, o dată născut, copilul trebuie alăptat natural. Numai laptele matern are toate substanţele nutritive necesare nou-născutului. Suptul însuşi întăreşte musculatura masticatorie a copilului şi ajută la formarea corectă a maxilarelor.

Tinerele mame ar trebui să ştie că marele duşman al dinţilor sunt produsele bogate în zahăr. Nocive pot fi dulciurile consumate între mese, băutul ceaiurilor prea dulci, a sucurilor cu adaos de zahăr. Dacă celui mic i se face sete, este normal, oferiţi-i o infuzie din plante medicinale ori sucuri din fructe proaspete, dar neîndulcite.

În alimentaţia copilului includeţi lapte, produse lactate, fructe proaspete bogate în vitamine şi minerale, în general alimente care să îi permită să muşte şi să mestece.

După ce i-au apărut primii opt dinţi, seara, înainte de culcare, ştergeţi mica dantură a copilului cu un tampon muiat în apă fiartă şi răcită.

La vârsta de 2-3 ani, arătaţi pruncului cum să-şi cureţe dinţii pe toate feţele, cu periuţa specială. Este un gest de imitaţie care va fi deprins repede şi bine. Şi nu uitaţi: chiar dacă micuţul are o dantură aparent sănătoasă, nu ocoliţi cabinetele de stomatologie infantilă.

Dr. VALERIU MANTA

Magia modei

Colecţiile „haute couture" au strălucit şi de această dată. Niciodată Parisul nu a reunit atât de multe stiluri. Inspiraţia creatorilor s-a concretizat în colecţii de un lux magnific: broderii somptuoase, pene exuberante, voal ţesut cu fir de aur. *Chanel* ne sugerează un taior de seară purtat peste o rochie-furou croită din „cascade" de paiete. Ca de obicei, Chanel optează pentru linii clasice, exuberanţa fiind dată de materialele folosite. *Carven* a prezentat o colecţie de inspiraţie teatrală, remarcându-se, această ţinută de seară, cu vestă din lame (străbătută de săgeata lui Cupidon) şi fustă din petale florale. *Lacroix* a prezentat o somptuoasă mască brodată bogat, iar *Ungaro* un ameţitor amalgam de muselină şi dantele multicolore.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Sănătatea dintr-un bob de grâu sau de orez

Conceptul de *aliment funcţional* a apărut prima oară în Japonia (1987), şi se bazează pe relaţiile existente între componentele alimentelor şi sănătatea omului. Pentru ca un aliment să fie funcţional el trebuie să îndeplinească mai multe condiţii: *să respecte structura de bază a alimentelor tradiţionale*, obţinute numai din componente naturale şi *să poată fi consumat într-o dietă zilnică*, iar prin ingerare *să aibă funcţia de a regla procesele specifice organismului uman.* Alimentul funcţional trebuie să reprezinte o îmbinare unitară a celor trei funcţiuni: *nutriţională, senzorială şi fiziologică.*

„Funcţional food" este un termen general care a atras atenţia cercetătorilor ştiinţifici şi nutriţioniştilor, fiind considerate cele care conţin nivele semnificative de componente biologic active, cu influenţă asupra sănătăţii şi cu efecte pozitive asupra psihicului uman.

Spre deosebire de alimentaţia dietetică, ce are un rol pasiv, alimentele funcţionale au un spectru mai larg prin caracterul profilactic reprezentând un instrument eficace în prevenirea bolii nu numai în tratare.

Produsele cerealiere au fost printre primele produse alimentare incluse în categoria alimentelor funcţionale. Alimentele funcţionale se evidenţiază prin valenţe multiple: *pot fi utilizate timp îndelungat fără efecte secundare, pot contribui la echilibrarea metabolismelor decompensate.*

De asemenea pot prezenta un aport important de vitamine naturale cu acţiune benefică la nivel celular (germeni de grâu, de porumb, cereale germinale ş.a.). De menţionat şi faptul că pot reprezenta o formă de valorificare superioară a unor produse secundare (germeni de grâu şi de porumb, tărâţele sunt produse rezultate din procesul de măciniş al grâului şi porumbului).

Proprietăţile funcţionale ale ***GRÂULUI*** se datorează în special fibrelor alimentare, prezente atât în straturile exterioare ale bobului cât şi în pereţii celulari.

În comparaţie cu fibrele existente în alte cereale (porumbul sau ovăzul), fibrele de grâu au efecte mai pregnante în colon, în reducerea concentraţiei acizilor biliari în inhibarea bacteriilor de putrefacţie. Aceste caracteristici ale ***tărâţei de grâu*** induc diferite răspunsuri fiziologice cu efecte benefice asupra stării de sănătate.

- ameliorează funcţionarea colonului;
- reduc riscul apariţiei cancerului de colon;
- reduc riscul apariţiei bolilor cardiovasculare şi diabetului.

Tărâţa de orez are efect de ameliorare a tranzitului intestinal, de diminuare a colesterolului din sânge, este o sursă valoroasă de antioxidanţi naturali şi are 20-22% conţinut de ulei, valoare apropiată boabelor de soia şi seminţelor de bumbac.

Amidonul de orez – are o digestibilitate mai rapidă şi mai completă, ceea ce conduce la un răspuns glicemic ridicat şi o fermentare redusă în colon.

Ovăzul, prin conţinutul său în β-glucani influenţează metabolismul glucidic diminuându-l uşor, şi metabolismul lipidic, scăzând colesterolul.

Medicina tradiţională acordă o importanţă deosebită cerealelor germinate. Prin germinare se realizează o creştere importantă a valorii nutritive prin mărirea biodisponibilităţii, a conţinutului de vitamine, de bioelemente şi a altor substanţe biologic active. Alimentele funcţionale fiind bogate în substanţe biologic active, vitamine, bioioni şi chiar substanţe cu efect terapeutic, pot fi folosite ca adjuvanţi în tratamentul unor maladii sau ca produse de bază în profilaxia unor grupuri de indivizi cu un coeficient ridicat de risc pentru anumite maladii.

Cercetător
ing. MARIANA DUŞE
Institutul de Bioresurse Alimentare

Gastronomice

Prezentăm alte reţete sugerate de cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

„Corăbioare" din cartofi cu peşte

800 g cartofi, 800 g peşte, 4 gălbenuşuri, 80 ml ulei sau unt, 80 g smântână, suc de lămâie după gust, 50 g făină, 1-2 ouă, 50 g pesmet, sare şi piper după gust, 1 legătură de pătrunjel.

Se fierb cartofii, se curăţă şi se sfărâmă bine. Se curăţă peştele, se spală, se şterge, iar carnea se taie în felii foarte mici. Cartofii se amestecă cu peştele, adăugând smântâna, gălbenuşurile, sucul de lămâie, untul şi puţin piper. Se potriveşte de sare. Se realizează un amestec foarte legat, se aplatizează şi se decupează semicercuri micuţe cu ajutorul unei forme. Se dau corăbioarele prin făină, apoi prin oul (întreg) bătut cu pesmet. Se prăjesc pe ambele părţi şi se servesc calde, presărate cu pătrunjel tocat.

Papanaşi prăjiţi

300 g brânză de vacă, 2 ouă, 1 lingură cu vârf de făină, 1 lingură griş, sare, 2 linguri grăsime.

Se freacă brânza de vacă împreună cu gălbenuşurile, cu făina şi cu sarea. Albuşurile se bat spumă şi se adaugă la compoziţia de mai sus, care nu trebuie să fie prea tare. Se ia cu lingura din compoziţie şi se fac cu mâna pudrată cu făină papanaşi potrivit de mari, rotunzi sau lunguieţi. Se tăvălesc în făină şi se prăjesc în grăsime pe amândouă părţile. Se servesc pudraţi cu zahăr, îndată ce sunt gata. Se poate turna deasupra puţină smântână cu zahăr.

Cartofi la cuptor

1/2 kg cartofi, 2 ouă, 100 g brânză, 100 ml smântână, sare.

Cartofii se fierb şi se curăţă de coajă; se taie felii şi se sărează. Ouăle se fierb răscoapte, se curăţă şi se taie în felii. Brânza se rade. Într-un vas uns se aşază un rând de cartofi, un rând de brânză rasă şi deasupra felii de ouă, repetându-se ordinea în care sunt puse. Smântâna se toarnă deasupra, apoi se presară brânza rasă şi compoziţia este dată la cuptor circa 20-25 minute.

Mâncărică de fasole verde

1 kg fasole verde, 1/2 kg roşii, 2 legături verdeaţă, mărar şi pătrunjel, 3 1/2 linguri ulei, 1 ceapă, sare.

Fasolea se curăţă şi se spală; roşiile se spală şi se taie felii; ceapa se toacă mărunt. Pe fundul cratiţei se pune ceapa tocată şi fasolea. Feliile de roşii se aşază deasupra. Se toarnă uleiul şi se presară sare. Cratiţa se acoperă, lăsând compoziţia să fiarbă la foc mic, până se înmoaie fasolea. Verdeaţa tocată se adaugă la sfârşit.

Omletă de sezon

8 ouă, 100 ml ulei, 4 ardei graşi, 100 g ceapă, 500 g roşii, 1 legătură verdeaţă, 20 g sare, piper.

Facultativ: sos tomat.

Ceapa curăţată şi tăiată mărunt se prăjeşte în grăsime. Ardeii graşi se curăţă, se spală, se taie în felii subţiri; roşiile se opăresc, se curăţă de pieliţă, se taie mărunt. Împreună cu verdeaţa tocată mărunt, cu sarea şi cu piperul se adaugă în vasul cu ceapa şi se prăjesc până scad. Pe omleta preparată separat din cele 8 ouă se pune compoziţia de mai sus şi se rulează. Se stropeşte cu unt topit. Se serveşte la masă cu sos tomat.

Dosarele frumuseţii

Reamintiţi-vă... lumânarea

În zilele de concediu, practicate pe nisip sau pe iarbă, exerciţiile fizice nu pot decât să accentueze destinderea binefăcătoare. În funcţie de inspiraţie, evident, puteţi face orice exerciţiu de gimnastică doriţi, dar dacă vă decideţi să mai încercaţi şi „lumânarea", ideea este foarte bună. Pentru că aceste exerciţii accentuează supleţea, întind coloana vertebrală, fortifică musculatura abdominală. În plus, dezvoltă simţul echilibrului, ameliorează circulaţia sangvină şi atenuează senzaţia de „picioare grele".

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 31
Valabil până pe data de: 8 AUGUST 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Remedii naturale

USTUROIUL

◆ 1-2 căţei de usturoi zilnic, dimineaţa şi la celelelalte mese principale, înseamnă sănătate curată. *Cardiovasculării* au şi ei de câştigat de pe seama unui asemenea tratament.

◆ *Paraziţii intestinali* nu-l suportă aşa că apelaţi la următoarea reţetă: 3-4 căţei de usturoi bine pisaţi se pun în jumătate de litru de lapte clocotit şi se lasă de seara până dimineaţa, când întreaga cantitate se bea pe stomacul gol. Cura durează 3 săptămâni. O altă reţetă eficientă: 500 g căţei de usturoi pisat se combină cu 1 litru de apă clocotită. Se lasă o oră, după care se strecoară. Se iau dimineaţa pe nemâncate 2-3 linguri.

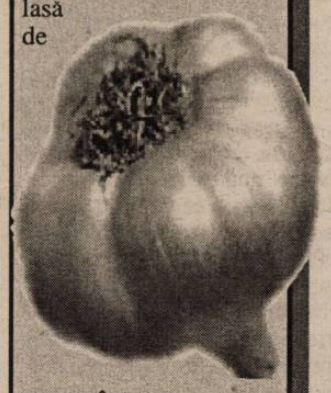

◆ *Plăgile infectate* se vindecă mai uşor dacă sunt spălate cu un decoct de usturoi (10 căţei de usturoi la 1 litru de apă, fiert circa 10 minute).

◆ *Durerile resimţite la musculatura spatelui*, cauzate de încordare sau de o stare generală de oboseală fizică dispar dacă se fac masaje cu un amestec din 2 părţi de ulei camforat şi una de usturoi pisat.

CANICULA

atac asupra sănătăţii

În condiţii de temperatură normală, la care organismul este adaptat, mecanismele de control – pielea şi transpiraţia – reglează funcţiile, anihilând pericolele. Totuşi sistemele de control pot ceda la temperaturi excesiv de scăzute sau mult prea ridicate. Vara, care aduce cu ea valuri de căldură insuportabilă, sporeşte implicit riscurile instalării unor disfuncţii ale organismului. Care sunt cele mai frecvente consecinţe ale caniculei?

Crampele de căldură

Se manifestă prin spasme musculare dureroase şi apar după transpiraţie abundentă (când pierderea de lichide din organism nu este compensată prin consumul de lichide) sau după un efort fizic intens. Muşchii abdominali şi cei care sunt suprasolicitaţi în timpul unei activităţi fizice (alergatul, practicarea unui sport, săpatul în grădină etc.) sunt cei mai afectaţi.

Cum se rezolvă? ◆ Vă aşezaţi în poziţie de repaus, confortabilă, până trece durerea ◆ Beţi apă cu sare (o linguriţă cu sare la o cană de 250 ml) ◆ Mâncaţi alimente mai sărate. ◆ În cazul în care suferiţi de o boală cronică şi ţineţi un regim hiposodat, beţi apă cu zahăr (o linguriţă de zahăr la o cană) sau apă minerală.

Epuizarea prin căldură

Semnele sunt de obicei reprezentate de creşterea temperaturii corporale, ritm cardiac crescut, paloare, piele umedă şi rece, greţuri, leşin. Simptomele debutează brusc şi concomitent, câteodată în urma lipsei de aer dintr-un spaţiu închis şi supraîncălzit, a transpiraţiei intense şi a deshidratării.

Cum se rezolvă? ◆ Întrerupeţi expunerea la soare a persoanei în cauză şi transportaţi-o într-un loc umbros ori într-o încăpere răcoroasă. ◆ Aşezaţi-o lungit pe spate, cu picioarele sprijinite pe un plan mai înalt decât restul corpului. ◆ Eliberaţi-o de îmbrăcămintea prea strânsă (guler prea strâmt, cravată, curea, pantofi etc.). ◆ Stropiţi-o cu apă rece (dar nu de la gheaţă) pe faţă, gât, mâini şi daţi-i să bea apă, ridicându-i capul ca să nu se înece. Ideale sunt aşa-zisele băuturi energizante pentru sportivi, pentru că au în compoziţia lor un conţinut crescut de electroliţi. Şi, multă atenţie! Epuizarea termică faţă de care nu se iau rapid măsuri poate evolua repede spre şoc termic.

Şocul termic

Afectează în special copiii mici, persoanele în vârstă şi supraponderale (obezii), suferinzii de boli cardiovasculare. Dacă pe fondul caniculei se mai adaugă şi alţi factori de risc, cum ar fi consumul de alcool, aportul insuficient de lichide, tratamente cu anumite medicamente sau efortul fizic de mare solicitare, pericolul şocului termic este cu atât mai mare. Persoanele care, din naştere, transpiră puţin, sunt de asemenea mai expuse la risc. Semnele şocului termic sunt legate de ritmul cardiac rapid, respiraţie accelerată şi superficială, tensiune arterială fie prea scăzută, fie prea crescută, leşinul şi instalarea unei stări de confuzie.

Cum se rezolvă? ◆ Dacă suspectaţi un şoc termic, cel mai înţelept lucru este să solicitaţi asistenţă medicală de urgenţă. ◆ Până la prezentarea medicului, acordaţi-i persoanei în cauză un prim ajutor asemănător celui recomandat în epuizarea prin căldură.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Cum prevenim problemele legate de căldură?

- **Evitând să ieşim în bătaia soarelui fierbinte de la orele prânzului, până către 16 după-amiază.**
- **Purtând îmbrăcăminte în culori deschise, uşoară, lejeră, confecţionată din materiale care lasă pielea să respire (bumbac, in).**
- **Bând cât mai multe lichide (ceaiuri de plante uşor îndulcite, apă minerală, sucuri naturale din fructe nu foarte dulci, băuturi energizante).**
- **Renunţând la alcool şi cafea în exces.**
- **Mâncând alimente uşor digerabile şi nu prea fierbinţi (în special legume şi fructe).**

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Mirela P. din Bucureşti. *Fără îndoială că la vârsta de 25 de ani şi la o înălţime de 1,67 cm, o greutate de 43 kg indică un deficit ponderal neplăcut. Deşi din perspectiva supraponderalilor poate părea un paradox, scăderea în greutate este mai uşoară (dacă se ţine cură de slăbire) decât creşterea în greutate. În primul rând,*

CURA DE... ÎNGRĂŞARE

deficitul ponderal ar putea fi cauzat de o disfuncţie metabolică (sindromul de malabsorbţie), de existenţa unor focare de infecţie cronică, hipertiroidie etc. Acestea ar fi cauze patologice pe care numai un consult medical le-ar putea identifica sau le-ar putea exclude dintre motivele deficitului ponderal. Apoi, ar mai trebui luate în calcul obiceiuri dăunătoare sănătăţii, cum ar fi fumatul, consumul exagerat de alcool, de droguri, de tranchilizante etc. Sau, pur şi simplu, o alimentaţie precară, indusă de lipsa poftei de mâncare. În general, cele mai simple metode de stimulare a poftei de mâncare şi de creştere ponderală sunt: înotul, mersul pe jos zilnic 5-6 km, mersul pe bicicletă sau rotile – în jur de 10 km zilnic, gimnastică zilnică, masaje generale cu un prosop aspru şi regim alimentar bazat în special pe fructe dulci (mere, caise, pere, pepene galben, coacăze, stafide, smochine), legume, paste făinoase, pâine integrală (400-500 g pe zi), brânzeturi grase, dulciuri, nuci, alune.

Unele medicamente nu suportă soarele!

Pentru ca vacanţa la mare să fie o sursă de sănătate şi relaxare, e bine să luăm aminte la pericolele care, ignorate fiind, ar putea face mai mult rău decât bine. Unul dintre acestea e reprezentat de medicamentele pe care, din diferite motive, trebuie să le luăm în mod curent. Nu puţine sunt cele care sunt însoţite de precizarea că persoana care şi le administrează nu trebuie să stea la soare. O parte dintre ele sporesc posibilitatea arsurilor de piele, deoarece antrenează o fotosensibilizare a organismului. Altele pot să deregleze funcţiile organismului şi să producă probleme serioase de sănătate. Lista lor este lungă, dar printre produsele farmaceutice înscrise pe ea se numără: antidepresivele, antiinflamatoarele, antibioticele, antihistaminicele recomandate în alergii, sulfamidele, diureticele, antidiabeticele şi nu în ultimul rând medicamentele contra tulburărilor de ritm cardiac. Unele tratamente medicamentoase contra colesterolului pot avea acelaşi efect. De asemenea, tratamentele împotriva acneei sunt incompatibile cu expunerea la soare. Ideal este ca medicul curant să-şi spună cuvântul înaintea unei vacanţe petrecute la mare, timp în care însă tratamentul obişnuit nu poate fi întrerupt.

Medicamente posibile pentru herpesul genital

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

–Deşi oricine ar trebui să-şi ia măsurile necesare pentru a evita orice boală cu transmisie sexuală, nu toată lumea e conştientă de acest lucru. Apariţia herpesului genital presupune un tratament adecvat. Medicamentaţia prezentată în continuare încheie răspunsul la scrisoarea corespondentei noastre din Galaţi, Raluca.

– Am început cu Acyclovir şi trebuie spus că infecţia primară genitală răspunde mai bine la tratament decât herpesul recurent în scurtarea puseului. Pentru prevenirea recurenţelor este necesar **un tratament continuu de durată**. Efectele secundare (*greţuri, vărsături, cefalee, ş.a.*) sunt reduse. Acyclovir-ul topic permite scurtarea puseului de herpes genital. Sunt remarcate cazuri de **rezistenţă** la gazda compromisă, unele datorate unor doze neadecvate, altele fiind adevărate rezistenţe ale unor tulpini de virus, situaţii în care este recomandat *Fosfonoformatul de sodiu* (Foscamet), cu acţiune asupra tuturor virusurilor de herpes. Mai recent au fost sintetizaţi derivaţi de Acyclovir cu biodisponibilitate mai bună la administrarea pe cale orală, aşa cum este *Famciclovirul*. Un nou compus este *Valacyclovirul*. *Vidarabina* (Adeninarabinozid) are efecte toxice mai importante decât Acyclovirul (*digestive, neurologice*), fiind contraindicată la gravide. *Citarabina* este utilizată pe cale generală în tratamentul herpesului sever. *Idoxuridina* (5-Idododeoxiuridina) nu este folosită pe cale generală din cauza toxicităţii mari, dar poate fi utilizată topic, ca şi alte antivirale: *5-iodo-2-dezoxicitidina (IDC)*, trifluorotimidina, ş.a. *Rodilemid*-ul, are efecte antivirale, antiinflamatorii şi imunomodulatoare, fiind folosit pe cale generală şi topic, scurtând durata puseului de herpes genital. *Cimetidina* administrată general, pare să fie activă la unele persoane imunocompromise cu herpes sever. *L – lisina* administrată per os timp îndelungat reduce frecvenţa şi severitatea recurenţelor. *Interferonul alfa* pe cale generală, cu efect direct antiviral şi proprietăţi imuno-modulatoare reduce durata puseului şi frecvenţa recurenţelor. *Isoprinosina*, imunomodulator cu mecanism de acţiune nu bine precizat, administrat pe cale generală, poate scurta durata puseului de herpes dar nu previne recurenţele. Pot fi încercate şi alte imunomodulatoare ca *Levamisolul, factorul de transfer, extractele timice*. Pe de altă parte *Soluţia de sulfat de zinc* 0,025 – 0,1%, folosită topic timp îndelungat, duce la scurtarea puseului şi rărirea recurenţelor herpesului.

MIHAELA DOROBANŢU

APE TĂMĂDUITOARE ȘI ZEITĂȚI GALICE

Multe din enigmele galilor (denumire dată de romani celților care populau o largă întindere vest-europeană, cuprizând în principal Franța de astăzi) sunt încă nedezlegate.

În cinci zone principale ale Franței (Chémalieres, Fontaines-Salées, Vézelay, Aldoue și Vieu-en-Valromey) au fost descoperite necropole asociate unor bazine sacre și unor sanctuare. În „piscinele" pardosite cu piatră și datând din epoca fierului și bronzului (1500-1000 de ani î.Ch.) se vărsau, prin intermediul unor aducțiuni,

„Cap de tânără fată", lucrare executată în lemn acum 2600-2800 de ani. Muzeul de arheologie, Dijon, Franța

apele tămăduitoare ale unor izvoare de apă fierbinte și bogată în minerale. Întreg sistemul de alimentare și bazinele sacre erau acoperite cu plăci de lemn. Este limpede că aceste amenajări foloseau atât bolnavilor, cât și preoților galice, pentru ritualuri. Ceea ce rămâne în continuare de desluşit este de ce fiecare din aceste zone era patronată de alt zeu (și care este acesta), în ciuda faptului că specificul acțiunii sale tămăduitoare era identic. Rezolvarea acestei taine este îngreuiată și de faptul că apele termale respective erau „binecuvântate" cu ajutorul unor figurine de lemn care, probabil, staționau în bazinele sacre o lungă perioadă. Trăsăturile și modul de realizare ale acestor idoli erau foarte asemănătoare, ei reprezentând oameni de ambele sexe și de vârste diferite, de la copii la maturi. Cu alte cuvinte, este vorba de o religie antropomorfă ale cărei urme nu sunt încă găsite și în alte genuri de manifestări artistice; artizanii obiectelor din cupru și aur, celebri pentru iscusința lor, foloseau alte simboluri.

În unele texte romane datând de pe vremea lui Iulius Cezar, istoricul latin Posidonius susține că toți idolii galezilor din ținuturile respective erau egali în rang, fapt care evita neînțelegerile dintre comunități. Întrucât scrierea era un fapt extrem de puțin răspândit înainte de ocupația romană, numele acestor zei nu sunt cunoscute.

LEGENDE REPOVESTITE

POTOP sau simple INUNDAȚII?

Nelipsit din mitologiile popoarelor antice, potopul (sau ecourile despre acest fenomen legat de inundarea totală sau parțială a unor vaste teritorii din voința zeilor, în scop purificator) are numeroase localizări pe întreaga planetă. Însă dovezile despre producerea unor diluvii sunt restrânse și nu întotdeauna convingătoare. Cu toate acestea, două noi repere ale unor astfel de diluvii au fost scoase în evidență – în zone extrem de diferite ale planetei – pornindu-se doar de la vechi tradiții orale.

Templul de la Mahabalipuram. O legendă străveche a locuitorilor din sudul Indiei (regiunea Tamil Nadu) spune că în apropierea coastelor oceanului fuseseră construite șapte mari edificii de cult, dedicate tot atâtor zei. În jurul fiecărui templu se dezvoltase o civilizație înfloritoare. Dar, cu timpul, prosperitatea băștinașilor stârnise invidia divinităților respective; dorind să se răzbune pe îndrăzneala oamenilor, aceștia au generat un potop care a șters de pe suprafața pământului șase temple, lăsând numai unul să amintească vitorimii de acea civilizație sfidătoare.

Acel templu este chiar cel de la Mahabalipuram, ridicat (probabil) acum 1200-1500 de ani și care a fost conservat foarte bine, în pofida alternanței dintre umiditate și secetă din acea regiune sud-indiană. Iar cercetătorii de la Institutul Național de Oceanografie al Indiei au descoperit în largul

Templul Mahabalipuram

țărmului urme ale unor stăvechi megapolisuri: fundații, resturi de stâlpi de susținere, de scări etc., toate executate din granit – material de construcție larg răspândit în zonă. Au acestea vreo legătură directă cu legenda celor șapte temple? Cercetările subacvatice sunt în curs de desfășurare și specialiștii, precauți în afirmații, nu exclud veridicitatea esenței mitului unui potop localizat aici, însă, deocamdată, existența ruinelor celorlalte șase temple este îndoielnică. Totodată, există și o „dovadă indirectă" a posibilității desfășurării unui diluviu în zona Mahabalipuram; scrierile sacre indiene din ciclul „Vedelor" (elaborate la mijlocul mileniului II î.Ch.) nu amintesc despre nici un potop. În consecință, legenda cu pricina trebuie să fi avut o sursă de inspirație reală după data elaborării acelor texte mitologice și religioase, adică un devastator fenomen natural produs acum 2,5-2 mii de ani.

Ruinele de la Cabo de San Antonio. În largul coastelor Cubei, în dreptul localității Cabo de San Antonio, au fost descoperite – în urma analizelor unor imagini satelitare – vestigiile unei antice civilizații amerindiene necunoscute. De curând, etnologii specializați în cultura popoarelor amerindiene au făcut legătura dintre acele ruine și o veche legendă a unei subramuri a mayașilor, și anume yucateos. Deși asimilați de mai multe secole de alte etnii amerindiene, acești yucateos transmit din generație în generație povestea unei insule peste care „zeii albi" (?) au năpustit un potop devastator. Din timpuri imemoriale, palatele din acea insulă caraibeană stau ascunse sub ape și „nimeni nu are voie să atingă acel pământ blestemat"... Întrucât blocurile de piatră se află la adâncimi greu accesibile (750-600 de metri), vechimea lor nu a fost încă estimată, însă este evident că există acolo de mai multe mii de ani. Prima ipoteză lansată și vehement atacată a fost aceea legată de mitul Atlantidei. „Ciudățeniile structurale ale ruinelor pot reprezenta o capcană, afirmă Mario Iturralde, directorul Muzeului de Istorie Naturală din Cuba, căci apa însăși, prin curenții săi puternici, poate prelucra rocile în cele mai neașteptate moduri. În orice caz, acolo s-a produs un cataclism natural".

INSULA OTRĂVITĂ

Nimeni nu îndrăznește să se avânte mai mult de câteva ore în acest ținut izolat de continentul sud-american și înconjurat de apele Atlanticului. Doar în plină zi, exploratorii Insulei braziliene Queimada Grande păşesc cu maximă prudență, ajutați de echipamente protectoare, prin pădurile și tufișurile împânzite de șerpi veninoși. Nimeni n-a făcut greșeala de a se stabili aici, nici o casă și nici măcar un cort nu se întâlnește în acest petic de pământ devenit de mai multe decenii un univers exlusiv al viperelor.

Deși își propuseseră să zăbovească pe Queimada Grade patru zile, herpetologii (specialiști într-ale șerpilor) din întreaga lume nu explorează acest infern veninos decât stabilindu-și tabăra pe ambarcațiunile cu care călătoresc. Estimarea făcută de ei este cutremurătoare: un „șarpe otrăvit" pe fiecare metru pătrat! Specia predominantă este cea denumită *vipera galbenă cu cap de lance*, nemaiîntâlnită niciunde, cu lungimea maximă de 1,2 – 1,5 metri. Principala hrană a acestor reptile o reprezintă păsările și ouăle lor; canibalismul este și el în floare, atunci când roiurile de insecte mari (altă delicatesă) părăsesc temporar insula. Temerarii cercetători au observat îngroziți numeroase trupuri de șerpi parțial devorați de „semeni" ai lor, dar cu toate acestea, numărul total al viperelor este în creștere, el depășind 13-15 mii de exemplare.

Atât de ostila Insulă Queimada Grande, unică în atlasul Terrei prin fauna ei, este totuși utilă la ceva. Cercetătorii de la Institutul Butantan (de lângă Sao Paolo, Brazilia) recoltează de aici o semnificativă parte a veninului folosit la prepararea de vaccinuri și seruri. Dezagreabila și perfida *viperă galbenă cu cap de lance* contribuie și la obținerea unor compuși utilizați ca preventori ai respingerii grefelor, în cazul operațiilor de transplant de inimă sau de ficat.

UNICATE VEGETALE

CHIPAROSUL DE TASSILI

un arbore masculin

O echipă franco-italiană de botaniști a descoperit în zona deșertului Tassili din Algeria un arbore de chiparos care se înmulțește într-un mod unic în lumea vegetală. Este singurul reprezentant al acestui regn care poate să dezvolte un embrion pornind numai de la o celulă reproducătoare masculină!

Chiparosul de desert

Secretul chiparosului de Tassili constă în următoarea strategie: celulele masculine ale polenului său reușesc să găsească un țesut hrănitor al unei celule feminine aparținând altei specii de plantă sau de arbore. Embrionul format va genera un copac identic cu tatăl său, deci fără să existe vreun amestec interspecii. Această excepțională formă de supraviețuire este rezultatul unor milenii de adaptare la mediul deșertic ostil.

Chiparosul-gigant nord-american: 16 m diametru, 28 m înălțime la vârsta de 800 de ani

PLANETA CU ANIMALE

Felina electrică

Printre viețuitoarele care posedă capacitatea organică de a dezvolta un câmp electric (au organe electrogene) se află două rarități ale faunei terestre și acvatice: *echidna* și, respectiv, *uranoscopus*, peștele supranumit „felina de pe fundul mării".

ECHIDNA este un mamifer monotrem, (se înmulțește depunând ouă) rudă apropiată a ornitorincului. Poreclite și „Spinoasele mâncătoare de furnici",

puținele familii de echidne trăiesc exclusiv în Australia și Noua Guinee, hrana lor constând din furnici și termite, pe care le capturează cu ajutorul limbii. Spre deosebire de ornitorinc (posesorul unui „cioc de rață"), această monotremă are un cioc lung și ascuțit cu care scormonește neobosită prin desișuri. Având în vedere acest mod de viață, cu totul surprinzătoare a fost descoperirea unor receptori specializați în detecția unor câmpuri electrice foarte slabe, de aproximativ 1 minivolt. Aceste „radare" naturale se află fixate în vârful botului și sunt la rândul lor generatoare de curenți electrici extrem de greu sesizabili. La ce folosește această bizară abilitate a echidnei, când aceasta are și o acuitate vizuală deosebită? Zoologii nu au încă o explicație bine conturată, căci asigurarea prăzii nu impune o astfel de dotare. Dar se pare că strămoșii ei vânau și-n mediul acvatic, acolo unde modificările câmpului electric erau foarte bine detectate, iar radarele respective se dovedeau foarte utile.

Peștele numit ***URANOSCOPUS*** („felina de pe fundul mării") viețuiește numai în Marea Roșie și petrece ore în șir stând complet îngropat în nisip. I se întrezăresc numai falșii dinți, care în realitate reprezintă o unică adaptare ihtiologică pentru apucarea prăzii: buzele s-au transformat de-a lungul evoluției în franjuri osoase. Vederea Uranoscopus-ului este foarte slabă, dar natura l-a dotat cu doi senzori electrici plasați lângă ochi și asociați cu două generatoare de câmp electric de maximum 50 de volți. Orice mișcare este detectată de acest prădător cu lungimea de 30-35 de centimetri, iar camuflajul său excelent păcălește viețuitoarele care se apropie până la 8-10 metri de el.

Cei mai răspândiți pești electrogeni sunt *peștele-torpilă* (care populează în special Mediterana și al cărui potențial electric este de 70-80 de volți), *somnul electric* (trăitor în apele Nilului; cei 20-30 de volți dezvoltați provoacă ușoare șocuri electrice și de aceea localnicii l-au transformat într-un fel de aparat de fizioterapie pentru reumatici) și *țiparul electric* (specific Amazonului; este mortal pentru om, întrucât dezvoltă un potențial de 350-380 de volți).

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Un oraş care imită natura

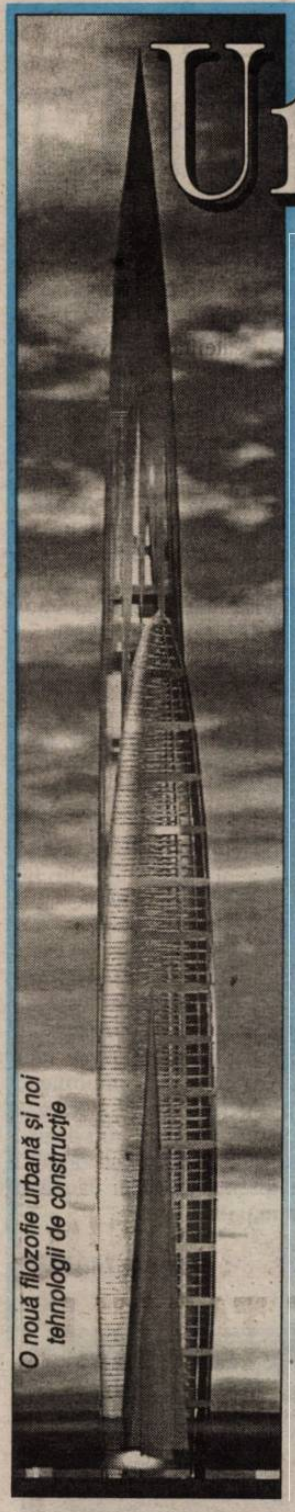
O nouă filozofie urbană şi noi tehnologii de construcţie

TURNUL BIONIC, 1228 TREPTE SPRE CER

Un proiect ieşit din comun propun doi arhitecţi spanioli, Prof. Dr. **Javier Pioz** şi Prof. Dr. **Maria Rosa Cervera:** construirea primului turn bionic din lume şi, totodată a celei mai înalte clădiri de pe planetă. De fapt, un oraş pe verticală, bioecologic. Pentru această întreprindere, firma celor doi arhitecţi a colaborat cu o puternică echipă ştiinţifică alcătuită din arhitecţi, ingineri, biologi şi designeri, alături de echipe ştiinţifice academice şi instituţii profesionale private.

De ce e nevoie de un oraş ecologic?

În ultimii 100 de ani, fizionomia urbană s-a schimbat radical (întinse arii rezidenţiale, densităţi crescute etc). În termeni ecologici, asta a însemnat distrugerea progresivă şi iremediabilă a straturilor vegetale, risipă energetică iraţională şi distrugerea mediului înconjurător. Modelul „zgârie-norilor" este depăşit atât datorită dezumanizării, cât şi a limitării tehnologice. De la „Empire State Building", construit în 1931, şi care are 380 m, până la recentele „Turnuri Petronas" (450 m), în 70 de ani zgârie-norii au crescut cu doar 70 m! Teoria bionică, pe care o prezintă arhitecţii spanioli, necesită, pentru a depăşi semnificativ borna celor 500 m înălţime, schimbări conceptuale de materiale şi tehnologii de construcţie.

Filozofia bio-tehnologică

Se spune că „natura a construit prima şi a construit bine". Bionica s-a născut la jumătatea secolului al XX-lea în Rusia îmbinând ştiinţe naturale cu tehnici inginereşti. Obiectivul ei este să studieze structura şi procesele fenomenelor biologice pentru a le aplica în dezvoltarea, îmbunătăţirea şi umanizarea mediului tehnologic al fiinţei umane. Turnul Bionic va fi un oraş cu densitate mică, 100.000 locuitori, într-o clădire de 1228 m înălţime care va ocupa o suprafaţă de doar 1 km în diametru. Oraşul vertical se inspiră după modelele oferite de natură: greutatea redusă şi rezistenţa oaselor păsărilor, plus flexibilitatea structurilor vegetale. Turnul Bionic este conceput ca două complexe bio-ecologice: structura verticală înseamnă 12 cartiere suprapuse, cam de 80 metri înălţime fiecare, independente, fiecare cartier având construcţii interioare şi exterioare, toate în jurul unor grădini şi rezervoare verticale. Cealaltă structură, orizontală, numită „insula de bază", este un ansamblu de 1000 m în diametru, care conţine clădiri de înălţime medie, grădini extinse, lacuri interioare şi sisteme de comunicaţii.

Structura rădăcinii de copac

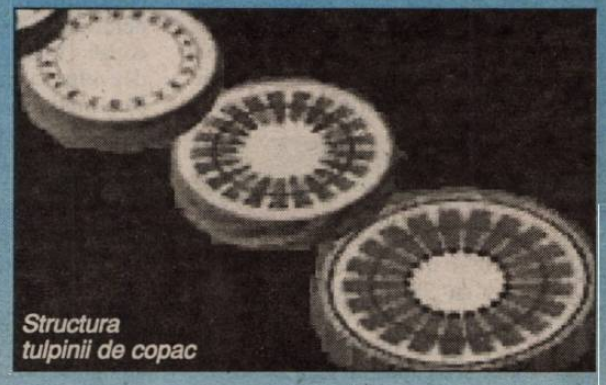
Structura tulpinii de copac

Turnul, în prima fază de construcţie

Bio-ecologic de jos până sus

Faţă de construcţiile convenţionale (coloane, grinzi, conducte), Turnul Bionic foloseşte sistemul naturii bazat pe o dezvoltare stabilă a unor sisteme complexe. Structura primară şi de comunicare între cartierele verticale ale Turnului Bionic se inspiră din sistemele rezistente şi izolate ale structurilor vegetale (canalele prin care circulă seva), cu străzi-

Structura turnului imită vasele cu sevă ale copacului.

canale prin care vor fi transportate apa, locuitorii, diferite alte fluide şi energia necesară, toate construite dintr-un ciment special în formă de membrane fine şi impermeabile, împăturite. Exteriorul turnului este inspirat din calităţile de rezistenţă ale structurii „cuibului de pasăre", care permite o ventilare şi iluminare naturală, din afară spre interior şi invers. În fine, structura fundaţiei este inspirată după flexibilitatea caracteristică rădăcinilor de copaci înalţi. Cu alte cuvinte trunchiul turnului va pluti pe o structură haotică formată din milioane de rădăcini, el devenind rezistent la vânt sau la mişcări seismice. Când va începe construcţia acestui turn, la Shanghai (China), probabil anul viitor, noutatea va consta în faptul că pe măsură ce se va construi primul cartier de la bază, locuitorii se vor şi putea muta în casă.

CÂTEVA DATE MAI PUŢIN TEHNICE

Înălţime maximă: *1.228 metri, echivalentul a 300 etaje.* ***Capacitate maximă:*** *100.000 locatari.* ***Suprafaţă totală:*** *2.000.000 mp.* ***Formă:*** *eliptică variabilă (166x133 metri diametru maxim).* ***Comunicare:*** *368 lifturi cu deplasare verticală şi orizontală (viteză maximă: 15 m/ sec.).* ***Oscilaţie la vârf:*** *2,45 metri deplasare laterală.*

Prezentare de **GEORGE CUŞNARENCU**

Muzeul de artă contemporană din PORTO

Dacă Portugalia este ţara navigatorilor îndrăzneţi şi a Lusiadelor, Porto este fără îndoială un adevărat simbol al spiritului lusitan. Port la Atlantic, aşezat pe malurile fluviului Duero, a reuşit să inspire multe călătorii în jurul lumii şi a dat numele unui vin cunoscut şi apreciat nu doar în Europa ci şi pe continente mai îndepărtate. Ar fi putut străluci continuu, dar din nefericire, ca mai toate oraşele ţării a suferit războaie, inundaţii, cutremure, molime. Oamenii au continuat însă viaţa lor obişnuită, au construit, au visat şi oraşul a fost împodobit cu muzee, monumente arhitectonice, magazine şi bănci.

Prin dinamica imprimată de ultima expoziţie universală, Porto şi-a rearanjat muzeele organizând alte noi aşezăminte de acest fel. Unul dintre ultimele muzee care şi-a deschis porţile marelui public a fost „Muzeul artei contemporane", Serralves expunând opere ale unor artişti din secolul al XX-lea. A fost inaugurat în iunie 1999, reunind colecţii de artă contemporană, începând din 1960 şi până la sfârşitul secolului al XX-lea. A fost o muncă de migală dar şi de mult entuziasm, muzeul Serralves fiind primul muzeu portughez consacrat acestei perioade. Construcţia este impresionantă prin simplitate, oglindind foarte bine spiritul epocii. Arhitectul Alvaro Siza a preferat granitul şi stucul, considerând că se potrivesc cel mai bine sobrietăţii liniilor. Muzeul este admirabil situat, într-un loc drag localnicilor, chiar în parcul în mijlocul căruia se află Casa Serralves, minunat aşezământ de artă, zugrăvit în culori pastelate şi adăpostind sediul fundaţiei respective.

Clasificat drept o avuţie naţională, o operă de patrimoniu, parcul se întinde pe o suprafaţă de 18 ha şi este un loc preferat de plimbare pentru oameni de toate vârstele. Cei care doresc să se refugieze aici pentru a scăpa de agitaţia oraşului admiră grădinile franţuzeşti, pădurea şi câteva câmpuri cultivate ca la o adevărată fermă. Este un mod de a apropia oamenii de natură, de a-i face să înţeleagă mai bine dăruirea pământului.

Muzeul te readuce în lumea ultimilor ani, sălile neavând nici un fel de ornamentaţii. Frumuseţea lor este dată numai de exponate şi de lumina naturală care învăluie totul. Sunt expuse tablouri, sculpturi, ţesături, lucrări în metal, litografii şi afişe. Fără a vrea să fie un concurent pentru celebrul Centru Pompidou, Muzeul degajă aceeaşi atmosferă de film de anticipaţie. Cea mai mare parte a artiştilor care expun aici sunt de origine portugheză, pentru că Muzeul a avut drept scop cultivarea artei naţionale. Printre semnatarii operelor de artă pot fi amintiţi Helena Almeida, René Bértholo, Eduardo Batarda, Fernando Calhau, Alberto Carneiro, Ana Vieira şi mulţi, mulţi alţii.

O vizită în muzeu şi în parcul alăturat îţi umple inima de încredere în frumos, în artă şi în supravieţuirea ei în timp.

IRINA STOICA

Ştiaţi că...

◆ *...Europa şi Asia deţin doar 39 la sută din rezervele de apă potabilă ale Terrei?*

Populaţia însumează însă 70 la sută din locuitorii planetei.

◆ *...breaza este un joc popular românesc răspândit în zona subcarpatică munteană şi sudul Ardealului? Se mai numeşte şi „de doi", „ca la breaza" sau „ungurească".*

◆ *...scriitorul italian Giovanni Boccaccio (1313-1375) a fost unul dintre primii umanişti ai Renaşterii? Capodopera sa „Decameronul" este un volum care ridică nuvela la un înalt nivel artistic şi constituie un tablou realist al societăţii timpului.*

◆ *...cea mai adâncă peşteră din lume este Pierre Saint Martin (1411 m)? Este situată la graniţa dintre Franţa şi Spania.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

La plimbare ÎN COSMOS!

Puţini sunt cei care-şi reamintesc de faptul că, în acelaşi an când a avut loc memorabilul zbor al primului cosmonaut – Iuri Gagarin – (1961), s-au petrecut şi alte două zboruri suborbitale, efectuate de regretaţii astronauţi americani Alan B. Shepard jr. (la 5 mai), şi respectiv Virgil I. Grissom (la 21 iulie). În aceste ultime două zboruri au fost folosite nave spaţiale din prima generaţie, denumite MERCURY; proiectată de ing. Maxime A. Faget, conform unei concepţii din 1950 a aerodinamicianului H.J. Allen, nava cosmică MERCURY era de formă tronconică, avea diametrul maxim de 186 cm şi greutatea (echipată) de 1400 kg (v. schema din figură). Fiecare din aceste zboruri suborbitale a durat sub 20 de minute, cei doi astronauţi aflându-se în condiţii de microgravitaţie numai 1-2 minute.

Recent firma aerospaţială COSMOPOLIS din Federaţia Rusă a anunţat că a început testarea modelului funcţional (mock-up) a unei noi nave spaţiale destinate să transporte în spaţiu primii turişti suborbitali, care vor agrea să plătească un bilet de 65000 £ (aproape 3 miliarde de lei!), pentru a se afla 3 minute în... imponderabilitate!

După ce va trece toate testele de securitate, manevrabilitate şi... confort, cabina cosmică COSMOPOLIS-21, împreună cu sistemele de propulsie şi stabilitate automată, urmează a fi adusă la altitudinea de 17000 m cu ajutorul unui avion multimotor M-55. O dată cu desprinderea de aeronavă şi pornirea propriului motor racheta cu combustibili solizi, cabina COSMOPOLIS-21 va atinge altitudinea de 100 km, după care va reveni – în zbor frânat aerodinamic, folosind paraşute speciale –, pe Pământ.

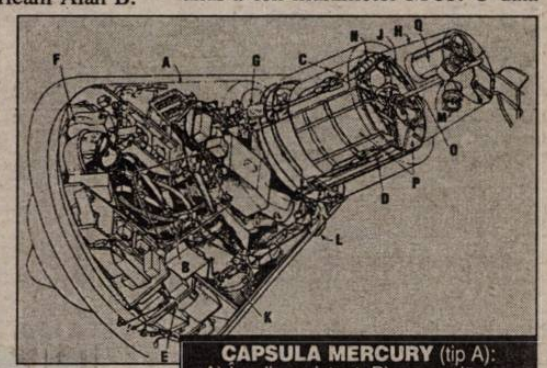

CAPSULA MERCURY (tip A): A) înveliş rezistent; B) comandă manuală; C, D, E) propulsoare; F) cameră TV; G) emiţătoare banda s şi c; H, I) antene; K) hublou; L) capacul periscopului; M) senzor de orizont; N) butelie de H202; O) lumină de recunoaştere; P) amortizoare de rezervă; Q) paraşută.

Se pare că au şi fost acontate tichetele pentru primele zboruri!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

O poveste prea îndepărtată

Copacii care au schimbat Planeta

Evoluţia omului e strâns legată de cea a pădurilor. Omul nu coboară din maimuţă, ci din arbori. Fără copaci, planeta noastră ar fi fost un univers mineral.

Specialiştii spun că în urmă cu 370 de milioane de ani au apărut primii copaci. Este vorba de specia Arnaeopteris, care avea o siluetă asemănătoare brazilor. Trunchiurile copacilor aveau o înălţime de 30 m şi o grosime de 1 m. Au dominat Pământul timp de 29 de milioane de ani după care au dispărut în totalitate. Pe măsură ce apar noi păduri, fauna terestră se diversifică. În urmă cu 300 milioane de ani mamiferele încă nu apăruseră; pădurile erau pline însă de insecte, unele uriaşe, cu o lungime de până la doi metri, cum ar fi scorpionii şi miriapodele. Între – 360 şi – 286 milioane de ani, apar pădurile luxuriante de tip ecuatorial, cu arbori care ating 40 metri înălţime. Munţii încep să fie acoperiţi de conifere. Cea mai mare parte din păduri se întinde în regiunile mlăştinoase şi pe ţărmurile mărilor şi oceanelor. Frecventele variaţii ale nivelului apelor provoacă dese inundaţii care afectează evoluţia copacilor. Pădurile din aceste zone se prăbuşesc. Această preţioasă materie organică se comprimă pe măsură ce este acoperită de sedimente. Nici o bacterie nu a reuşit să descompună viitoarele zăcăminte de cărbune care se vor forma în câteva milioane de ani. Unele dintre ele ating 1 km în profunzime. Între –280 şi –245 milioane de ani, coniferele se diversifică. Climatul devine continental. Pământul se confruntă cu o intensă activitate vulcanică. În urmă cu 250 milioane de ani se declanşează o formidabilă criză biologică. 96% dintre speciile de animale mor. Între – 255 şi – 180 milioane de ani clima devine caldă, umedă. Apar primii dinozauri de talie mică. Pădurile se dezvoltă, în special cele de conifere: sequoia, pini, molizi, cedri, tisa etc. În urmă cu 100 milioane de ani apar primii arbori cu flori. Cu timpul, florile se transformă în fructe...

Omul, un fruct al pădurii

Totul a început în eocen, în urmă cu 38-54 milioane de ani când a avut loc o extraordinară expansiune a plantelor cu flori şi fructe şi a pădurilor care au acoperit cea mai mare parte a Pământului. La începutul oligocenului, în urmă cu 38 milioane de ani, maimuţele îşi extind hegemonia în pădurile tropicale. Fructele pădurilor din acea epocă nu se topeau în gură. Dacă ar fi fost mai moi, mai zemoase, lipsite de o coajă groasă şi tare, oamenii n-ar fi avut probabil, constituţia actuală. Cel puţin capul ar fi fost mai deformat. Consistenţa dură a hranei – scoarţă de copac, fructe, carne – favorizează dezvoltarea unei danturi heteromorfe care mobilizează musculatura maxilarelor; cutia craniană, din poziţia occipitală, se deplasează spre partea superioară a capului în timp ce volumul creierului se măreşte; ochii se apropie de rădăcina nasului; maimuţele încep să vadă color şi în relief. Unii copaci devin foarte dependenţi de primate; seminţele rămase captive în fructe nu pot ajunge în pământ pentru a încolţi, or pentru asta e nevoie de intervenţia maimuţelor pentru înlăturarea cojii. Uneori germinaţia devine posibilă doar după ce seminţele trec prin intestinele animalelor. În meniul acestora intră şi frunzele cu un conţinut mare de proteine. Agresaţi, arborii se apără, producând o secreţie de compuşi chimici – stricnină, tanini etc. – care dau peste cap digestia maimuţelor sau chiar le otrăvesc. Acestea sunt nevoite să caute specii de copaci cu frunze cât mai puţin toxice. În urmă cu 20 de milioane de ani, în miocen, a avut loc o mare secetă care a distrus parţial pădurile. Supravieţuiesc doar unele specii de maimuţe – strămoşii gorilelor, urangutanilor şi ai oamenilor. Datorită gabaritului lor mare, aceste specii supravieţuitoare coboară din copaci şi descoperă că e mai simplu să trăiască sub copaci decât printre crengile lor. Înainte de această decizie, morfologia maimuţelor era deja pregătită pentru noua sa evoluţie bipedă: cutia toracică puţin ieşită în afară, omoplaţii traşi pe spate, spatele drept.

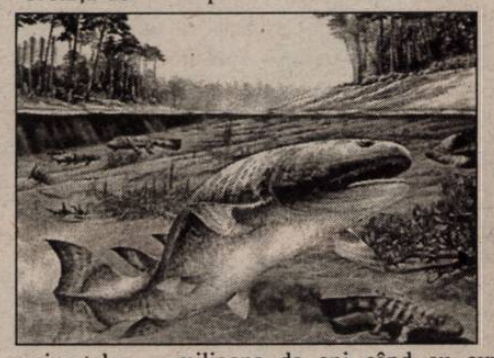

Aceste trăsături morfologice s-au perfecţionat prin selecţie naturală şi au devenit extrem de profitabile din momentul în care pădurile au început să se rărească. Acest eveniment s-a produs în urmă cu opt milioane de ani când au avut loc importante evenimente tectonice în Africa. Seceta afectează pădurile tropicale care devin tot mai puţin dense. Din acel moment maimuţele şi strămoşii omului încep să se deplaseze tor mai mult în căutarea unor medii de viaţă cât mai ospitaliere.

DORIN MĂRAN

Lumile de dincolo de lume

Locuitori pe mai multe tărâmuri

Istoria „începuturilor" Atlantidei situează formarea acestui continent prin unirea dintre insulele rămase întregi după retragerea apelor Pacificului care acoperiseră şi distruseseră ţara Mu şi arhipelagul Poseid din Oceanul Atlantic. Nivelul extrem de avansat al tehnologiei atlante pare a fi depăşit cu mult tot ce am realizat noi astăzi. Într-o stranie lucrare, *„Un locuitor pe două planete"*, despre care se spune că a fost „dictată" în 1884 unui tânăr californian, numit Frederick Spencer Oliver, şi care a avut şi o a doua parte, publicată în 1940 (!) se menţionează invenţii cum ar fi instalaţii de aer condiţionat, menite inclusiv protecţiei în faţa unor vapori toxici, lămpi funcţionând sub vid, tuburi de cristal luminoase, arme electrice, transport pe şine, instalaţii pentru condensarea apei din aer şi Vailx-ul – o navă aeriană pusă în mişcare de forţe de levitaţie şi repulsive. Toate acestea au putut fi regăsite şi în faimoasele relatări ale celui care a fost numit „profetul adormit", celebrul Edgar Cayce. Care, în plus, a vorbit despre folosirea nepermisă a tuturor acestora şi a prevenit asupra pericolelor cărora lumea va trebui să le facă faţă. Atlanţii se pare că au trecut prin această cumplită experienţă. Întrebarea care poate trebuie pusă cu precădere este dacă şi în ce măsură trebuie să studiem lucrări ca cele ale lui Flem-Ath. Încercările de analiză a civilizaţiilor trecute şi, implicit a propriului nostru viitor, ar putea aduce clarificări neaşteptate şi, mai mult, fundamentale, pentru evaluarea acţiunilor pe care trebuie să le întreprindem. Prospecţia din satelit a ţinuturilor antarctice poate confirma ipoteza Flem-Ath-Hapgood. Apoi va fi suficient să ne fixăm asupra unei anumite zone şi să pornim la „sondarea" stratului de gheaţă antarctică ce pare a păstra secrete vechi de 12000 de ani. Faptul că ideile lui Flem-Ath au fost în cea mai mare parte ignorate până acum nu pare să-l alarmeze pe acesta, convins în schimb că teoriile lui Hapgood vor ajunge în curând să se impună. Ideile noi au nevoie cel mai adesea de 50 de ani pentru a se impune. Şi noi ne apropiem de acest termen!

MIHAELA DOROBANŢU

Atlasul cu datini

Mireasa care îl descoperă pe ginere

Pregătirile pentru nuntă începeau, de fapt, din momentul în care „se scria «foaia»" (foaia de zestre), adică logodna. Chemarea la nuntă o făcea aşa-numitul „cumnat de mână" – obicei păstrat în anumite locuri şi astăzi. Acesta era un flăcău foarte apropiat de mire sau o rudă a acestuia, care purta o ploscă împodobită cu o batistă brodată de mireasă şi o crenguţă de brad. Plosca era umplută cu ţuică. În seara ce preceda cununia, sâmbăta, flăcăii din sat se adunau la viitorul mire acasă şi împodobeau bradul de nuntă. Tot în aceeaşi seară, mirele, însoţit de flăcăi şi lăutari, mergea cu „plocon" la naşi. „Ploconul" însemna, pâine, vin, ţuică şi... curcan. În acea seară se împletea şi cununa pe care mireasa avea s-o poarte a doua zi, după ce o schimba cu cununa „cumnatului de mână" al mirelui. Obiceiurile cele mai numeroase se desfăşurau chiar în ziua nunţii. Dimineaţa, înainte de a îmbrăca mireasa, hainele acesteia erau trecute printr-un jug, în credinţa că tinerii vor fi uniţi în viaţă. Însoţită de un întreg alai, mireasa mergea la o apă curgătoare sau la o fântână aflată în mijlocul satului şi, după ce răsturna de două ori vadra cu apă, o umplea din nou şi, ajutată de „cumnatul de mână", o aducea acasă. Aici, după sosirea mirelui şi a nuntaşilor şi după rostirea oraţiei de nuntă, „cumnatul de mână" al ginerelui îşi schimba cununa de pe cap cu a miresei. Apoi, mireasa era pusă să-l descopere pe ginere din mulţimea nuntaşilor, uitându-se prin fereastră şi printr-un inel. Cu apa din vadră ea îi stropea pe ginere şi pe nuntaşi. La masa care urma, unul dintre meseni rostea iertăciunea miresei către părinţi (în alte locuri chiar mirii rosteau această rugăciune către părinţi şi naşi). Din acest moment solemn, deosebit de impresionant, nuntaşii se îndreptau spre cununie, după care porneau cu toţii, în cântecul lăutarilor, spre casa ginerelui. În unele sate oltenești exista obiceiul ca în curtea ginerelui, pe o masă joasă, să fie puse o azimă (pâine nedospită), sare, o oală mare cu vin, iar socrul mare să ia mireasa de mână şi, în pas de joc, să o înconjure de trei ori, după care flăcăii şi fetele jucau hora începută. Sarea se arunca peste mireasă pentru ca să aibă copii, iar azima, peste casă pentru ca pe câmp să fie roade bogate. La uşa casei, mireasa era întâmpinată cu un mălai copt în test (specific Olteniei) şi cu o strachină cu varză, ca un semn al belşugului. Apoi, nuntaşii se aşezau la masă, petrecerea continuă până în zorii zilei următoare.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

Sfânta mare Mucenița Marina

Prăznuită de biserica ortodoxă în ziua de 17 iulie, Sfânta este un exemplu de dragoste şi abnegaţie, de putere de sacrificiu faţă de credinţa creştină.

Aşa cum ne arată preotul Nicolae Barbu, s-a născut în anul 255, în Antiohia Pisidei fiind fiica lui Edidie, slujitor al unui templu păgân, şi a unei creştine blânde şi iubitoare care însă moare când fiica ei era foarte mică. Este încredinţată spre creştere unei femei care locuia în apropierea cetăţii. De la aceasta primeşte învăţătură creştină, fiind încurajată în această privinţă şi de alţi locuitori ai satului. Devine la rândul ei o bună creştină şi încă de la vârsta de 12 ani îşi exprimă hotărârea de a trăi în rugăciune şi dorinţa de a suferi în numele credinţei sale, pentru Iisus Hristos.

Tatăl află că fiica lui, care ajunsese la vârsta de 15 ani, se convertise şi o repudiază, iar fata trăieşte un timp ca păstoriţă în apropierea cetăţii. Tot acum este părâtă mai-marelui locurilor, Eparhul Olimbrie. Acesta o întâlneşte şi, vrăjit de frumuseţea ei, este gata s-o aducă la reşedinţa lui şi s-o ia de soţie. Fata refuză însă propunerea marelui dregător, mărturisindu-şi plină de curaj credinţa.

Iritat, Eparhul o aruncă în temniţă, de unde este scoasă doar pentru o strâmbă judecată. Ea acceptă cu seninătate hotărârea judecătorilor refuzând categoric să se lepede de Hristos. Nimic nu pare să o sperie pe această copilită a cărei credinţă pare să-i dea o putere ieşită din comun. Ea rabdă cu demnitate, cu mult curaj chinuri inimaginabile. Este bătută cu toiege şi spânzurată de un stâlp, zgâriată cu unghii de fier şi arsă cu făclii. Este aruncată apoi în apă cu capul în jos. În cele din urmă i se taie capul, anul 270 marcând sfârşitul vieţii pământeşti al celei care, în ciuda vârstei fragede, avea să devină un adevărat simbol al credinţei lui Dumnezeu.

Împreună cu Sfânta mare Mucenită Marina sunt prăznuiţi de biserică şi Sfântul Eufrasie, episcopul, şi Sfinţii Părinţi de la Sinodul al IV-lea Ecumenic. Printre aceştia copila, moartă din dragoste faţă de Hristos, pare să aducă acea lumină care pătrunde mai uşor şi mai repede în sufletele noastre.

IRINA STOICA

O lume nebună

Columbianul Leonardo Diaz nu mai avea nici o speranţă de supravieţuire: singur în munţi, la o altitudine de 3800 m, fără alimente şi apă, prins într-o furtună de zăpadă... Alpinist amator, plecase împreună cu un grup de prieteni într-o mare aventură care se chema escaladarea muntelui vulcanic Nevado del Ruiz (5400 m). Când a început brusc furtuna, a pierdut urma prietenilor şi s-a trezit dezorientat în plin coşmar. A încercat să ia legătura cu vreun cunoscut prin intermediul telefonului mobil pe care îl avea la el, dar, din nefericire, nu avea semnal. Cuprins de panică şi disperare, s-a lăsat pradă dezastrului şi aşa au trecut câteva ore. Ca printr-un miracol a auzit telefonul sunând: o operatoare de la Bell South îl contacta să-l anunţe că a sosit data limită a plăţii facturii. Leonardo Diaz a profitat de ocazie şi i-a relatat pe scurt acesteia situaţia în care se afla şi a implorat-o să anunţe echipele de salvare. Femeia n-a crezut însă povestea... incredibilă a interlocutorului. Dar nici n-a ignorat complet informaţia primită şi, mai mult ca să se amuze, a anunţat conducerea companiei unde lucra şi evident poliţia. Deşi nici ceilalţi operatori de la South Bell n-au crezut o iotă din povestea alpinistului, l-au sunat continuu, îndemnându-l mai mult în zeflemea decât serios să nu-şi piardă curajul. Paradoxal, după cum avea să declare Leonardo Diaz după ce a fost salvat, apelurile – aşa cum erau ele! – i-au insuflat curaj şi forţa de a rezista. Salvarea a venit tot întâmplător, din partea unui grup de alpinişti francezi care treceau prin zonă.

Bobby Valentino, un violonist britanic, cu alura actorului Clark Gable, a câştigat un proces legat de drepturile de autor, interpretând în faţa instanţei de la Curtea Supremă din Londra... o serenadă. Judecătorul a fost sedus şi i-a dat câştig de cauză. Muzicianul susţinuse de-a lungul procesului că este coautor al melodiei intitulate „Young At Heart", care în urmă cu nouă ani s-a clasat în vârful ierarhiei hiturilor britanice. Interpretând melodia la vioară, apoi la chitară, a convins asistenţa că este coautor, că el este cel care a scris tema pentru vioară a cântecului interpretat de grupul scoţian The Bluebells, ajuns în topuri şi folosit ulterior într-un clip publicitar pentru Volkswagen. Melodia originală fusese interpretată iniţial, în anii '80, de grupul feminin Bananarama, iar varianta cântată de Bluebells era o prelucrare a primei forme. Bobby Valentino a câştigat nu numai procesul, ci şi 100000 de lire sterline ca drepturi de autor.

Fraţii David şi Daniel Dauphinee, în vârstă de 52 şi, respectiv, 51 de ani, foşti angajaţi ai poliţiei federale canadiene, s-au ales cu câte o condamnare la două luni de închisoare după ce au atacat un echipaj de poliţie aflat în misiune, folosind drept proiectile... legume şi fructe. Atacul s-a produs în momentul în care echipajul s-a prezentat la un imobil rezidenţial din centrul oraşului Winnipeg, pentru a rezolva un caz de furt. Fraţii Dauphinee, care se aflau în vizită la o familie care locuia la etajul 19 al imobilului, au văzut echipajul şi, brusc, de la înălţime, au început să arunce în membrii acestuia mai întâi cu portocale, apoi cu cartofi şi ceapă. Unul dintre poliţişti a fost rănit şi transportat la spital în stare de inconştienţă, iar ceilalţi, după ce au observat de unde vin proiectilele au descins în apartamentul cu pricina. Agresorii şi gazdele erau deja în pat, prefăcându-se că dorm. La somaţia poliţiştilor „s-au trezit din somn", nu însă şi din... beţie, adevărata cauză care le tulburase minţile şi îi împinsese la o asemenea faptă... (A.P.)

DEVOTAMENT trăit în tăcere

Iron Heel, splendidul armăsar din imagine, n-a auzit niciodată din partea actualei lui stăpâne, Hilda, nici un cuvânt, nici o şoaptă de alint. La rându-i, fata de şaisprezece ani nu a auzit vreodată nechezatul sau tropăitul calului pe care-l adoră. Şi asta pentru că Hilda, devenită acum o autentică amazoană, este surdo-mută. În pofida acestui obstacol al comunicării, între cei doi s-a stabilit acum un an o legătură afectivă excepţională, cabalina purtându-se cu ea precum cu propria-i odraslă. Această tovărăşie, comparabilă doar cu aceea stabilită între un câine şi un om, a început cu prilejul unei drame.

În primăvara anului trecut, Jude, tatăl Hildei, era plecat ca de obicei la vânătoare în pădurile din preajma fermei sale din Crestville, în nord-vestul Canadei. Îl însoţea Iron Heel, calul său preferat. La un moment dat, în timp ce urmăreau un porc mistreţ, le iese în cale un urs grizzly. Incitat de prezenţa calului, namila se repede cu o vioiciune surprinzătoare la armăsar. Acesta se sperie şi-l aruncă pe Jude din şa. Ursul se aruncă asupra omului, o pradă mai uşoară în acele clipe, şi-l sfâşie în câteva clipe... Jude moare sângerând abundent din rănile adânci ale pieptului şi gâtului, iar Iron Heel dispare de la locul tragediei.

Timp de mai multe zile, după ce tatăl Hildei a fost înmormântat, fata devenea din ce în ce mai îngrijorată din cauza absenţei calului, care nu se mai întorsese la fermă. A pornit să-l caute, convinsă că, dacă nu i s-a găsit trupul rănit sau ucis de urs, atunci hoinăreşte disperat din cauza morţii stăpânului său. În ciuda faptului că nu-l putea striga şi nu-l putea auzi, Hilda spera să-l repereze vizual şi după vibraţiile pământului lovit de copitele lui Iron Heel. După mai multe ore de căutări, ea a găsit calul în preajma unui ochi de apă. Extrem de slăbit, se prăbuşise. Părea că nimeni nu-l va mai putea consola, atitudinea lui dădea de înţeles că refuză să mai trăiască... Şi totuşi, doar cu tandreţea exprimată prin mângâieri tandre, fata a reuşit să-l convingă să se ridice şi s-o urmeze.

După ce şi-a revenit în urma îngrijirilor Hildei, calul s-a ataşat atât de mult de fată, încât nu mai voia să stea în grajdul fermei, ci înnopta în dreptul odăii ei. Totodată, experienţa căpătată i-a redat încrederea în sine, astfel că, într-o împrejurare asemănătoare cu aceea în care şi-a pierdut viaţa Jude, Iron Heel nu s-a mai speriat de un fioros grizzly ivit în cale, ci şi-a salvat noua stăpână reuşind să fugă fără să intre în panică. Interesant este că acest armăsar de opt ani a învăţat foarte repede să înlăture disabilităţile fetei şi parcă simte când este chemat, deşi nu aude nici o silabă de la devotata lui Hilda. *(P.I.)*

Cinci luni de COŞMAR

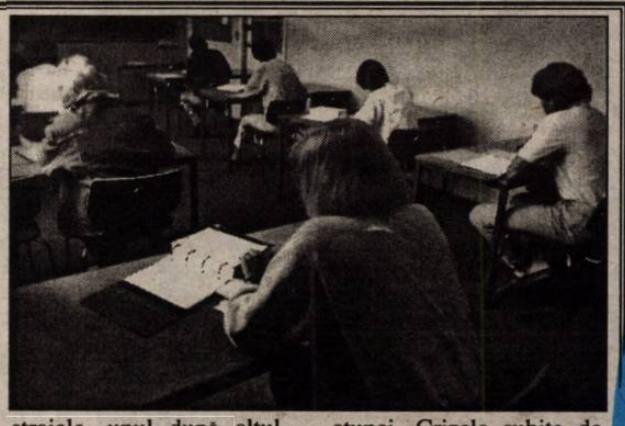

Alexandra şi Adeline, ambele adolescente de numai 16 ani, erau nedespărţite şi chiar semănau între ele: ambele blonde, cu trăsături graţioase ce conservau inocenţa vârstei, către care unii priveau mânaţi nu tocmai de gânduri curate. Se întâlneau mai ales în afara şcolii, la o cofetărie din oraşul natal, Marsilia, unde i-au cunoscut pe Gilles, de 18 ani şi pe Jean-François, cu doi ani mai mare. Acesta din urmă părea de altfel şi „mai bărbat"; el pretindea că se ocupă cu şedinţele foto pentru o agenţie de publicitate. Adică, firește, selectare de tinere drăguţe, care – odată prinse de el în obiectiv – ar fi avut toate şansele să ajungă manechine sau actriţe.

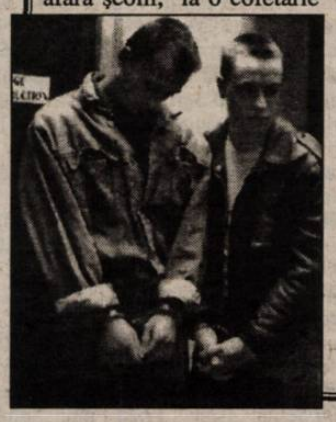

Alexandra şi Adeline s-au lăsat prinse de mirajul vorbelor meşteşugite şi, o zi mai târziu, veneau la întâlnirea stabilită. Dar un asemenea început de carieră fulminantă se cuvenea serbat pe măsură, aşa că, între două poze, berea şi vodka au început să curgă iar fetele „euforizate" să-şi lepede straiele, unul după altul. Câteva zile mai târziu, şi-au dat seama în ce capcană căzuseră: fotografiile lor „indecente" ar fi urmat să apară în anumite reviste specializate, dacă blondele nu urmau întocmai ordinele lui Jean-François. Iar acesta a fost foarte tranşant. În pivniţa special amenajată a părinţilor lui Gilles, fetele trebuia să le ofere spectacole de strip-tease clienţilor racolaţi de băieţi.

Înspăimântate, Alexandra şi Adeline au cedat în mod mecanic şantajului, supunându-se ororilor unui asemenea gen de „prestaţie", cu totul străin lor până atunci. Crizele subite de plâns şi tăcerile lungi au trecut acasă drept manifestări adolescentine. Şi a venit toamna, iar într-un târziu Jean-François şi-a făcut apariţia la poarta liceului, conducând o motocicletă modernă. Abia atunci au înţeles fetele că spectacolul lor era plătit destul de bine, în folosul tinerilor ticăloşi. În acel moment, au hotărât să rupă tăcerea, iar tatăl Alexandrei nu a ezitat să facă plângere la poliţie. „N-am făcut nimic rău!" – s-au dezvinovăţit, cu falsă inocenţă, autorii odiosului scenariu. *(A.N.P.)*

Incinerată din greşeală

Personalul unui spital din Cardiff (Ţara Galilor) s-a confruntat cu o situaţie mai puţin obişnuită care a umbrit prestigiul instituţiei. Şi asta pentru că trupul pacientei Marry Williams care decedase de curând, fusese confundat cu trupul neînsufleţit al unei alte paciente care trebuia să fie incinerat. Aşa încât, împotriva voinţei ei, menţionată testamentar, Marry Williams a fost mistuită de foc. Rudele ei care au venit la spital pentru a-i ridica trupul au rămas, firește, stupefiate când au aflat că, din greşeală, acesta a fost incinerat în cursul unei ceremonii religioase, la care a participat familia celeilalte paciente decedate. Confuzia a fost posibilă datorită faptului că cele două femei semănau şi, în plus, aveau acelaşi nume de familie. „Sunt complet dezolată, a declarat sora lui Marry pe postul de televiziune BBC. Cuvintele nu pot exprima ceea ce simt. E oribil."

Personalul spitalului a cerut scuze celor două familii şi a dispus începerea unei anchete, în speranţa că astfel de erori nu se vor mai repeta. (D.M.)

Banditul şi... efectul de piramidă

Să vorbeşti la noi în ţară despre jocurile piramidale este ca şi cum ai vorbi... de funie în casa spânzuratului. Şi totuşi se mai întâmplă şi prin alte părţi, cum ar fi chiar în Statele Unite, unde Patrick Bennett, în vârstă de 46 de ani, a fost condamnat pentru excrocarea a peste 12000 de creduli într-un „joc" care a strâns peste 700 de milioane de dolari! Cum a făcut? Cum fac toţi: a înfiinţat „Grupul Bennett de colectare de fonduri" şi a convins victime din 46 de state să investească într-o prosperă afacere de leasing pentru echipamente de birou. Care echipament, evident, fie nu exista, fie fusese cumpărat cu numerar şi revândut, după schema curcanului Coanei Chiriţa, de nenumărate ori. Între timp, patronul şi-a făcut o vilă superbă care l-a costat... 13 milioane de dolari şi a mai cheltuit alte 19 milioane pentru a achiziţiona o agenţie de jocuri de noroc.

Asta aşa ca să-şi mai recupereze din cheltuieli.

Dar, cum se spune, cu cât ajungi mai sus, cu atât cazi mai rău. Când autorităţile financiare au descoperit în fine toată maşinaţia, a trebuit să compară în faţa tribunalului de două ori. Prima oară a fost găsit vinovat de sperjur şi obstrucţionarea unei anchete federale. Peste trei luni doar, un juriu din Manhattan l-a condamnat pentru... 42 de capete de acuzaţie, de la fraudă bancară la spălarea de bani. Când i s-a citit verdictul, el stând în picioare, cum vedem în toate filmele, alături de soţia sa, a izbucnit în plâns. A fost condamnat la 20 de ani, la plata a 109 milioane de dolari către stat şi urma ca toţi păgubiţii să intenteze la rândul lor procese pentru a-şi recupera banii. Va vedea însă cineva vreun ban? Greu de presupus, mai ales că avocatul a declarat gâtuit de emoţie: clientul său este falit! Oricum, revoltat de nemăsurata lăcomie a lui Bennett şi de felul în care a înşelat atâta lume de bună credinţă, judecătorul l-a trimis direct din tribunal la închisoare şi a declarat că este sigur că dacă ar mai sta încă o zi afară ar găsi o schemă pentru a strânge din nou bani. „Nu are nici cel mai mic respect pentru nici o lege", a spus el. Şi, aşa cum se spune, dacă vi se va părea că găsiţi vreo asemănare cu ceva sau cu cineva de prin părţile noastre, să fiţi siguri că este absolut întâmplătoare... *(M.D.)*

Săptămâna 2 - 8 AUGUST

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.25 TVR Craiova 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 16.50 Film: „Sunt cu toţii bine!" (coprod., 1990). Cu: Marcello Mastroianni 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „A doua şansă" 23.15 Ora G... în vacanţă 0.15 Marele Jazz.

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 9.20 Desene animate 10.20 Auto Club 11.55 Festivalul naţional Marin Chisăr, Craiova, 2002 12.50 Debut 50 Plus 13.55 Film: „Nixon" (SUA, 1995, partea I). Cu: Anthony Hopkins 16.00 Serial: „Băiatul care aduce soare" 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Bărbatul perfect" (SUA, 1996). Cu: Bill Pullman, Joan Cusack 22.35 O vară... cu cântec 0.15 Film: „Hilary şi Jackie" (M. Britanie, 1998).

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 9.20 Desene animate 10.20 Viaţa satului 11.50 Tezaur folcloric 13.55 Spectacolul lumii 14.25 Film: „Căsătorie în stil polonez" (SUA, 1998) 16.15 Circul în libertate 18.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Bean, o comedie dezastru" (coprod., 1997) 22.25 O vară... cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.20 Film: „Avocatul" (SUA, 1991). Cu: Kevin Spacey 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Interes general 18.30 Istorie polemică 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Euroatlantica 22.00 Serial: „A doua şansă" 23.15 Film: „Frumoasa venețiancă" (SUA, 1998).

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.20 Film: „Confidenţe pe pernă" (SUA, 1959) 12.10 TVR Timişoara 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.00 Film: „Prinţesa şi cerşetorul" (coprod., 1997, partea I) 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „A doua şansă" 23.30 Serial: „Teama" 0.20 Teatrul Naţional TV prezintă: „Sosesc de la Paris" de Tudor Muşatescu.

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.00 TVR Cluj 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Film: „Prinţesa şi cerşetorul" (ultima parte) 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „A doua şansă" 23.15 Film: „Invincibilul Jack" (SUA, 1994). Cu: Natassja Kinski, Christopher Plummer 3.00 Drogurile în căutarea fericirii.

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.05 TVR Iaşi 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.15 Eveniment 16.30 Panorama 17.00 Film: „Mai presus de orice bănuială" (SUA, 2000). Cu: Scott Bakula 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „A doua şansă" 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Legenda lupilor" (SUA, 1984). Cu: Sarah Patterson, Angela Lansbury.

TRICIA CAST
PRO TV, luni-vineri, 16.00

acasă

VINERI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Amor de cățel" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.40 Serial: „Iubire fără de păcat" 22.30 Serial: „Esenţă pură" (ep.1).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Femeile lui Andrew" 17.00 Petrecerea 18.30 Serial: „Jake şi Grăsanul" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Clona" (ep.1) 22.00 Serial: „Iubire fără păcat" 22.50 Serial: „Eco Moda".

LUNI 7.15–13.45 Reluări 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 Serial: „Ally McBeal" (ep.1) 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" (ep.1) 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 11.15 Serial: „Amor latino" (ep.1). Cu: Coraima Torres 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 11.15 Serial: Amor latino" 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 11.15 Serial: Amor latino" 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

MARILYN MONROE
TELE 7 duminică, 20.30

MARCELLO MASTROIANNI
ROMANIA 1 vineri, 16.50

NAOMI CAMPBELL
PRO TV, joi, 23.30

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 10.45 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Teo şi vedete cu sacul 21.30 Film: „Justiţiarul spaţial" (SUA, 1996) 23.45 Film: „Prinţul iluziilor" (SUA, 1995). Cu: Scott Bakula 1.45 Serial: „Clanul Soprano" 2.30 Motown live – legenda 3.00 Film: „Reîntâlnirea" (SUA, 1999).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.35 Serial: „Lupul din campus" 10.00 Serial: „Un alt fel de bebeluş" 11.30 Serial: „O altfel de lume" 12.00 Provest 13.00 Serial: „Vărul din străinătate" 13.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 14.00 Sub semnul întrebării 15.30 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" (ultimul ep.) 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Zanga Party 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Să vorbim despre Henry" (SUA, 1991). Cu: Harrison Ford 22.00 Serial: „Ally McBeal" 23.00 Film: „Fargo" (SUA, 1996) 3.00 Motown live – legenda 3.30 Top şoc – de la curaj la nebunie.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Lupul din campus" 10.30 Serial: „Un alt fel de bebeluş" 11.00 Serial: „Prizonier în lumea femeilor" 11.30 Serial: „O altfel de lume" 12.00 Serial: „O lume pierdută" (ep.1) 13.00 Serial: „Jesse" 13.30 Film: „Furia îngerilor II" (SUA, 1983) 15.30 Zâmbeşte într-o pastilă 16.00 Serial: „Misterele planetei albastre" 17.00 Zanga Party 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Câştigi fără să ştii 20.15 Film: „Răzbunarea Jaguarului" (SUA, 1996). Cu: Linda Blair 22.15 Hotelul nebunilor 23.30 Serial: „Oz, închisoarea federală".

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Sărut fatal" (SUA, 1997) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Cartierul crimelor" (SUA, 1985) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Un prieten de nădejde" (Canda, 2000) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Frăţia nebunilor" (SUA, 1978). Cu: John Belushi 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 21.00 Fotbal: Dinamo – FC Bruges 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Suspiciunea" (SUA, 1992, partea I) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Coliziunea" (SUA, 1998) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Ostatica" (SUA, 1999). Cu: Naomi Campbell 2.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

prima

VINERI 8.00 Zid 12.45 Tibanu' pescuieşte şi vâneză 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Real Tv 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „În pat cu duşmanul" (SUA, 1991). Cu: Julia Roberts 22.00 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul şi televiziunea 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Comedy Bar 22.00 Film: „Legea marţială" (SUA, 1990) 0.30 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 wwwprimatv 13.30 Film: „Sabia răzbunării" (Canada, 1986, partea I) 16.00 Film: „Un jaf cu bucluc" (SUA, 1972). Cu: Robert Redford 18.00 Focus 19.00 Între viaţă şi moarte 20.00 Cârcotaşii în Europa 21.00 Film: „Imagini în oglindă" (SUA, 1991) 23.00 Film: „Pradă periculoasă" (Canada, 1995).

LUNI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Lorzii crimei" (SUA, 1990) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Avalanşa" (SUA, 1994) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Spune orice..." (SUA, 1989). Cu: John Cusack 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

JOI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „K2" (M. Britanie, 1991) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

2 TVR

VINERI 8.00 Desene animate 9.00 Prietenii lui Piticot 9.45 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.35 E dreptul tău! 17.05 Natație 19.10 Telejurnal 19.20 Tonomatul DP2 20.00 Documentar 21.00 D'ale lu' Mitică 22.00 Film: „Cercul de foc" (SUA, 1991) 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!".

SÂMBĂTĂ 8.15 Arta apărării 8.45 Film: „Minus" (SUA, 1997) 10.15 Serial: „Digimon" (ep.1) 10.45 Lumea lui Chit-Chit 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Arca lui Noe 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.45 Serial: „Andromeda" (ultimul ep.) 17.25 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 18.10 Natație 20.00 Film: „Reporteri speciali" (Italia, 2000, partea I) 21.40 Serial: „Bine dragă!" 22.00 Film: „Conştiinţă încărcată" (SUA, 1993) 23.50 Vară extremă.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii 9.10 Ferma 10.15 Serial: „Digimon" 10.45 Prietenii lui Piticot 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Serial: „Cățel meseriaşi" 13.35 Documentar 15.30 Aleea cu ghimpi 16.50 Serial: Serial: „Hawkeye" (ep.1) 17.35 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 18.10 Natație 20.00 Film: „Tâticul" (SUA, 1987) 21.35 Serial: „Bine, dragă!" 22.05 Film: „Anchetă la Amity" (SUA, 1996) 23.45 Vară extremă.

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.45 Documentar (r) 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Insula visurilor împlinite" 18.00 Tonomatul DP2 20.00 Serial: „Cu taxiul prin oraşele lumii" (ep.1) 20.30 Documentar 21.00 Serial: „Puterea vieţii" 21.30 Teatru: „Mătrăguna" de Niccolo Machiavelli 23.15 Sport Plus.

MARŢI 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Călătorind prin ţară 17.05 Serial: „Insula visurilor împlinite" 18.00 Tonomatul DP2 20.10 Atletism 22.30 Film: „Pe aici nu se trece" (România, 1975) 1.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

MIERCURI 8.50 Desene animate 9.15 Prietenii lui Piticot 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.05 Serial: „Insula visurilor împlinite" 18.00 Tonomatul DP2 20.00 Atletism 22.00 Film: „Nimic despre Robert" (Franţa, 1999) 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.50 Desene animate 9.15 Lumea lui Chit-Chit 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.20 Afaceri la cheie 17.05 Serial: „Insula visurilor împlinite" 18.00 Tonomatul DP2 20.00 Documentar 20.50 Atletism 22.30 Film: „Vis şi realitate" (SUA, 1992) 0.05 Vară extremă 1.05 Serial: „Tată, am încurcat-o".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa în epoca de piatră 12.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Preţul pasiunii" (ultima parte) 19.00 Observator 20.00 Film: „O cale de ieşire" (SUA, 1996) 22.00 Film: „Păcate ascunse" (SUA, 1997) 0.00 Film: „La limita disperării" (SUA, 1998). Cu: Eric Roberts.

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Realităţile vieţii" 14.30 Serial: „Stargate: SG1" 15.30 Serial: „Cu capu-n nori" 16.00 Poveşti de alintat copiii 17.00 Trăieşte-ţi vara cu HI-Q 19.00 Observator 20.00 Film: „Vii sau morţi" (SUA, 1996) 22.00 Film: „Locuri în inimă" (SUA, 1984). Cu: Sally Field 0.00 Film: „Un Cadillac din aur masiv" (SUA, 1956).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngerii păzitori" 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" 11.30 Serial: „Misiune imposibilă" 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Stargate: SG1" 14.30 Ora de vară 15.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 16.00 Serial: „V.I.P." 17.00 Film: „Duel la Diablo" (SUA, 1966) 19.00 Observator 20.00 Film: „Dune" (partea a V-a) 21.00 Competiţia Fresh 23.00 Film: „Frontul terorii" (coprod., 1987).

LUNI 7.00 Observator 10.00 Serial: „Maria Emilia" (ep.1) 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Amintiri dureroase" (SUA, 1992) 19.00 Observator 20.00 Film: „Podul dragonilor" (SUA, 1998) 23.00 Film: „Uite cine vorbeşte" (SUA, 1989). Cu: John Travolta.

MARŢI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Spiritele" (coprod., 1993). Cu: Vanessa Redgrave 19.00 Observator 20.00 Film: „Identităţi multiple" (SUA, 2000) 23.00 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" (ep.1) 0.00 Film: „Amicul Joey" (SUA, 1957). Cu: Frank Sinatra.

MIERCURI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Soţul perfect" (SUA 1993) 19.00 Observator 20.00 Film: „Ţapul ispăşitor" (SUA, 1998) 23.00 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" 0.00 Film: „Nimic în comun" (SUA 1986). Cu: Tom Hanks.

JOI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Laguna albastră" (SUA, 1980) 19.00 Observator 20.00 Film: „Dincolo de moarte" (SUA, 1990) 23.00 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" 0.00 Film: „Vizitatorii 2: Culoarele timpului" (Franţa, 1998).

JOHN TRAVOLTA
ANTENA 1, luni, 23.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri 11.00 Tentaţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Sobolanii deşertului" (SUA, 1935). Cu: Richard Burton.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial: „Atelierul lui Newton" 12.00 Cântece populare 13.30 Melodii, melodii 16.00 Cutia muzicală 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Piatra de hotar" (SUA, 1977).

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Film 13.30 Serial: „Cheile succesului" (ep.1) 16.05 Cântece populare 17.00 Biserica primară 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Unora le place jazz-ul" (SUA, 1959). Cu: Marilyn Monroe, Tony Curtis, Jack Lemon 22.35 Loto – Pariu Trio 22.50 Film: „Craii de curte veche" (România).

LUNI 8.05 Videoclipuri 14.30 Serial: „Cheile succesului" (r) 15.00 Film (r) 17.05 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" (ep.1) 20.30 Film: „The Rose" (SUA, 1979). Cu: Bette Midler.

MARŢI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.05 Documentar (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Hoţul de la miezul nopţii" (SUA) 21.45 Concert.

MIERCURI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Steaua războiului" (SUA, 1960). Cu: Elvis Presley.

JOI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Un tunet îndepărtat" (SUA) 22.20 Loto – Joker – Pariu Trio 22.15 Jazz.

ANTENA 1
marți, 17.20
VANESSA REDGRAVE

ACASĂ
marți-joi, 11.15
CORAIMA TORES

PRIMA
vineri, 20.00
JULIA ROBERTS

PRO TV
duminică, 20.15
LINDA BLAIR

CHINATOWN

o legendă veche de 30 de ani

Crimă, sex, corupţie – în Oraşul Îngerilor

Hollywoodul e şocat de carnagiul în care patru persoane au fost ucise cu bestialitate: soţia lui Roman Polanski, însărcinată în luna a opta, doi prieteni ai regizorului şi un stilist al starurilor. În decembrie 1969, o prostituată aparţinând sectei sataniste îi destăinuie unei colege de celulă cine este „capul" odioaselor crime orientate împotriva reprezentanţilor de la Hollywood: Charles Manson. Şi totodată îi povesteşte despre o listă cu viitoarele victime: celebrităţi printre care figura Elizabeth Taylor şi Steve McQueen. Criminalul este trimis după gratii şi condamnat la pedeapsa cu moartea. În aşteptarea sentinţei, acesta îşi tatuează o cruce neagră pe frunte şi se laudă că este autorul a 35 de crime.

Hollywoodul este cuprins de o paranoia generală. Vedetele se dotează cu arme de apărare, câini de pază şi „gorile" personale. Mai mult decât oricine, Roman Polanski este considerat ţinta principală a posibililor agresori dornici de răzbunare. De origine evreiască, supravieţuitor al ghetoului din Cracovia, orfan de război, deja autor al filmului „Rosemary's Baby" („Copilul lui Rosemary", 1968 – o poveste incriminatorie a adoratorilor lui Satan), are toate motivele să se teamă şi chiar să se întrebe dacă nu cumva tocmai el a stârnit teribila furtună.

O nouă viziune cinematografică

După cum era de aşteptat, nevroza generală din Oraşul Îngerilor îşi pune amprenta pe creaţiile cinematografice. O nouă rasă de producători intră în scenă, dispuşi să rişte totul pentru a obţine bani şi putere. Printre aceştia se numără şi tânărul pe-atunci Robert Evans, seducător de profesie, dar căsătorit cu actriţa Ali MacGrow. În timp ce tocmai se ocupa de „Naşul", un scenariu la fel de „tare" avea să i se prezinte pe masa de lucru. Se intitula „Chinatown", deşi nu era vorba nici de un oraş chinezesc, nici de chinezi, nici de China. Era vorba despre un „dur" din Los Angeles care escroca oraşul după bunul lui plac sub ameninţarea că poate oricând să taie alimentarea cu apă. Privat de apă, Oraşul Îngerilor ar fi redevenit un deşert în cel mult două luni. Scenaristul, Robert Towne, se inspirase dintr-o poveste reală, cea a lui William Mulholland, responsabil cu sistemul de irigaţii din California anilor '30.

Robert Evans nu stă pe gânduri: cumpără imediat scenariul contra sumei de 250000 de dolari, hotărât să o distribuie în film pe soţia sa, Ali MacGrow, un star la vremea respectivă (tocmai triumfa cu „Love Story") şi care, deşi măritată, întreţinea relaţii amoroase cu Steve McQueen, aparent fără ştirea soţului ei. În privinţa rolului masculin, Evans a ştiut din capul locului pe cine vrea: Jack Nicholson („Easy Rider", 1969). Iar regizor? Evident, Roman Polanski, nonconformistul care în 1971 realizase un film al cărui titlu exprima foarte clar (şi supărător pentru mulţi) concepţia lui despre lume: „Quoi?" („Ce?").

Fără happy end!

Colaborarea dintre Towne şi Polanski e un infern. Nevrozat, Polanski nu suportă să fie contrazis şi pretinde schimbări majore. Calm din fire, Towne aplanează conflictele refugiindu-se în valurile de fum ale pipei sale, ieşind să-şi plimbe câinele sau făcând ochi dulci fetelor de pe străzi. Polanski turbează de furie pentru timpul pierdut, Towne nu se grăbeşte deloc. Totuşi munca avansează şi scriptul ajunge la final. Pentru Towne, filmul trebuie să se termine în tonuri blânde, ca o lecţie plină de învăţăminte, ca o ninsoare purificatoare de Crăciun. Pentru Polanski, toată lumea trebuie să piară, şi cei buni şi cei răi. Şi câştigă bătălia: pe planeta sa nu există happy end!

◆ *Filmul a fost turnat în 1972* ◆ *Este considerat unul dintre cele mai importante 200 de creaţii cinematografice ale secolului XX* ◆ *Poartă amprenta feţei negre a Hollywoodului de la începutul anilor '80.* ◆ *Este regizat de Roman Polanski, pe atunci soţul actriţei Sharon Tate, ucisă pe 9 august 1969 de gruparea satanistă condusă de Charles Manson.* ◆ *Apare în perioada în care idealurile conduse după deviza „peace and love" se confruntă cu tragedia războiului din Vietnam.*

Puterea face legea

Cu scenariul pus la punct, Robert Evans trebuie să convingă studiourile Paramount să accepte proiectul. În aşteptarea sentinţei, prizează neîncetat cocaină. Paramount intră în joc, dar refuză cu desăvârşire ca Ali MacGrow să primească rolul feminin; prea se afişa cu McQeen, riscând să se compromită! Se caută aşadar o actriţă. Jane Fonda? Refuză. Faye Dunaway? Exasperantă cu ifosele ei de vedetă şi cu grija pentru aspectul fizic: cum se opreşte camera se repede în oglindă să-şi pudreze nasul, să-şi ungă buzele cu alifie indiană şi să-şi aranjeze cine ştie ce buclă rebelă... Dar publicul o place, nu ştie cât de greu se lucrează cu ea, aşa că fie! Evens nu mai are ce face, trebuie să o accepte.

Încep filmările

Prima zi de turnări. Acţiunea se petrece într-o livadă de portocali. Robert Evens vine pe platou. Aflat în plină criză de sciatică, călătoreşte într-o camionetă, întins pe spate. Mort de frică pentru angajamentul pe care şi l-a asumat, Polanski stă şi el lungit, alături de el. Dar cum pune piciorul pe pământ, devine fiară: mic de statură, dar mare dictator. Trebuie să repete scena cu Jack Nicholson, spre disperarea acestuia, care a iubit dintotdeauna libertatea de expresie. Regizorul îi citeşte cu intonaţie – şi accent polonez! – felul cum trebuie să rostească replicile. Nicholson îl ia peste picior şi tratează lucrurile cu ironie. Vine şi rândul actriţei protagoniste: Faye Dunaway o ia în tragic. Pretinde schimbări de text şi face greşeala să pună o întrebare nepotrivită: „Care este motivaţia personajului meu?" Polanski urlă ca un apucat: „Salariul, asta-i motivaţia. Şi când îţi spun să faci un pas înainte îl faci fără să întrebi de ce!"

Între timp, Jack Nicholson recitează secvenţa în care se confruntă cu... personajul rău, interpretat de John Huston, cineast legendar, de o bonomie fără egal. Fost boxeur, fost alcoolic, fără frica lui Dumnezeu, este totodată tatăl Anjelicăi Huston, de care Nicholson, la 36 de ani, tocmai se îndrăgostise. În vârstă de 22 de ani, manechin pentru „Vogue", Anjelika avea ca şi Nicholson o biografie tristă. S-a născut în timp ce tatăl său se afla în Congo unde regiza „Regina africană", a rămas orfană de mamă (care şi-a pierdut viaţa într-un accident rutier) şi a fost crescută în Irlanda într-un cămin izolat. Nicholson este fiul unei tinere despre care a crezut mult timp că este sora lui. Cea pe care a considerat-o mamă îi era de fapt bunică.

Realitatea întrece ficţiunea

În timp ce repeta cu Nicholson secvenţa duelului verbal, John Huston strecoară o întrebare fulger: „Te-ai culcat cu fiica mea?". În rest se înţeleg bine.

Problemele cele mai multe vin din partea divei, Faye Dunaway. Guvernată de capricii, se închide în cabina sa şi refuză să iasă chiar şi pentru nevoile personale, situaţie pe care o rezolvă folosind... pungi de hârtie. Când foloseşte totuşi toaleta, pretinde ca un angajat să tragă apa în urma sa... În cea de-a doua săptămână de filmări, echipa se află în „Ambasador Hotel" (unde Robert Kennedy a fost ucis) şi camera este fixată pe Faye. Stop! O şuviţă de păr rebel i-a sărit în ochi regizorului. S-a apropiat, a încercat să o aranjeze şi cum bucla s-a împotrivit dorinţei lui Polanski, acesta a smuls-o brusc din rădăcină. Scandal de proporţii, ţipete, plânsete, acuzaţii. Actriţa jură că din acel moment încetează să mai lucreze cu regizorul terorist şi părăseşte echipa. Revine abia după trei luni.

Nici Jack Nicholson nu a fost scutit de scene. Într-o zi, întrerupe orice activitate şi se încuie în caravană pentru a urmări un meci de baschet între New York Knicks şi Los Angeles Lakers. Polanski înnebuneşte: forţează uşa, smulge jaluzelele şi aruncă televizorul pe fereastră. „Scârbă de Polak!" îi strigă Nicholson plecând în trombă cu maşina. Polanski se repede pe urmele lui. La primul stop observă pe o străduţă laterală Volkswagen-ul lui Nicholson. Izbucnesc amândoi într-un râs de nestăpânit şi viaţa îşi reia cursul.

Începe numărătoarea inversă

Pentru scena finală Polanski are nevoie de Faye Dunaway, personajul ei trebuia să moară şi nu oricum, ci

Londra 1969 - Roman Polanski anchetat în legătură cu oribila crimă

răpus de un glonţ care îi pătrunde în globul ocular. O roagă cu cerul şi pământul să se întoarcă. Aceasta acceptă, dar nu uită să se răzbune. Filmările erau prevăzute pentru ora 3 după amiaza, dar ea îşi face apariţia abia la 11 seara. Când turnările s-au încheiat, drept recunoştinţă pentru felul cum a conlucrat, echipa îi dăruieşte actriţei un tub imens cu pomadă indiană.

În sfârşit vine şi timpul avanpremierei filmului. Lipsa de reacţie a spectatorilor e penibilă. Criticii şi gazetarii par să fie impresionaţi doar de scena în care Polanski – prezent şi el în film – îi taie o bucată de nas lui Nicholson, motiv pentru care acesta evoluează pe parcursul întregii poveşti cu un badaj pe faţă, lucru pe care puţini actori l-ar accepta. Le mai atrage atenţia şi secvenţa în care Nicholson este purtat de un val de apă într-un canal ce se varsă în mare. Ce nu ştiu ei e că, pentru a se proteja, actorul îmbrăcase pe sub costumul de oraş un combinezon de cauciuc. Totuşi, curentul de apă fusese atât de puternic încât, detaliu neprecizat în scenariu, i-a smuls pantofii care s-au înţepenit într-un grilaj. Nu s-a refăcut însă scena, accidentul a fost acceptat de regizor.

Nimeni nu a înţeles însă cu adevărat intriga filmului. I s-a reproşat că este prea negru, prea trist. Sue Mengers, impresarul cel mai important de la Hollywood, a luat cuvântul pentru a mitralia fără milă pelicula. Dar tocmai această atitudine generală de negare a stârnit curiozitatea publicului. La lansarea în cinematografe, „Chinatown" a fost un triumf.

Ce s-a întâmplat după „Chinatown"?

◆ La câteva luni după difuzarea filmului, *Studiourile Paramount* au devenit ţinta unui control fiscal de o anvergură fără precedent.

◆ *Jack Nicholson* a devenit un superstar plătit azi cu 20 milioane de dolari deşi atunci fusese plătit doar

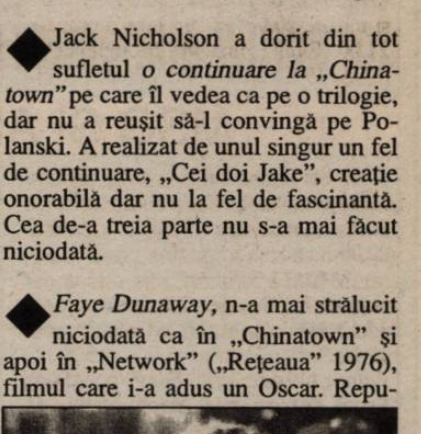
Jack Nicholson şi John Huston

cu 500.000 de dolari. Şi-a petrecut mai mult de 15 ani din viaţă împreună cu *Anjelika Huston*, dar n-a cerut-o niciodată în căsătorie, în ciuda promisiunii făcute tatălui ei, *John Huston* aflat pe patul de moarte. În regia marelui Huston, cei doi au jucat în memorabilul film „Onoarea familiei Prizzi" (1985).

◆ *Robert Evens*, abuzând de droguri, şi-a distrus viaţa şi cariera.

◆ *Roman Polanski* a traversat, după realizarea filmului, una dintre cele mai grele perioade din viaţa sa. În 1977 este arestat în Los Angeles sub acuzaţia de întreţinere de relaţii sexuale cu o minoră. Un judecător american propune un examen psihiatric al inculpatului. Profitând de eliberarea pe cauţiune, Polanski se refugiază în Franţa. Judecătorul declară: „Cât timp voi trăi eu, Polanski nu mai calcă în Statele Unite", ceea ce s-a şi întâmplat.

◆ Jack Nicholson a dorit din tot sufletul *o continuare la „Chinatown"* pe care îl vedea ca pe o trilogie, dar nu a reuşit să-l convingă pe Polanski. A realizat de unul singur un fel de continuare, „Cei doi Jake", creaţie onorabilă dar nu la fel de fascinantă. Cea de-a treia parte nu s-a mai făcut niciodată.

◆ *Faye Dunaway*, n-a mai strălucit niciodată ca în „Chinatown" şi apoi în „Network" („Reţeaua" 1976), filmul care i-a adus un Oscar. Repu-

Faye Dunaway

taţia puţin onorantă a aruncat-o vreme de aproape 15 ani într-un con de umbră, revenirea sub lumina reflectoarelor de primă mână făcându-se abia la începutul anilor '90.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

FOC ÎNCRUCIŞAT ASUPRA ADITIVILOR ALIMENTARI

În România, legislaţia în domeniu, care trebuie aliniată cu legislaţia U.E., se lasă încă aşteptată!

Dezbaterea organizată de UGIR-1903 cu câteva zile în urmă, în cadrul Salonului Naţional „Arome şi extracte naturale", a atins o problemă foarte sensibilă pentru consumatorii români. „E-urile – o vânătoare de vrăjitoare?" – s-a intitulat această masă rotundă, iar semnul întrebării din final a fost aşezat inspirat.

În România, E-urile (aditivi alimentari precum coloranţii, conservanţii, antioxidanţii, îndulcitorii, substanţe aromatizante, emulgatorii etc.) apar în Ordinul 975 al Ministerului Sănătăţii, dar legislaţia completă în domeniu – care trebuie aliniată 100% la legislaţia UE – încă se află în curs de elaborare, motiv pentru care producătorii şi cu atât mai mult consumatorii reacţionează doar la informaţii neoficiale. Totuşi, foarte apropiate de situaţia reală.

Astfel, trebuie ştiut că între cele peste 300 de E-uri (toate trecute prin filtre de omologări şi aprobări ale UE, OMS şi FAO), se află unele inofensive – produşii *naturali* concentraţi, de tipul acizilor citric, acetic, tartric, lactic, malic, pectinelor, lecitinei, celulozei etc. – şi altele, cele *sintetice*, cu proprietăţi nocive. *„E bine să nu consumăm produse alimentare cu aditivi sintetici, fiindcă nu avem absolut nici un beneficiu. Oferă aromă, miros, gust plăcut, dar din punct de vedere nutritiv nu aduc nimic bun, e doar o plăcere plătită foarte scump. Într-un fel, noi mâncăm fără să ne hrănim, iar îngrăşatul este o expresie a stilului de viaţă, un semnal că nu ne hrănim corect. Asta nu înseamnă că trebuie să aruncăm tot ce are un E pe etichetă, dar cumpărătorul să fie mai bine informat, mai circumspect şi mai exigent cu produsul respectiv. Adevărul e că nu prea mai găsim produse alimentare fără asemenea adaosuri, dar eu nu sunt speriat că aş consuma compusul înscris pe etichetă, ci sunt îngrijorat, dacă producătorul nu a folosit acel E menţionat şi dacă a respectat sau nu cantităţile stabilite prin lege."* (Prof. Sebastian Dumitrache, Institutul de Chimie Alimentară)

„Unii producători de la noi nu ştiu să folosească aceşti aditivi. Pe de altă parte, nu există posibilităţi de a se analiza în laborator toate produsele de pe piaţă şi atunci controlul se face la documente. Dar vreau să vă spun că de exemplu conservele româneşti, chiar dacă sunt ambalate modest şi nu arată foarte bine, sunt mult superioare din punct de vedere nutritiv celor importate. La noi, de pildă, nu existau nitraţi în conserve, cum sunt în cele străine. Există acum o întoarcere spre natură, pentru care se plătesc bani grei în alte ţări. România are asemenea produse din belşug, dar nu ştim (sau nu se vrea?! – n.n.) *să le valorificăm.* (Dr. Camelia Pârvan, Institutul de Sănătate Publică)

„Nu trebuie să ne ascundem, ci să-i educăm pe consumatori: există şi pe piaţa românească E-uri cu potenţial alergen, cancerigen etc. – în sucuri, în dulciuri, în margarine, în mezeluri şi conserve: 102, 211, 225, 251, 252, 321. Lista e lungă, iar un efect perfid, care apare în timp, este o anumită erodare genetică, demonstrată ştiinţific. Natura ne demonstrează clar că nu o putem imita, nu o putem păcăli." (Director general Gheorghe Mencinicopschi, Institutul de Chimie Alimentară) Aşadar, n-avem încotro, dar dacă suntem mai vigilenţi, atunci când cumpărăm un aliment, oricât de frumos ar mirosi, putem spera că sănătatea nu ne va fi periclitată. Aşteptăm ca şi legislaţia în domeniu să ne ajute, iar bunele intenţii declarate să devină fapte!

OMNI HEALING cea mai rapidă metodă de vindecare din lume

Revenim cu amănunte legate de cel mai puternic program Reiki, numit Omni Healing, despre care Dr. Sameer KALE din Bhopal (India) a avut amabilitatea să ne vorbească în interviul de săptămâna trecută.

OMNI HEALING este rezultatul mesajelor primite în stare de meditaţie de dr. Kale, de la ghidul său spiritual, Shri Shiv Sai, o dată cu precizarea câtorva aspecte referitoare la energia de lucru primită prin iniţiere. Aceasta s-a întâmplat pe 7 aprilie 1997. Aplicaţia sistemului Omni are efecte terapeutice la toate nivelele: fizic, mental, psihic, emoţional, spiritual, precum şi karmic. Se lucrează cu simbolurile sacre primite prin iniţiere, ceea ce permite vindecarea rapidă, fără efecte secundare şi fără insistenţă pe punctele de tratament, în număr de 22. Astfel, o şedinţă de tratament pentru întregul corp nu durează mai mult de 10 minute, sistemul Omni Healing fiind de aproape 300 de ori mai puternic decât Reiki tradiţional.

„În timpul explicaţiilor şi ghidărilor pentru acest sistem, am fost învăţat aproximativ 350 de metode de iniţiere pentru toate nivelele, – afirmă dr. Kale. În Omni Healing, oricând constatăm o utilizare eronată a energiei unice, de către un vindecător sau un profesor, o putem retrage. Cu alte cuvinte, nu permitem nimănui utilizarea greşită a sistemului.

O diferenţă majoră faţă de alte sisteme este că în Omni poţi trata sau lucra asupra unui număr din ce în ce mai mare de persoane, cu aceeaşi rată ridicată de reuşită. După cum am spus, timpul rezervat unei persoane este foarte scurt şi, de asemenea, nu există agravări ale stării pacientului sau acestea sunt extrem de slabe. Unii pacienţi menţionează astfel de agresări sub formă de vise, sete, apetit mai scăzut sau mai ridicat. Foarte rar, apar cazuri de durere, chiar dacă oamenii vin să se vindece tocmai de probleme legate de durere. Acesta este un alt motiv pentru care în Omni se produce curăţarea organismului mai rapid decât în oricare alt sistem Reiki. Pentru a vedea rezultatul final, o persoană trebuie să treacă printr-o perioadă de curăţare de 7-11 zile, în cazul nostru."

Menţionăm că, pe durata şederii în România, dr. Sameer Kale a ţinut şi cursuri de Omni Healing, metodă ce permite autovindecarea, vindecarea altor persoane prin lucru direct, pe corp, sau la distanţă. Cu ajutorul ei, pacienţii s-au vindecat complet de afecţiuni ale sistemului nervos, ale stomacului, inimii sau ficatului, de probleme ginecologice, de astm, hipertensiune, diabet etc. Prin urmare, terapeuţii iniţiaţi vor utiliza şi în ţara noastră această tehnică, despre care interlocutorul nostru spune că este cea mai rapidă metodă de vindecare din lume.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

CONSERVA CU SARMALE

Ce trebuie să ştie fiecare părinte despre doi aditivi alimentari extrem de periculoşi:

MSG ŞI ASPARTAM

Nu de puţine ori una scrie pe ambalajele multicolore ale alimentelor pe care le cumpărăm şi alta e înăuntru. Înăuntru e ceva gustos, aşa pare, arătos, pufos, crocant sau sucos, iar în interiorul acestor alimente se ascund aditivi alimentari extrem de periculoşi.

Întrebarea este: **Sunt conştienţi părinţii cât de mult riscă sănătatea propriilor copii atunci când le cumpără alimente ambalate sau dulciuri?** Numeroase studii au demonstrat că doi aditivi alimentari, MSG (MonoSodiu Glutamat) şi Aspartamul, cauzează dezordini cerebrale la copii. Aceste substanţe sunt *excitotoxine* (un fel de aminoacizi), adică produc o excitare a celulelor cerebrale, urmată de distrugerea acestora. S-a dovedit ştiinţific faptul că aceşti aditivi prezenţi în alimentele conservate pe care le cumpărăm produc tumori ale creierului, precum şi deficit de atenţie, disfuncţionalităţi emoţionale şi probleme legate de învăţare (autism, dislexie). De asemenea, produc probleme endocrine (hormonale). Nenorocirea este că efectele acestei intoxicări nu apar imediat ce copiii îngurgitează alimentele, ci după mai mulţi ani. Câţi părinţi sunt conştienţi că alimentele pe care le cumpără tâncilor (bomboane gelatinoase, jeleuri, gumă de mestecat, supe, creme la pachet etc) conţin mari cantităţi de MSG şi alţi ingredienţi care conţin MSG? Puţini. Asta şi pentru că industriile alimentare se căznesc să ascundă MSG în alte ingrediente pentru a induce în eroare cumpărătorii avizaţi. Reţineţi: MSG există în majoritatea alimentelor procesate şi ambalate cum ar fi supe, carne, sosuri, mezeluri.

Aşadar, când cumpăraţi alimente procesate şi ambalate, citiţi cu atenţie lista ingredientelor periculoase care apar sub forma unui număr precedat de litera E.

E-URI PERICULOASE:
102 – 110 – 120 – 124

E-URI SUSPECTE:
125 – 141 – 150 –153 – 171 – 172 – 173 – 240 – 241 – 477

AVEŢI GRIJĂ: **Aceşti aditivi se găsesc în jeleuri, Tic-Tac, Smarties, cutiile de brânză topită, cremă de vanilie, sosuri şi creme. Evitaţi îngheţata cu E207 şi băuturile răcoritoare colorate, care produc hiperactivitate la copii. Sucurile naturale sunt cele mai bune!**

Săptămâna viitoare veţi afla de ce boli sunt răspunzători fiecare dintre aditivii prezentaţi mai sus.

Dr. FATMAN

Psihologia cotidianului

AUTOSUGESTIA ŞI FORŢA EI

Ce legătură au „fanteziile" noastre mentale cu sănătatea? Foarte mare! Încă nu am ajuns să materializăm elemente fabricate, în prealabil, de mintea noastră, dar deseori, fără să bănuim, „chemăm" în realitate anumite întâmplări, fragmente de viaţă – dorite sau nu, deci pozitive sau negative pentru noi – conturate iniţial doar în spaţiul considerat abstract al gândurilor. De fapt, ceea ce se întâmplă în plan subtil, imperceptibil prin cele cinci simţuri umane, reprezintă un fel de dirijare a particulelor materiale prin energia mentalului.

Se vorbeşte despre voinţa şi convingerea unui bolnav de a se vindeca şi foarte des se pronunţă cuvântul *autosugestie*. La polul opus, omul disperat, care nu mai crede în şansele lui de vindecare, „se vede" deja învins şi chiar acesta va fi deznodământul suferinţelor sale. Se mai vorbeşte despre faimosul efect *placebo*, legat de consumul unor pseudo-medicamente (dar şi în legătură cu unele relaţii sociale); şi atunci, trimiterea se face tot către autosugestie, termen nu nepotrivit, ci mai degrabă incomplet sau prea puţin reprezentativ. De ce? Fiindcă omul comun, cel care îl „traduce", consideră că totul e un fals, o păcăleală cu victimă precis definită – bolnavul necunoscător, neiniţiat – „victimă" care poate fi chiar iremediabil pierdută, dacă ulterior i se pune în faţă o asemenea realitate primară. Mai corect ar fi să se cunoască nu doar impactul folosirii medicamentului adevărat în raport cu substitutul inofensiv, ci şi (mai ales) modul de funcţionare a imaginaţiei umane, energiile reale declanşate în corpul pacientului, atunci când el *îşi închipuie* (este determinat să îşi închipuie) urmarea ingerării remediului respectiv. Într-un fel, însăşi medicina clasică are moduri de identificare a aceluiaşi fenomen, prin metode şi termeni diferiţi. Astfel, *ipohondria* înseamnă obsesia patologică – dacă se poate spune aşa, pentru că orice obsesie în sine reprezintă o patologie – a unui individ, că suferă de boli nenumărate, care mai de care mai grave. Bolnavul închipuit al lui Molière este însă o „specie" socială aparte! Într-un domeniu învecinat, *psihoterapia* poate defini termeni identici, în virtutea faptului că aceleaşi zone ale cortextului generează acelaşi fond de manifestări, patologice sau nu.

Se poate vorbi foarte mult şi despre implicaţiile în viaţa personală şi socială ale diverselor manifestări mentale, ale amintitelor manipulări cvasiinconştiente de energie, numite închipuire, imaginaţie. Gândiţi-vă, să spunem, doar la ceea ce înseamnă numărul 13 în viaţa dumneavoastră, la bombardamentul mediatic cu informaţii despre iminenţa unui cutremur devastator, la apatia generală faţă de scăderea drastică a nivelului de trai, dar închipuiţi-vă şi cât de bine v-ar sta într-o casă nouă, ce bucurie veţi avea când copilul dumneavoastră va promova la un concurs şcolar important... Închipuiţi-vă lucruri pozitive şi le veţi dobândi!

Curierul de joi

Ion GĂMAN, Constanţa. Adresa la care vă referiţi este bună, dar scrisoarea dumneavoastră a fost returnată (împreună cu altele), întrucât destinatarul a lipsit din ţară. De aceea dr. Şeremet, căruia i-am transmis nelămuririle dv., vă roagă să reveniţi cu un telefon, la unul dintre numerele publicate în „Magazin". Informaţii despre costul produselor solicitate, reduceri de preţ şi alte detalii le veţi primi direct.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

SCRIERI DESPRE OSTAȘI

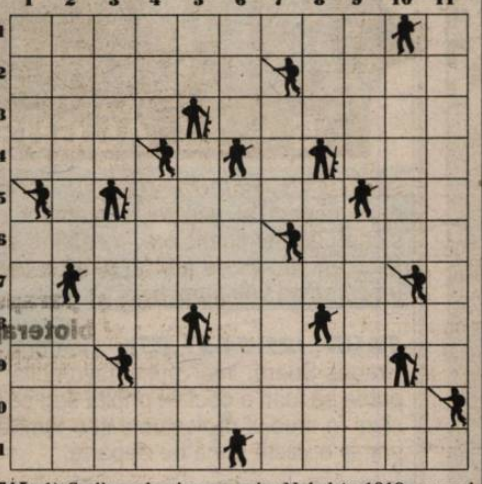

ORIZONTAL: 1) Scriitor elvețian, premiat Nobel în 1919, autorul romanului „Locotenentul Conrad" (Carl). 2) Renumit prozator norvegian, autorul volumului „Din însemnările locotenentului Thomas Glahn" (Knut) – Iubita locotenentului Stamatescu din piesa „Titanic vals" de T. Mușatescu. 3) A se uni – Celebru poet grec, autorul unui „Cântec eroic și funebru pentru sublocotenentul căzut în Albania" (Odysseas). 4) Nigeria în codificare auto – Perioadă de instruire (pl.). 5) Scriitor rus, stabilit în Franța, căruia îi aparține romanul „Procesul sublocotenentului Elaghin" (Ivan) – Creastă de cocoș! 6) Domeniu al artei militare în care se remarcă lucrările maiorului Mircea Tomescu – Liric transilvan, autorul versurilor „Ostașii noștri" și „Militarii" (Tiberiu). 7) Formația de zbor în care a luptat plut. adj. Traian Dârjan, omagiat în lucrarea „In memoriam" de Fl. Tucă. 8) Fapte de vitejie – Folosirea armei – „...la casa ofițerilor", roman aparținând lui Constantin Mateescu. 9) Chiuit – Comportarea locotenentului SS Adolf Gebauer din povestirea „Obsesia" de Ioan Grigorescu. 10) Bardul de la Mircești, autorul poeziilor „Sergentul" și „Căpitanul Romano" (Vasile). 11) A nimici – Scriitor militar, autorul romanului „Și noi am fost soldați" (Ion).

VERTICAL: 1) Dramaturg irlandez, creatorul piesei „Maiorul Barbara" (George Bernard) – General roman, ajuns împărat, prezent în filmul „Dacii". 2) Locul unde a fost arestat mareșalul Antonescu, relatat în „Romanul unei zile mari" de Corneliu Leu (pl.) – Casa fortificată (Olt.). 3) Localitate în China – Numărul subordonaților unui comandant de grupă – R. 4) Literă arabă – A scris romanul „Vine domnul și doamna general" (Gheorghe). 5) Pronume – Urcat – Trăgători de elită. 6) Maior român, căzut eroic în 1877 la Rahova (Constantin) – Poet chilian autorul volumului „Versurile căpitanului" (Pablo). 7) „Pui de...", poezie consacrată ostașilor eroi de Ioan Nenițescu – Unitate industrială, unde în august 1944 la Tohani-Brașov, inginerul Mihai Năstase a creat „Bateria albastră". 8) Emilia cea alintată – Fără valoare – Siglă politică în actualitate. 9) Diminutivul Mariței – Loc de concentrare și de pregătire a trupelor. 10) Prozator român, autorul romanului „Destinul căpitanului Iamandi" (Haralamb) – Noroi. 11) Drama sublocotenentului Ștefan Gheorghidiu, eroul romanului „Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război" de Camil Petrescu.

DICȚIONAR: WAN, IMIN, TSA.

GHEORGHE CÂMPEANU
Focșani

SOLUȚIA CAREULUI *(Scrieri despre ostași):* SPITTELER - P - HAMSUN - MIZA - ALIA - ELYTIS - WAN - S - E - ANI - T - BUNIN - CO - TEORIE - UTAN - R - PATRULA - A - ACTE - UZ - BAL - IU SADICA - A - ALECSANDRI - NARUI - ARAMA.

Verificați-vă cunoștințele

FLUTURI

1. Cu ce se hrănesc, de obicei, fluturii?
2. Cum se mai numește „fluturele de varză"?
3. Din ce operă face parte aria „Fluturaș nu mai ai aripioare"?
4. Cine a scris romanul „Fluturele și focul"?
5. În ce sport întâlnim procedeul tehnic intitulat fluture?
6. Ce este „fluturașul de stâncă" (sau „de piatră", sau „purpuriu")?
7. Ce sunt de fapt „fluturii" de pe iile țărănești?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Arcul este un element de construcție având ca axă o curbă plană cu rază mare de curbură, element care leagă între ele două ziduri, doi piloni, două coloane etc. Este făcut din piatră sau cărămizi, dispuse astfel încât să se susțină în spațiu unele pe altele sub acțiunea propriei lor greutăți. 2) Arcul roman are o deschidere în formă de semicerc iar arcul gotic are o formă ascuțită, numită și ogivă, care se formează din întretăierea a două arce dispuse diagonal. 3) Romanul „Arcul de triumf" aparține prozatorului german Erich Maria Remarque (1898-1970). 4) Arcul cu săgeți a fost considerat o importantă armă de luptă în timpul comunei primitive, al sclavagismului și feudalismului. Astăzi este folosit numai în întrecerile sportive. 5) După cât se pare vioara s-a născut în India, unde arcul de vânătoare era folosit drept instrument muzical cu coarde. 6) Statuia „Arcaș odihnindu-se" este cea mai reprezentativă lucrare a lui Ion Jalea (1877-1983). 7) Muzica operei Wilhelm Tell aparține compozitorului italian Gioacchino Antonio Rossini (1792-1868).

Poșta cititorilor

Maria Iova – Constanța. Totdeauna ne-au bucurat mult scrisorile dumneavoastră. Nu vă faceți probleme când mai greșiți! Nimeni nu le știe chiar pe toate.

Florentina Gorea – Topliță. Mulțumim mult pentru urările calde din scrisori. Așteptăm să ne scrieți în continuare, cu aceeași onestitate care vă caracterizează.

Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei. Ne bucură succesele pe care le obțineți în nobila dumneavoastră meserie. Se pare că sunteți făcut pentru aceasta. De asemenea vă felicităm pentru entuziasmul pe care îl dovediți în tot ceea ce faceți.

Munteanu Dan-Victor – Galați. După cum ați remarcat întotdeauna am luat în considerație mai multe variante de răspuns. Înțelegem că sursele de informare pot fi diferite. Dumneavoastră aveți foarte multe răspunsuri chiar *foarte bune*. Din păcate vă grăbiți întotdeauna. Să sperăm că, în timp, veți fi mai puțin grăbit.

Așteptăm, în continuare, răspunsurile dumneavoastră. *(I. Stoica)*

ȘAH

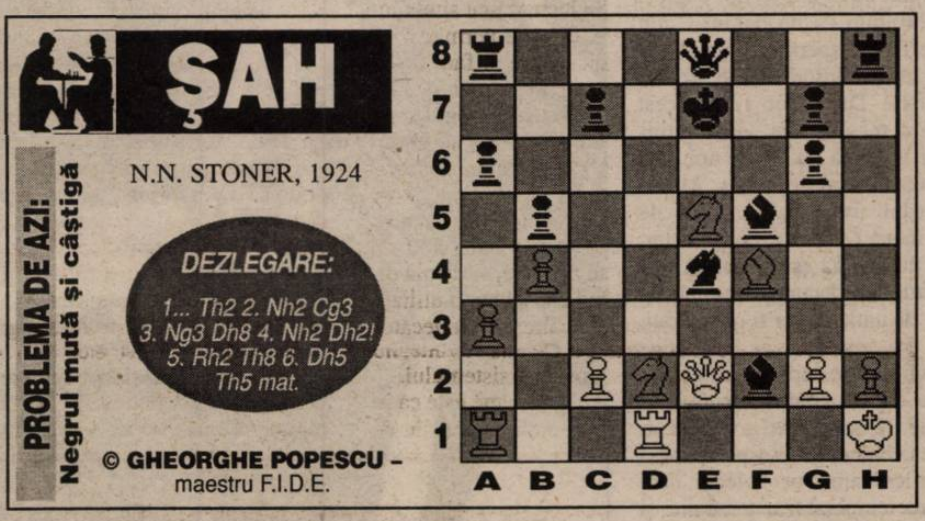

PROBLEMA DE AZI: Negrul mută și câștigă

N.N. STONER, 1924

DEZLEGARE:
1... Th2 2. Nh2 Cg3 3. Ng3 Dh8 4. Nh2 Dh2! 5. Rh2 Th8 6. Dh5 Th5 mat.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Viața în Postalache – Remember –

4. Toți lucrătorii au dreptul la o salarizare echitabilă, care să le asigure lor, precum și familiilor lor, un nivel de trai satisfăcător.

SPORT FLASH

Un American, a patra oară la Paris

Așa cum anticipam săptămâna trecută, americanul de la US Postal, Lance Armstrong, a câștigat a patra oară consecutiv, Turul Franței. Cicliști ca Botero, din Columbia, sau Joseba Beloki n-au dovedit că sunt atât de puternici pe cât se anunțau înainte de startul Marii Bucle, chiar dacă au fost în timpul actualului Tur printre protagoniști. Cu două etape câștigate în munți și două contratimpuri, Armstrong n-a avut, practic adversar. Cel care a spălat, într-un fel, onoarea francezilor a fost Roland Jalabert, care a reușit să câștige tricoul cu buline roșii, de cel mai combativ ciclist, deși nu și-a adjudecat nici o etapă. Din 1985, de la Bernard Hinault, nici un alt francez n-a mai câștigat Turul Franței.

Bomba avea să vină, însă, a doua zi după încheierea Turului: nevasta lituanianului Rumsas a fost prinsă de vameșii italieni având asupra ei o servietă cu substanțe dopante interzise cicliștilor și rețete pentru aceste medicamente. În această situație, Rumsas a fost dat afară din echipa Lampre și riscă să piardă locul III de pe podium, unde s-a pozat alături de Armstrong și Beloki.

Schumacher, uber alles

Deși a câștigat titlul de campion mondial la automobilism Formula 1 încă din etapa trecută, de la Magny Cours, Michael Schumacher a ținut să-și serbeze cu șampanie acest titlu în fața propriilor suporteri, în MP al Germaniei. A plecat din *pole position* în grila de start, a condus tot timpul și a terminat primul cursa, în stil de mare campion. A fost cea de-a 67 victorie din carieră și a 43-a pentru echipa Ferrari. Pentru locurile 2 și 3 s-au luptat fratele lui Michael, Ralf, și coechipierul său de la BMW, Montoya, o luptă care a dat câștig de cauză columbianului. Acum rămâne de văzut dacă Juan Pablo Montoya va avea suficientă forță pentru a deveni și vice-campion mondial la sfârșitul acestei ediții, ceea ce ar fi, oricum, un rezultat excepțional pentru el.

Ralf Schumacher alături de Dirk Nowitzky de la Dallas Mavericks

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Dacă vă tentează ideea unui *buchet de floarea soarelui* pe care să-l păstrați tot timpul anului puneți mai întâi florile într-o vază cu apă amestecată cu glicerină. După două zile, le scoateți și le atârnați cu capul în jos, să se usuce. Apoi alcătuiți buchetul definitiv și puneți-l într-o vază, evident fără apă, sau într-un coș.

Frunzele de ferigă culese din pădure și aduse în casă atrag furnicile, așa că e mai bine să renunțați la acest tip de decor. Chiar și florile cumpărate din piață, care sunt ornate cu frunze de ferigă prezintă acest pericol.

Semințe de idei

Garoafele puse în vază rezistă mult mai multă vreme dacă tulpina florilor se taie între noduri, astfel ca apa să fie absorbită mai ușor.

Freziilor din glastră le prieste o linguriță de zahăr în apă. Astfel tratate înfloresc până la ultimul boboc.

Luciul frunzelor de ficus devine mai intens dacă le spălați cu o cârpă moale îmbibată în lapte călduț îndoit cu apă.

Buruienile care se încăpățânează să crească printre dale în ciuda dorinței „grădinarului" pot fi făcute să dispară iremediabil dacă mai întâi se scot cu un cuțit, apoi, în găurile rămase, se toarnă apă clocotită. *(A. Popescu)*

„SIMPLE VORBE"

Integramă de GHEORGHE POPESCU

DELOC AMABILI / LIPSIȚI DE PREGĂTIRE		BEC LA MAȘINĂ / VEHICUL PE ULIȚĂ		REVERII... ÎN SOMN / TULIPĂ		POVESTE CU ZEI / A ȘTERPELI		AFIRMAȚIE / UMBLĂ CU CAPUL ÎN NORI		PASAJE REPRODUSE / NU LIPSEȘTE NIMENI
A LANSA DIN AVION / VORBA URSULUI									DIN DOTĂ! / ATAC NĂVALNIC	
		REFREN LA COLINDE / HĂTRE					CIUR / ÎMPRĂȘTIERE PĂGUBOASĂ			
UNIVERS / AMPLASAT				BOLTIT / PREFIXUL LUI TREI						
						DIN NOU / A ZIDIT-O MANOLE				CHIUVETĂ
BASTON DE BILIARD / MIOARE				DULAP CU ARME / COLONIE DE ROMI						A DESTINA, A HĂRĂZI
		MĂGARI / PARTEA POZITIVĂ A PILELOR						GERMAN ROMÂN / SĂLI LA FACULTATE		
MAGAZIE PE VAPOR / COFĂ				BĂUTURĂ DE IZVOR / ÎN HAOS!					VIVI OPREA / LINIE DE DESEN	
						OM CU CARTE / NUME!				
JOC PE ASFALT / PASTE ÎN SUPĂ							GENERAȚIE DE OSTAȘI			
				ÎNCERCĂRI... LITERARE						

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „IPOSTAZE"

Orizontal: E - S - F - G - D - L - INCAPATANATI - TATARIME - UN - JURAT - PACALI - ZARAFI - TREI - RIT - TA - BASI - AER - CLARI - B - OS - ATLAS - CAI - MANEA - MO - PC - BATIC - CARARI - TETINA - GREU - GAIE - ARTISTI.

4 luni pierdut în ocean

Un pescar din Tahiti, în vârstă de 55 de ani, a fost regăsit teafăr şi nevătămat, după ce a plutit în derivă 1.200 km, timp de 4 luni, în oceanul Pacific, la bordul unei bărci de 8 metri lungime. Teuaea Raioaoa a dispărut pe 17 martie în largul atolului Aitutaki din arhipelagul Cook. Culmea este că imediat după dispariţia sa, două avioane „Gardian" l-au căutat timp de două săptămâni fără nici un rezultat! Teuaea Raioaoa a fost spitalizat la Rarotonga, capitala insulelor Cook, după care a fost repatriat în Tahiti. Miracolul supravieţuirii acestui pescar relansează dezbaterea legată de şansele de descoperire a naufragiaţilor chiar şi după câteva săptămâni de la dispariţie.

Filcele lui Teuaea Raioaoa, Caren şi Helene, împreună cu copiii lor, arătând un album de familie cu tatăl lor pe care nu mai credeau c-o să-l revadă

Cu balonul la 40 km altitudine

Se pare că moda călătoriilor în balon prinde viteză. Nici n-a terminat bine Steve Fossett călătoria în jurul lumii la bordul unui balon umplut cu heliu, că doi englezi au pus de o altă încercare: atingerea celei mai mari altitudini cu un balon! Colin Prescot şi Andy Elson speră să ajungă, la bordul balonului lor, la altitudinea de 40 km, adică în stratosferă. Dacă vor reuşi acest lucru ei vor doborî recordul de 34 km atins de doi americani în urmă cu 41 de ani. Cei doi piloţi vor decola din Cornwall, Marea Britanie, la bordul unui balon înalt de aproape 400 de metri (395 m), periplul lor, care ar trebui să dureze 12 ore, urmând a se încheia, dacă totul va decurge normal, în Oceanul Atlantic de unde ei vor fi recuperaţi. Costumele celor doi temerari vor fi identice cu cele ale cosmonauţilor, capabile să reziste la temperaturi de -73 de grade Celsius şi la presiuni extreme. Zborul va avea şi o misiune ştiinţifică, balonul fiind echipat cu captatori electronici care vor colecta date importante despre temperatură, presiune şi razele cosmice care ajung pe Pământ.

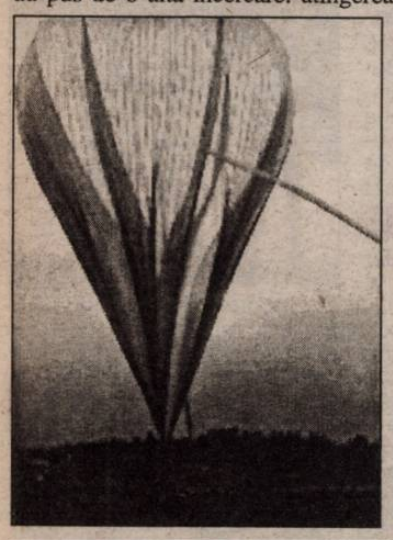

O vegetală contra cărnii

Îmbrăcată într-un bikini din foi de salată, Traci Bingham (vedeta serialului tv „Baywatch") a reuşit să atragă privirile apatice ale nemţilor de pe Kurfürstendamm, una din străzile comerciale cele mai aglomerate din Berlin. Fostul model al revistei „Playboy", o înfocată militantă a regimului vegetarian şi a drepturilor animalelor, a pozat timp de o jumătate de oră în faţa unui restaurant specializat în produse din carne de vacă şi în faţa unui poster în care corpul ei este marcat ca vitele pentru tranşare. După această ispravă, Traci a intrat în restaurant şi a încercat să comande un meniu vegetarian, drept pentru care ea a fost aruncată pe uşă afară de chiar directorul stabilimentului, care nu agreează în nici un fel salata verde.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:
- La vânătoare, acum 65 milioane de ani!
- 2015 - primii roboţi pe Lună
- Superstructurile extreme
- Incidente nedorite în concediu
- Comorile unei Atlantide egiptene

150.000 euro pentru un BENTLEY

Cupeul GT din imagine este un Bentley adevărat, cu toate atributele mărcii: stil unic, finisaj ieşit din comun, prestaţie excepţională. Preţul pe măsură: 150.000 euro. Firma (proprietate a grupului VW) a fost destul de discretă în privinţa amănuntelor modelului care va fi lansat în septembrie la Mondialul de la Paris. Se spune că este opera echipei lui Dirk van Braeckel, transfugul de la Audi, că dezvoltă 500 cp şi că noul model reafirmă caracterul sportiv al acestei mărci născute în anul 1920. Va fi pe piaţă începând din 2003.

HOROSCOP 5 - 11 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai semnificativ aspect al acestei săptămâni este ascensiunea curbei financiare, începând chiar de luni. Miercuri sau joi ea are un maxim, ceea ce poate însemna că veţi primi bani.

TAUR (21.04-21.05): Conform cu relaţia Uranus-Soare, mai puţin favorabilă acum, s-ar putea să luaţi o decizie pripită sau să aveţi disensiuni în mediul profesional sau familial. Sâmbătă primiţi o veste bună de departe.

GEMENI (22.05-21.06): În pofida temperaturilor ridicate, sunteţi dinamic şi plin de iniţiative. Vă remarcaţi la serviciu dar, din păcate, situaţia financiară cunoaşte o temporară depreciere în prima parte a perioadei.

RAC (22.06-22.07): Pentru cei aflaţi în vacanţă, nimic deosebit nu se întâmplă. Însă cei rămaşi în mediul profesional pot avea o surpriză plăcută, fie o promovare, fie o mărire a salariului.

LEU (23.07-22.08): Poziţia pe care Luna o are faţă de Marte sugerează că excesele temperamentale sunt excluse în acest interval destul de agitat. Se pot ivi probleme spinoase la serviciu, dar şi în viaţa de cuplu.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Indiferent dacă vă aflaţi în concediu sau nu, ispita unei aventuri amoroase este acum aproape irezistibilă. Pe de altă parte, miercuri sau joi veţi primi o sumă considerabilă de bani.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Se impune ca într-o problemă care vă tracasează de mai mult timp să luaţi taurul de coarne şi s-o finalizaţi cât mai repede. Curba financiară este în uşoară scădere, atenţie la cheltuieli!

SCORPION (23.10-21.11): Sub influenţa lui Venus şi a lui Jupiter, un influx astral pozitiv se revarsă asupra dv. Din toate punctele de vedere veţi avea surprize plăcute, dar în primul rând în viaţa sentimentală.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv., însă parcă aţi devenit un magnet al stărilor de proastă dispoziţie. Curba psihicului are oscilaţii periculoase şi numai cu un efort de voinţă veţi depăşi „întunecarea".

CAPRICORN (21.12-19.01): Se pare că în această săptămână vi se va îndeplini o dorinţă mai veche, poate de natură sentimentală sau profesională. Oricare ar fi adevărul, Mercur vă va ajuta la înzdrăvenirea bugetului.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Atât curba financiară, cât şi cea sentimentală au câte un maxim în acest interval, în zilele de joi şi respectiv vineri. Cu alte cuvinte, va fi una din cele mai fructuoase săptămâni ale anului.

PEŞTI (19.02-20.03): Farmecul şi prezenţa dv. de spirit vă vor fi de mare folos în două împrejurări dificile. Din fericire, veţi ieşi cu fruntea sus din amebele încercări. Situaţia financiară stagnează la un nivel acceptabil.

Personalităţile săptămânii: *Marin Preda, Panait Istrati, Teodor Mazilu, Şerban Cioculescu, Dan Grigore, Viorica Viscopoleanu*; Guy de Maupassant, Georges Clémenceau, Luigi Cherubini, Amedeo Avogadro, Ralph Bunche (Nobel pace 1956), Robert Mitchum, Robert Taylor.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MURES

SERIE NOUĂ - 585 • ANUL XLV • 8 AUGUST 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 32 (2335)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Omul care n-are nimic de pierdut e greu de învins.*
(Goethe)

■ *Singurul lucru sigur e că nimic nu e sigur.*
(Blaise Pascal)

■ *Nu tăia copacul la umbra căruia te odihneşti.*
(Proverb arab)

ASTEROIDUL DIN 2019, O SPERIETOARE!

Ştire „senzaţională" ne anunţa recent că sfârşitul lumii va veni pe 1 februarie 2019, atunci când Pământul va fi lovit de un asteroid uriaş, botezat 2002 NT7! Pare curioasă lansarea acestei ştiri „apocaliptice" cu atât mai mult cu cât, când un asteroid a trecut în iunie la 100.000 km de Pământ, „cercetătorii" (care scriu, poate, scenarii la Hollywood) l-au „văzut" doar la 3 ore după ce faptul s-a consumat! Iată că acum, de la NASA vin precizările necesare. „Şansele ca un asteroid să lovească Pământul în 2019 sunt foarte subţiri, de 1 la 250.000, iar ameninţarea este minimă", a declarat Dr. Donald Yeomans, şeful programului „Obiecte în apropierea Pământului". „Calculele sunt incerte şi nu există nici un pericol de impact" a mai adăugat Yeomans, opinie care coincide cu cea emisă de astronomul român Harald Alexandrescu.

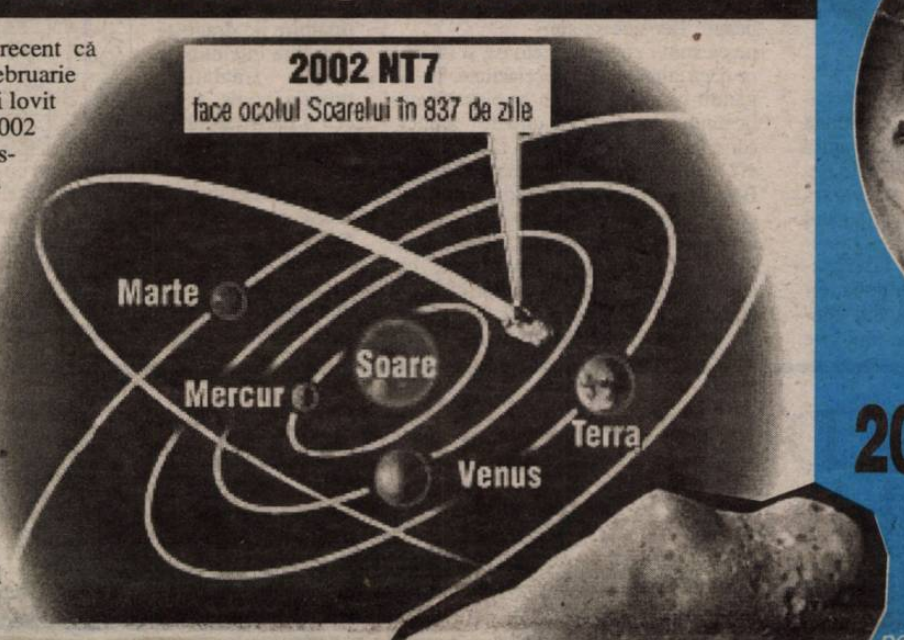

„Gioconda" numismaţilor

20$ care au costat 7,6 milioane $

La New York s-a vândut, la licitaţie, pentru suma de 7,59 milioane $, moneda de 20 $, din aur, emisă în 1933. Supranumită „Gioconda" numismaţilor, moneda a fost transferată anul trecut din seiful instalat într-unul din turnurile World Trade Center cu două luni înainte de atentatul din 11 septembrie. Emisă în 1933, piesa, care n-a fost niciodată monedă oficială, a dispărut, doar 10 exemplare reuşind să fie salvate. Dintre acestea, 9 au fost distruse de serviciile secrete americane în anii '40-'50.

În Albania a fost descoperită

CEA MAI VECHE PIESĂ DE ŞAH DIN EUROPA

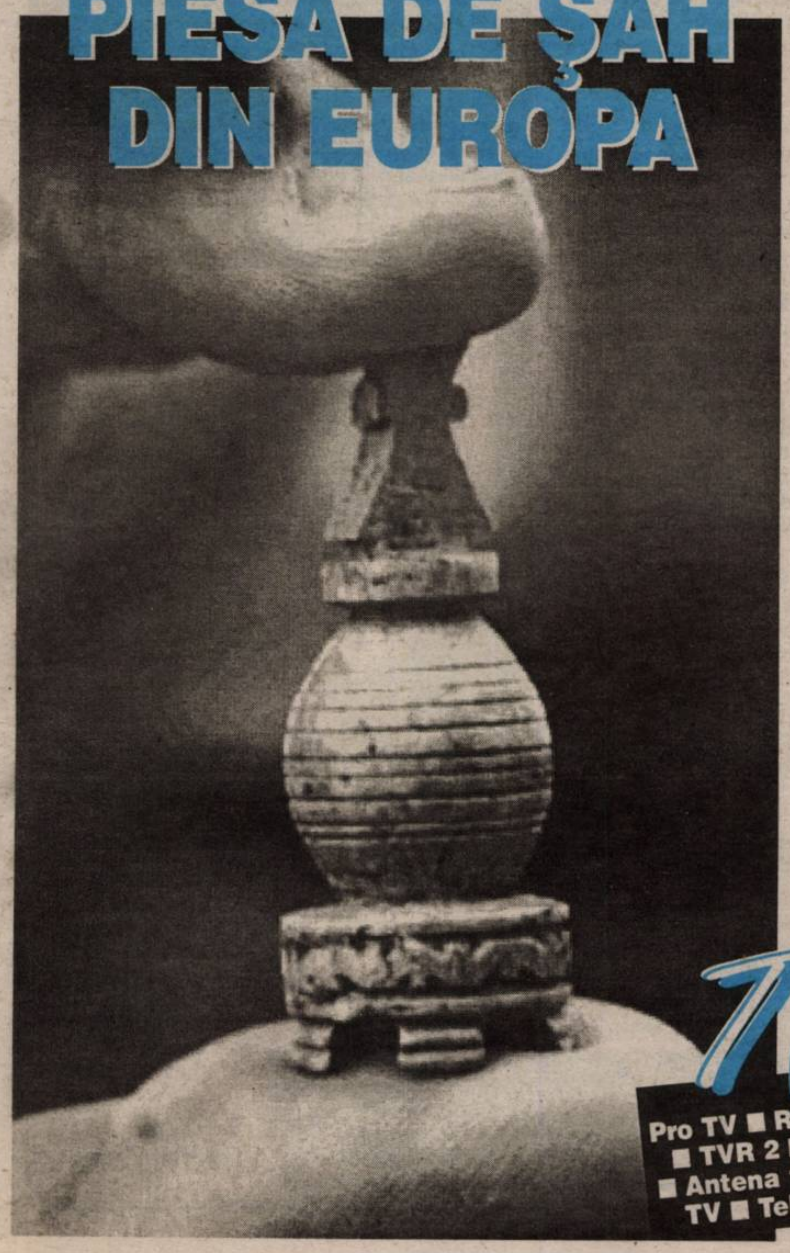

Apariţia jocului de şah în Europa era plasată până acum undeva la începutul secolului al XII-lea. Un grup de arheologi britanici a descoperit, însă, în oraşul antic Butrint din sudul Albaniei, o piesă de şah, din fildeş, care datează din secolul al V-lea. Se pare că jocul de şah a fost inventat în India, cândva în secolele al IV-lea sau al V-lea şi a ajuns în Europa via Drumul Mătăsii. Istoricii credeau că aristocraţia europeană juca şah prin secolul al XII-lea, bazându-se pe piesele descoperite în Scoţia şi în sudul Italiei. Descoperirea din Albania împinge apariţia jocului de şah cu o jumătate de mileniu mai devreme.

Femina club

- Reflecţii psihologice
- Adevărat sau fals
- E bine de ştiut

Triburi „primitive" în era cosmică

2015 – primii roboţi pe Lună

Cu asemenea ţinută e imposibil să nu obţii o cameră la hotelurile din Mamaia

FAPT DIVERS

Poluare în Prahova

Peste opt tone de ţiţei s-au scurs în râul Prahova, după ce o conductă a SC Conpet SA a fost ruptă de furia torentelor. Apele învolburate ale râului Prahova, al cărui debit a depăşit cotele de atenţie după ploile torenţiale de săptămâna trecută, au spart conducta Conpet care asigura transportul ţiţeiului spre Rafinăria Petrobrazi. Un strat gros de ţiţei, lung de câţiva kilometri, s-a întins peste apele râului, ajungând până în râul Ialomiţa. Dezastrul a putut fi limitat datorită barajelor ridicate cu ajutorul jandarmilor.

Weekend cutremurat

După cutremurul de vineri din Banat, sâmbătă un cutremur de 4,4 grade pe scara Richter a lovit Vrancea la ora 15, 40 minute şi 36 de secunde, pentru ca o replică de 4 grade pe scara Richter să apară duminică, 4 august 2002, la ora 9:25 minute şi 40 secunde. Ambele cutremure s-au produs la adâncimea de 135 km. Şi nu s-au resimţit la Bucureşti, după cum a anunţat Institutul Naţional de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului.

Ploi torenţiale

Fenomenele hidrometeorologice din perioada 26-31 iulie au produs pagube materiale în 92 de localităţi din 19 judeţe, în care au fost distruse 300 de case, 1.147 anexe gospodăreşti, 19 obiective socio-economice. Au mai fost distruse drumuri judeţene – 130 kilometri şi 522 hectare de teren agricol. Din nenorocire, şi-au pierdut viaţa alte 3 persoane, câte una în judeţele Suceava, Vaslui şi Iaşi.

Viaţa în copac

Un tânăr de 27 de ani din comuna Vultureni are o plăcere: stă, cât e ziua de lungă, într-un copac din curtea casei. Ionel D. a fost dus, de la şase luni, la leagănul de copii din Oneşti şi de-abia la trei ani a fost luat acasă. Această traumă poate explica comportamentul ciudat al copilului care o muşca pe mamă de degete când îl lua de mână şi refuza să vorbească. Tânărul stă acum în copac, iar ca să mănânce, mama îi pune farfuriile pe o scândură. El coboară din copac doar noaptea ca să se culce.

TV

Pro TV ■ România 1 ■ TVR 2 ■ Acasă ■ Antena 1 ■ Prima TV ■ Tele 7 abc

Biblioteca Judeţeană

divanul galben

Marin Preda – 80 de ani

Luni, 5 august, Marin Preda, poate cel mai mare prozator postbelic, ar fi împlinit 80 de ani. Născut în 1922, pe 5 august, în comuna Siliştea-Gumeşti (judeţul Teleorman), Marin Preda a murit pe 16 mai 1980, fiind la acea dată directorul editurii *Cartea Românească*. Conştient de menirea sa, Marin Preda spunea: „scriitorul nu trebuie să părăsească omul, chiar dacă omul, sătul de propriile sale fapte, n-ar dori să i se pună în faţă o oglindă şi să-şi vadă în ea chipul". Cele mai importante cărţi ale romancierului rămân *Moromeţii* (vol. 1), *Delirul* şi *Cel mai iubit dintre pământeni*.

Doamne frumoase la Bucureşti

Dacă nu se poate lăuda cu un titlu de „miss", Bucureştiul va găzdui în decembrie concursul internaţional de frumuseţe dedicat „doamnelor căsătorite" – „Mrs World 2002". Vor veni în Capitală cam 50 de candidate din toată lumea, iar spectacolul televizat, timp de două ore şi jumătate, va fi retransmis în 170 de ţări. În privinţa locului de desfăşurare a concursului, deocamdată oficialităţile Primăriei Generale oscilează între Palatul Parlamentului, Sala Palatului sau Teatrul Naţional, dar probabil că alegerea se va opri, totuşi, la grandiosul Palat al Parlamentului. „Mrs World" va începe cu o ceremonie organizată cu trei zile înaintea concursului de frumuseţe, în cadrul căreia vor fi prezentate concurentele şi ţările din care vin. A doua zi e dedicată competiţiei preliminare în care se vor prezenta costumele, urmată de spectacolul propriu-zis. După concurs se va organiza balul de încoronare, prilej cu care se vor strânge şi donaţii pentru casele de copii. Dacă la fete tinere stăm bine, rămâne de văzut cum stăm la „doamne".

„Lorenzo Natali" un premiu poftit de mulţi

Uniunea Europeană a lansat un apel în care se cer tuturor ţărilor liste de propuneri pentru decernarea Premiului de Jurnalism „Lorenzo Natali", unul dintre cele mai importante premii mondiale pentru recunoaşterea calităţilor jurnalistice. Acest premiu de jurnalism în domeniul drepturilor omului, democraţie şi dezvoltare a fost iniţiat de Comisia Europeană în anul 1992. În acest an va fi acordat un premiu pe regiune unui ziarist din presa scrisă sau *online* care activează în una din următoarele cinci regiuni: Uniunea Europeană şi ţările candidate; Asia şi Pacific; Africa; America Latină şi zona Caraibelor; Africa de nord şi Orientul mijlociu. Fiecare din cele cinci premii sunt în valoare de 10.000 euro şi vor fi acordate articolelor care se încadrează în problematică, publicate între 1 ianuarie-31 decembrie 2001.

Cultură bonţideană?

Aflu că pe ruinele (parţial renovate) castelului Banffy de la Bonţida (undeva în judeţul Cluj) a avut loc la sfârşitul lunii iulie prima ediţie a „Zilelor culturii bonţidene" (!), o manifestare organizată de primăria comunei, în cooperare cu fundaţia „Transylvania Trust" şi „Institute of Historic Building" din Marea Britanie. Din câte am înţeles, cultura bonţideană s-a exemplificat copios prin concerte de jazz, blues şi rock (!), printre picături fiind prezente şi marionetele de la teatrul pentru copii dar şi concerte de muzică clasică. După mine, acest gen de manifestări se putea numi la fel de bine „zilele culturii" „Montreux"-iene, „Aalen"-e sau pur şi simplu „Cioflicene". Fără să greşim cu nimic.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

NATALIA S., Brăila: *„...V-am scris pentru că eu nu mă încadrez în nici un caz pe care l-aţi prezentat până acum la această rubrică. Eu, fără să intenţionez acest lucru, am mai mulţi prieteni foarte apropiaţi de mai mult timp şi nu s-au ivit nici un fel de probleme. Ştiu foarte bine cum să mă port cu fiecare în parte, ce obiceiuri şi preferinţe (...) au ei. De fapt sunt numai doi băieţi, amândoi cu doi ani mai mari. Eu sunt o Leoaică autentică, nu mă pierd deloc cu firea şi ştiu să-i domin pe amândoi. Fred este Berbec, iar Mircea este Fecioară. Desigur, nici unul nu ştie de existenţa celuilalt. Eu urmez cursurile Facultăţii de medicină din Bucureşti, împreună cu Fred, iar Mircea este nedespărţit de mine la Brăila. A trecut mai mult de doi ani şi mă simt foarte bine în compania lor. Există vreo explicaţie astrologică pentru astfel de situaţii? Eu cred că numai o femeie puternică, precum Leoaicele, poate îndeplini acest dublu «rol», nu-i aşa?"*

–Dragă Natalia, în primul rând felicit pentru performanţa de care eşti atât de mândră, poate pe bună dreptate. Te asigur că nu eşti singura pe lume care efectuează astfel de experienţe sentimentale. Adevărată problemă are două faţete: până când şi cum va decurge despărţirea inevitabilă de una din cele două iubiri paralele (sau poate de amândouă, cine ştie?). Te manifeşti, într-adevăr, ca o Leoaică la 24 de ani, câpătând experienţă dublă. Afinitatea ta faţă de Berbeci este maximă, iar faţă de bărbaţii din Fecioară este una medie, neimportantă. Nu ştiu în ce ramură a medicinei te specializezi, dar cred că eşti deja un excelent psiholog care ţine în şah doi bărbaţi de atâta amar de vreme. Atenţie, despre Leoaice se spune că sunt extrem de geloase şi isterice dacă „miros" vreo înşelăciune. Te-ai gândit că partenerii tăi ar putea avea la rândul lor o „înlocuitoare" atunci când lipseşti din oraşul în care trăiesc ei? Cum ai reacţiona dacă ai afla? Bănuiesc că nu sunt legături serioase, cu perspective matrimoniale, şi de aceea nu voi risca să mă transform într-un „pedagog" moralizator, ci doar îţi spun succes şi suferinţă cât mai puţină atunci când vei fi nevoită să te despărţi de unul dintre ei.

SORINA Petrescu şi DANA L., Bucureşti: Aveţi dreptate, afinităţile sentimentale dintre zodii bazate pe relaţia Venus (femeie)-Marte (bărbat) nu sunt singurele „reguli" astrologice în această privinţă. Pentru a vă exemplifica un alt criteriu astral al stabilirii relaţiilor sentimental-amoroase, am să vă prezint un tabel făcut pe baza importanţei pe care o are Luna în stabilitatea afectivă a nativilor din toate zodiile. În tabelul alăturat, pe orizontală sunt zodiile EI, iar pe verticală sunt zodiile LUI. Cifrele de la 1 la 5 din fiecare căsuţă reprezintă (în viziunea unui grup de astrologi italieni care s-au ocupat de acest gen de statistici) cât de repede se trece de la prima întâlnire de dragoste la prima întâlnire de amor. Căutaţi-vă propria zodie şi pe cea a partenerului şi veţi găsi acest aspect foarte interesant din viaţa oricărui cuplu. „1" înseamnă că treceţi la „fapte" foarte repede, iar „5" sugerează că prima partidă de sex a îndrăgostiţilor se lasă foarte mult aşteptată. De exemplu, atunci când se formează un duo între un EL Berbec şi o EA Berbec, cifra din tabel este „1". Dar tot un EL Berbec, atunci când se leagă de o EA Taur, cifra indicată este „2" (simbolurile zodiilor sunt de la Berbec la Peşti, de la stânga la dreapta pentru EL şi de sus în jos pentru EA). Deci ceea ce vor să spună astrologii este că un nativ al unei zodii anume nu se comportă la fel cu fete din zodii diferite. Din exemplul de mai sus reiese că legătura Berbecului cu o Berbeciţă este una accelerată, iar cu o Tăuroaică este mai rapidă. Din tabel reiese că Berbecul este cel mai răbdător cu o Săgetătoare. Aşa să fie? Vă recunoaşteţi experienţele aşa cum sunt ilustrate în acest tabel?

	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
♈	1	2	2	4	3	1	1	3	5	1	3	2
♉	2	4	2	4	1	5	5	3	4	2	1	3
♊	2	2	1	3	4	2	5	4	3	1	5	3
♋	4	4	3	2	2	3	1	5	3	1	2	5
♌	3	1	4	2	2	3	4	2	3	3	4	4
♍	1	5	2	3	3	4	4	5	1	5	3	1
♎	1	5	5	1	4	4	4	2	3	1	5	3
♏	3	3	4	5	2	5	2	5	4	3	1	5
♐	5	4	3	3	3	1	3	4	3	2	5	3
♑	1	2	1	1	3	5	1	3	2	1	4	3
♒	3	1	5	2	4	3	5	1	5	4	3	3
♓	2	3	3	5	4	1	3	5	3	3	3	1

RADU IANIERI

Anchetă în Herăstrău

Discutaţi în familie problemele dv. sexuale?

Sexualitatea n-ar trebui să fie tratată cu discreţia şi prejudecăţile de altădată. Emanciparea tinerilor ar trebui să spulbere convenţiile legate de acest subiect tabu.

◆Nu înţeleg de ce se face atâta tam-tam în legătură cu sexualitatea. E o problemă atât de complexă, atât de plină de necunoscut? Consider că e un fenomen simplu pe care doar experţii în materie îl complică. Probabil că toate campaniile de informare, de educaţie sexuală, toate manualele şi tratatele de sexologie sunt o „aflare în treabă", vorba regretatului Petre Tuţea. Probabil că se câştigă bani frumoşi din această propagandă. *(Mirela Panait, 28 de ani)*

◆Părinţii mei n-au deschis niciodată discuţia despre acest subiect. Cred că uneori sunt tentaţi dar evită să o facă. Aş fi foarte jenată dacă aş fi cooptată într-o astfel de discuţie şi aş face în aşa fel încât să închid subiectul. Despre problemele sexuale n-aş discuta decât cu prietenul meu (care deocamdată nu există) şi cu prietene apropiate şi asta dacă ar fi absolut necesar. *(Sorana, 16 ani)*

◆Eu n-am nevoie de sfaturi de la părinţi. La vremea lor s-au îndopat cu Marx şi nu cu Kama Sutra. Ei au nevoie de sfaturi, nu noi. *(Talpeş Viorel, 18 ani)*

◆Protecţie, protecţie, protecţie. La asta s-ar rezuma discuţiile în familie despre sex. Păi astea sunt discuţii? *(Andrei, 17 ani)*

◆Sexul e unirea a două persoane care se simt mai mult sau mai puţin atrase una de cealaltă şi cu asta basta. Nu e nevoie

să se întrunească consiliul de familie pentru a dezbate problema. *(Mircea Roşianu, 26 de ani)*

◆Am purtat cu mama astfel de discuţii. Cu tata n-aş putea să o fac pentru nimic în lume. Mamei îi era frică să nu rămân gravidă când voi începe viaţa sexuală. Nu mă consideram atât de proastă încât să ajung în asemenea situaţie. Mai ales că citeam pe rupte în tot felul de reviste, articole despre dragoste. Şi totuşi mi s-a întâmplat să rămân însărcinată. A fost o tragedie. A trecut mai bine de un an de atunci şi încă mă simt marcată. Am fost luată de val, pur şi simplu mi-am pierdut minţile în acele momente. *(anonimă, 27 de ani)*

◆Toate studiile, documentele, tot spectacolul mediatic pe această temă sunt mai degrabă amuzante decât utile. A, bun, dacă vrei să adaugi o nouă notă pe portativul amuzamentului, poţi ataca partitura şi în familie. „Sexul" se învaţă în pat şi nu la o cafea cu mamiţele... *(N.I., 26 de ani)*

◆Îi povestesc mamei cu lux de amănunte tot ce se întâmplă între mine şi prietenul meu Liviu cu care nu fac dragoste şi n-o să fac niciodată pentru că nu e genul de care m-aş lega foarte tare. Dar mă simt bine cu el şi avem atâtea de vorbit! Mama e înnebunită să-i povestesc pentru că tata ne-a părăsit şi e singură şi cred că-şi aminteşte cu plăcere de timpurile în care se plimba şi ea de mână, aşa cum mă plimb eu cu Liviu. O văd că e tare bucuroasă şi nu-i ascund nimic. Nici n-aş avea ce să-i ascund. Mulţumesc că m-aţi întrebat. *(Ileana Sacu, 14 ani)*

◆E un subiect delicios dar nu merită să fie consumat în familie. Cu prietenele mele stau de vorbă de dimineaţa până seara despre acest subiect inepuizabil. Ne simţim atât de bine vorbind despre sex încât nu ne mai arde de sex. *(Corina, 19 ani)*

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Despre bărbaţi dar mai ales despre femei

Şi totuşi... căsătoria

Tinere între 18 şi 25 de ani îşi doresc să cunoască tineri atrăgători, dinamici, plini de iniţiativă, fără inhibiţii, care să se descurce în orice moment şi în orice situaţii. Să le invite la discoteci, petreceri, la munte sau la mare. Şi dacă se poate să nu lase niciodată impresia că au buzunarele goale sau că le tremură mâna când trebuie să plătească „facturile". În această fază, cele mai multe dintre ele nu se gândesc la căsătorie dar în momentul în care se îndrăgostesc sunt gata să renunţe la orice pentru a ajunge cât mai repede la altar. Cele care rezistă acestei ispite ajung la concluzia că vârsta cea mai potrivită pentru mariaj este cea între 25 şi 30 de ani când devin mai stăpâne pe sentimentele lor şi când ştiu exact ce îşi doresc în viaţă. Acum au prilejul să-şi aleagă partenerul din rândul bărbaţilor care au trecut de faza teribilismelor şi superficialităţii şi care la rândul lor se gândesc cu responsabilitate la viaţa de familie.

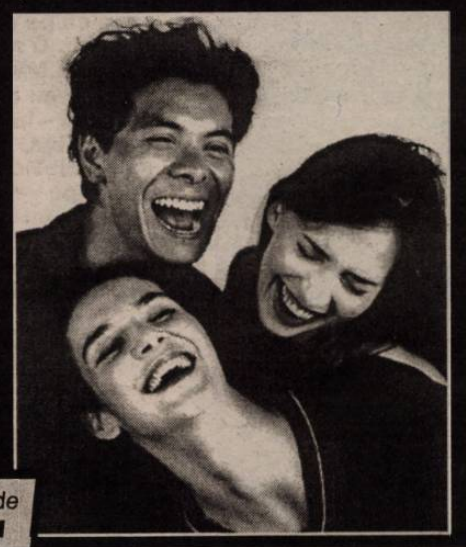

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Calicotherc, un descendent al dinozaurilor, care a trăit acum 45 milioane de ani

La vânătoare, acum 65 milioane de ani!

◆ Din negura timpului, animale monstruoase revin pe Pământ ◆ Vânători atroce, de acum 65 milioane de ani ◆ Oamenii de ştiinţă şi informaticienii dau erele înapoi ◆ Omul – un „copil" rătăcit în bestiarul viu

Ne aflăm în faţa unui spectacol unic, văzut pentru prima dată de om, după 65 milioane de ani de la desfăşurarea lui. Absolut totul, de la umbra unei frunze şi aburul respiraţiei animalului ce păşeşte peste zăpada îngheţată, până la tresărirea nervoasă a muşchilor sub piele şi sclipirea de spaimă din ochii victimei, totul arată ca şi cum noi înşine ne-am afla în inima acelei lumi dispărute. O călătorie fantastică peste ere geologice, ce ne face co-părtaşi la înfruntări atroce.

Ideea unei călătorii veridice în trecutul îndepărtat al planetei a fost pusă în practică de o echipă de realizatori de la BBC. Mai întâi, s-au căutat cu mare atenţie decorurile, pentru a re-crea mediul şi clima specifice neozoicului. Pentru eliminarea oricărui anacronism, s-a filmat în SUA şi Canada, în Brazilia şi Mexic, în Africa de Sud şi Indonezia. Cât despre cele peste 30 de animale reconstituite, ele au reprezentat rezultatul consultării a circa 400 de paleontologi. Drept urmare, anumite secvenţe au fost realizate cu ajutorul imaginilor de sinteză, dar şi recurgând la o muncă extrem de migăloasă şi riguroasă, de artizan. De pildă, blana mamutului a fost creată de către informaticieni, fir cu fir. Unele secvenţe au necesitat utilizarea unor „machete" în mărime naturală, împănate cu circuite electronice, în altele apelându-se la... păpuşari.

Cu astfel de mijloace, echipa a reuşit resuscitarea creaturilor neozoice, dintre care unele sunt cunoscute doar datorită câtorva oase fosilizate. Totuşi, pelicula ineditului safari în preistorie prezintă imagini aparent reale sută la sută. De altfel, cenozoicul – cum se mai numeşte neozoicul – înseamnă „era animalelor recente", mamiferele fiind protagoniştii exploziei faunistice extraordinare. Straniile specii prezente în acest bestiar au trăsături parţial reperabile şi la animalele de astăzi, dar ele sunt altceva. Ceva terifiant şi totodată emoţionant – de la basilosaurul de 18 metri, stăpân

Mamiferele Macrauchenia, care au trăit în urmă cu 7 milioane de ani, erau unele dintre cele mai vulnerabile.

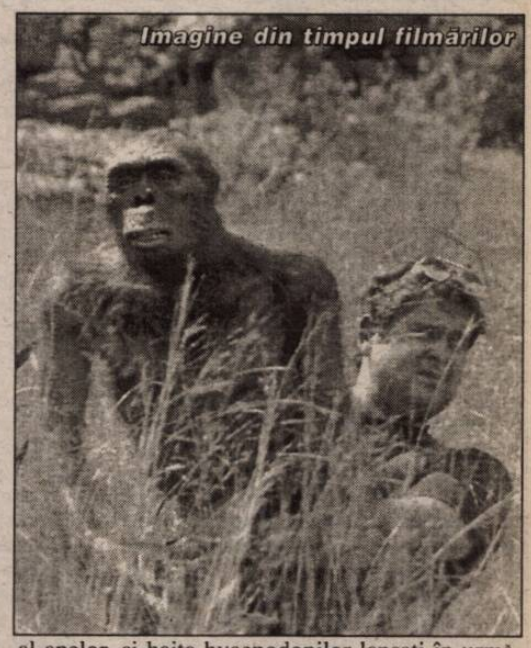
Imagine din timpul filmărilor

al apelor, şi haita hyaenodonilor lansaţi în urmărirea unui entelodon de acum 41 milioane de ani, până la ambulocetus, cruda balenă primitivă cu labe (de acum 49 milioane ani) şi bizara macrauchenia (de acum 7 milioane ani). O lume guvernată de legea forţei, unde omul nu a reprezentat decât – târziu – o vietate insignifiantă, dominată de un singur ţel: supravieţuirea.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Aşa şi-au imaginat cineaştii de la BBC o luptă între un entelodon şi un hiaenodon, petrecută în urmă cu 41-25 milioane de ani.

RACHETELE NE ADUC PLOAIA

În anul 1934, romînca Ştefania Măracineanu, fiziciana care a lucrat sub îndrumarea celebrei Marie Curie, experimenta în premieră mondială producerea ploii artificiale, în România şi în Algeria (atunci, colonie franceză). Aspectul climei din ultimii ani a determinat autorităţile române să ia o serie de măsuri similare, începând cu anul 2001, pentru atenuarea efectelor secetei şi ale căderilor de grindină. Programul special conceput în acest sens este realizat de Societatea „Electromecanica" Bucureşti iar rachetele antigrindină sunt fabricate la Uzina „Crângul lui Bod". Prima tragere demonstrativă a fost programată în luna august, în zona viticolă Valea Călugărească, dar rachetele antigrindină vor fi folosite în zonele pomicole şi viticole din întreaga ţară, începând de anul viitor, atunci când condiţiile meteorologice o vor impune. Dacă această soluţie se va dovedi avantajoasă, ea poate deveni astfel de o valoare imensă pentru agricultura românească şi, în general, pentru economie. *(A.N.P.)*

Pseudo-elicopterul

Inventatorii români împătimiţi de tehnică nu se dezic şi calcă pe urmele iluştrilor lor înaintaşi în ale aeronauticii. O realizare de-a dreptul şocantă îi aparţine lui Dănuţ Matei, inginer din Bucureşti: un aparat de zbor cu aripi rotative, spectaculos nu doar ca aspect, ci şi – în primul rând – ca soluţie tehnică şi constructivă. „Pseudo-elicopterul" (de fapt, aparatul a fost numit ROMCOPTER) este mult simplificat. El decolează pe verticală şi zboară orizontal, dar foloseşte un singur rotor cu aripi, amplasat între cabină şi corpul aparatului. Faţă de ...înaintaşul său, viteza Romcopterului şi manevrabilitatea sunt superioare (250 km/oră şi posibilitatea rotirii cu 360 grade în plan orizontal sau vertical), în plus, sistemul de comandă al aripilor permiţând aterizarea fără motor şi eliminând astfel riscul accidentelor. După macheta de 1:10 realizată la IAR Braşov, este necesar şi un prototip de circa 1:3, pentru demonstrarea calităţilor de zbor. Să sperăm că revoluţionara invenţie chiar va fi materializată la modul foarte concret şi nu va fi „uitată", ca atâtea altele, prăfuite, dar încă de mare interes!... *(A.N.P.)*

Neuronii s-ar putea regenera!

Ţine deja de o anume dogmă ştiinţifică afirmaţia că neuronii, o dată morţi, nu pot fi înlocuiţi, respectiv că un creier adult nu produce neuroni noi, cu excepţia bulbului olfactiv şi a hipocampului (cea de-a cincea circumvoluţiune temporală, situată pe faţa inferioară a lobului temporal al creierului). Iată însă că o echipă de universitari de la Princetown (New Jersey, SUA) a pus în evidenţă, în cortexul cerebral al creierului adult, neuroni „nou-născuţi". Cercetările continuate la Yale şi Rochester au relevat că aceştia nu sunt, de fapt, neuroni, ci anumite celule de ţesut asociate neuronilor. Ne aflăm aşadar în faţa unei dispute constructive, care ar putea deschide, foarte repede, căi extrem de utile în direcţia studierii capacităţilor creierului uman şi a remedierii problemelor de sănătate, deloc puţine, legate de acesta. *(A.N.P.)*

2015 Primii roboţi pe Lună

În ultimele decenii, Luna şi-a pierdut din „strălucire". Şi asta pentru că alte vedete celeste au intrat în raza de interes a „conchistadorilor" spaţiali. Iată însă că adepţii selenari revin în forţă. Ei sunt convinşi că satelitul nostru natural mai are încă multe de spus şi că instalarea omului pe Lună este mai mult decât niciodată posibilă şi necesară.

Reîntoarcerea la dragostea dintâi a debutat în 1994 când sonda franco-americană, Clementine, a „vizitat" Luna. Aceasta a realizat prima cartografie globală a suprafeţei selenare. 4 ani mai târziu, americanii au făcut, prin intermediul sondei Luna Prospector, o descoperire de zile mari: gheaţă în jurul Polilor. Existenţa ei n-a fost detectată propriu-zis ci a fost presupusă în urma descoperirii unor mari cantităţi de hidrogen în craterele polare. Agenţia spaţială europeană va lansa în noiembrie 2002 sonda Smart 1 tocmai pentru a elucida această problemă extrem de importantă pentru reconstituirea evoluţiei Lunii.Pe de altă parte, prezenţa apei ar facilita instalarea unor baze umane pe Lună. Planeta cea mai „la îndemână", care poate fi folosită ca rampă de lansare spre alte obiective spaţiale, aflată la doar trei zile de zbor de noi. Până la sosirea oamenilor pe Lună e nevoie însă de un lung „preludiu" robotizat. Roboţii sunt cei care vor pregăti terenul pentru sosirea oamenilor. Se estimează că prima bază de roboţi va fi instalată pe Lună în 2015 iar o mică echipă de exploratori umani va sosi la faţa locului în 2020. Cât despre primele baze umane acestea vor putea fi instalate în 2040. Nu va fi o plăcere să trăieşti pe Lună dar oamenii vor trebui să înveţe să folosească resursele spaţiului. Şi Luna e planeta cea mai avantajoasă din acest punct de vedere pentru a putea ajunge şi a ne putea instala şi pe alte planete. Deocamdată NASA nu e interesată de proiecte lunare ambiţioase. Şi asta în primul rând datorită cheltuielilor cu Staţia Spaţială Internaţională şi în general datorită deficitului financiar. Japonezii stau mai bine deocamdată la acest capitol. Prin 2003 aceştia vor trimite pe Lună două sonde spaţiale, Lunar-A şi Selene. Prima va transporta 250 kg de instrumente de mare precizie iar cea de-a doua va avea misiunea de a efectua măsurători seismice pentru a deduce structura interioară a planetei. În ceea ce priveşte Agenţia spaţială europeană, explorarea Lunii va face parte dintr-un program pe termen lung denumit Aurora, destinat explorării robotice şi umane a planetelor locuibile. Un program care va debuta probabil peste 20 de ani. Totul va depinde însă de deciziile politice. Până atunci două lucruri sunt sigure: industria de roboţi va prospera iar omenirea va începe din nou să viseze.

DORIN MĂRAN

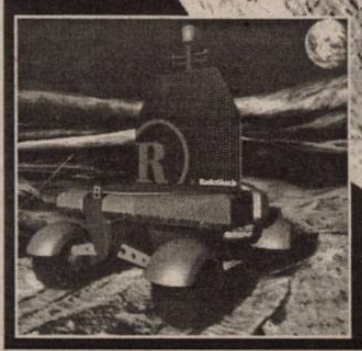

Răpiți de OZN-uri

Vise și ademeniri repetate

Aminteam în episodul precedent de cazul *Alice Bartlett* și al prietenei sale *Carol Dedham*. Aceasta din urmă a trecut, la începutul anilor nouăzeci, prin mai multe întâmplări bizare din care spicuim câteva.

La **15 decembrie 1991,** la ora 20.30, *Carol* se întorcea acasă, singură în mașină, când a zărit trei lumini pe cer. A oprit mașina și a ieșit din ea să le vadă mai bine. Următorul lucru pe care și-l amintea era că se afla la volanul mașinii cu cinci mile mai încolo, aproape de ferma unde era administratoare. Era dezorientată, îngrozită, îi venea să vomeze. Era și mult mai târziu decât ar fi fost normal. Când sora lui Alice, proprietara fermei, a încercat s-o liniștească, a observat că lobii urechii lui Carol erau inflamați și sângerau, iar cerceii ei erau puși în găuri de-a-ndoaselea. Ulterior Carol își va reaminti, din strălucirile care se vor încheia treptat, că un alt episod avusese loc cu cinci zile înainte, în aceleași condiții – a fost condusă, parcă de un ghid nevăzut, a cotit pe mai multe drumuri laterale, ajungând la un obiect luminos uriaș care plutea deasupra solului. Hipnoza aplicată ulterior va scoate la iveală că în ambele dăți ea a fost răpită și supusă unor proceduri extrem de neplăcute.

În **2 ianuarie 1991**, Carol a avut o întâlnire de afaceri, la sfârșitul căreia a primit, pentru ea și Alice, o cutie mare, cu prăjituri de casă, ambalate cu multă grijă. În drum spre casă a zărit din nou pe cer luminițele pe care le mai văzuse, după care, într-o clipă, s-a văzut cu opt mile mai departe, gonind pe o altă șosea. Când a ajuns la fermă, tremura din tot corpul. Era cu trei sferturi de oră mai târziu decât ar fi fost normal să fie, iar în mașină totul era răvășit. Pachetul primit cadou fusese desfăcut și închis la loc cu bandă adezivă, într-un mod neîndemânatic. Acesta a fost cazul care va determina cele două femei să apeleze la un specialist în răpiri OZN. În primăvara lui 1991 au urmat și alte incidente.

În **15 iulie 1992** Carol avusese „un vis atât de viu" încât se întreba dacă nu a fost cumva real. Noaptea, la ferma de cai, ea și Alice, ambele în cămăși de noapte și desculțe, au văzut trecând pe cer, fără zgomot, un OZN care parcă le invita să îl urmeze. Au fugit amândouă pe câmp, ajungând într-un „hangar" subteran imens, unde și-au văzut numeroase cunoștințe. Ulterior Alice își va aminti și ea, tot sub hipnoză, același „vis" cu multe detalii care coincideau cu cele rememorate de Carol.

În **5 septembrie 1992**, pe o șosea în ceață, Carol va întâlni un omuleț cu care zboară spre un obiect plutitor uriaș – „ca un nor negru". Ajunsă apoi într-o încăpere, a fost examinată de un aparat negru. O seringă robot i-a injectat ceva în degetul mare. Două ființe supravegheau operațiile. Una dintre ele, mai înaltă, încerca s-o liniștească telepatic. Apoi pur și simplu podeaua i-a dispărut sub picioare și s-a văzut coborând până în apropierea mașinii. Și-a continuat drumul către părinți, dar amintirea răpirii i s-a șters imediat din minte. Doar în deget rămăseseră două găuri, ca de la o mușcătură de șarpe, care s-au inflamat. A mai avut și o erupție pe tot corpul, care însă a dispărut fără probleme după o zi.

Peste trei zile, Carol era singură într-o cabănuța de camping. Aici a zărit din nou trei ființe nepământene. Îngrozită, a fugit la mașină, dar aceasta s-a oprit în drum. Apoi, din nou, era în interiorul unei încăperi, paralizată, pe un scaun lăsat pe spate, supusă unor examinări. Aceeași ființă înaltă, pe care o mai întâlnise, i-a spus: „vrem să te schimbăm". De ce? – Pentru că „este important". Cum adică? - „Nu este necesar să știi". A fost dezbrăcată și a primit mai multe injecții, din seringi diferite, cu una sau două ace fiecare. I s-a explicat că de acum

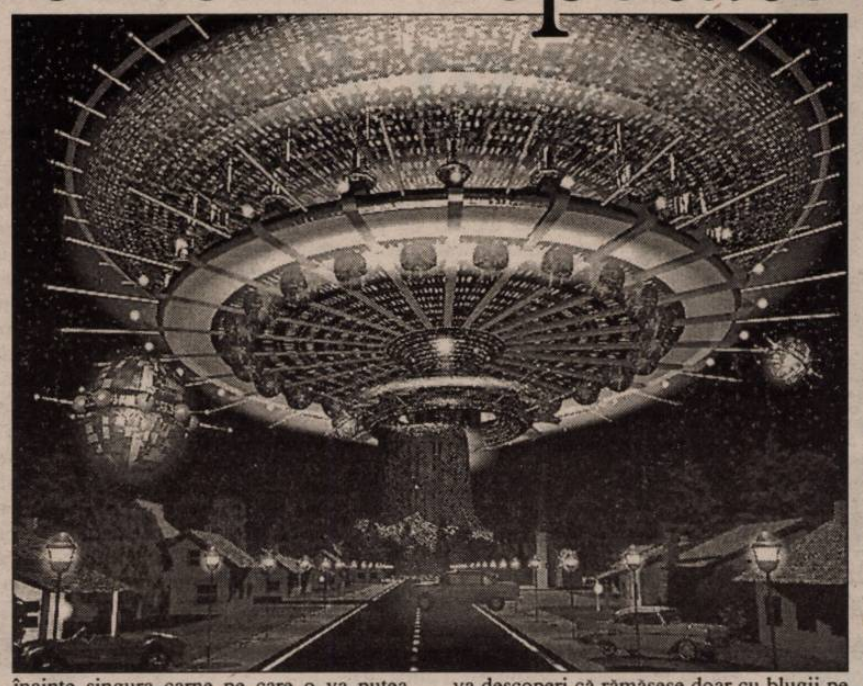

înainte singura carne pe care o va putea consuma va fi cea de vacă. Într-adevăr, după acest incident ea va avea probleme dacă va mânca alt tip de carne. A fost apoi ajutată să se îmbrace. După alte detalii bizare, s-a văzut pe aleea din fața cabanei. A doua zi va descoperi că rămăsese doar cu blugii pe ea și că mașina era în mijlocul drumului. Abia când a încercat să deschidă portiera, ambele întâmplări i-au revenit brusc în minte...

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Granița dintre două lumi

Mai există o extraordinară frontieră, despre care nu totdeauna știm să vorbim, cea dintre viață și moarte. Și iată că s-a recurs și aici la fotografia Kirlian. Și s-a constatat că un obiect neînsuflețit nu își schimbă aura decât în proporție de cel mult 2%. În timp ce ființele vii și-o pot schimba cu mare rapiditate și uneori într-un mod dramatic...

Fizica vieții

Obiectele însuflețite își modifică aura cu o viteză remarcabilă și uneori într-un mod dramatic. Cele neînsuflețite – nu. (De fapt, cum spuneam, o fac în proporție de nu mai mult de 2%). Cercetătorii au astfel un instrument formidabil de studiat fizica vieții: bioelectrografia.

Aura este strălucirea electrofotonică stimulată a unor fragmente ale corpului nostru. Capacitatea de a o citi pare a ne putea furniza informații despre mult mai mult decât simplul nostru corp. Mai mult, foarte recent s-a reușit prima fotografiere a unei chakre (cea a plexului solar) – chakrele fiind centrele de bioenergie pe care știau să le studieze și să le controleze chiar și yoghinii de altădată. Și se pare că toate funcțiile minții, inclusiv stările de conștiență alterată și capacitățile telepatice și de vindecare pot fi citite în aură. Așa pot fi supravegheate funcțiile complexe ale minții și să ni se ofere instrumente noi de studiere a comunicării directe dintre două „minți". Și toate acestea folosind un echipament Kirlian modern care, de pildă în studiul telepatiei, nu este influențat în nici un fel de distanța care separă subiecții!

Inexplicabil pentru știință?

Există efecte, fenomene, pe care fizica actuală, de exemplu, nu le poate explica, în particular cele legate de aură, deși este în mod evident vorba de fenomene pur fizice. Motivul principal este că majoritatea cercetătorilor actuali ignoră complet conștiința noastră în perceperea realității. Un exemplu îl constituie variațiile (creșterile în intensitate) aurei unei picături de apă. Conform profesorului K. Korotkov, acest fenomen nu se poate explica fără a lua în considerație energia și vibrațiile propriei noastre conștiințe. Unele experimente, cum ar fi cele implicând aura apei, ne oferă dovezi indubitabile că atunci când mintea noastră este antrenată în mod corespunzător, ea poate modifica materia.

Apa are capacitatea de a-și „aminti" o informație conștientă. Și dacă ne gândim că apa nu este doar principalul „ingredient" al dietei noastre, dar și factorul responsabil pentru peste 70% din corpul nostru, nu mai pare poate atât de surprinzător că bunăstarea noastră fizică poate fi influențată decisiv prin conștiința și capacitatea proprie de a ne concentra...

Secretul suprem

Secretul vieții însuși s-ar putea să fie foarte legat de capacitatea apei de a înregistra, înmagazina și actualiza o informație conștientă. S-ar putea ca anticele povești despre apa „vie" sau despre apa „binecuvântată", o apă cu proprietăți miraculoase, să aibă de fapt o solidă motivație științifică, pe care noile descoperiri privind apa ne vor permite poate într-o zi să o înțelegem.

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Erwin și Mina

După ce ultimele pregătiri au fost încheiate, toate luminile au fost stinse în laboratorul unde Thomas Mann avea să asiste pentru prima oară în viața sa la o demonstrație de spiritism a lui Willy Schneider. Singura lumină venea de la o plafonieră roșiatică și de la micuța lampă așezată pe masă. Nu era prea mult, dar... era tot ce fusese de acord Willy să existe. Oricum, chiar și cu o lumină atât de slabă, toate capetele acelor înfipte în haine și în draperii străluceau și erau perfect vizibile. Iar suprafața mesei era chiar foarte bine luminată. Baronul von Schrenk ceru liniște totală. În această atmosferă se auzi melodia caraghios de banală a cutiei muzicale. Toată lumea aștepta. Thomas Mann ținea în continuare, fără să le strângă prea tare, dar și fără să le dea drumul, mâinile lui Willy Schneider.

Au trecut așa trei-patru minute, când deodată mediumul tresări. Fu scuturat puternic de o convulsie și brațele sale începură când să tragă puternic de brațele lui Thomas Mann, când să le împingă. Respirația îi deveni agitată. Doamna P. care îl controla alături de Thomas Mann și era o veche participantă la aceste experiențe, spuse scurt: „Transă!" Vă reamintim că întreaga descriere a demonstrațiilor din palatul baronului von Schrenk este relatată personal de Thomas Mann, martor ocular și participant activ cel puțin la această primă experiență desfășurată în prezența lui. *„Tânărul a căzut în transă în mâinile mele!"*, avea să declare el. Și cum nu mai trăise niciodată o asemenea experiență iar, pe de altă parte, era vorba de o stare evident singulară și care se anunța de lungă durată, i-a dedicat întreaga sa atenție.

Elementul de senzație al acestei demonstrații era că „eul" lui Willy se scinda în două persoane: una masculină, care se numea Erwin și una feminină, care se numea Minna. Copilărie? Glumă a lui Willy? Nimeni nu putea spune, dar pentru a se putea continua experimentul toată lumea era de acord cu acest joc și din clipa intrării în transă nu mai exista nici un Willy: erau doar Erwin și Minna, pe rând, cei care îi luaseră locul. Primul este un fel de derbedeu care se caracterizează prin convulsiile lui Willy. Nu este însă sursă de nimic interesant și... se plictisește repede, cedând locul „surorii" sale, Minna. Aceasta este mai blândă și știe mai bine ce vrea. Chiar din primele momente de altfel, doamna P. i-a spus lui Thomas Mann că Minna era deja prezentă. Baronul îl întreabă totuși pe Willy dacă așa este. O apăsare pe brat și Thomas Mann are confirmarea. Dacă răspunsul ar fi fost negativ, ar fi fost semnalat printr-o convulsie a întregului trup. Comportându-se ca un somnambul, Willy vorbește. Cu o voce împleticită, grea, dar vorbește. Intrând în obișnuitul joc, baronul i se adresează: *„Bună seara, Minna, iată-te din nou printre prieteni. Chiar dacă pe câțiva nu-i cunoști."* Apoi o previne că de data aceasta controlorul este un om celebru și o roagă să-i promită că îi va arăta câteva lucruri deosebite. O presiune pe brat și Thomas Mann are răspunsul: *„Da"*, Minna îl va face martor la câteva lucruri extraordinare...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME ____ PRENUME ____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA ____
ADRESA: str. ____ nr. ____, bl. ____
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate ____
cod ____, județul ____. M/32

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Dominarea viitorului

Beţişoare „vorbitoare"

Ideea conform căreia beţişoarele obţinute din crengi de alun pot indica evenimente care urmează să se petreacă sau locul unde se află comori a apărut în antichitate. Metoda se numeşte şi astăzi ***rabdomancie*** *(rabdos=beţişor în greceşte). Ulterior, „bagheta magică" s-a impus pentru căutarea zăcămintelor de tot felul, pentru a descoperi pânze de apă freatică şi chiar trupuri umane dispărute. Noua denumire este radiestezie (sensibilitate la radiaţii), iar această metodă nu are nici o legătură cu rabdomancia, cu care este uneori confundată.*

Rabdomancia se baza exclusiv pe imaginaţia vrăjitorilor antici, pentru că scenariul pare o joacă de copil pus pe şotii: beţişoarele rupte din „alunul fermecat" erau împănate cu tot felul de semne „divine", în conformitate cu zeitatea căreia doreau să i se adreseze. Apoi, bucăţile respective erau aruncate la întâmplare pe un covor (şi el magic, evident). Formaţiile aleatorii alcătuite astfel reprezentau pur şi simplu mesajul zeului ploii, al războiului, al dragostei etc. Şi numai dacă erau „citite" de preoţii-vraci puteau fi interpretate corect. O variantă mai „elevată" o constituia implicarea insectelor şi păsărilor în rabdomancie; aceleaşi beţişoare buclucaşe erau pândite pentru a se observa pe care din ele se aşază furnicile (semn de bogăţie), vrăbiile (sărăcie), porumbeii (căsătorie fericită). În funcţie de tenacitatea oficiantului, se putea aştepta şi formarea unei pânze de păianjen (iarnă foarte grea)pe bucăţile de ramuri atât de tăcute pentru „neiniţiaţi".

Şi totuşi, şi vechii greci, şi romanii practicau un fel de radiestezie total umanizată pentru a anunţa ploile sau a descoperi apă în subteran. După un ritual în care incantaţiile jucau un rol esenţial, ghicitorii îşi lipeau bărbiile de pământ şi aşteptau mesajul venit din adâncuri. Ei susţineau că simt că se răcesc (este apă) sau se încălzesc (absenţa apei); dacă era cazul, săpau în locul cu pricina şi puneau acolo un vas cu gura-n jos. Apa se acumula în interior; dacă nu se întâmpla aşa, atunci însemna că spiritele rele mutaseră apa pentru a se răzbuna pe „necredincioşi".

PAUL IOAN

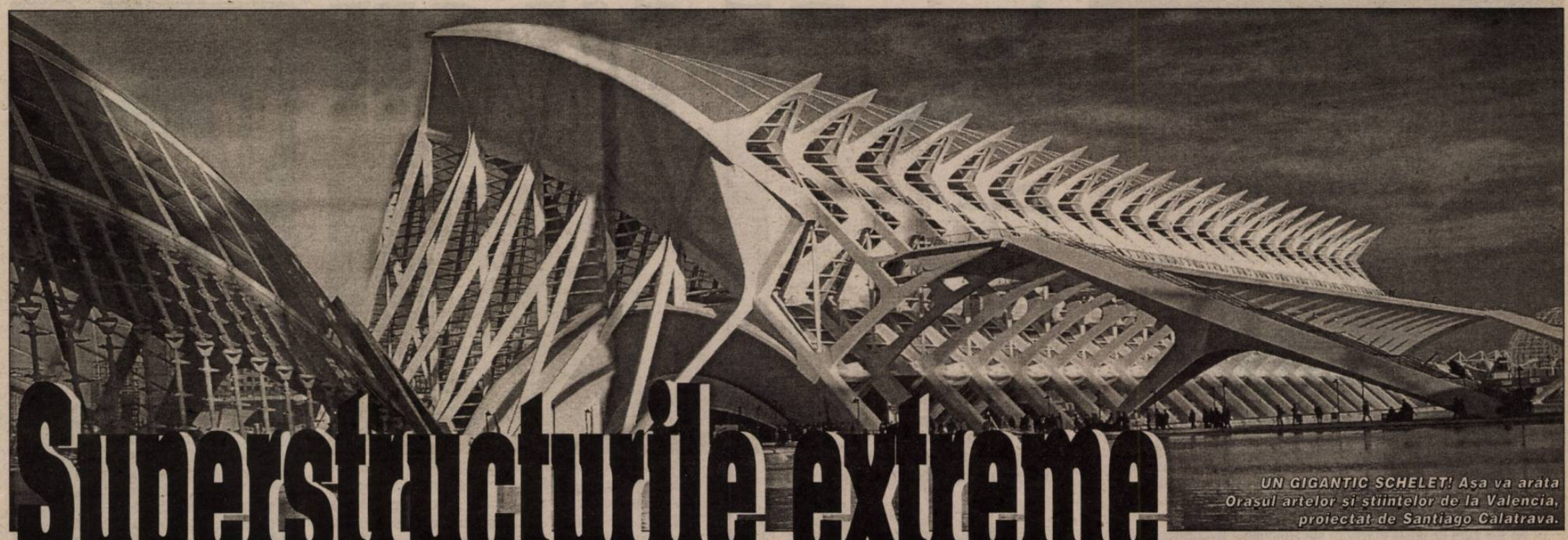

UN GIGANTIC SCHELET! Asa va arata Orasul artelor si stiintelor de la Valencia, proiectat de Santiago Calatrava.

Superstructurile extreme

Castravetele În căutare de noi soluţii tehnice, proiectanţii s-au gândit că este momentul să caute şi... noi forme! Aşa că, stârnind un adevărat scandal, la Londra, de pildă, se va ridica noul sediu al unei societăţii elveţiene de reasigurări care va avea forma unui... castravete (proiectanţi sunt cei care au realizat la Berlin noul Reichstag şi Podul Mileniului la Londra)! Dar dacă forma continuă să fie subiect de controverse, soluţiile pentru interior uimesc prin ingeniozitate: tăind „castravetele", dăm peste o... portocală! Planuri defazate dispuse în spirală care se încastrează perfect, lăsând între ele ample spaţii goale, calculate perfect pentru a folosi la maximum resursele naturale şi mai puţin cele tehnologice pentru încălzire şi aerisire. Şi nu este vorba de o excepţie...

Turbo-gemenii Nu este vorba de viitorii înlocuitori ai *Gemenilor* new-yorkezi, ci de soluţii de captare a energiei eoliene în interiorul oraşelor. Un amplu program european denumit WEB (de la *Wind Energy for Built Environment*) oferă un tip de construcţie care captează vânturile din mai multe direcţii şi chiar amplifică fluxul aerului, ceea ce este esenţial în oraşe unde viteza vântului este diminuată din cauza clădirilor prea multe şi prea mari.

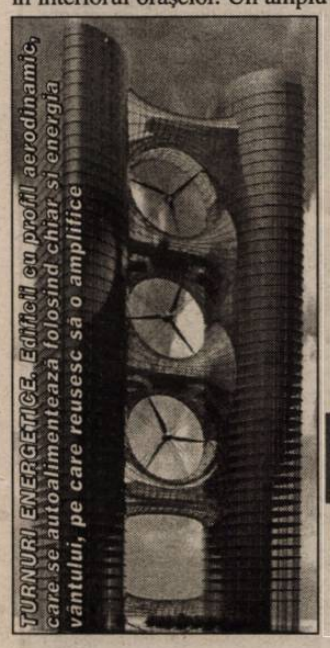

TURNURI ENERGETICE. Edificii cu profil aerodinamic, care se autoalimentează folosind chiar şi energia vântului, pe care reuşesc să o amplifice

„Tehnologia albastră" Cum era de aşteptat, unele dintre formele cele mai „futuriste" aparţin centrelor de cercetare ştiinţifică şi tehnică. Aşa va fi la Universitatea din Bremen, Centrul Spaţial de la Leicester sau mai ales la Centrul artelor şi ştiinţelor din Valencia care va fi inaugurat în 2003, devenind cel mai mare centru cultural din Europa. Tot aici trebuie menţionată *„tehnologia albastră"*, un fel de „piele inteligentă" pusă la punct de constructorii italieni care îşi va putea modifica transparenţa în funcţie de lumina care cade pe clădire, reducând astfel substanţial pierderile energetice.

CASTRAVETELE! Noul sediu al Swiss Re la Londra

Zgârie-norii care se construiesc singuri Iată o tehnică deja folosită! Încă în anii '90, echipa lui Yasuyuki Miyatake de la corporaţia Shimizu a construit Jyuroku Bank la Nagoya recurgând la un sistem complicat de angrenaje, „braţele" multiple ale unui robot condus de un calculator, ridicând sub o anvelopă gigantică întreaga construcţie, cu o precizie milimetrică. Tehnica aceasta va furniza „o revoluţie copernicană în arhitectură", după părerea specialistului în construcţii automatizate, Dante Bini. La fel cum se va întâmpla cu din ce în ce mai des utilizatele „lipituri cu memorie", folosind substanţe care pur şi simplu „îşi amintesc" forma pe care o aveau la o anumită temperatură şi revin la ea când aceasta este atinsă.

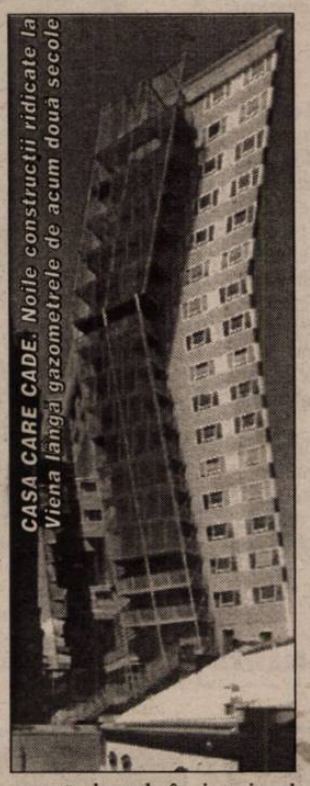

CASA CARE CADE. Noile construcţii ridicate la Viena lângă gazometrele de acum două secole

Ciudăţenii Celebru pentru curajoasele sale proiecte, arhitectul Frank O. Ghery „îşi sculptează" construcţiile, lucrând în permanenţă asupra formei lor. Aşa a ajuns să amplaseze o sală de conferinţe în formă de... gură de cal, în interiorul super-serioasei DG Bank din Berlin. Aşa s-a ajuns la un fel de case care parcă „se dărâmă", aflate în vecinătatea unor gazometre de la marginile Vienei, folosite în sec. XIX pentru alimentarea cu energie a tramvaielor şi iluminarea oraşului. Renzo Piano, unul dintre cele mai faimoase nume ale arhitecturii contemporane, realizează în plin centrul oraşului Tokyo aşa-numita „Maison Hermes", al cărei schelet de oţel flexibil este legat de planşeuri şi faţade cu joncţiuni care amortizează vibraţiile, în aşa fel încât în timpul unui cutremur întreaga clădire... ondulează, tensiunile mecanice fiind repartizate acum uniform. Deci: care va fi alegerea pentru viitor?

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

LEACURI-SURPRIZĂ

Am avut ocazia, în timp, să-i cunosc pe aproape toţi homeopaţii noştri, adică pe cei care, începând cu sibianul Hanemahn, au folosit doze infinitezimale de substanţe, pentru a trata boli care, prin medicamente alopate – chimice – nu-şi găseau rezolvare.

Aproape interzisă la noi, înainte de 1989, dar şi prilej de – aproape – bătaie de joc din partea medicilor şi farmaciştilor „clasici", vreme de mulţi ani, homeopatia pare să-şi găsească, în sfârşit, respectul pe care îl merită. Din ce în ce mai des, scrie celebra revistă americană *Discover,* sunt acceptate medicamente care se prescriu bolnavilor, în doze infime, uneori concentraţia de substanţă activă reducându-se la... câţiva atomi!

Într-adevăr, urmând principiul lui Parcelsius („Otrava stă în doză"), medicii de la Institutul Naţional al Cancerului din SUA au descoperit că trioxidul de arseniu – adică comuna otravă de şoareci – face adevărate minuni într-una din bolile foarte grave, leucemia promielocitică: 57 de pacienţi cărora li s-a injectat o micro doză de „otravă" au avut 87% vindecare şi mai mult de jumătate erau în viaţă după doi ani de la tratament, deşi maladia este considerată fatală.

Al doilea nou medicament este de-a dreptul un panaceu: Botox-ul, obţinut din otrava mortală „fabricată" de bacteria Clostridium botulinum, atât de periculoasă încât câteva sutimi de gram pot ucide 1000000000 de oameni! Dar filtrat şi utilizându-se doar câteva miimi de miliardimi de gram de substanţă la o doză, Botox-ul tratează nu mai puţin de 40 de boli, de la maladia Parkinson până la... ştergerea ridurilor. Cum face? Reglează emiterea unui neurotransmiţător, numit acetilcolină, o substanţă care joacă rolul principal în transmiterea mesajelor de la nervi la muşchi. „După aspirină şi penicilină, Botox ocupă locul III într-un clasament al medicamentelor", declară medicul Eric First, cercetătorul care cunoaşte cel mai bine din lume miraculosul medicament.

Altceva: nicotina, substanţă ucigătoare, chiar în doze mici. Dar, în doze minuscule, administrată pacientului prin infiltrare (petice de bandaj) este capabilă să-i regleze activitatea cerebrală şi sistemul nervos, căci acetilcolina, dopamina şi serotonina din celule sunt controlate de nicotină. Maladia Alzheimer şi sindromul Tourette sunt stăpânite la Colegiul de Medicină al Universităţii Floridei de Sud, ne informează neurologul Paul Sanberg, şeful echipei care cercetează nicotina.

Ultimul nou venit în medicaţia lumii: veninul unor melci marini, ucigător de felul lui dar, la o concentraţie de câteva sutimi de gram este capabil să acţioneze de 1000 de ori mai puternic decât morfina, uşurând chinurile bolnavilor. Sub numele de Ziconotide sau Prialt, veninul este un analgezic perfect – ni-l recomandă profesorul Michael McIntosh, psihiatru şi biolog la Universitatea americană Utah.

...Iată, aşadar, câteva exemple de repunere în drepturi a homeopatiei, cu – sperăm noi – mare folos pentru oameni. Chiar dacă, în unele cazuri, încă nu înţelegem mecanismele prin care uluitoarele substanţe acţionează asupra nu mai puţin uluitorului complex de fenomene şi aparate care este organismul uman.

ALEXANDRU MIRONOV

Eco-disensiuni

După zece ani,

SPERANŢE TIMIDE

Între 26 august şi 4 septembrie se va desfăşura la Johannesburg (Republica Africa de Sud) a doua Conferinţă la nivel mondial pe probleme de mediu, intitulată „Earth Summit 2". Prima întâlnire de acest fel s-a derulat la Rio de Janeiro, în 1992. Punerea în discuţie a rezultelor măsurilor luate prin Programul Naţiunilor Unite pentru Mediu (PNUM) este însă de pe acum controversată, având în vedere că multe ţări puternic dezvoltate se acuză reciproc de nerespectarea întocmai a multor prevederi privind ocrotirea habitatelor naturale, adaptarea motoarelor vehiculelor la exigenţele noi privind poluarea aerului şi reciclarea principalelor materiale refolosibile (în primul rând metalele, reziduurile nucleare şi hârtia).

Organizatorii îşi propun să pună acum accentul pe evitarea consecinţelor negative ale protecţiei mediului asupra ţărilor sărace. Cum ar putea fi ajutate populaţiile care trăiesc la limita subzistenţei pentru a nu mai supravieţui exclusiv din vânzarea lemnului (deci defrişarea haotică a pădurilor) şi a vânatului şi pescuitului excesiv (acţiuni care diminuează galopant diversitatea faunistică şi destabilizează ecosistemele zonelor de coastă şi forestiere)? Sunt compatibile cele două direcţii: stoparea sărăcirii unei mari părţi a populaţiei globului şi salvgardarea mediului?

Scepticii au ieşit deja la rampă (precum Klaus Toepfer, şeful PNUM) afirmând că multe companii „îşi văd de treabă ca şi înainte de Rio '92". La rândul lor reprezentanţi ai Uniunii Europene, experţii în aceaste probleme, acuză organizatorii de „ritm prea lent al pregătirii lui «Earth Summit 2»". Grupuri de ecologişti europeni acuză răspicat Statele Unite vă vor bloca şi acum, ca şi cu zece ani în urmă, deciziile majore... Auspicii nu prea favorabile, după cum se vede. Cel mai grav lucru este că deja se poate răspunde negativ la compatibilitatea dintre un mediu curat şi sărăcie în numeroase regiuni ale lumii. Oricum, bine că întâlniri de această natură există şi că punţile de dialog n-au dispărut complet.

PAUL IOAN

E bine de ştiut

◆ *Durerile picioarelor*

Uneori, aparent, aşa, din senin, copiii şi preadolescenţii resimt o sumedenie de dureri, mai mult ori mai puţin trecătoare. Astfel, mai frecvent, ei acuză dureri în perioadele de creştere, dureri care se resimt în zona articulaţiei genunchiului, a gambei ori a tibiei. În principal, creşterea nu cauzează copilului tulburări, dar acesta resimte o suprasolicitare musculară, pentru că tendoanele şi ligamentele sunt încă imature. Vă miraţi poate cum se împacă asemenea suferinţe cu zburdălnicia vârstei în jocuri şi alergări de tot felul? Ei bine, captaţi de joacă, ei, copiii, vor constata în orele de repaus, mai frecvent noaptea, că asemenea dureri de gambe devin atât de violente, încât îi trezesc din somnul cel mai profund. Când sunt în plină joacă, deci ziua, durerile picioarelor trec neluate în seamă. Şi totuşi, pot fi şi dureri patologice, care să le stârnească o stare de jenă în timpul mişcărilor. Dacă astfel de dureri sunt localizate, frecvente, consultul medicului se impune pentru că acestea pot fi şi semnalele unor suferinţe de alt ordin.

Despre unele **DURERI ALE COPIILOR**

Se ştie cum că unele afecţiuni ale articulaţiei femurului, anomalii plantare (piciorul plat), rahitism, erupţie cutanată, meningo-encefalita de vară, mononucleoza infecţioasă, tetanosul, tuberculoza pot întreţine dureri sâcâitoare ale membrelor inferioare, urmate de tot cortegiul lor de complicaţii.

◆ *Durerile de cap*

Poate tot atât de frecvent ca şi adulţii, copiii au dureri de cap. Acestea sunt determinate de schimbările meteo, aerul închis din locuinţe, zgomotul, hipoglicemia care produce în paralel foamea.

Atunci când traversează unele probleme sufleteşti, greutăţi sociale, surmenaj şcolar, preadolescenţii au stări de cefalee din cele mai felurite. Paralel sunt însă şi o sumedenie de boli care pot agrava durerile de cap. Aşa sunt bolile însoţite de febră mare ca: sinuzita, otita, dureri dentare, traumatisme craniene, congestia cerebrală ori meningita. Când astfel de dureri sunt acute, de durată, se însoţesc cu o scădere a acuităţii vizuale, consultul oftalmologului este musai de efectuat. Colaborarea pacient-medic este categoric în interesul primului. Odată localizat punctul durerii, ora la care se declanşează aceasta, durata ori alte simptome ce însoţesc cefaleea, diagnosticul şi tratamentul sunt evidente.

În migrene, durerile apar aşa, din senin, sunt ca nişte înţepături, ori pulsaţii, se asociază cu fotofobia (durerea creşte la lumină), bolnavul are colici, stări de vomă şi greţuri. Sunt dureri declanşate pe fondul unei constricţii a vaselor sangvine, urmate de o dilatare a lor, pe zona cerebrală. Precizând cauza, numai medicul stabileşte şi medicaţia cea mai adecvată.

Iată de ce, când simptomele enumerate sunt de durată, suveran este numai şi numai consultul bolnavului de către medic.

Dr. VALERIU MANTA

Reflecţii psihologice

BUNICII
nu mai sunt ca altădată

Dacă sunt sănătoşi şi au timp, bunicii secolului XXI nu ezită să-şi arate dragostea pentru nepoţi. Gesturile lor de tandreţe se manifestă nestânjenit, în cadrul familial dar şi sub privirile celorlalţi. Jacques Chirac sau Enrico Macias nu par iritaţi de indiscreţi. 85% dintre bunici se ocupă de descendenţii lor, „constituind adesea veriga lipsă din structurile familiale atât de fragilizate", apreciază psihologul francez Claudine Attias-Donfut. Astăzi, înainte de a fi educatori, ei îşi revendică rolul de apropiaţi, chiar complici ai nepoţilor. Oricum, un adevăr subliniat de psihologi este acela că azi raporturile dintre nepoţi şi bunici s-au schimbat. Bunicile sunt jumătate confidente, jumătate prietene ale adolescentelor. Şi aceasta spre disperarea părinţilor.

Jacques Chirac

Nici bunici siropoase, nici gata să-şi abandoneze profesia pentru a legăna nepoţi, bunicii şi bunicele secolului XXI au creat un stil al lor. Ei nu seamănă deloc cu generaţiile trecute. Aceste bunici s-au măritat din dragoste, au făcut copii când au considerat ele, au studiat şi au muncit, au făcut carieră, au inventat o nouă modalitate de a fi mamă: „ele au dat copiilor o educaţie mai suplă decât înainte, orientată spre laude nu spre supremaţia constrângerilor. Femeile din această generaţie s-au distanţat de părinţi în special de mama lor şi implicit de modelul feminin reprezentat de aceasta. Ele s-au apropiat de copiii lor constituind împreună o relaţie de complicitate şi de apropiere", analizează Claudine Attias-Donfut. Au constituit o relaţie privilegiată care se prelungeşte cu nepoţii lor.

Bunicii se consideră mai degrabă prieteni de joacă ai nepoţilor decât nişte figuri patriarhale. Raporturile bunici-nepoţi s-au schimbat enorm. Ele sunt astăzi marcate mai mult de sentimente, de afectivitate decât ierarhii şi autoritate. Nesubstituindu-se părinţilor în materie de educaţie, cum se întâmpla altădată, ei sunt o valoare ajutătoare.

Enrico Macias

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, continuă seria reţetelor de sezon:

Borş cu verdeţuri

2 legături cu lobodă, 2 legături ceapă verde, 2 legături de mărar, 2 legături pătrunjel verde, 2 legături leuştean, o mână de urzici, o mână de ştevie, 1 ceapă, 2 morcovi, 1 rădăcină de pătrunjel, 1 păstârnac, 2-3 linguri de smântână, 2 linguri de orez, 1 ou, 1 1/2 l apă, 1/2 l borş, sare.

Se curăţă, se spală şi se taie mărunt zarzavatul de supă şi se aşază într-o oală cu apă şi sare la foc, unde se lasă să fiarbă 20-30 minute. Se curăţă verdeţurile, se spală bine, se toacă mărunt şi se adaugă în oală împreună cu orezul ales şi bine spălat. După ce orezul a fiert, se adaugă borşul fiert separat şi strecurat. Se potriveşte de sare şi se lasă să mai dea 2-3 clocote. Când borşul este gata, se drege cu ou şi smântână în castron.

Salată de vară

1/2 kg cartofi noi, 1/2 kg morcovi, 1/4 kg mazăre, 25 g capere în oţet, 2 legături verdeaţă, 2-3 linguri ulei, piper, sare.

Facultativ: 2-3 castraveciori sau maioneză.

Cartofii, morcovii şi mazărea se curăţă şi se fierb. Se amestecă la un loc cartofii, morcovii şi verdeaţa (toate tăiate mărunt), mazărea, 1 lingură de capere în oţet, sare, piper şi ulei. Deasupra se poate turna o maioneză subţire sau se garniseşte cu felii subţiri de castraveciori.

Ouă veneţiene

6-8 ouă, 100 g caşcaval, 20 g unt.

Albuşurile se bat spumă şi se amestecă împreună cu caşcavalul ras. Compoziţia se toarnă într-o formă unsă şi se dă la cuptor. Când s-a întărit puţin cu o lingură se fac adâncituri în care se dă drumul gălbenuşurilor. Preparatul este gata atunci când gălbenuşurile capătă consistenţă.

Sufleu de piersici

6 piersici mari şi frumoase, 1 pumn de nuci măcinate, 2 linguri de unt, 4-5 linguri de zahăr, 2 ouă, 1/2 pahar cu lapte, coaja rasă de lămâie, zahăr vanilat, 200 g făină, sare, 1/2 pachet praf de copt.

Se freacă untul cu zahărul şi se adaugă gălbenuşurile, laptele, făina, sarea, nucile măcinate şi zahărul vanilat, amestecând cu praful de copt. Se amestecă totul cu albuşurile bătute spumă. Se taie piersicile bucăţele, se pun într-o formă unsă, iar deasupra se întinde aluatul. Se coace o oră la foc potrivit. Se poate prepara şi din compot de piersici, strecurându-se zeama, care se serveşte ca sos.

Prăjituri cu fructe

90-150 g făină, 150 g miez de nucă măcinat, 6 ouă, 300 g smântână, 250 g zahăr pudră, 1/2 lămâie, un vârf de cuţit cu praf de bicarbonat, 1 kg fructe (vişine sau afine, caise, piersici, prune).

Gălbenuşurile se freacă împreună cu zahărul până se fac spumă, se adaugă smântâna, bicarbonatul dizolvat în zeamă de lămâie, coajă rasă de lămâie, miezul de nucă măcinat şi apoi albuşurile bătute cu telul până s-au transformat în spumă. Se adaugă câte puţină făină amestecând uşor, astfel încât să se obţină o compoziţie puţin mai groasă, dar fluidă; se toarnă în tava unsă şi presărată cu făină. Deasupra se presară fructele curăţate, spălate şi tăiate în bucăţi potrivit de mari. Se introduce la cuptor unde se coace 30-35 minute. Se poate prepara şi o glazură. Se taie prăjitura sub formă de pătrate.

Dosarele frumuseţii

AMUZANT ŞI EFICIENT

Gândul obsedant al multora dintre tinerele mame este acela de a reveni cât mai rapid la greutatea avută înainte de sarcină, la talia fină şi la picioarele suple şi zvelte. Gimnastica vă poate fi un aliat important. Şi dacă exerciţiile le veţi face „jucându-vă", pe moment, cel mai încântat va fi micuţul dv. copilaş. Aşadar, iată exerciţii ce pot face plăcere, deopotrivă mamei şi copilaşului. Pentru a căpăta rapid un pânteç plat specialiştii recomandă abdomene. Înainte de a începe exerciţiile verificaţi să nu aveţi talia strânsă cu un cordon. Aşezată cu bustul înclinat înainte, cu abdomenul încordat şi genunchii îndoiţi plasaţi copilul pe gambe, ţinându-l de mânuţe (vezi foto). Pentru un exerciţiu eficient ridicaţi picioarele, apoi coborâţi-le încet, legănând copilul. Efectuaţi zece mişcări. Repetate, făcând în total cel puţin trei serii de abdomene. Copilul va găsi acest „joc" amuzant iar surâsul şi bucuria lui vă vor face să uitaţi că, de fapt, dv. faceţi un exerciţiu dificil. Şi dacă tot aţi uitat, mai faceţi câteva serii.

Dacă exerciţiul vi se pare prea dificil, încercaţi iniţial întinsă pe spate. Efectuaţi mişcările lent, cu blândeţe: travaliul muscular va fi superior.

Cu un copil mai mare, puteţi acţiona şi asupra şoldurilor. Copilul se prinde de gleznele dv., apoi ridicaţi uşor picioarele iar micuţul face „avionul". Un program amuzant şi extrem de eficient pentru silueta.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 32
Valabil până pe data de: 15 AUGUST 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Adevărat sau fals

Comparaţii

La greutăţi şi înălţimi identice o femeie nu posedă decât 80% din forţa unui bărbat. Ea consumă, de asemenea, cu 15% mai puţin oxigen, or acesta este carburantul efortului. Explicaţia? La femei, masa grasă reprezintă 29% din greutate, faţă de 18% la bărbaţi. Ei posedă şi o masă musculară mai importantă: 42%, faţă de 36%. În sfârşit, hormonii induc variaţii corporale doar femeilor. Din fericire, rămân în studiu cifrele privind coeficientul de inteligenţă...

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturale

La umbra nucului bătrân

Pentru *combaterea transpiraţiei abundente* şi mai ales *a mirosului neplăcut* a acesteia (care nu se explică neapărat prin lipsa de igienă) se poate recurge la un remediu folosit de medicina tradiţională: ***infuzia din frunze de nuc.*** Se obţine dintr-o linguriţă de frunze mărunţite la o cană de apă clocotită. Se beau două căni pe zi, de preferinţă una dimineaţa şi alta după amiaza. Totodată, frunzele de nuc se pot folosi şi în preparate pentru uz extern – băi zilnice ale mâinilor, axilelor, picioarelor cu decoct (50-100 g de frunze la un litru de apă).

În acelaşi scop, al diminuării transpiraţiei, se poate bea ***infuzie de salvie*** (două linguriţe de plantă la o cană de apă clocotită; e suficientă o cană pe zi, care se bea porţionat, în mai multe etape) şi se pot face ***băi cu decoct de salvie.*** La fel de eficient pentru băi externe este *decoctul din coaja de stejar.*

Lăptuca, iarba înţelepţilor

Denumită popular şi iarba filozofilor sau înţelepţilor, lăptuca este un „medicament" universal. *Curăţă organismul de toxine, îl îmbogăţeşte în mineralele necesare, îi potenţează funcţia hepatică, stimulează glandele digestive mărind apetitul, ajută digestia şi tranzitul intestinal eliminând putrefacţia din stomac, combate constipaţia, favorizează somnul odihnitor, calmează tusea* prin efectul ei emolient. De aceea se recomandă în *astenie, palpitaţii, dureri abdominale, demineralizare osoasă, insomnii, bronşite, astm, gută, artrită, litize, nefrită, dureri hepatice, constipaţie, acnee.*

Se poate consuma în primul rând sub formă de ***salată,*** dar şi ***ca decoct*** (75 g frunze la 1 litru de apă; se fierb la foc încet timp de 20-30 de minute, se beau trei pahare pe zi între mese). Împotriva furunculelor, abceselor sau arsurilor se pot folosi cataplasme din frunze de lăptucă fierte, la care se adaugă puţin ulei de măsline.

INCIDENTE NEDORITE în concediu

Micile probleme de sănătate care survin într-o călătorie sau într-un concediu petrecut departe de casă pot fi de obicei rezolvate fără multă bătaie de cap. Totul e să fie abordate de la primele semne şi să se trateze corect.

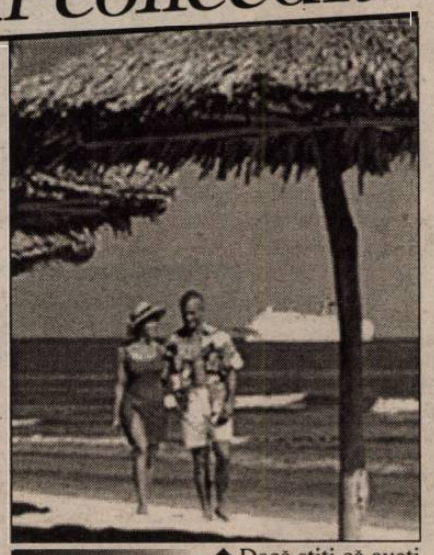

Dureri de stomac

Cea mai frecventă problemă care poate apărea la nivelul sistemului digestiv este diareea, consecinţă a unei infecţii virale sau bacteriene. Greţurile şi vărsăturile pot preceda diareea, concomitent sau succesiv pot apărea şi crampe, dureri de cap, febră uşoară, stare de epuizare fizică. Alimentele sau apa contaminată sunt o sursă de infecţie, deşi boala se poate contacta şi de la o altă persoană infectată.

Ce măsuri trebuie să luăm?

◆ Beţi treptat cel puţin 2 litri de lichide – apă plată, gelatină, sucuri, ceai de mentă îndulcit.
◆ Întrerupeţi alimentaţia normală, înlocuind-o cel puţin 14 de ore cu supă de morcovi şi orez fiert.
◆ Pe măsură ce scaunele revin la normal, reintroduceţi în mod progresiv alimentele semisolide sau având un conţinut scăzut de fibre (biscuiţi săraţi, pâine prăjită, brânză de vaci, supă de pui sau vacă, orez).
◆ Evitaţi un timp produsele lactate, grăsimile şi alimentele foarte condimentate.
◆ Evitaţi cafeaua şi ţigările care măresc purgaţia.

Cum se poate evita?

◆ Mâncaţi numai alimente provenite din surse de încredere şi bine pregătite.
◆ Beţi apă îmbuteliată, sucuri, bere sau vin după ce vă asiguraţi că sunt vândute în ambalaje originale.
◆ Dacă aveţi îndoieli asupra calităţii apei potabile, folosiţi-o numai fiartă chiar şi pentru spălarea pe mâini, faţă şi dinţi.
◆ Evitaţi să mâncaţi carne crudă sau insuficient preparată, precum şi fructe cu potenţial alergen (struguri, pepene, căpşuni etc.).

Răul de înălţime

Scăderea concentraţiei oxigenului din aer la altitudini mai mari poate cauza rău de înălţime. Simptomele pot include dureri de cap, senzaţia de sufocare, oboseală, greţuri.

Cum se poate evita?

◆ Dacă ştiţi că aveţi această sensibilitate, cea mai indicată metodă este să evitaţi suferinţa pricinuită de răul de înălţime.
◆ Faceţi excursii şi ascensiuni la altitudini mai joase.
◆ Respectaţi timpul de adaptare, odihnindu-vă o zi după ce aţi mai parcurs o bucată de drum.
◆ Numai la recomandarea medicului, încercaţi să reduceţi simptomele răului de înălţime cu ajutorul medicamentelor specifice.

Răul de mişcare

O călătorie lungă în orice fel de mijloc de transport – tren, autoturism, avion, vapor – poate produce răul de mişcare. Acesta poate apărea brusc, evoluând de la o senzaţie de nelinişte până la transpiraţii reci, ameţeli, vărsături şi ulterior diaree. De obicei, răul de mişcare dispare imediat ce se opreşte mişcarea.

Cum se poate evita?

◆ În tren, aşezaţi-vă în sensul de mers, la un loc de la geam.
◆ În autoturism, ocupaţi locul de lângă şofer.
◆ Fixaţi privirea către orizont sau pe un obiect care stă nemişcat, aflat la distanţă.
◆ Menţineţi capul nemişcat, sprijinit pe tetieră.
◆ Nu citiţi sau nu răsfoiţi reviste în timpul mersului.
◆ Nu fumaţi şi nu staţi în compania fumătorilor.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

COMPRIMATE

- În corpul uman mor şi se regenerează circa 125 milioane de celule pe secundă.
- Peste 70% din boli se transmit sau se contractează prin intermediul nasului şi gurii.
- Stomacul sănătos, care îşi îndeplineşte bine toate funcţiile, se goleşte de conţinut în 3-4 ore.
- Ochii omului pot distinge peste 150 de nuanţe de culori.
- Un adult are în mod normal 150 de miliarde de vase capilare care, puse cap la cap, ating o lungime de 80000 km.
- Părul de pe cap creşte cel puţin 10-12 cm pe an, durata medie de viaţă a firului de păr fiind de 10-12 ani.
- Glanda mamară a femeii care alăptează secretă mai mult de un litru de lapte pe zi.
- Un om sănătos are peste 2 milioane de glande sudoripare.
- *Viaţa omului este în primejdie când pierde peste 2 litri de sânge.*

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Gheorghe Cernat din Lugoj. *Bine-înţeles. Utilizarea în mod curent a laxativelor poate fi dăunătoare în primul rând pentru că poate agrava constipaţia iar în al doilea rând pentru că se repercutează asupra întregului organism. Pe*

ABUZUL DE LAXATIVE POATE FI DĂUNĂTOR?

scurt, folosirea exagerată a laxativelor poate contribui la: 1. sărăcirea organismului de vitamine, minerale şi ceilalţi factori nutritivi, echilibrul normal metabolic fiind afectat. 2. interferenţa dăunătoare cu alte medicamente pe care le luaţi pentru hipertensiune. 3. instalarea sindromului de intestin leneş, o afecţiune în care intestinul nu mai funcţionează bine pentru că începe să depindă de laxative pentru stimularea evacuării reziduurilor alimentare. Ca rezultat, acesta nu mai funcţionează fără laxative, iar constipaţia se agravează. Încercaţi să folosiţi metodele despre care s-a mai scris în numerele anterioare ale revistei noastre.

Stanca V. din Brăila. *Endometrita (sau endometrioza) este o afecţiune a aparatului genital (reproductiv) în care mici fragmente din endometru (mucoasa uterului) migrează către alte organe*

CE ESTE ENDOMETRITA?

pelvine (trompe, ovare) şi aderă, se lipesc de pereţii acestora. În timp, acest proces anormal poate duce la creşterea aderenţelor şi la lipirea ovarelor şi trompelor între ele. Prima consecinţă majoră, dar nu singura, este sterilitatea. Simptomele instalării acestui proces sunt menstrele dureroase, crampele în zona pelvină (resimţite şi în timpul actului sexual), dureri la urinare şi în timpul scaunului.

Pilula contraceptivă nu produce cancer de sân

Aceasta este concluzia multor cercetători, la care recent s-au adăugat rezultatele unui studiu american de amploare, publicate în revista „The New England Journal of Medicine". Lotul studiat a fost format din 9200 de femei din Statele Unite, cu vârste cuprinse între 35 şi 64 de ani, care au făcut parte din prima generaţie care a avut acces la pilula contraceptivă. Aproape jumătate din persoanele participante la studiu, fie că folosiseră sau nu pe parcursul vieţii pilula contraceptivă, sufereau de un cancer de sân recent diagnosticat. Constatarea medicilor a fost însă că numărul femeilor bolnave şi care uzaseră pe parcursul vieţii de pilule nu era mai mare decât al celor care nu apelaseră la această metodă contraceptivă. Or, dintotdeauna, între pilula contraceptivă şi cancerul de sân s-a făcut o legătură îngrijorătoare, care după cum se vede nu se susţine cel puţin din punct de vedere statistic. În ciuda temerilor generale, în Statele Unite unde s-a efectuat amintitul studiu, aproximativ 80% dintre femeile născute după 1945 au folosit contraceptive orale.

Mai este femeia dependentă de bărbat?

„Sunt o femeie activă, nu-mi place să stau să mă rog de soţul meu să-mi satisfacă unele nevoi, prefer să-mi fac singură ce am nevoie. (...) El e supărat acum, că nu mai stau după el, că nu mă mai poate controla, dar asta e, nici mie nu îmi mai convenea situaţia de dinainte.(...) Vrea să divorţăm, să ne despărţim de fapt, nu ştiu de ce, îmi spune că se simte inutil în relaţia noastră. Eu îl iubesc şi nu vreau să mă despart de el pentru un moft..."

– Dragă Cristina, e un caz frecvent în ziua de azi, ca femeia să devină mai activă, să dorească să iasă din pasivitatea în care a fost ţinută prin educaţie zeci şi sute de ani. Este un sentiment plăcut, de eliberare, să vezi că te poţi descurca singură, că nu mai trebuie să te măriţi pentru a avea din ce trăi, că poţi face ceva util din mâinile tale sau cu mintea ta, pentru care să fii plătită la fel ca un bărbat. Sunt schimbări care au început demult, dar acum tot mai multe femei au devenit conştiente de realitatea aceasta.

Pe de altă parte, bărbaţii sunt în dublu dezavantaj. Unul ar fi că îşi văd înlăturată supremaţia în anumite domenii, unde se simţeau „în siguranţă", deţinând monopolul. Nu e uşor pentru orgoliul lor să recunoască faptul că o femeie poate fi la fel de competentă ca şi ei. Chiar dacă teoretic aprobă sus şi tare „egalitatea dintre femei şi bărbaţi" (de fapt, aşa ceva nici nu există, este cealaltă extremă a situaţiei de dependenţă a femeii faţă de bărbat, menţinută timp de secole). Al doilea dezavantaj al bărbaţilor este că nu mai sunt în atenţia femeilor, acestea nu mai au atâta timp liber să le satisfacă toate plăcerile ca până acum, trebuie şi ei să înveţe să mai facă ceva prin casă sau măcar pentru ei – să spele, să calce, să facă mâncare etc. Lucruri mărunte, dar care femeii îi ocupau o mare parte a zilei. Acum, femeia cu carieră ajunge la fel de târziu ca şi ei acasă, şi nu mai are timp decât pentru strictul necesar, cu atât mai mult cu cât există şi copii în familie.

În cazul vostru lucrurile stau cam la fel, dacă nu şi mai grav. Tu ai mai mult succes decât el la serviciu, cariera ta se anunţă mai promiţătoare, iar el, în loc să ia asta ca pe o provocare şi să se ambiţioneze să se realizeze şi el profesional, se foloseşte de ascensiunea ta pentru a-şi justifica insuccesele. Îşi plânge de milă şi, probabil, vrea să te şantajeze emoţional, să-ţi arate cât de mult rău îi faci tu lui prin viaţa pe care o ai. Problema este, de fapt, a lui, nu a ta.

Soluţia? Ar fi bine pentru el să meargă la un psiholog, măcar să încercaţi o terapie de cuplu la început, după care să rămână el în psihoterapie. Dacă nu va fi ajutat să „crească", va fi foarte greu să rămâneţi împreună. Mai scrie-ne, cu veşti sau amănunte noi.

MIHAELA DOROBANŢU

TRIBURI „PRIMITIVE” în era cosmică

Junglele sau oceanele verzi ale planetei adăpostesc – conform unor estimări discutabile – între 55 şi 60 de milioane de oameni, sedentari sau nomazi. Cu alte cuvinte, aproximativ unul din o sută de terrieni trăieşte în condiţii primitive, departe de civilizaţia modernă. El vorbeşte, de regulă, un dialect pe cale de dispariţie şi nu cunoaşte scrierea.

Ed Blackthunder („Tunetul negru”), membru al tribului Sioux din rezervatia Rocky Boy din Dakota de Sud

Amazonia

Bazinul hidrografic al celui mai mare fluviu al lumii este denumit Amazonia şi cuprinde cea mai mare întindere de păduri tropicale: 3,3 kilometri pătraţi, adică mai mult de o treime din suprafaţa Australiei şi Oceaniei luate împreună. Numărul de triburi amazoniene este, conform unor statistici aproximative, de ordinul miilor – multe fiind rămase necunoscute; aproape în fiecare an este descoperită o „ramificaţie” etnică a unui trib deja cunoscut. Populaţiile primitive trăiesc fie în zonele împădurile, fie pe teritoriul miilor de insulite formate de-a lungul celor aproape 7 mii de kilometri de „drum” ai Amazonului, care primeşte 1100 de afluenţi. Cele mai numeroase comunităţi sunt considerate a fi cele ale triburilor sedentare *Kayapo, Yanomami,* şi *Yagua,* acestea fiind şi cele mai afectate de „invazia civilizaţiei”.

Printre ultimele triburi nomade se află proaspătul descoperit *Nukak Maku,* decimat de o boală necunoscută şi de plantatorii clandestini de coca.

Grup de copii Yanomami

Conducători („sfatul bătrânilor”) din tribul aborigenilor Warrara

Australia, Oceania şi Noua Zeelandă

Aborigenii, adică populaţia băştinaşă a Australiei, se dovedesc a fi din ce în ce mai toleranţi faţă de civilizaţia modernă. Mulţi membri ai triburilor trăitoare în apropiere de aşezările urbane au reuşit să se integreze (parţial sau total) societăţii de tip occidental, fie prin practicarea unor meserii simple, fie prin căsătorie. Într-o izolare cvasitotală trăiesc comunităţile din pădurile luxuriante ale statului australian Queensland. În aceste circumstanţe, aborigenii nemetisaţi au scăzut numeric până la 50-60 de mii. Istoria acestora are o vechime de peste 40 de mii de ani, strămoşii lor fiind contemporani cu Omul de Neanderthal şi cu Omul de Cro-Magnon din spaţiul european.

Deşi actualmente modul lor esenţial de viaţă este apropiat de cel al epocii de piatră, trocul făcut cu lumea modernă a determinat apariţia unor elemente „ciudate” în existenţa lor, cum ar fi ustensile casnice metalice şi chiar arme de foc. În zonele deşertice şi subdeşertice, multe comunităţi de băştinaşi sunt alcătuite din membrii aceleiaşi familii (20-30 de persoane), căsătoriile interfamiliale sau intertribale fiind destul de rare; acestea necesită obligatoriu acordul părinţilor, pe baza unor aranjamente materiale foarte stricte.

În Papua-Noua Guinee, stat al Oceaniei, există aproximativ 750 triburi. Acestea sunt printre cele mai studiate din întreaga lume, întrucât manifestările artistice organizate de autorităţi reuşesc să adune anual foarte multe etnii băştinaşe. Cele mai renumite festivaluri sunt dedicate măştilor şi dansurilor războinicilor, prilej cu care băştinaşii îşi comercializează produse artizanale din lemn sau fibre textile naturale. Papua şi Noua Guinee se remarcă şi prin marea varietate de dialecte folosite de grupuri mici de oameni; etnografii australieni au identificat până-n prezent incredibilul număr de 869 de forme dialectale şi subdilectale. Recordul se explică prin vorbirea mai multor „limbi” în cadrul aceluiaşi trib, în special de către vârstnici.

Africa

Uriaşa diversitate a etniilor africane mai păstrează în multe state organizarea tribală, în pofida emancipării produse în perioada postcolonială. Răspândirea şi numărul de membri ai triburilor sunt foarte diferite. Se pare că cele mai importante comunităţi de acest fel trăiesc în Ghana, unde formaţiunile etniilor *Ashanti, Ewe* şi *Fanti* au, fiecare, peste 500 de mii de membri. Printre cele mai renumite comunităţi sunt cele ale zuluşilor, boshimanilor (trăitoare în regiunile meridionale ale Africii), iar de un interes aparte se bucură în ultimele decenii triburile de pigmei, izolaţi în pădurile tropicale din centrul continentului. *Zuluşii* s-au remarcat prin organizarea, prin mentalitatea lor războinică, deşi au existat regi pacifişti, precum Chaka, suveran care a reuşit să stabilească un armistiţiu intertribal durabil într-un teritoriu comparabil cu cel al Europei. Pigmeii pot fi consideraţi o adevărată emblemă a păcii. Rude ale acestei populaţii mignone (un adult nu depăşeşte 1,5 metri) trăiesc în pădurile tropicale din India şi Philippine.

Fată din tribul Nukak Maku

America de Nord

Cele mai emancipate formaţiuni tribale sunt cele ale *„pieilor roşii”,* indienii Americii de Nord care acum mai supravieţuiesc în special în rezervaţii. Integrându-se civilizaţiei moderne, băştinaşii deposedaţi de propriile teritorii prin invazia coloniştilor (începând cu prima jumătate a secolului XIX) îşi conservă cu mândrie multe din elementele culturale ale etniilor lor, atât în interiorul familiilor, cât şi cu ajutorul muzeelor specifice.

Mamă şi fiică, membre ale tribului maor Ngati Poru, unul din cele 40 care trăiesc în Insula de Nord a Noii Zeelande

Războinici papuasi ai tribului Enga

Războinici zuluşi

Tată şi fiică, membri ai tribului Kayapo, după contactul cu civilizaţia

Pagină realizată de PAUL IOAN

HORIMONO, arta pictării corpului

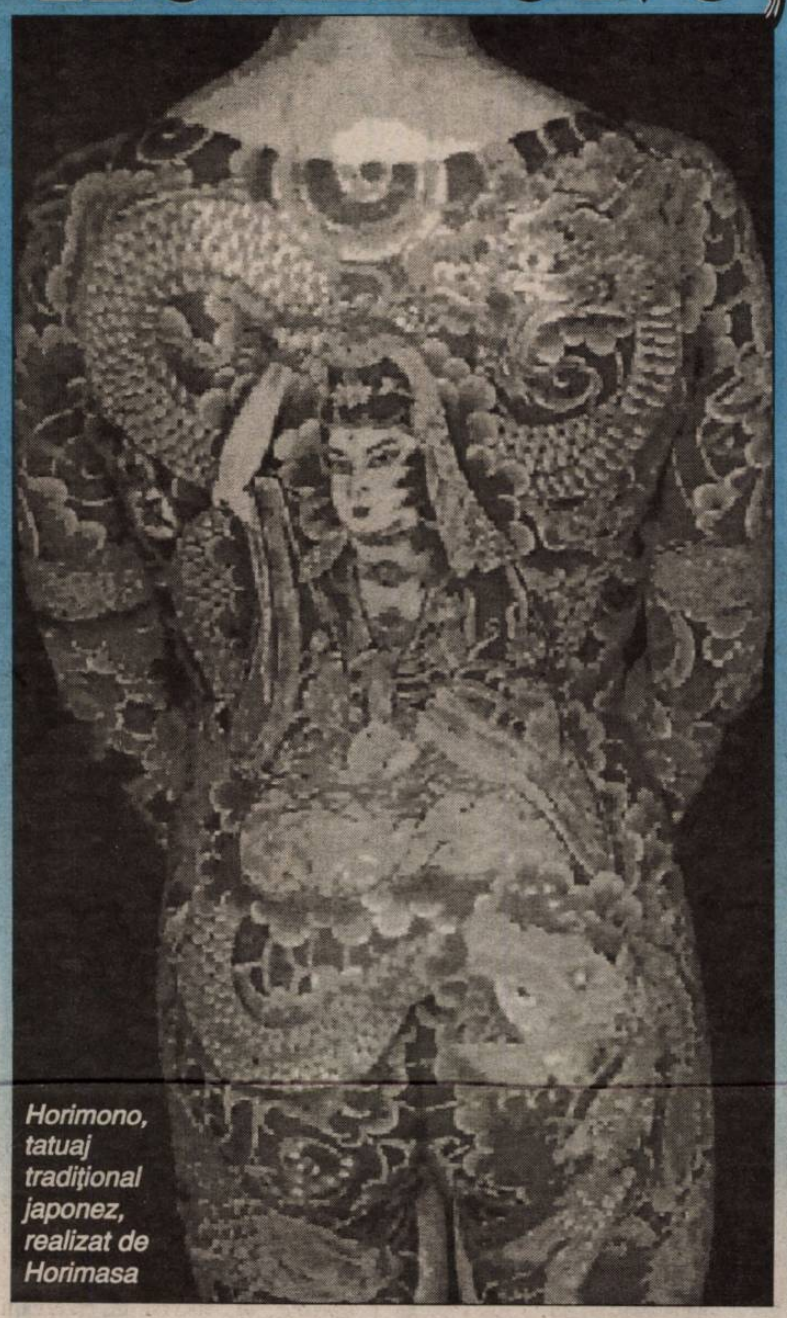

Horimono, tatuaj tradiţional japonez, realizat de Horimasa

Tatuajul vine dintr-o veche practică chineză de a „însemna" criminalii, de a le desena pe piele un semn distinctiv. Astăzi, tatuajul este încă o îndeletnicire tradiţională în Japonia, veche de peste 1500 de ani, dar şi o artă: arta de a picta corpul uman. În secolul al XIX-lea, în Japonia, maeştrii tatuajului foloseau ace, fixate în capătul unor beţigaşe de bambus, înmuiate în cerneală obţinută din materiale naturale, pe care le introduceau apoi în piele, tehnică denumită şi astăzi *tebori*, adică „a ciopli cu mâna". Rezultatul final era tatuajul, numit *horimono*. Pentru tatuaj se foloseau doar trei culori: negru (pentru contur), gri (pentru umbre) şi roşu. Cu timpul, culoarea neagră (*sumi*) devenea turcoaz, aşa încât unii, după 20-30 de ani, doreau să-şi refacă culoarea neagră a tatuajului. Operaţia de re-tatuare se numeşte *sarai horimono* şi conferă o frumuseţe unică desenului. Maestrul japonez în arta tatuajului, Horiuno, şi-a refăcut tatuajul de pe corp de trei ori în timpul vieţii, în situaţia în care foarte puţini sunt cei care se re-tatuează măcar o dată. Astăzi, deosebirea dintre tatuajul occidental şi cel japonez este că, în timp ce occidentalii folosesc o mulţime de culori, artiştii japonezi nu folosesc decât cele trei culori. Ceea ce face un *horimono* unic este *gaku*, care n-are echivalent occidental. În timp ce *horimono* este desenul central, *gaku* („cadrul" în traducere) este dantelăria care îl înconjoară şi transformă un desen mediocru într-o capodoperă. Unii îşi aleg un artist pentru a realiza *horimono* şi apoi îşi aleg altul pentru a le desena *gaku*, ansamblul. De obicei, femeile aleg tatuaje *nukibori*, adică fără *gaku*. Desenul tatuajului porneşte, în arta japoneză, de pe spate, şi după terminarea lui, toată suprafaţa este ornată cu flori sau frunze de arţar, capete de tigru etc. Se obţine ceea ce japonezii numesc „carapacea de ţestoasă". Se continuă apoi cu tatuarea braţelor, umerilor şi pieptului. Se poate continua pe pântec până la coapse, ceea ce dă tatuajului o aparenţă „completă". În final, artistul colorează ochii desenului şi îşi pune semnătura într-un cartuş decorativ ostentativ sau ascunsă undeva în desen. Deşi se spune că tatuajul este „pe viaţă", sunt unele persoane care, o dată ajunse la maturitate, doresc să scape de desenul de pe corp. La fel cum există unii japonezi care doresc ca tatuajul lor să dureze şi dincolo de viaţă, după moarte, motiv pentru care ei donează întreaga piele tatuată unor muzee. În fine, tatuajul a găsit o mulţime de adepţi în Occident, iar în ultimul deceniu chiar şi în ţara noastră. De la micile desene „plantate" în jurul buricului, pe braţ sau pe umăr, până la desene ceva mai complicate, având anumite semnificaţii. Dacă în SUA şi Europa de vest au apărut şi artişti care imită tatuajul tradiţional japonez, la noi aceştia n-au trecere, din lipsă de doritori. Oricum, occidentalizarea *horimono*-ului japonez poate părea interesant, dar desenele „tehnicolor" ale celor care realizează în SUA tatuaje după şabloane care mai de care mai aiuritoare nu fac decât să alimenteze prostul gust.

Tatuaj realizat de americanca Jessica Bohus

Piele tatuată, jupuită de pe cadavru şi donată unui muzeu

Tatuaj fără gaku

GEORGE CUŞNARENCU

LYON

oraşul mai bătrân decât creştinismul

Bazilica Nôtre Dame

În anul 43 î.Ch. romanii au sosit pe locul unde se află oraşul Lyon de astăzi. După ce cuceriseră o bună parte din Europa, au hotărât că pot rămâne aici pentru o vreme îndelungată, că vor trece această aşezare în rândul cetăţilor romane. Era un loc ideal, situat pe o peninsulă aflată la confluenţa năvalnicului Rhôn cu mult mai liniştitul Saôn – cum sunt numite astăzi aceste bine cunoscute ape curgătoare.

Romanii ştiau că această nouă cucerire – Lugdumum, cum îi spuneau ei, era un minunat punct comercial, aflându-se la încrucişarea drumurilor spre Mediterană şi nord-vestul Europei. De-a lungul anilor, aceşti cuceritori care au lăsat nenumărate urme în întreaga Galie au construit şi aici un număr de monumente, atât în cetate cât şi în afara ei. Printre acestea pot fi amintite două amfiteatre şi patru apeducte, ale căror ruini se mai văd şi astăzi.

În următoarele milenii, Lyonul a cunoscut suişuri şi coborâşuri, dar punctul său de maximă înflorire, în trecut, pare să fi fost atins după Renaştere când oraşul a depăşit chiar Parisul în bogăţie şi putere.

În jurul anului 1536 au venit aici maiştri ţesători pricepuţi, plecaţi din provincia Italiană Piemont aflată nu prea departe. Drept urmare expresia „mătase de Lyon" era o garanţie a unei ţesături de o excelentă calitate. Mătasea, pe care şi-o puteau permite numai cei foarte bogaţi, era apreciată nu doar în Franţa ci în întreaga Europă, deţinând supremaţia în domeniu mai bine de două secole.

În această perioadă Francis Rabelais, doctor la Spitalul Municipal din Lyon, a publicat prima parte din nemuritoarea sa operă în cinci volume „Gargantua şi Pantagruel", considerată capodoperă a Renaşterii franceze. Urmele activităţii ţesătorilor pot fi găsite în faimosul „labirint" al oraşului adică drumul secret care lega odinioară casele ţesătorilor aflate pe dealul numit Crucea Roşie.

Era un drum special, care unea între ele toate intrările şi ieşirile din case. Unele curţi aveau câte patru asemenea ieşiri, altele înşirau coridoare lungi, pornind din pivniţe, dar toate se întâlneau într-o cale sinuoasă, cu zeci de alte ramificaţii şi întortocheri. Doar localnicii cunoşteau acest drum, de aceea în timpul celui de-al doilea război mondial, când Lyonul a fost centrul rezistenţei franceze, mulţi luptători antinazişti şi-au găsit scăparea în labirint. Dealul Fourvière este dominat de silueta unei catedrale masive, cu patru turnuri octogonale comparată de localnici cu un elefant.

Oraşul adăposteşte monumente precum Catedrala St. John, construită între secolele XII-XIII şi biserica St. Paul, în stil normand, cu fresce din secolul al XI-lea perfect conservate. Această viaţă modernă se îmbină excelent cu tradiţia pentru că lyonezii îşi amintesc în fiecare clipă că fraţii Montgolfier s-au înălţat în balonul lor din Annonay, o localitate vecină, şi că fraţii Lumiere au inventat cinematograful în oraşul lor.

IRINA STOICA

Ştiaţi că...

◆ *...genţiana este un nume generic dat unor plante cu corola viu colorată în albastru şi galben, în formă de clopot? Cresc pe pajişti montane şi alpine, unele fiind importante plante medicinale, ocrotite prin lege.*

◆ *...prin jarişte se înţelege o pădure arsă, pe locul căreia se dezvoltă ulterior o vegetaţie secundară? Este un termen folosit mai ales în silvicultură.*

◆ *...guguştiucul este o specie de turturea? Trăieşte pe lângă aşezări umane şi se hrăneşte mai ales cu seminţe.*

◆ *...pentru gorile, 28 de ani reprezintă o vârstă cât se poate de onorabilă? Ea echivalează cam cu 80 de ani la om.*

◆ *...opera „Cneazul Igor" de Aleksandr Borodin (1834-1887) a rămas incompletă la moartea artistului? Ea a fost terminată de Rimski- Korsacov (1844-1908) şi Aleksandr Glazunov (1865-1936).* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

„AMOS-2"

gata de start...

Firma israeliană SPACECOM SATELLITE COMMUNICATIONS SERVICES LTD. a făcut cunoscut presei de specialitate că, în semestrul II al anului curent, vor fi încheiate testele la sol ale satelitului geostaţionar de telecomunicaţii AMOS-2, pe care intenţionează să-l plaseze pe o orbită geosincronă ecuatorială la 4 grade longitudine vestică.

Construit de firma autohtonă ISRAEL AIRCRAFT INDUSTRIES, satelitul AMOS-2 are la start greutatea totală de 1400 kg şi urmează a fi lansat în ianuarie 2003, cu o rachetă ARIANE (v. foto); oricum, AMOS-2 va fi adus la Baza spaţială de lansări din Guiana cel mai târziu în lunile octombrie sau noiembrie anul acesta. Unele întârzieri în desfăşurarea programului de finalizare a satelitului de telecomunicaţii AMOS-2 se pare că au fost provocate de cerinţele utilizatorului ca noul satelit să dispună de o putere de transmisie cu 25% mai mare decât s-a propus iniţial... Faţă de predecesorul său – AMOS-1 (având greutatea de numai 996 kg şi lansat în mai 1996) – AMOS-2 va dispune de 11 transpondere în banda de emisie „Ku" (plus încă trei de rezervă), astfel încât va acoperi zone ample din Europa şi Orientul Mijlociu, chiar şi de pe coasta de Nord-Est a SUA!

Convinsă că face o achiziţie de excepţie, firma SPACECOM a achiziţionat deja 60% din capabilităţile de comunicaţii de care va dispune satelitul de telecomunicaţii AMOS-2, urmând a ajunge la 100% după un an de la intrarea în operaţionalitate a satelitului. O dată cu plasarea pe orbită şi punerea în funcţiune a satelitului AMOS-2, statul Israel va pătrunde în restrictivul „club" a statelor care dispun de propriul lor satelit geostaţionar de telecomunicaţii, deci alături de SUA, Federaţia Rusă, Franţa, Germania etc.

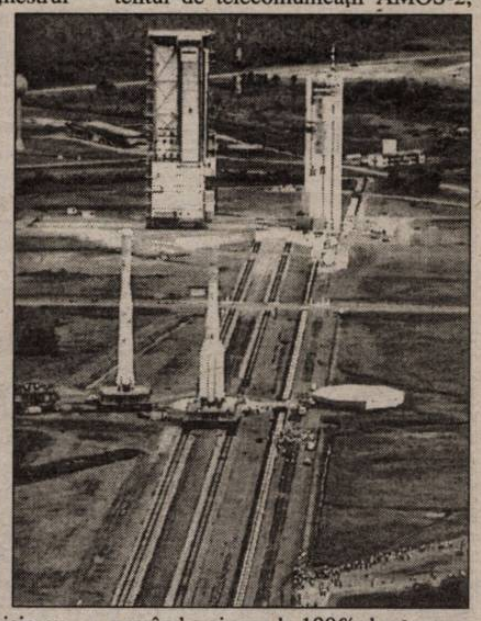

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

PREOTEASA EGIPTEANĂ

O echipă de cercetători a reconstituit craniul preotesei egiptene Tjenmutengebtiu din marele templu Karnak, datând din anii 770 î.Ch. Cu ajutorul unei tomografii cu raze X şi a unui super-calculator, ei au realizat o imagine în trei dimensiuni de o mare precizie, a capului mumiei. Şi asta fără a deschide sarcofagul în care se afla corpul preotesei. Aceştia au comparat imaginea craniului cu o bază de date compusă din 2802 de cranii, confirmând sexul şi originea egipteană a mumiei.

Cum arăta un supercrocodil?

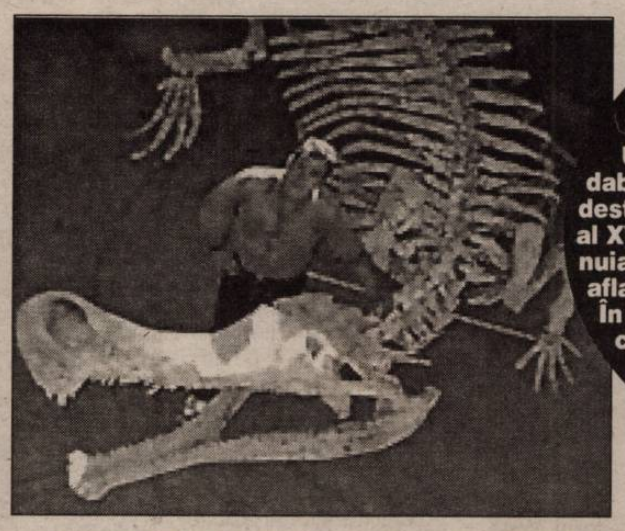

Celebrul paleontolog american Paul Sereno a descoperit în Niger fosilele unui strămoş al crocodilului – Sarcosuchus – care a trăit în urmă cu 108 milioane de ani. Această creatură monstruoasă cântărea în jur de 10 tone, avea o lungime de 10-12 metri iar fălcile sale erau dotate cu 100 de dinţi. Monstrul ar fi putut înghiţi fără probleme un crocodil din zilele noastre.

Templul de sub podea

Un cetăţean indian din oraşul Ahmadabad a trăit o viaţă într-o casă modestă, deasupra unui templu din secolul al XV-lea. Fără să aibă cea mai mică bănuială că la câţiva metri sub pământ se afla o adevărată „peşteră" a lui Ali Baba. În urma unui cutremur, podeaua s-a crăpat şi indianul s-a trezit în incinta unui templu ornat cu bazoreliefuri, de o valoare istorică şi artistică inestimabilă, reprezentând dansatoare hinduse.

Grupaj realizat de DORIN MĂRAN

Misterele lumii

Unde se „ascunde" CRISTOFOR COLUMB?

Pentru a stinge conflictul legat de autenticitatea osemintelor lui Cristofor Columb, conservate în catedrala din Sevilla, câţiva geneticieni de la Universitatea din Granada au hotărât să compare ADN-ul exploratorului cu cel al fiului său, Fernando. Cristofor Columb a decedat în data de 20 mai 1506 la Valladolid şi a fost înmormântat la Sevilla. Rămăşiţele sale au fost apoi transferate la Santo-Domingo în 1541. După ce francezii cuceresc partea spaniolă a insulei în 1795, corpul său este trimis la Havana şi, în cele din urmă, este repatriat în 1898, în timpul ocupaţiei Cubei de către americani. Primele semne de întrebare legate de autenticitatea rămăşiţelor sale pământeşti au apărut în 1877 după ce câţiva muncitori care lucrau în catedrala din Santo-Domingo au descoperit un mormânt cu o placă pe care scria: Ilustrul şi luminatul Don Cristobal Colon. E posibil ca rămăşiţele transportate în Cuba să fi fost ale altei persoane? Probele de ADN o vor dovedi.

Lumile de dincolo de lume

UN PLAN GLOBAL ASCUNS

Marea Piramidă, Stonehenge, Machu Picchu – trei dintre cele mai cunoscute construcţii sacre ale istoriei care de multe secole continuă să inspire uimire printre cei care îşi pun întrebări asupra originii lor. Cine le-a construit de fapt? Cum? De ce? Care a fost factorul care a convins atâţia oameni să accepte eforturi peste puterile lor şi sacrificii pentru a le ridica aşa cum le vedem încă şi astăzi? Există un mesaj pe care ele trebuiau să-l transmită? Care? Şi, în fine, au ceva în comun aceste trei construcţii şi altele asemenea lor?

Uluitoarea teorie care începe să-şi facă, puţin câte puţin, loc este că toate aceste mistere sunt legate între ele, că ele ne sugerează un fel de plan global ascuns, fiind tot ce a rămas din munca unor neînchipuit de vechi civilizaţii, ale căror semnale de alarmă privind un cataclism planetar încep de-abia acum să răsune în conştiinţa noastră. După ... 100 de milenii!

Una din încercările de a „spune povestea" acestor civilizaţii, incredibile atât prin vârsta lor, cât şi prin amploarea cunoaşterii şi îndemânării tehnice pe care le atinseseră, este cea a unui cunoscut scriitor, Colin Wilson, şi a mai vechii noastre cunoştinţe, canadianul Rand Flem-Ath. Cartea lor – „Atlantis Blueprint" – tradusă recent şi la noi sub titlul de „Planul Atlantida", este o adevărată saga a unei societăţi extraordinar de inteligente care, acum o sută de mii de ani (!), naviga pe oceanele Terrei şi clădea monumente impresionante menite să transmită până la noi remarcabilele lor cunoştinţe. Iar „Planul Atlantida" este, pentru cei doi autori, un fel de nume de cod pentru sofisticata reţea de canale de comunicare care legau între ele toate aceste construcţii şi pe toate le legau cu „centrul": Atlantida. Sediul unei complexe societăţi maritime, o lume de navigatori care ridicau mereu hărţi ale Pământului, având drept punct de referinţă baza lor principală, aflată în Antarctica de astăzi. Incredibilul nivel al ştiinţei egiptene, modul în care a fost gândit Templul din Luxor, asemănările tulburătoare dintre alfabetele ebraic, grec, mayaş şi zodiacele lunare ale vechilor chinezi, devin astfel legături care nu mai par atât de neaşteptate. „Atlantis Blueprint" este o adevărată cutie a Pandorei, plină cu mistere antice, lumi dispărute şi enigme milenare.

MIHAELA DOROBANŢU

Atlasul cu datini

Mirele îşi „ghiceşte" mireasa

Când doi tineri maramureşeni se hotărăsc să se căsătorească, feciorul încearcă să obţină în prealabil, acordul părinţilor fetei pentru a merge în peţit. În acest scop, se trimite unul dintre neamuri, cel mai apropiat, la părinţii fetei. Dacă răspunsul este afirmativ, flăcăul, însoţit de mai multe rude, merge în peţit. Astăzi, s-a mai pierdut din ceremonial, însă, cândva, acesta se desfăşura astfel: tânărul era pus să-şi „ghicească" viitoarea mireasă dintre mai multe fete ce aveau faţa ascunsă în găteala capului. Odată „descoperită", fata se urca pe vatră, simulând o mare tristeţe. Imediat era ajutată să coboare, pentru a lua loc lângă logodnicul ei. Apoi, în timp ce una din rubedeniile mirelui închina sticla cu horincă, tinerii îşi schimbau între ei inelele de logodnă. Ceremonialul se desfăşura în continuare. Cu o zi înainte, la casa mirelui se adunau „druştele" (prietenele miresei) care împleteau cununa miresei, în timp ce la casa mirelui neamurile pregăteau steagul de nuntă, pe care-l împodobeau cu panglici şi verdeaţă, într-o petrecere continuă. Steagul era purtat de stegar când tinerii se duceau la cununie. Când se ieşea de la cununie, tânăra mireasă îşi lua cununa de pe cap, se uita prin ea, îndreptându-şi ochii spre soare, apoi îşi ştergea obrazul cu steagul mirelui. Se zicea că numai după acest ritual vor avea copii frumoşi şi sănătoşi. După cununie, fiecare dintre tinerii căsătoriţi se întoarce mai întâi la casa părintească. Numai după aceea stegarul, mirele şi prietenii acestuia porneau spre casa miresei pentru a o aduce la mire. Deoarece aici întâmpinau „împotrivirea" rudelor miresei, tinerii forţau poarta şi încercau să pătrundă în casă. În întâmpinare le ieşea una dintre *druşte*, având în mână un blid cu grâu, peste care stătea aşezat un colăcel. Grâul era aruncat peste alaiul mirelui ca simbol al fertilităţii. După simularea unei lupte înverşunate, între cele două tabere, însoţite de multă voie bună, stegarul, mirele şi ceilalţi prieteni „ocupau" casa miresei, timp în care aceasta încerca să se ascundă. Odată descoperită era obligată să vină lângă tânărul ei soţ. Chiar şi în zilele noastre o parte din aceste obiceiuri se păstrează şi au un farmec deosebit.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Biserica Vovidenia

Una dintre cele mai frumoase biserici din Galaţi este „Vovidenia", sau „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului". Locaşul a fost zidit în 1790 de banul Ion Cârjă pe locul unuia mai vechi, ridicat de negustorul Stavrică. Cuprinsă de flăcări în 1821, biserica este restaurată, făcându-i-se şi unele modificări din care se mai păstrează încă un brâu de cărămizi cu zimţi.

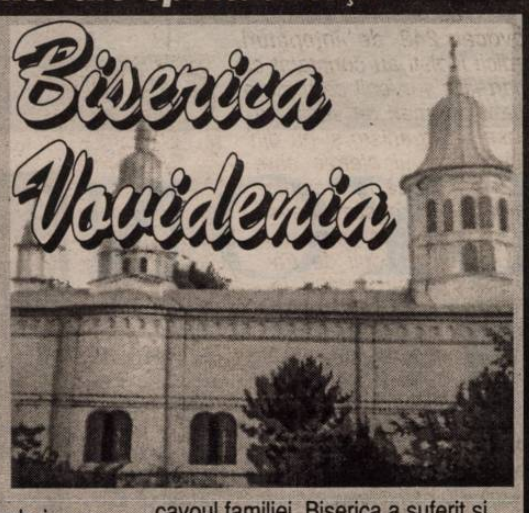

Aşezământul s-a bucurat de o mulţime de danii printre care, pe lângă odoare şi pământ, trebuie menţionate cărţile religioase. Astfel la 18 martie 1818, biserica primeşte din partea preotului Gheorghe Vârgolici „un Apostol, un Octoih, un Ceaslov mic, un Octoih mic şi un Tipic mare". Această danie generoasă şi utilă este însemnată la rândul ei pe o alta şi anume pe o Evanghelie dăruită bisericii de preotul Gheorghe Avraam. De menţionat că fiica acestuia, căsătorită cu Efstatie Cernat, este mama generalului Alexandru Cernat, erou al Războiului de Independenţă din 1877.

Biserica începe să fie marcată de trecerea timpului, aşa că în 1851 suferă unele reparaţii mai ample. În acelaşi an, la 7 iulie, se semnează un contract pentru „zugrăvitul şi poleitul catapitezmii", lucrul începând în anul următor. Mari lucrări de restaurare se execută însă între 1861-1864. Lucrările sunt finisate în anul următor, când începe şi construirea unei clopotniţe de zid în locul celei de lemn, complet ruinată.

În această biserică a fost înmormântată, în 1865, Smaranda Cuza, mama domnitorului Alexandru Ioan Cuza. La moartea fiului ei însă osemintele au fost duse la Ruginoasa şi înmormântate în cavoul familiei. Biserica a suferit şi de-a lungul secolului trecut o serie de reparaţii şi restaurări, fără a i se altera cu nimic frumuseţea. Veritabil monument de arhitectură se înscrie pe linia bisericilor de plan trilobat, îmbinând tradiţia construcţiilor moldoveneşti cu influenţe ale neoclasicismului. Este un aşezământ aparte, cu pereţii exteriori zugrăviţi simplu, într-o singură culoare. Împărţită în două registre aproape egale de un brâu zimţat, este lipsită de încărcături inutile. Registrul inferior este decorat cu ferestre iar cel de sus este simplu, fără ornamentaţii. Deasupra sa se află însă un alt brâu zimţat şi un şir de ocniţe mici, egale, care îi dau un farmec aparte. Turlele, de dimensiuni diferite prezintă şi ele câte două registre înfrumuseţate de ocniţe şi ferestre prelungi, iar acoperişurile de tablă au formă de clopot.

Biserica Vovidenia, rod al eforturilor drept-credincioşilor şi a preoţilor care au slujit aici neîntrerupt câteva sute de ani, se bucură nu doar de dragostea celor care vin să se reculeagă aici, ci şi de aprecierea, îndreptăţită, a oamenilor de artă.

IRINA STOICA

MARELE CAMPION a fost congelat

Copiii unei figuri legendare a sportului american, Ted Williams, care a decedat de curând, își dispută rămășițele sale pământești în fața justiției și asta pentru că unul dintre copii, John Henry Williams în vârstă de 33 de ani, i-a depus corpul într-un laborator de crioconservare din Arizona pentru a fi scufundat într-un bazin cu nitrogen lichid, la o temperatură de -320°C. Mezinul a făcut acest lucru pentru că era convins că tatăl său ar putea reînvia în următorii zeci de ani datorită progreselor tehnice de resuscitare și va face din nou stadioanele să freamăte. Membrii familiei au fost scandalizați de această inițiativă mai ales datorită faptului că defunctul și-a exprimat în mai multe rânduri dorința de a fi incinerat. Aceștia au angajat un avocat pentru a recupera corpul și a organiza funeraliile de incinerare. Familia a declarat că ideea congelării l-a obsedat pe Henry de mai bine de un an, după ce a vizitat un laborator de crioconservare și asta în timp ce tatăl său era pe masa de operație și suferea o intervenție pe cord. Proastele relații dintre Henry Williams și familia sa sunt de notorietate publică de mai mulți ani, mai ales datorită faptului că acesta preluase afacerile tatălui său ceea ce a stârnit nemulțumirea celorlalți membri ai familiei. *(D.M.)*

O lume nebună

O tânără femeie dintr-o localitate situată la 300 de kilometri de Tokyo a fost oripilată când a descoperit într-un bol de orez, cumpărat de la un magazin din cartierul în care locuia, un deget de om. Magazinul era unul dintre cele 7734 de magazine din Japonia, aparținând lanțului Lawson. În urma reclamației făcute de femeie, Nihon Fresh Delica – societatea producătoare a mâncării respective – a fost nevoită să recunoască faptul că în timpul lucrului o angajată în vârstă de 46 de ani își pierduse un deget, secționat de un utilaj care ambala preparatele. Consecința? Până se va stinge scandalul, lanțul de magazine Lawson a întrerupt contractul cu firma furnizoare de preparate culinare.

La vârsta de 83 de ani, Albert Wellner și-a pierdut viața după ce a fost atacat în propria-i grădină din Florida de un roi de viespi care i-au provocat 248 de înțepături. Medicii legiști au constatat că moartea a survenit ca urmare a cantității mari de venin pătrunse în organism și nu din pricina șocului alergic care se declanșează la majoritatea oamenilor în cazul acestor accidente. În urmă cu patru ani, un copil de doi ani a fost înțepat de 432 de viespi; nu a mai putut fi salvat din cauza unei inflamații a creierului provocată de venin.

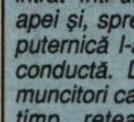

Christopher Watt, un canadian de 15 ani a... călătorit, mai bine de cinci ore, înotând în sistemul de canalizare din Ottawa. Dintr-un imbold teribilist, băiatul a intrat într-un canal de scurgere a apei și, spre neșansa lui, presiunea puternică l-a smuls și l-a împins în conductă. Din fericire, un grup de muncitori care explorau chiar în acel timp rețeaua de canalizare a orașului extinsă pe mai bine de 2000 de kilometri l-au găsit. Artera pe care l-a condus curentul de apă era plină cu apă uzată, provenită de la bucătăriile și toaletele locuințelor din zonă. La început, prietenii lui Christopher i-au alertat pe părinții acestuia care imediat au contactat poliția care, deși a considerat că sunt puține șanse de a-l găsi pe băiat în viață, a trimis o echipă de salvatori la locul cu pricina. „E nevoie de multe precauții într-o asemenea misiune de salvare", declara ulterior un reprezentant al poliției. L-au găsit însă lucrătorii de la serviciul de întreținere a canalizării: „într-un tub de 2,74 metri în diametru, umplut pe jumătate", după cum au declarat ei ulterior. Transportat la spital, băiatul a fost dezinfectat și reanimat, cu îngrijirile medicale ulterioare fiindu-i salvată viața. (A.P.)

Tranziții la români

Între căpșuna de Spania și cireașa de Cehia

Despre căpșunile spaniole, care au ispitit cu „aromele" lor în... valută numeroși autohtoni dispuși să muncească la capătul lumii, dar să fie plătiți omenește, s-a mai scris. Dar inventivitatea și puterea de convingere a escrocilor pare că se află întotdeauna cu un pas înaintea cinstei. Tocmai de aceea, o rețea de plasare a forței de muncă s-a gândit să mai ia câteva piei de pe spatele naivilor, doar schimbând puțin ingredientele afacerii: nu mai era vorba despre căpșuni, ci despre cireșe și nu de cules tocmai în Spania, ci mai încoace, în Cehia. Ulterior, s-a confirmat că problematica gen Radio Erevan era cu mult mai complexă.

Oneștenii care au acceptat oferta au crezut că le-a pus Dumenzeu mâna în cap: 400-500 euro pe lună, pentru cățărat în pomi și cules cireșe, plus cazarea și masa, părea o adevărată pleașcă! Ispita venea printr-un fost ofițer de poliție și un „frate de peste Prut" aciuit pe meleaguri moldovenești pentru a face rost de un ban muncit; muncit de alții. Astfel că 14 români au ajuns în Cehia, unde au fost răspândiți la câteva ferme, unele patronate de un clan de ucrainieni (!), care i-a trimis imediat la muncă, pe nemâncate și după trei zile de trambalare prin trenuri și mașini. Iar pentru a beneficia de dreptul de a munci, fiecare trebuia să-și plătească mâncarea și cazarea, astfel că în final pesemne că ar fi ieșit, nu în câștig, ci cu datorii la stăpâni. Groaza lor a sporit, când au aflat că alți români sunt pur și simplu sechestrați, cu pașapoartele reținute de polițiștii din localitate și trăind în condiții inumane. Din cei șase, câți au reușit să fugă cu un autobuz, trei români s-au pierdut în Ungaria, nemaiavând bani. Cei întorși acasă au dat în vileag odioasa afacere, abia atunci aflând că angajatorii lor din România au deschise dosare penale pentru diferite infracțiuni. Dar mintea cea de pe urmă se deschide uneori prea târziu. Căci, dacă cei trei români reveniți la Onești se pot considera fericiți, chiar dacă au rămas și escrocați, și cu banii luați, peste câteva granițe, spre miraculosul Vest, cel puțin alte zeci de compatrioți trăiesc în sclavia modernă tolerată pe alocuri chiar de autorități. Aici, la noi, s-a declanșat o anchetă în dramaticul caz. Să vedem ce urme va prinde și în ce punct se va opri!... *(A.N.P.)*

REDAȚI-MI COPILA!

Canalul CNN din Salt Lake City, Utah, a anunțat recent tragedia lui Ed Smart, un tată a cărui fiică, Elizabeth, fusese răpită. Scrisoarea „de răscumpărare", anonimă, conținea însă o serie de inexactități... Prezent la supershow-ul „Larry King Live", Ed Smart a declarat că face publică scrisoarea și este gata să dezvăluie orice alte amănunte, într-o încercare disperată de a-și recăpăta fata. Dar: în scrisoarea „așa-zisă" a Elizabtei, existau o serie de lucruri care... nu erau adevărate! „Am acceptat astăzi să apar pe TV – spune Ed – pentru a-l implora pe răpitor să intre în contact direct cu mine!" Poliția însăși nu consideră scrisoarea credibilă, mai ales că nu fixează nici un fel de detalii de negociere. Pentru ea, rezolvarea cazului ar putea lua un timp „indefinit", mai ales că mai anchetase, tot vara aceasta, trei cereri de răscumpărare false! Oricum, dispariția Elizabethei este un fapt: a fost răpită din camera ei în ziua de 5 iulie a.c., sub ochii înspăimântați ai surorii sale, în timp ce părinții și cei patru frați dormeau în alte camere. Fără să se fi făcut vreo declarație oficială, se așteaptă cumva ca cel acuzat să fie un oarecare Richard Ricci, zilier care mai lucrase și în alte rânduri în casa familiei Smart și fusese bănuit de furt. Cu un dosar „vechi" de 30 de ani, el fusese recent eliberat condiționat, dar s-a și „reîntors" deja în una din închisorile federale din Salt Lake City, pentru încălcarea condițiilor eliberării. „A fost doar pentru că am băut, ceea ce era un lucru interzis! Nu am nimic de-a face cu răpirea lui Elizabeth!" a declarat Ricci. Iar avocatul său, David Smith, a ținut să adauge că Ricci a fost extrem de cooperant cu poliția, supunându-se chiar și unui test cu detectorul de minciuni, unei percheziții generale și prelevării unei probe de sânge. A mai spus că îi pare rău de dispariția fetei! Cinism? Sau vinovatul ar trebui căutat în altă parte? Ca și de atâtea alte ori, scene și fraze auzite la teatru capătă o rezonanță teribilă când, cel mai adesea fără să ne așteptăm, devin, cum ar spune William Sarroyan, clipe ale vieții noastre... (M.D.)

Când

COMOARA NU ÎNSEAMNĂ NEAPĂRAT AUR!

Dick Zimmerman are șaptezeci și doi de ani și trăiește de peste treizeci (nici el nu mai știe prea bine) în preajma unei mine părăsite din coasta masivului muntos Salmon, statul american Idaho. Dick refuză de decenii civilizația modernă și locuiește, împreună cu chitara și caprele sale, adăpostit de o colibă, ca un veritabil pustnic. „Secretul" solitarului este cunoscut de toată lumea: cu limbă de moarte, soția sa, o indiancă pe nume Sharum White Eyes („Ochi albi"), îi spusese că în acea mină deschisă în secolul XIX de către coloniști se află aur și obiecte de cult ascunse de înaintașii ei din tribul sioux.

Desigur, după atâta amar de vreme, locuitorii din comunele învecinate au ajuns să nu mai creadă nimic din poveștile bătrânului miner. Șeriful îl vizitează din când în când, împrospătându-i rezervele de whisky și alimente. Totul pe gratis, căci Dick nu mai știe culoarea banilor. Dar pitorescul personaj atrage vizitatori în zonă și localnicii îl răsplătesc pentru acest gen de reclamă.

Până aici, lucrurile nu sunt deloc extraordinare, astfel de istorii nu sunt puține în SUA. Numai că, de la un timp, Dick a început să-și părăsească temporar ultramodestul domiciliu. Nimeni nu știe unde se duce și ce face. Visătorul moșneag nu scoate o vorbă, iar de fiecare dată se întoarce bine dispus. Cunoscuții au bănuit la început că, plictisit de atâta singurătate, și-a găsit o pereche pe undeva, în lumea civilizată... Misterul a fost în cele din urmă deslușit de către cei care l-au urmărit. La peste două sute de kilometri de Salmon, gospodăria prosperă a unei familii îl așteaptă cu brațele deschise. Cine ar putea fi acele gazde primitoare?

Lisa, femeia care-l îmbrățișează de fiecare dată cu dragoste, este o metisă. Mama ei o adusese pe lume în clandestinitate, acum treizeci și ceva de ani, căci tatăl era un alb pe nume... Dick Zimmerman! Septuagenarul ei tată găsise, după o viață petrecută în sălbăticie, aur. Conștient de pericolele care s-ar fi putut ivi dacă s-ar fi aflat isprava, Dick a ținut totul secret și și-a ajutat fiica să-și clădească o gospodărie. Pentru a nu știrbi imaginea de boem ce-și așteaptă sfârșitul visând, el continua să trăiască în cocioaba de lângă mina părăsită... Nici după ce toată lumea i-a aflat taina, bătrânul nu vrea să-și abandoneze „reședința". (P.I.)

Un triunghi „mai puțin conjugal"!

La început, Patricia Lanin era plină de optimismul și de generozitatea dublată de frumoasa inconștiență a lunii de miere. Nu văzuse nimic anormal în afecțiunea aproape agresivă cu care mama lui Eric, soțul ei, îi copleșea zilnic. La drept vorbind, câte femei proaspăt căsătorite n-ar dori să aibă în preajmă o persoană – fie ea și soacră! – gata oricând să dea o mână de ajutor în treburile casnice. Și, ca să fim corecți, energica și săritoarea soacră a Patriciei își demonstra utilitatea pentru tânăra familie, cu o promptitudine ireproșabilă. Astfel se face că a impus ca pe un lucru absolut firesc instalarea sa sub același acoperiș cu Eric și soția lui, într-o cameră separată. „Separația" nu dura însă decât atâta timp cât dormea. În restul zilei, nu se dezlipea de cei doi tineri. Bucătăria devenise teritoriul supremației absolute a femeii, ea fiind cea care pregătea masa, întotdeauna. A

urmat venirea pe lume a celor doi copii, a căror grijă principală și-a adjudecat-o din primele zile. Firește, sfaturile „avizate" veneau cu aceeași năucitoare frecvență cotidiană, din zori și până-n seară, la ora culcării. Care culcare – a ei, a mamei-soacre-bunică – nu survenea decât după ce auzul său rafinat o asigura că toți ceilalți au adormit.

Mulți vor spune că o asemenea problemă de cuplu e destul de banală și se rezolvă prin „ultima soluție" – divorțul. Și Patriciei i-a venit acest gând, dar dragostea ce i-o purta soțului și celor doi copii au oprit-o de la un pas pe care-l putea regreta toată viața. Șansa ei a venit din... cabinetul de psihanaliză, unde și-a mărturisit nemulțumirile neîmpărtășite nici măcar lui Eric. Apoi, la sugestia specialistului, a aplicat strategia de „cucerire" a mamei soacre. S-a arătat foarte grijulie față de sănătatea acesteia, mult prea încercată de efortul zilnic, i-a cumpărat un televizor, special pentru camera ei, iar seara i-a lăsat aproape întreaga responsabilitate față de copii, în timp ce ea și Eric au reușit să petreacă împreună mai mult timp. Astfel, a fost nevoie doar de câteva luni, pentru ca soții Lanin să trăiască un nou început al căsniciei lor. De-aici, iată o morală simplă, însă – oare de ce? – pe care puțini suntem dispuși să o aplicăm în viața noastră: vorba și gândurile bune aduc împlinire, în vreme ce resentimentele și gândurile negative distrug. (A.N.P.)

Săptămâna 9 - 15 AUGUST

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.05 TVR Craiova 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Film: „Aventură pe autostradă" (SUA, 1986) 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „A doua şansă" (ultimul ep.) 23.15 Ora G... în vacanţă 0.15 Marele Jazz.

SÂMBĂTĂ 7.00 Vară pentru voi 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 9.20 Desene animate 10.20 Auto Club 11.55 Festivalul naţional Marin Chisăr, Craiova, 2002 12.50 Debut 50 Plus 13.55 Film: „Nixon" (ultima parte) 15.55 Serial: „Băiatul care aduce soare" 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.50 Fotbal: Dinamo – Rapid 23.00 O vară... cu cântec 0.10 Film: „Amanţii secolului" (Franţa, 1999).

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 9.20 Desene animate 10.20 Viaţa satului 11.50 Tezaur folcloric 13.55 Spectacolul lumii 14.25 Film: „Place Vendôme" (Franţa, 1998). Cu: Catherine Deneuve 16.25 Festivalul Internaţional de circ Monte Carlo, 2001 18.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Bani de nimic" (SUA, 1993). Cu: John Cusack 22.40 Cine merge la Cerb?

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.20 Film: Place Vendôme" (r) 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Interes general 18.30 Istorie polemică 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cu ochii'n 4 22.00 Serial: „Şapte zile" 23.15 Film: „Ia-ţi adio de la Toledo" (SUA, 1999).

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.20 Film: „Dublă expunere" (Italia, 1990, partea I) 12.00 TVR Timişoara 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.00 Film: „Mizerabilii" (coprod., 2000, partea I). Cu: Gérard Depardieu, John Malkovich 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „Şapte zile" 23.30 Serial: „Teama" 0.20 Teatrul Naţional TV prezintă: „Hangiţa" de Carlo Goldoni.

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.00 TVR Cluj 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Film: „Mizerabilii" (partea a II-a) 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 21.00 Cine T.V.D. 22.00 Serial: „Şapte zile" 23.15 Film: „Zbor periculos" (SUA, 2000). Cu: Tom Berenger, Dennis Rodman 3.05 Film: „Iluzia răzbunării" (SUA, 1998).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 8.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 12.05 TVR Iaşi 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.15 Eveniment 16.30 Panorama 17.00 Film: „Mizerabilii" (partea a III-a) 19.05 Serial: „Districtul" 20.00 Jurnal 20.50 Fotbal: Rapid Bucureşti – N.K. Hit Gorica (Slovenia) 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Inimă rece" (SUA, 2001). Cu: Nastassja Kinski, Jeff Fahey.

DENNIS RODMAN
ROMÂNIA 1, miercuri, 23.15

acasă

VINERI 7.15–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Profu'" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Amor de cătel" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Clona" 22.00 Serial: „Iubire fără de păcat" 22.50 Serial: „Esenţă pură".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Femeile lui Andrew" 17.00 Petrecerea 18.30 Serial: „Jake şi Grăsanul" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Clona" 22.00 Serial: „Iubire fără păcat" 22.50 Serial: „Eco Moda".

LUNI 7.15–13.45 Reluări 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" (ep.1) 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.15–9.00 Reluări 11.15 Serial: „Amor latino" 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.15–9.05 Reluări 11.15 Serial: „Amor latino" 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.15–9.00 Reluări 11.15 Serial: „Amor latino" 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Ally McBeal" 22.00 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 23.00 Serial: „Dragoste şi putere".

LINDA HAMILTON
ANTENA 1, joi, 17.20

GENE HACKMAN
PRIMA, joi, 20.00

ANGELINA JOLIE
PRO TV, sâmbătă, 23.00

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 10.45 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Blestemul diavolului" (SUA, 1997) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Condamnat la tăcere" (SUA, 1999) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.35 Serial: „Lupul din campus" 10.00 Serial: „Un alt fel de bebeluş" 11.30 Serial: „O altfel de lume" 12.00 Provest 13.00 Serial: „Vărul din străinătate" 13.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 14.00 Sub semnul întrebării 15.30 Serial: „Rebelii şi tocilarii" (ep.1) 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Zanga Party 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Umbre străine" (SUA, 1990). Cu: Michael Keaton, Melanie Griffith 22.00 Serial: „Ally McBeal" 23.00 Film: „Gia" (SUA, 1998). Cu: Angelina Jolie, Faye Dunaway 3.00 Motown live – legenda.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Lupul din campus" 10.30 Serial: „Un alt fel de bebeluş" 11.00 Serial: „Prizonier în lumea femeilor" 11.30 Serial: „O altfel de lume" 12.00 Serial: „O lume pierdută" 13.00 Serial: „Jesse" 13.30 Film: „Furia îngerilor: Povestea continuă" (SUA, 1986, partea I) 15.30 Zâmbete într-o pastilă 16.00 Serial: „Misterele planetei albastre" 17.00 Zanga Party 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Câştigi fără să ştii 20.15 Film: „În vizorul Mafiei" (SUA, 1996) 22.15 Hotelul nebunilor 23.30 Serial: „Oz, închisoarea federală" (ultimul ep.).

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Să vorbim despre Henry" (SUA, 1991). Cu: Harrison Ford 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Academia de poliţie 5" (SUA, 1988) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Lumi diferite" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Să vorbim despre Henry" (SUA, 1991). Cu: Harrison Ford 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Academia de poliţie 5" (SUA, 1988) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" (ep.1) 11.15 Serial: „Hai să fim o familie" (ep.1) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Programat să supravieţuiască" (SUA, 1994) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „Suspiciunea" (ultima parte) 1.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" 2.30 Serial: „Totul despre sex".

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.45 Serial: „Dădacă la şase ani" 11.15 Serial: „Hai să fim o familie" 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.45 Urmărire generală... de vară 19.00 Ştirile PRO TV 19.40 Film: „Crima la înălţime" (SUA, 1990) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Film: „În tempo de swing" (SUA, 1984). Cu: Kurt Russell 2.30 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei".

prima

VINERI 8.00 Zid 12.45 Tibanu' pescuieşte şi vânează 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Real Tv 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Abisul" (SUA, 1989). Cu: Ed Harris. Regia: James Comeron 22.00 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 9.00 Desene animate 10.30 Să fii sănătos! 11.30 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul şi televiziunea 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Comedy Bar 22.00 Film: „Legea marţială II" (SUA, 1992) 0.30 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 wwwprimatv 13.30 Film: „Sabia răzbunării" (partea a II-a) 16.00 Film: „Orăşenii" (SUA, 1991). Cu: Billy Crystal 18.00 Focus 19.00 Între viaţă şi moarte 20.00 Cârcotaşii în Europa 21.00 Film: „Imagini în oglindă" (SUA, 1994) 23.00 Film: „Zandalee" (SUA, 1990). Cu: Nicolas Cage.

LUNI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Justiţiarul 3" (SUA, 1985). Cu: Charles Bronson 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Pe urmele unui criminal în serie" (SUA, 1997) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „O altă şansă" (SUA, 1991) 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

JOI 8.00 Zid 13.45 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 17.30 Serial: „M.A.S.H." 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Filiera franceză" (SUA, 1971). Cu: Gene Hackman 22.00 Serial: „Vânătoarea comorilor".

2 TVR

VINERI 8.50 Desene animate 9.15 Prietenii lui Piticot 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.35 E dreptul tău! 17.05 Primul pas 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.00 Documentar 20.25 Atletism. Campionatul European 22.05 Film: „Tărâmul celor liberi" (SUA, 1998) 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!".

SÂMBĂTĂ 8.15 Arta apărării 8.50 Film: „Departe de casă" (SUA, 1994) 10.15 Serial: „Digimon" 10.45 Lumea lui Chiţ-Chiţ 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Arca lui Noe 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.30 Atletism. Campionatul European 18.50 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 19.25 Serial: „Ce nemaipomenit" (ep.1) 20.00 Film: „Reporteri speciali" (partea a II-a) 21.45 Serial: „Bine dragă!" 22.15 Serial: „Secretele doamnei Bradley" 23.55 Vară extremă.

DUMINICĂ 8.35 Tradiţii 9.10 Ferma 10.15 Serial: „Digimon" 10.45 Prietenii lui Piticot 11.30 Serial: „Acvila" 12.00 Serial: „Cătei meseriaşi" 13.35 Documentar 15.30 Doc.: „În pat cu duşmanul" 16.30 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" 17.00 Atletism. Campionatul European 18.35 Serial: „Primul val" 19.25 Serial: „Ce nemaipomenit" 20.00 Film: „Adevărata mamă" (Italia, 1999) 21.40 Serial: „Bine, dragă!" 22.10 Film: „Garda de corp" (SUA, 1994) 23.45 Vară extremă.

LUNI 8.00 Cafeaua de dimineaţă 9.50 Documentar (r) 12.20 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.15 Serial: „Zdreanţa veselă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.05 Serial: „Insula visurilor împlinite" 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.00 Doc.: „Cu taxiul prin oraşele lumii" 20.30 Documentar 21.00 Serial: „Puterea vieţii" 21.30 Teatru liric: „Rigoletto" de Giuseppe Verdi 23.50 Sport Plus.

MARŢI 8.45 Desene animate 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Călătorind prin ţară 17.05 Serial: „Insula visurilor împlinite" (ultimul ep.) 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.05 Documentar 21.00 Serial: „Puterea vieţii" 21.30 Film: „Stejar – extremă urgenţă" (România, 1974) 0.35 Serial: „Tată, am încurcat-o".

MIERCURI 8.45 Desene animate 9.10 Prietenii lui Piticot 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 17.05 Serial: „În plină acţiune" (ep.1) 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.05 Documentar 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 21.45 Film: „Iubire nesfârşită" (SUA, 1981). Cu: Brooke Shields 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

JOI 8.45 Desene animate 9.10 Lumea lui Chiţ-Chiţ 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 12.15 Serial: „Drumul spre Avonlea" 13.10 Serial: „Zdreanţa veselă" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.25 Afaceri la cheie 17.00 Serial: „În plină acţiune" 18.00 Tonomatul DP2 18.30 Telejurnal 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 21.45 Film: „Cel mai nebunesc vis" (SUA, 1991) 23.45 Vară extremă 0.45 Serial: „Tată, am încurcat-o".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Întoarcerea la laguna albastră" (SUA, 1991). Cu: Milla Jovovich 19.00 Observator 20.00 Film: „Anunţ periculos" (SUA, 1992). Cu: Bridget Fonda 22.00 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" 23.00 Film: „Legături sentimentale" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Realităţile vieţii" 14.30 Serial: „Stargate: SG1" 15.30 Serial: „Cu capu-n nori" 16.00 Serial: „Sheena" 17.00 Film: „O fată între băieţi" (SUA, 1985) 19.00 Observator 20.00 Film: „Mai bine nu se poate" (SUA, 1997). Cu: Jack Nicholson 22.30 Film: „Esenţa răului" (SUA, 1999). Cu: Christopher Lambert 0.30 Film: „Iluzii de fericire" (SUA, 1932) 2.30 Film: „Stele şi zăbrele" (SUA, 1988). Cu: Daniel Day-Lewis.

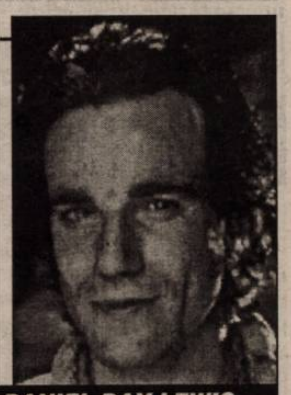

DANIEL DAY-LEWIS
ANTENA 1, sâmbătă, 2.30

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngerii păzitori" 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Tick, cavalerul dreptăţii" 11.30 Serial: „Misiune imposibilă" 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Relităţile vieţii" 14.30 Serial: „Stargate: SG1" 15.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 16.00 Fotbal: Arsenal – Liverpool 18.00 Serial: „V.I.P." 19.00 Observator 20.00 Film: „Dune" (ultima parte) 21.00 Competiţia Fresh 23.00 Film: „Soldaţi fără voie" (SUA, 1988) 1.00 Film: „Alegerea lui Billy" (Australia, 1995).

LUNI 7.00 Observator 10.00 Serial: „Maria Emilia" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Un tip dat... dracului" (SUA, 1988). Cu: Rob Lowe 19.00 Observator 20.00 Film: „D.A.R.Y.L." (M. Britanie, 1985) 23.00 Film: „Uite cine vorbeşte" (SUA, 1990). Cu: John Travolta.

MARŢI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Testul fidelităţii" (SUA, 1998) 19.00 Observator 20.00 Film: „Rechinii atacă" (SUA, 1999) 23.00 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" 0.00 Film: „Eşti cea mai frumoasă" (SUA, 1942). Cu: Fred Astaire.

MIERCURI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Tinereţe furată" (SUA 1996) 19.00 Observator 20.00 Film: „Mama mea, spioana" (SUA, 2000) 23.00 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" 0.00 Film: „Bărbatul care iubea femeile" (SUA 1983). Cu: Burt Reynolds.

JOI 7.00 Observator 12.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Film: „Terapie prin dragoste" (SUA, 2000). Cu: Linda Hamilton, Jacqueline Bisset 19.00 Observator 20.00 Film: „Etajul al patrulea" (SUA, 1999). Cu: Juliette Lewis 23.00 Serial: „Pretender – omul cu o mie de feţe" 0.00 Film: „Moştenire condiţionată" (SUA, 1984).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri 11.00 Tentaţii 14.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.05 Cântece populare.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial: „Aventurile ştiinţei" 11.30 Serial: „Atelierul lui Newton" 12.00 Documentar (r) 16.00 Cutia muzicală 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Film: „Eşec ratat" (SUA, 1994).

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial: „Fabrica razei de soare" 11.30 Serial: „Scamatorii pentru copii" 13.00 Videoclipuri 14.00 Film (r) 15.35 Serial: „Biserica primară" 16.00 Cântece populare 17.00 As show 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Dragoste bolnavă" (SUA, 1997) 21.40 Concert 22.45 Loto – Pariu Trio.

LUNI 8.05 Videoclipuri 13.00 Videoclipuri 14.00 Film (r) 16.30 Serial (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 22.00 Documentar (r).

MARŢI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Serial (r) 17.00 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Hoţul de la miezul nopţii" (SUA) 21.00 Concert (r) 22.00 Documentar (r).

MIERCURI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.00 Melodii, melodii 22.00 Documentar (r).

JOI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Serial (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Un tunet îndepărtat" (SUA) 21.00 Jazz 22.00 Loto – Pariu Trio.

GÉRARD DEPARDIEU
ROMÂNIA 1, marţi, 17.00

NASTASSJA KINSKI
ROMÂNIA 1, joi, 0.30

FRED ASTAIRE
ANTENA 1, marţi, 0.00

BROOKE SHIELDS
TVR 2, miercuri, 21.45

Aspiraţii şi dezamăgiri în lumea amăgirilor

Nicolas Cage e necruţător

Îngerul din... Oraşul Îngerilor nu e dispus să treacă uşor peste incidentul care l-a dus în luna decembrie anul trecut în faţa tribunalului, ca victimă a unui furt de proporţii, hoţul fiind militarul Robert Clerkin. S-a întâmplat atunci ca acest Clerkin să aibă nefericita idee ca, împreună cu alţi trei complici, să fure o maşină de lux, nici mai mult nici mai puţin decât un Porche care aparţinea actorului. Dar în cele din urmă, se pare că această piesă de colecţie care valora 112000 de euro nu a fost pe placul hoţilor, de vreme ce a fost găsită de poliţie pe fundul unui lac.

Făptaşii au fost destul de repede identificaţi, Robert Clerkin şi-a recunoscut vina, a fost degradat şi condamnat la şase luni de arest. Şi, pentru ca pedeapsa să fie şi mai usturătoare, soldă i-a fost redusă semnificativ. Dar, actorul consideră totuşi că pedeapsa a fost prea blândă în comparaţie cu suferinţa pe care i-a pricinuit-o pierderea unei „bijuterii" de o valoare – inclusiv sentimentală – inestimabilă.

Alain Delon, actor de seriale TV

După ce la începutul acestui an, a anunţat că a pus capăt bogatei sale cariere de actor pentru marele ecran, Samuraiul de altădată şi-a dat seama că nu se poate rupe complet de fascinaţia camerei de filmat şi s-a hotărât să cocheteze cu micul ecran. Această aventură se va concretiza pentru început într-un serial în trei episoade de câte 100 de minute fiecare, în care Alain Delon va interpreta un rol foarte drag lui, cel al unui poliţist de origine italiană, dar născut şi adoptat de Paris. Acesta nu e însă singurul proiect: mai are în vedere participarea la un telefilm care se va turna în Kenia şi Africa de Sud, o adaptare a romanului lui Joseph Kessel – „Le Lion" („Leul"). De data aceasta, fostul seducător al anilor '70 va apărea în ipostaza... tatălui eroinei principale; aşadar, un bărbat trecut de vârsta tinereţii, dar vestit pentru măiestria dovedită cândva ca vânător de animale. În plus, ca director al unei rezervaţii naturale creşte împreună cu fiica sa un leu care va ajunge la fel de celebru ca şi el.

Totuşi, ce l-a determinat pe Alain Delon, ca la vârsta de 67 de ani, să pună capăt carierei sale cinematografice? „Să nu mai fac cinema este pur şi simplu o opţiune a mea în ceea ce priveşte cariera, de fapt o opţiune de viaţă, declara el într-o conferinţă de presă. Nu mă tentează nimic la cinemaul actual. Am avut şansa să fac tot ce am vrut, când am vrut şi cu cine am vrut. Din 85 de filme, în 82 am avut rolul protagonistului. Cariera mea a debutat în urmă cu 43 de ani. Ca producător am realizat 24 de filme, iar ca regizor două. N-am lucrat niciodată constrâns sau forţat, nici pentru a avea din ce să trăiesc. Am avut mult noroc în comparaţie cu alţii, care fac aceeaşi meserie. Ca actor sunt pe deplin satisfăcut, chiar dacă încă mai visez să-i dau, o dată şi o dată, o replică lui Marlon Brando. Dar sunt foarte conştient de ceea ce este azi cinematografia, aşa că eu consider că trebuie să trăieşti timpul tău. De fapt şi de drept, consider că sunt „un fost", deoarece cariera mea, viitorul meu, visurile mele sunt în spatele meu. S-a schimbat un secol, s-a schimbat un mileniu, iar cinematografia de mâine nu sunt eu. Trăiesc încă în interiorul ei şi ăsta este un lucru minunat, dar nu mai sunt picătura mult aşteptată care umple cupa. Cred că trebuie să ştii când să te ridici de la masă şi sunt destui ani de când tot mi-am spus că trebuie să pun punct, în timp ce alţii îmi tot spuneau că e prea devreme.

Un Porsche, pe fundul unui lac. Ce oroare! Să nu mai fac cinema este optiunea mea.

Să nu uităm totuşi că marea noastră şansă, a actorilor, este că putem lucra şi la vârste la care alţii sunt de mult la pensie. Dar în ce mă priveşte, nu vreau să joc jocul de-a ce-i prea mult strică".

Ewan McGregor se pregăteşte pentru „Star Wars III"

Cum? Făcând eforturi disperate de a se lăsa de fumat. Starul din „Trainspotting" ştie că lui George Lucas îi displace teribil acest obicei şi, cum vrea să-şi facă treaba fără nici un reproş pe platourile de filmare de la „Star Wars III", care se va turna anul viitor, tot pune pariuri cu sine însuşi şi cu prietenii că până atunci fumatul va fi pentru el doar o amintire. Deocamdată, se află în faza de intenţie şi de autoconvingere: „George susţine că fumatul e un obicei care face mult rău şi eu cred că are dreptate, aşa că vreau să-i fac o mare plăcere când vom lucra din nou împreună, renunţând la rotocoalele de fum."

Isabelle Adjani şi Jean-Michel Jarre, un nou cuplu

S-au cunoscut cu câteva săptămâni în urmă într-un restaurant. Apoi, s-au revăzut... din întâmplare. Au găsit brusc atât de multe să-şi povestească, mărturisesc prietenii din anturajul lor, încât orele petrecute împreună păreau că zboară. Lăsându-se purtaţi de valul uşurinţei comunicării dintre ei, au uitat de noţiunea timpului şi s-au trezit în plină noapte. Au rămas împreună şi au descoperit că de fapt erau îndrăgostiţi „la prima vedere". Când au ajuns cu discuţia la subiectul eternitate, şi-au dat seama că viaţa e scurtă şi că nu are nici un rost să mai piardă vremea. Au anunţat în mod oficial logodna şi vorbesc deja şi despre căsătorie. Fără să-şi neglijeze totuşi propriile obligaţii profesionale. Muzicianul pregăteşte un nou album şi un concert în Danemarca, în timp ce actriţa aşteaptă să înceapă filmările la „Bon voyage", în regia lui Jean-Paul Rappeneau. Ultima ei căsătorie a fost cea cu actorul Daniel Day-Lewis, cu care are un băieţel.

Afacerea trebuie să meargă înainte, ca să iasă bani

Un cuplu care s-a îndrăgostit la prima vedere

George Clooney: gata cu joaca de-a regizorul!

George Clooney e fericit că a înfruntat propria-i provocare de a regiza un film, „Confessions of a Dangerous Mind", dar promite să nu mai repete niciodată această experienţă. El recunoaşte că încercarea prin care a trecut ca „dirijor" al unei orchestre de actori printre care a figurat şi Julia Roberts i-a permis să descopere ce se întâmplă dincolo de camera de filmat, însă, o dată satisfăcută şi această curiozitate, nu-şi doreşte să trăiască acele senzaţii nici o secundă. „Când pe tine scrie regizor, trebuie să faci tot ceea ce altul face când tu eşti doar actor. Le ceri oamenilor tot felul de trucuri, îi manipulezi, le pretinzi să facă ceea ce ţie, când erai în locul lor, îţi repugna. Este pentru prima şi cu certitudine ultima dată când mă joc de-a regizorul".

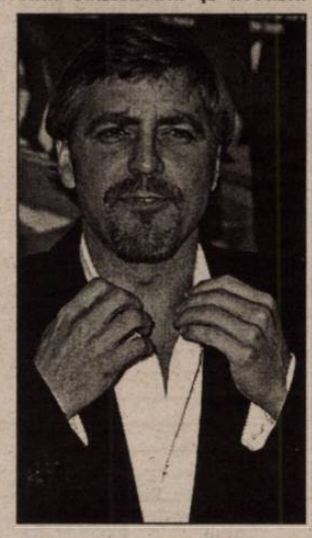

Pierce Brosnan sau James Bond iresponsabil

Pierce Brosnan, alias rafinatul James Bond, legendarul personaj care nu-şi pierde nici în cele mai dificile situaţii manierele şi stilul impecabil, a dat dovadă în realitate de o totală lipsă de respect faţă de sentimentele semenilor săi. El a stârnit de fapt valuri de mânie în rândul poporului american afirmând că „lumea vine să vadă James Bond ca să scape de sumbra atmosferă cotidiană. Aşadar, Hollywoodul trebuie să ia aminte şi să facă în continuare asemenea filme de acţiune. Atacurile teroriste din 11 septembrie – a continuat să spună actorul – se vor şterge treptat din mintea oamenilor, iar afacerea trebuie să meargă înainte, ca să iasă banii". Drept urmare, o asociaţie cuprinzând 3000 de membri ai familiilor victimelor atacului terorist au protestat vehement şi au pretins actorului să-şi ceară oficial scuze. „Pentru o figură publică, cum e el, a declarat un purtător de cuvânt al asociaţiei, a spune că amintirea acelor zile se va şterge din memorie este o totală lipsă de respect pentru suferinţa noastră şi a poporului american în general. O celebritate ar trebui să uzeze de importanţa pe care oamenii i-o acordă şi să îndemne la sporirea vigilenţei, nu la uitare de dragul banilor."

Russell Crowe, matematicianul de geniu

De supărare că nu a înşfăcat şi anul acesta un Oscar pentru rolul din „O minte strălucită", Russell Crowe s-a gândit să le facă în ciudă celor care nu i-au apreciat suficient geniul de... actor-matematician acceptând propunerea Universităţii

din Sydney de a-şi dona creierul după moarte, pentru a fi cercetat de oamenii de ştiinţă din ţara sa natală, Australia. De fapt, universitatea australiană a lansat un apel tuturor celor interesaţi să-şi doneze creierul după moarte şi, printre cei 1000 de oameni care au răspuns imediat acestei cereri s-a numărat şi actorul încununat anul trecut cu un Oscar pentru rolul din „Gladiatorul". Adevărul este că pentru a fi acceptaţi, donatorii trebuie să îndeplinească două condiţii: să posede un talent deosebit într-un anumit domeniu de activitate şi să aibă o capacitate creativă peste nivelul mediu. Or, Russell Crowe n-a avut probleme la înscrierea pe prestigioasa listă a universităţii.

Denzel Washington, o victimă a străzii

Actorul de culoare este azi una dintre cele mai apreciate vedete de la Hollywood, dovadă şi Oscarul care i-a fost conferit anul acesta. Cu toate acestea, când îşi rememorează trecutul, de fapt copilăria, se cutremură încă la gândul că viaţa sa ar fi putut avea cu totul altă traiectorie dacă la vârsta de 14 ani mama sa nu ar fi intervenit brusc, rupându-l de mediul care îl îndemna la fapte dintre cele mai reprobabile. L-a trimis atunci la o şcoală privată, cu un regim sever de educaţie, deloc pe placul copilului care era la acea vreme, dar care ulterior i-a prins tare bine. „O perioadă am fost foarte supărat din cauza divorţului părinţilor mei şi drept urmare am trecut printr-o etapă de manifestări rebele. Prietenii din acea parte a copilăriei mele ispăşesc acum pedepse de zeci de ani de puşcărie. Au fost simple victime ale străzii, ceea ce aş fi putut deveni şi eu. Fărădelegile de pe stradă le-au venit de hac. Eu am avut însă noroc."

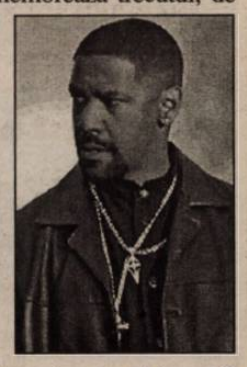

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Miracolul viu din arbori

Călugării zen folosesc o tehnică mentală de relaxare încărcată de simboluri spirituale şi afective profunde, deşi pentru un occidental ea poate părea oarecum bizară. Ei vizualizează imaginea unui copac maiestuos (cum ar fi un stejar bătrân), privit dinspre tulpină spre vârf, printre crengile căruia se revarsă o ploaie de lumină solară. Luat fiecare element în sine şi analizat separat de celelalte, ne oferă numeroase conotaţii de esenţă (copacul, lumina, ploaia etc.), dar alăturarea lor în ansamblul amintit, foarte omogen, capătă infinit mai multe sensuri pozitive.

Să zicem că detaliul descris mai sus poate fi rupt de context: imaginea respectivă nu reprezintă ceva specific călugărilor zen şi pe urmă câţi dintre noi nu am stat culcaţi sub un arbore, simţind o pace adâncă picurându-ne în suflete, atunci când am privit în sus, printre crengi. În practica orientală, se pune problema concentrării şi a „prelucrării" mentale a imaginii reale, concrete. Dar, referindu-ne în context mai larg la efectul terapeutic al relaţiei om/copac, se pot pune în lumină mai multe elemente remarcabile şi deloc sofisticate.

În câteva cuvinte, putem rezuma ideea astfel: copacii au (şi) un efect terapeutic asupra fiinţei umane. Desigur, nu în sensul vindecării unei boli sau a alteia, aşa cum să zicem că s-ar întâmpla în urma administrării unui tratament medicamentos eficace. Probabil aţi constatat că oamenii care trăiesc la munte sunt mai viguroşi, mai rezistenţi (inclusiv la îmbolnăviri), mai dinamici, decât cei trăitori în oraşe şi în special decât cei din oraşele de la câmpie, unde pădurile – mă refer la ţara noastră – au fost defrişate aproape total, în ultimul veac. Una dintre explicaţii o constituie tocmai convieţuirea cu copacii cei dătători de viaţă. Nu este vorba aici numai despre binecunoscuta purificare a aerului datorată „respiraţiei" plantelor. În primul rând, omul intră într-o relaţie afectivă cu arborele, care – deloc întâmplător – din vremuri ancestrale este considerat un fel de *alter ego* al acestuia. În unele zone, mai există încă obiceiul ca tăietorul de lemne să-şi ceară iertare de la copacul pe care urmează să-l doboare.

Ce legătură pot avea asemenea practici cu sănătatea? Este vorba despre menţinerea echilibrului naturii, sub toate aspectele, aceasta neînsemnând simpla punere pe cântar ori o înşiruire de operaţii matematice. Pentru individul uman, se realizează în primul rând o terapie mentală. Pacea pădurii induce o stare de linişte, de calm, celor ce iau contact cu ea sub semnul gândirii pozitive. Armonia naturii asimilează şi integrează făptura umană în universul său, transferându-i acea vibraţie a structurii intime similară cu normalitatea, identificată chiar cu sănătatea corpului fizic. Când vorbim despre înfrăţirea omului cu pădurea, nu pronunţăm un slogan desuet, ci – dacă vreţi – pronunţăm un adevăr ştiinţific. Căci omul respectiv este mai înţelept, acţionează mai raţional, mai liber (iată o altă dimensiune vitală a oricărei fiinţe), cu mai multă forţă constructivă, iar rezultatul faptelor sale este pozitiv, durabil, atrăgând prin ceea ce numim, simplu, frumos.

Vorbim aşadar despre influenţarea mentalului şi, în ordine logică, a fizicului. Apropiindu-ne de aspectul delimitat de medicină, putem observa şi implicarea cromoterapiei (verdele frunzelor, dar şi simfonia coloristică a pădurilor, toamna, acţionează direct asupra centrilor energetici) ori a aerosolilor – acest adevărat balsam ce revitalizează întregul organism, întărind mai ales aparatul respirator – contribuie spontan, din partea „fratelui nostru verde", la dobândirea şi menţinerea sănătăţii. Şi, să remarcăm, arborii ne oferă bucurie, linişte, suflu vital, fără a cere plată. Trebuie doar să-i respectăm, să-i ocrotim, să ne apropiem de ei cu dragoste şi cu gânduri pozitive.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Psihoterapeut Nina Petre:

„Putem face «radiografia» organismului uman, fără aparate!"

Se vorbeşte tot mai frecvent despre capacitatea oricărui individ uman de a-şi folosi energiile latente, forţa mentală, în sensul „trezirii" acelei inteligenţe ancestrale a fiinţei sale, har nepreţuit, aruncat în subsolurile memoriei, uitat şi ignorat, care poate face minuni, odată scos la lumină. Excepţie de la acest *dat* fac persoanele afectate de probleme psihice şi – din cu totul altă perspectivă – se autoexclud cei ce resping necondiţionat ideea de energie vitală universală, gândind negativ, deci nociv, deci distructiv.

Nina Petre şi-a educat şi îşi foloseşte capacităţile aşa-numite parapsihologice, în mai multe sensuri, între care pe primul plan se situează domeniul terapiilor complementare. În mod firesc, un aspect de bază în explorarea şi abordarea bolii îl constituie diagnosticarea. Fără a contesta câtuşi de puţin importanţa medicinei alopate şi a tehnicilor ei moderne de investigaţie şi tratament, terapia se referă pe scurt la un aspect cel puţin interesant şi incitant, al arsenalului pe care ea însăşi îl utilizează: radiografierea organismului uman cu ochiul liber.

Exerciţii preliminare. Pacientul este privit cu ochii larg deschişi, de la distanţa de aproximativ 2 metri; poate sta şi mai aproape, dar nu peste 2 metri, deoarece într-o asemenea situaţie pot interveni confuzii în diagnosticarea bolii(lor). Pentru ca terapeutul să ajungă la vizualizarea aurei în detaliile ei – foarte importante, inclusiv din punct de vedere terapeutic – trebuie să-şi formeze ceea ce se numeşte vedere eterică.

Practici de antrenament pentru vederea în eteric. Se priveşte corpul subiectului (dacă se poate, complet dezbrăcat; dacă nu, îmbrăcat cât mai sumar) de la circa 2 metri. Ochii nu trebuie forţaţi, se clipeşte rar, se roteşte privirea în jurul subiectului în sensul acelor de ceasornic, de câteva ori, apoi privirea se odihneşte, mutând-o de-a lungul corpului său, în sus şi în jos. Se procedează astfel, până când apare impresia că trupul respectiv se estompează, se rarefiază, astfel încât partea solidă dispare şi se vede din ce în ce mai colorat. Senzaţia terapeutului va fi de privire a unei imagini pe televizor. Exersând foarte serios, pe imaginea subiectului vor apărea contururile organelor sale interne. Pe imaginea „radiografică", se vor vedea semnele de recunoaştere a principalelor boli. Pentru diagnosticarea corectă, este însă nevoie şi de colaborarea cu un medic. Un terapeut, oricât de bine consideră că stăpâneşte tehnica de tratare, nu trebuie să acţioneze cu bioenergie acolo unde nu este absolut sigur de diagnostic, deoarece riscurile ulterioare ce pot apărea îl vizează atât pe pacient, cât şi pe cel ce tratează. De asemenea, acesta din urmă trebuie să-şi asigure protecţia psihologică şi energetică, altfel putând contracta simptomele unei boli rebele sau, cel puţin, poate suferi prin inducţie energetică tot atât de mult ca şi pacientul.

CONSERVA CU SARMALE

Litera care ne omoară încet: E

CITIŢI CU ATENŢIE AMBALAJUL!

Când cumpăraţi, copiilor sau pentru uzul propriu, alimente sau băuturi răcoritoare, sosuri sau supe conservate, citiţi cu atenţie ambalajul. Aditivii alimentari care au rolul de a colora sau de a-i da un gust sintetic, cunoscuţi ca E-uri nu sunt chiar atât de inofensivi pe cât par. Iată dedesubt o listă a bolilor sau dezordinilor provocate în organism de E-urile conţinute de alimentele procesate:

Cauzează cancer	131	142	210	211	213	214	215	216	217	217	239	330
Dezordini intestinale	220	221	222	223	224	-	-	-	-	-	-	-
Probleme digestive	338	339	340	341	450	461	463	465	466	-	-	-
Boli de piele	230	231	232	233	-	-	-	-	-	-	-	-
Distruge vitamina B12	200	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Boli ale vaselor de sânge	250	251	252	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Creşte colesterolul	320	321	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sistemul nervos	311	312	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Botulism	330	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Atenţie specială	110	123*	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* Interzis în SUA şi Rusia

„Nu ştiu ce să mai mănânc"

Eliza-Mariana C., din Feteşti, scrie că are 29 de ani, o muncă uşoară, dar şi că „nu mai ştiu ce să mănânc ca să mai dau jos 6-7 kile". Face o cură, în ultima vreme „nu mănânc decât 1 ou, două porţii de pilaf şi cam 5 felii de pâine pe zi". Mă roagă să-i spun câte calorii înseamnă acest regim.

– Pentru datele tale, ai nevoie de 1472-2207 calorii zilnic. Regimul tău înseamnă 1034,3 calorii, dar din raţia zilnică de vitamine, minerale şi grăsimi pe care trebuie s-o oferi organismului, tu oferi ceea ce arată diagrama alăturată.

	Cantităţi	% 0 50 100
Calciu	154.9 mg	19
Acid folic	91.4 µg	23
Fier	9.6 mg	53
Magneziu	192.4 mg	64
Vitamina B3	10.6 mg	81
Fosfor	571.4 mg	71
Proteine	27.7 gm	63
Vitamina B2	0.6 mg	48
Vitamina B	0.9 mg	91
Vitamina A	299.3 µg RE	37
Vitamina B12	0.5 µg	16
Vitamina B6	0.7 mg	35
Vitamina C	1.6 mg	3
Vitamina E	5.2 mg a-TE	65
Zinc	4.8 mg	32

OBSERVAŢII: *Puţin peste 1000 de calorii, asta înseamnă că ar trebui în câteva luni să slăbeşti în jur de 5 kilograme. Totuşi, stai prost cu cantitatea de calciu, Vitamina B12 şi vitamina C, ceea ce în câteva luni înseamnă un deficit important.*

Dr. FATMAN

Terapia templului

Există pe suprafaţa Pământului anumite locuri, anumite construcţii încărcate cu energii nevăzute, nemăsurabile ştiinţific, dar care au o puternică influenţă pozitivă asupra omului. Dacă ne-am întrebat vreodată ce rol *special* are interiorul lăcaşului de cult (nu are importanţă cărei religii îi este destinat), în tămâduirea spiritului, a sufletului şi a trupului, cu siguranţă am constatat că nu e deloc uşor de dat un răspuns coerent, bine fundamentat.

La o concluzie extraordinară în acest sens au ajuns cercetători ai Institutului Naţional de Sănătate Mintală şi de Neuroştiinţe din Bangalore (sudul Indiei). Ei au urmărit evoluţia stării a 31 de pacienţi suferind de afecţiuni mentale, pe parcursul şederii lor în templul Muthuswamy. După şase săptămâni, starea acestora s-a ameliorat în proporţie de 20%, faţă de rezultatele obţinute în urma tratamentelor tradiţionale cu medicamente.

Dintre pacienţii observaţi, 23 erau diagnosticaţi cu schizofrenie paranoidă, 6 – victime ale halucinaţiilor şi 2 – maniaco-depresivi; 21 erau bărbaţi şi 10 femei. În templu, aceste persoane nu au primit nici un fel de îngrijire psihiatrică, ci au asistat doar un sfert de oră, zilnic, la rugăciunea de dimineaţă şi au participat în rest la activităţile cotidiene din lăcaşul sfânt. Fiecare pacient a fost însoţit în tot acest timp de un membru al familiei sau de un prieten.

Conform autorilor studiului, afectivitatea manifestată faţă de pacienţi, ca şi mediul echilibrat, stabil, din templu, stau la baza ameliorării condiţiei acestora. Cercetătorii accentuează ideea că apropierea comunitară respectivă trebuie considerată o terapie complementară faţă de tratamentele convenţionale şi că asemenea metode ar trebui abordate pe scară largă în ţările dezvoltate, unde slaba reprezentare a serviciilor psihiatrice instituţionalizate nu este compensată întotdeauna prin mijloace comunitare. În fine, să nu ocolim precizarea că în România, numeroasele mănăstiri care primesc oaspeţi mireni reprezintă cadrul ideal pentru asemenea terapii, dincolo de orice dogmă religioasă.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

DIN ZBOR

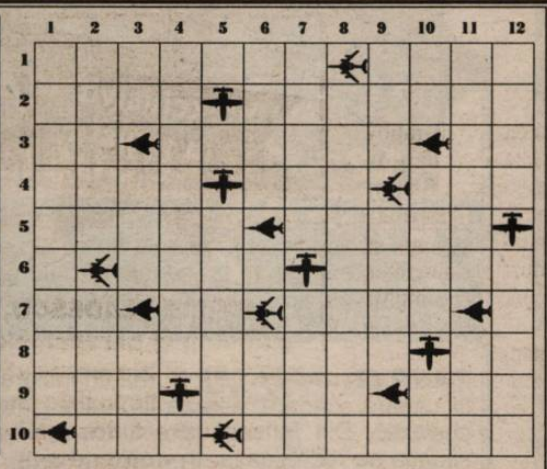

ORIZONTAL: 1) Poet român, prezent în tematica de azi cu poeziile „Zborul albatrosului" şi „Zborul lăstunului" (Eusebiu; 1910-1965) – Directorul atelierelor de la Arsenal, unde Vlaicu a fost angajat ca inginer la 1 noiembrie 1909, mare sprijinitor al inventatorului. 2) Oraş de pe Mureş, în care Vlaicu execută un zbor demonstrativ, la puţin timp după succesul obţinut la primul concurs internaţional de aviaţie de la Aspern (Austria) – Ajutorul pilotului. 3) La aterizare! – Oprire în itinerarul unui avion – Abis! 4) Bună de zbor – Fir – Tip de satelit şi post TV, transmis de la Londra în dialecte indiene. 5) Actor american, protagonistul filmului „Pilot de încercare" (Clark) – Făcut înaintea îmbarcării. 6) Rută de zbor – Mama lui Ştefan cel Mare. 7) Materialul fuselajului (simb.) – Ultimele la coborâre! – Vine după ora două. 8) Zboruri magice la joasă altitudine – Extrase de la radio! 9) Fluviu în Italia – Localitate în vestul Andorrei – Loc de amerizare. 10) Armă din turela avioanelor militare – Localitate unde a fost adus corpul neînsufleţit al lui Aurel Vlaicu după tragicul accident de la Băneşti.

VERICAL: 1) Mare scriitor român care, la semicentenarul „Astrei" (ţinut între 15-17 august 1911, la Blaj), după un zobr demonstrativ al lui Vlaicu, i-a spus: „Eşti cel mai mare geniu al poporului nostru, băiete. Să trăieşti! Avem şi noi cu cine să ne mândrim" (I. Luca). 2) Organ ce serveşte la zbor – Încărcătură ce asigură stabilitatea navelor aeriene. 3) Primii la manşă! – Boală pulmonară (abr.) – Însufleţit. 4) Visul omenirii de a zbura ca păsările cerului (pl.). 5) Pirat în aer. 6) Gâsca ce l-a purtat în zbor pe Nils Hollgerson din romanul Selmei Lagerlöff – Resort cu efect în zborul săgeţilor. 7) Tren de aterizare (sg.) – Siglă pentru asociaţia de şah din Trinidad-Tobago. 8) Sport practicat de iubitorii avioanelor. 9) Insulă în Indonezia – Se pune la motorul avionului. 10) Aurel Luca – Împotrivă – Liviu Iuga. 11) „Zbor de...", cunoscută carte a scriitorului şi aviatorului-maior Antoine de Saint-Exupéry – Poet contemporan, autorul unui „Zbor de primăvară" (Ilie). 12) Un alt poet contemporan, ce ne descrie un „Zbor de hulubi" (Tiberiu) – Ucigaş zburător din plumb.

DICŢIONAR: APN, ESI, ERCS, TBC, ACCA, TTCA, NIA.

Cristian Aldea
Breaza – Prahova

SOLUŢIA CAREULUI (*Din zbor*): CAMILAR - NANU - ARAD - COPILOT - RI - ESCALA - AA - APTA - ATA - APN - GABLE - ANUNT - I - CURS - OLTEA - AL - RE - TREI - L - LEVITATII - DI - ESI - ERCS - LAC - TUN - CAMPINA.

Verificaţi-vă cunoştinţele

TREI

1. Cine este ctitorul bisericii „Trei ierarhi" din Iaşi?
2. Ce era triumviratul în Roma antică?
3. Cum se numea în hinduism trinitatea sfântă, compusă din zeii Brahma, Şiva şi Vişnu?.
4. Cum se numşte în prozodia modernă o strofă alcătuită din trei versuri?
5. Cine a compus muzica operetei „Casa cu trei fete"?
6. Din ce familie face parte planta ierbivoră numită „trei răi" sau „popâlnic"?
7. Cine a realizat în 1962, filmul „Trei strigăte pe Bistriţa"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Fluturii se hrănesc, de obicei, cu nectarul din flori. 2) Fluturele de varză se mai numeşte albiliţa. 3) Aria „Fluturaş nu mai ai aripioare" este aria lui Figaro de la sfârşitul actului întâi al operei „Nunta lui Figaro" de Mozart. 4) Romanul „Fluturele şi focul" aparţine scriitorul suedez Per Olof Ekström. 5) Procedeul tehnic intitulat „fluture" este întâlnit în natţie. 6) „Fluturaşul de stâncă" (sau „de piatră", sau „purpuriu") este o pasăre insectivoră cenuşie, cu pete roşii, albe şi galbene, care trăieşte în munţii înalţi din Europa centrală şi sudică şi din Asia. 7) Paietele de pe iile ţărăneşti se numesc „fluturi".*

Poşta cititorilor Pentru că la redacţie s-au strâns mai multe scrisori venite de la cititorii noştri am hotărât să reluăm publicarea numelor acestora. Aşadar pentru întrebările cu tema „Drumuri" apărute în numărul din 27 iunie, am primit, pe lângă scrisoarea lui *Mihai Waspusch,* menţionată anterior şi alte răspunsuri corecte.

– 7 răspunsuri corecte: *prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvanei,* care transmite şi sincere felicitări temerarului său adversar, ocupant al locului I în concursul nostru.

– 6 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ; Gorea Florentina – Topliţa; Munteanu Dan Victor – Galaţi.*

Pentru întrebările din 11 iulie cu tema „Lebăda" am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Waspusch Mihai – Bucureşti* şi, bineînţeles, cea care a formulat cele mai multe dintre întrebări, *Elena Ispa – Piatra Neamţ* şi care a răspuns perfect şi la întrebările noastre.

– 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa.*

Pentru întrebările din 18 iulie pot fi menţionaţi:

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ; prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Waspusch Mihai – Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa.*

Aşteptăm în continuare scrisorile prietenilor noştri cărora le urăm mult succes. *(I. Stoica)*

Viaţa în Postalache – Remember –

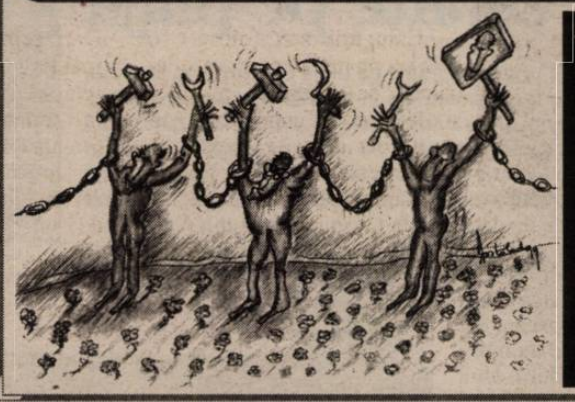

5. Toţi lucrătorii şi patronii au dreptul de a se asocia liber în organizaţii naţionale sau internaţionale pentru protecţia intereselor lor economice şi sociale.

ŞAH

DUNKELBLUM-EUWE, 1960

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1... C:f2 2. N:f2 N:f2
3. R:f2 D:a7 4. T:d4
e5 - +.

© **GHEORGHE POPESCU** –
maestru F.I.D.E.

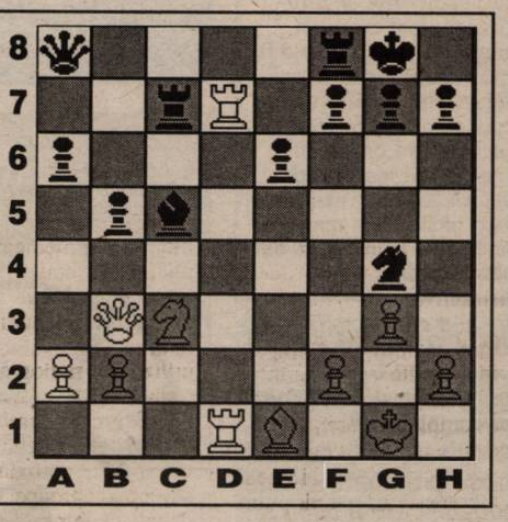

SPORT FLASH

Înecaţi la mal

Generaţia noastră de mari campioni la natţie s-a dus. Au rămas pe mal să comenteze la tv, trăgând speranţa că vor prinde ceva senzaţional în direct. În ceea ce ne priveşte, n-au prins. Dubla noastră campioană europeană Camelia Potec a câştigat argintul, sâmbătă, în proba de 200 m liber, dar a rămas mută în faţa performanţei nemţoaicei Almsick care a stabilit un nou record mondial. Franziska van Almsick nu a fost doar învingătoarea Cameliei Potec, ci a fost şi performera acestei ediţii, cu cele 4 medalii de aur; în plus, ea este cea mai tare înotătoare din toate timpurile, cu 17 medalii de aur în carieră! Campionatele europene de natţie de la Berlin s-au încheiat duminică o dată cu

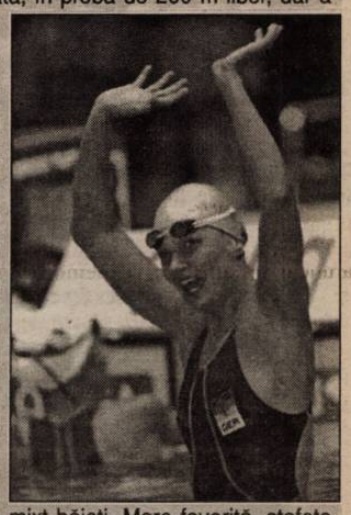

ştafeta de 4x100 m mixt băieţi. Mare favorită, ştafeta Germaniei a trebuit să se mulţumească doar cu bronzul, fiind depăşită de Franţa şi de revelaţia întrecerii, echipa Rusiei, care a furat bomboana de pe tort exact în ultimul schimb. „Ţarul" Alexander Popov este cel mai titrat înotător, 19 medalii de aur la activ (24 în total) şi se aştepta în proba de 50 m liber să o câştige pe cea de-a 25-a.

Atletismul e în floare

Până pe 11 august, la München, pe stadionul olimpic, se va desfăşura cea de-a 18-a ediţie a Campionatelor europene de atletism. Echipa României este formată din 24 de atleţi, 17 fete şi 7 băieţi (tot fetele duc greul), şi şi-a propus să se întoarcă acasă cu câteva medalii de aur. Palmaresul României la europene este până în prezent de 32 medalii, din care 6 de aur, 18 de argint şi 8 de bronz, toate acestea cucerite de marii sportivi români care au fost Iolanda Balaş, Mihaela Peneş, Vali Ionescu, Maricica Puică, Gabriela Szabo, Anişoara Cuşmir, Argentina Menis, Doina Melinte, Monica Iagăr, Mihaela Melinte sau Ionela Târlea. Le dorim, celor 24 de atleţi, mult succes la München.

Patine mânjite

Lumea este „înmărmurită" la auzul veştii că s-au făcut blaturi chiar şi în patinajul artistic, cel atât de elegant şi frumos îmbrăcat. Un proces care se judecă în SUA îl implică pe un oarecare Tokhtakhounov, mafiot rus, care ar fi aranjat şi ar fi presat o arbitră din Franţa pentru a ridica o pereche din Rusia, Elena Berezhnaya şi Anton Sikharulidze. Ei chiar au câştigat medalia de aur la diferenţa cea mai mică din istoria patinajului artistic, învingându-i pe canadienii Jamie Sale şi David Pelletier. Tokhtakhounov este acuzat de conspiraţie şi mită legate de evenimente sportive, pedeapsa pe care o poate primi fiind de cinci ani de închisoare şi o amendă de 250.000 $ pentru fiecare cap de acuzare. Poliţia a declarat că Tokhtakhounov a fost implicat în trafic de droguri, vânzări ilegale de arme şi automobile. În anii '90 se ocupa cu aranjamente de concursuri de frumuseţe, la Moscova.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

MIXANDRA Se cultivă de multă vreme datorită aspectului ei decorativ şi totodată a parfumului plăcut şi persistent. Nu puţini sunt cei care o preferă măcar într-un ghiveci aşezat pe pervazul ferestrei sau lângă locul de odihnă din balcon. De la această plantă putem avea flori în tot timpul anului, folosind metoda de eşalonare a semănatului pe o perioadă îndelungată. De exemplu, când se seamănă în februarie-martie, înfloreşte din iunie până în august. Dacă e semănată într-un ghiveci la sfârşitul lui august, în ianuarie înfloreşte umplând casa cu parfumul ei discret. Pretenţia ei cea mai mare este faţă de pământ, în sensul că-i priieşte cel fertil şi permeabil.

Seminţe de idei

Invazia de melci din grădină poate fi stăvilită cu ajutorul tărâţelor proaspete de secară, presărate în câteva locuri, printre plante. Noaptea melcii se adună, atraşi fiind de aceste capcane, iar dimineaţa pot fi culeşi şi îndepărtaţi. De asemenea, pot fi folosite şi fructe veninoase de cârmâz, uscate şi măcinate. Din două linguri de pulbere la un litru de apă se obţine o soluţie care, după 30 de minute de la momentul preparării, se pulverizează în grădină. Melcii nu suportă substanţa care le atacă membrana mucoasă şi preferă să părăsească locul.

Golurile inestetice de pe zidurile pe care cresc plante cţărătoare decorative doar prin frunze pot fi acoperite cu tufe de flori colorate, aşezate pe suporturi montate chiar în acele oaze. Foarte potrivite sunt petuniile pitice.

Buchetele de *flori uscate* pe care nu ne îndurăm să le aruncăm, deşi s-au urâţit, se pot... recondiţiona dacă le atârnăm cu capul în jos 3-4 zile deasupra unui vas cu apă amestecată cu oţet. Florile nu trebuie să atingă apa, ci doar „să respire" vaporii din vas. Culorile lor se revigorează. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„AGREABILE"

PILOŢI ÎN ŞA / UMBLĂ SĂ VÂNDĂ		SFÂRŞIT / MAŞINĂ DE RIDICAT		ACLAMAŢIE / A CUNOAŞTE		CAP DE DIHOR! / ÎN CORT!		ZI DE POST NEGRU / A UCIDE		FĂRĂ BANI / DROG DIN MAC
CIUPEŞTE LA SÂNGE / SPĂŞIT							CIORBĂ FĂRĂ BORŞ / CADENŢĂ			
						LEZAT / ŞI VINDE SCUMP PIELEA				
SARE LA ŞAH / AŢĂ				BARZĂ DIN EGIPT / FRUCTE MLĂIEŢE					ÎN CUIB! / GĂLEŢI MARI	
		GREU ŞI DĂ CUVÂNTUL / CERŢI								ÎNCUNUNAT DE SUCCES
LOCUINŢE COMUNE / VAS DE LUT					PIATRĂ DE SCĂPĂRAT / CORABIA LUI NOE					PAGINĂ CU GREŞELI
	PERSIA DE AZI / RUDĂ						DRUM PRIN PARC / DUPĂ CINCI			
HERUVIM MITITEL / REUŞITĂ LA RUGBI								ASPRU, SEVER / BĂIATUL MĂTUŞII		
				CA O BICIUŞCĂ / ÎN UGER!						
PATUL BRANCARDIERILOR / ABA						SUFERĂ CU CAPUL				
					A FACE BANII					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SIMPLE VORBE"

Orizontal: N - F - V - M - D - C - NECALIFICATI - PARASUTA - OT - MOR - LER - SITA - LUME - ARCUIT - SITUAT - IAR - E - TAC - RASTEL - OI - ASINI - SAS - CALA - APA - VO - DONITA - AUTOR - SOTRON - LEAT - FIDEA - ESEURI.

9 tone de caracatiţe eşuate pe plajă

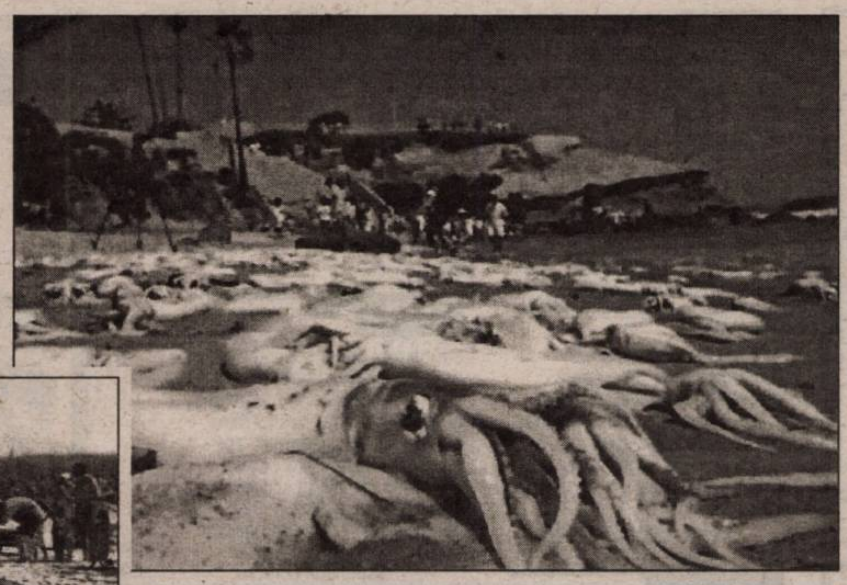

Mii de caracatiţe uriaşe au murit pe plaja californiană La Jolla Cove din JaLolla, o localitate aflată la vreo 20 km de San Diego. După părerea specialiştilor caracatiţele îşi urmăreau prada, mici peşti din specia sardinelor, când au ajuns pe plajă, murind din cauza faptului că nu s-au mai putut întoarce în larg. Această întâmplare ciudată poate avea şi o altă explicaţie, cu atât mai mult cu cât, pe o altă plajă, de data asta la Chapin Beach din Cape Cod, statul Massachusetts, mai bine de 50 de balene au eşuat săptămâna trecută. Datorită eforturilor autorităţilor majoritatea a fost îndreptată spre ocean, dar nouă dintre balene au murit din cauza căldurii. Unii cercetători pun aceste accidente pe seama condiţiilor climatice, în vreme ce alţii vorbesc despre o dezorientare a balenelor din pricina sistemelor de navigaţie şi a sonarelor cu care sunt dotate marile nave care străbat oceanul.

AMBULANŢE PE DOUĂ ROŢI LA LONDRA

Renumiţi prin poliţiştii lor cu caschetă înaltă, londonezii ies acum în evidenţă cu altă năzdrăvănie: ambulanţe pe bicicletă. Autorităţile s-au lăsat convinse de infirmierul Tom Lynch, fost campion britanic la mounting-bike, să pună la punct o echipă de şase biciclete echipate cu girofar, sirenă şi defibrilator cardiac care pot răspunde la apeluri de urgenţă din centrul Londrei în acelaşi timp cu colegii motorizaţi. Ideea e că o bicicletă ajunge mai rapid la locul unui accident decât maşinile salvării în condiţiile aglomeraţiei din centru capitalei britanice.

Păcăleala chirurgilor norvegieni

O femeie din Norvegia şi-a lăsat soţul cu gura căscată anul trecut când a dat naştere unei fetiţe. Surprinderea bărbatului a avut un motiv serios: omul era steril şi nu putea procrea. Tatăl, Anders Ovretveit, a explicat ziariştilor recent că în urma unui cancer a fost sterilizat, ceea ce a fost confirmat de două ori de examenele medicale! Soţia sa, Tove a fost şi ea surprinsă când a constatat anul trecut că a rămas însărcinată, ea născând în iulie, anul trecut. Părinţii au rupt tăcerea după un an pentru a atrage atenţia altor cupluri asupra rateurilor chirurgilor norvegieni. (Sau să nu fi fost vorba de asta?!?)

S-A ÎNROŞIT TELEFONUL LUI DALÍ

Una dintre lucrările trăsnite ale celebrului pictor şi sculptor Salvador Dalí este şi „telefonul-homar", realizat în 1939 (în imagine, fotografiat la centrul cultural Pompidou, Paris). De culoare albastră ca marea, homarul capătă culoarea roşie, atunci când e fiert. Această curiozitate a fost dezlegată de o echipă de biologi britanici după 7 ani de cercetări. E vorba despre mutaţia suferită, sub efectul căldurii, de o proteină prezentă în carapacea crustaceului. Oricum, homarul din lucrarea lui Dalí a fost roşu de la început.

În lumea modei şi a manechinelor se vorbeşte deja despre o nouă figură: Ana Hickmann, 19 ani, model brazilian care este considerată, dincolo de alte măsurători tip, posesoarea celor mai lungi picioare din lumea modei. Din Guinness Book aflăm şi lungimea acestora: 46 de inci (115 cm) la o înălţime totală de 177 cm. Ea este deja pe copertele revistelor de modă braziliene şi este numită în presă „noua Gisele Bündchen", modelul care a uimit şi dominat industria prezentărilor de modă din anii 1999 şi 2000.

ANNA HICKMANN
cele mai lungi picioare din lume

IN NUMĂRUL VIITOR:
- Cât de mult gândesc animalele?
- Atenţie la bolile estivale
- Mayaşii savurau ciocolată
- Lipitorile ne echilibrează aura

HOROSCOP
12 – 18 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): În primele zile ale acestei perioade se întrevede un câştig destul de consistent, poate la jocurile oficiale de noroc sau la serviciu. Oricum, Mercur este aliatul dv. de nădejde în privinţa banilor.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară este în uşoară scădere, aşa că fiţi foarte antent la cheltuieli. Din fericire, spre finele intervalului situaţia se redresează. În weekend s-ar putea să întâlniţi o persoană foarte dragă.

GEMENI (22.05-21.06): Deşi astrele din constelaţia dv. se arată a fi prietenoase, nu sunt excluse surprizele neplăcute. Acestea s-ar putea ivi în sfera sentimentală, unde partenerul vă tachinează permanent.

RAC (22.06-22.07): Curba afectivităţii prezintă oscilaţii periculoase, semn că viaţa în cuplu cunoaşte momente de „glaciaţiune" trecătoare. Situaţia financiară nu se îmbunătăţeşte, deocamdată.

LEU (23.07-22.08): Cei plecaţi în vacanţă vor avea parte de peripeţii amoroase. Şi la dv. se manifestă o instabilitate sentimentală pronunţată, sub influenţa nefavorabilă a lui Venus şi a lui Marte.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Cel mai semnificativ aspect al acestui interval este ascensiunea galopantă a curbei financiare. Joi sau vineri veţi primi o sumă consistentă de bani. Mici probleme de sănătate, în weekend.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Vă aşteptă o săptămână sufocantă, din toate punctele de vedere. Mici şi numeroase probleme la serviciu, disensiuni în viaţa de cuplu şi, peste toate acestea, o caniculă insuportabilă.

SCORPION (23.10-21.11): Atât curba sentimentală, cât şi cea a finanţelor au câte un maxim (miercuri şi joi). Se pare că viaţa în doi are clipe fericite prelungite, iar situaţia la serviciu se îmbunătăţeşte considerabil.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): O întâmplare fericită (luni sau marţi) şterge cu buretele unele suspiciuni în legătură cu o persoană de sex opus de care vă simţiţi foarte ataşat. Restul lumii nu mai există pentru dv.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară are sinuozităţi alarmante, aşa că s-ar putea să fiţi nevoit să renunţaţi la unele planuri pentru viitorul imediat. O veste bună de departe soseşte duminică.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Înarmaţi-vă cu răbdare, căci în această săptămână veţi întâmpina dificultăţi atât la serviciu, cât şi-n mediul familial. Încercaţi să vă cenzuraţi orgoliile şi totul va fi OK.

PEŞTI (19.02-20.03): Marţi sau miercuri va fi o zi glorioasă pe plan financiar. Curba cu pricina are un maxim de toată frumuseţea. Pe de altă parte, în a doua jumătate a intervalului veţi avea o bucurie sentimentală.

Personalităţile săptămânii: *Traian Vuia, Constantin Brăiloiu, Ion Lăncrănjan, Ştefan Milcu;* Jacinto Benavete (Nobel literatură 1922), John Glasworthy, Napoleon Bonaparte, Peter Paul Rubens, Walter Scott, Alfred Hitchcock, Robert Redford, Madonna.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 586 • ANUL XLV • 15 AUGUST 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 33 (2336)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Dragostea e ca o fantomă: toată lumea o simte dar nimeni nu poate să o prindă în braţe.*
(La Rochefoucauld)

■ *Ambiţia e ca alpinismul: te pune să mergi în patru labe ca să urci până unde vrei.*
(Jonathan Swift)

■ *Nu ştim nici astăzi dacă oamenii sunt maimuţe sau maimuţele sunt oameni.*
(Tim Burton)

Cum s-a născut

ACŢIUNEA „CUTREMURUL”

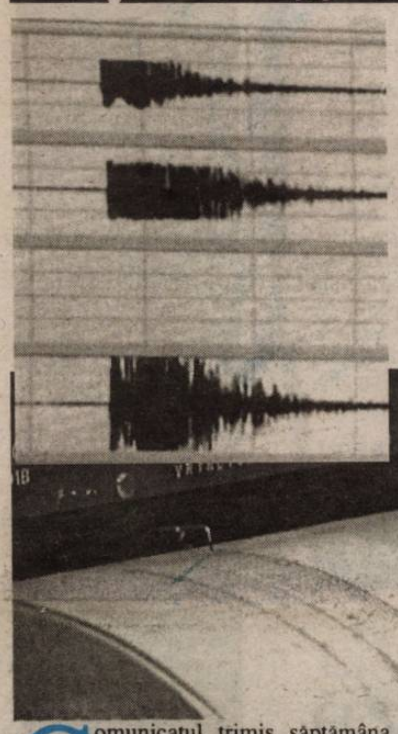

Comunicatul trimis săptămâna trecută ziarelor centrale de o firmă privată – numită Institutul Naţional de Seismologie Aplicată, care se ocupă de comercializarea pagerelor şi furnizarea de date seismice abonaţilor din Bucureşti – a provocat un adevărat cutremur în ţară (după modelul nefastului Hâncu). Semnat de ing. fizician Adrian Ailenei, comunicatul vorbea despre o activitate seismică crescută în Vrancea, făcea un istoric al ultimelor cutremure, de mică intensitate, şi sublinia: **„nu înseamnă că cineva, oricine ar fi acela, poate spune cu precizie ora exactă a declanşării evenimentului seismic.”** Într-un alt ziar a apărut însă altceva: **„se poate evalua cu aproximare de circa 10 zile declanşarea unui eventual seism notabil. Cu alte cuvinte peste aproximativ 10 zile, în zona Vrancea este posibilă producerea unui cutremur de anvergură”.** Cu alte cuvinte, în weekendul acesta ne va lovi cutremurul cel mare! La această ştire catastrofică a urmat, seara la televizor, poziţia Prof. Dr. Gheorghe Mărmureanu, directorul Institutului de Fizică a Pământului care a declarat textual: **„Din nou, zvonuri alarmiste privind activitatea seismică din România perturbă liniştea populaţiei. Este prematur şi neştiinţific, în lipsa unei baze de date verificabile, să se afirme iminenţa unui cutremur catastrofal. Nimeni nu are cum să prevadă un cutremur de mari proporţii”**. Corect de la un cap la altul. Şi cu toate acestea, absolut inexplicabil, a doua zi, pe acelaşi post de televiziune, acelaşi profesor avea să-şi schimbe afirmaţia precedentă cu 180 de grade, declarând că va fi un cutremur peste 10 zile!!! Ce să mai înţeleagă lumea? Povestea nu se opreşte aici. Cum aveam să aflu chiar de la dl. Ailenei, dânsul a trimis ziarelor centrale, pentru vinerea care a trecut, un nou comunicat în care declara că Institutul de Seismologie Aplicată n-a spus niciodată că va fi un cutremur peste 10 zile **„aşa cum eronat s-a interpretat şi publicat în paginile unui cotidian central”** (!!!). Aşa se încheie acţiunea „cutremurul” care a pus pe jar, absolut incredibil întreaga ţară, nu înainte de cea de-a treia apariţie a prof. Mărmureanu în care a declarat, revenind la afirmaţia iniţială, că „nu va fi în zilele care vin nici un cutremur major!”

CONCLUZIE:

Cutremurele nu se produc niciodată atunci când spun ziarele! Ele se produc numai atunci când vrea Pământul! Până acum, nimeni nu a prevăzut exact nici un mare cutremur!

G. CUŞNARENCU

Uriaşii care au trăit pe Terra

Este energia nucleară la final de carieră?

Femina club
• Fiecare cu refrenul său
• Franjuri şi jeanşi

PLOAIA DE METEORIŢI

Spectacol nocturn, noiembrie 2001

În fiecare an, Pământul este bombardat de fragmente de mini-meteoriţi care, imediat ce intră în atmosfera terestră se aprind, arzând ca nişte torţe, spectacol cunoscut între astronomi ca „ploaia de meteoriţi” sau „noaptea stelelor căzătoare” (Gravura alăturată, executată în 1833, ne prezintă un asemenea splendid spectacol terestru). Anul trecut, în noiembrie, timp de peste patru ore, privitorii din emisfera nordică au putut urmări un spectacol feeric. În acest an, spectacolul s-a repetat pe 12 august, el putând fi urmărit şi din ţara noastră. Pentru o cât mai bună observaţie, Societatea Astronomică Română de Meteori” (SARM) a organizat între 24 iulie şi 15 august, în judeţele Dâmboviţa şi Bacău, cea de-a zecea ediţie a manifestării cultural-astronomice PERSEIDE, în cadrul programului naţional „Tineretul şi educaţia prin astronomie”. Pământul a intrat, de pe 17 iulie, în norul de praf rămas în urma cometei 109P, descoperită în 1862 de către astronomii Lewis Swift şi Horace Tuttle. În momentul în care particulele de praf cosmic străbat atmosfera terestră, cu o viteză de 210.000 km/h, acestea ard, lăsând în urmă trasee luminoase foarte spectaculoase, părând că provin toate din acelaşi loc, „radianta” constelaţie Perseu, de unde şi numele „stelelor căzătoare”, Perseide.

FAPT DIVERS

16 fetuşi, la gunoi

Pentru cei care cred că numai la noi se aruncă nou-născuţii la ghenă cazul unui medic egiptean este şi mai şi. Specialistul în osteopatie, Abdel Moshe Ibrahim, în vârstă de 58 de ani, a fost arestat atunci când poliţiştii au descoperit la ghena de gunoi de lângă cabinetul său 16 fetuşi umani. Interogat, medicul a declarat că face cercetări ştiinţifice asupra fetuşilor pe care i-a obţinut în mod legal de la Facultatea de medicină. Dar explicaţiile nu i-au convins pe poliţişti, aceştia considerând că medicul a utilizat cabinetul pentru avorturi ilegale.

Luptă neagră contra SIDA

„Anglo American”, gigantul minier din Africa de Sud a decis să distribuie către angajaţii săi seropozitivi medicamente împotriva SIDA, această măsură fiind cea mai spectaculoasă în lumea industriei sud-africane. Potrivit unor estimări, peste 23 la sută din cei 100.000 de angajaţi ai gigantului minier sunt seropozitivi, iar tratamentul anti-retroviral aplicat unui singur pacient, într-o lună, costă în jur de 160 de dolari.

Carpaţi, fără filtru

Cea de-a XIX-a ediţie a Festivalului Internaţional de Folclor Carpaţi, organizat în judeţul Argeş, la Piteşti, Curtea de Argeş, Mioveni, Costeşti şi Bogaţi, se va încheia azi. Timp de cinci zile, argeşenii au urmărit spectacole de cântece şi dansuri populare, cu participarea a 15 ansambluri şi formaţii artistice din Piteşti, Câmpulung, Costeşti, Boteni, Vlădeşti, Bogaţi. S-au produs pe scenă şi ansamblurile artistice de peste hotare, precum „Youth Cultural and Educative Cause of Melissohori Thessalonikis” (Grecia), „Akif Ersezgin Anadolu Lisesi” (Bergama - Turcia), „Associatione Turistica pro Loco Taurano la Quadriglia” (Italia) şi „The Arab Beduin Heritage Center Albadia” (Israel). Ca şi la ediţiile precedente, un punct distinct, apreciat de toţi cei prezenţi la manifestările cultural-artistice, l-a constituit parada portului (costumului) naţional.

Bibliotec... ...eană

divanul galben

Drumul lui Preda

A început la Şcoala Normală din Abrud, transferată mai apoi la Cristur-Odorhei, a învăţat şi prin Bucureşti (1937-1941), dar, după examenul de capacitate, a renunţat la şcoală. Cu toate acestea a rămas în Bucureşti şi a trecut prin mai multe slujbe: corector la ziarul Timpul, funcţionar la Institutul de Statistică (1942); secretar de redacţie la Evenimentul zilei (1942); corector la ziarul România liberă (1945-1947); secretar de presă la Ministerul Informaţiilor (1946); funcţionar la Societatea Scriitorilor Români (1947-1948); redactor (din 1952) şi redactor-şef adjunct (1957-1958) la Viaţa Românească; vicepreşedinte al Uniunii Scriitorilor (din 1968); director al Editurii Cartea Românească. Prima sa carte a fost volumul de nuvele *Întâlnirea din pământuri* (1948), carte care a scos la suprafaţă universul rural şi a anunţat naşterea unui mare prozator. Au urmat apoi nuvelele *Ana Roşculeţ* (1949), *Desfăşurarea* (1952, Premiul de Stat), *Ferestre întunecate* (1956), *Îndrăzneala* (1959), *Friguri* (1963); romanele: *Moromeţii* (I-II, 1955-1967, Premiul de Stat în 1955) – considerat operă fundamentală a literaturii româneşti postbelice, *Risipitorii* (1962), *Intrusul* (1968, Premiul Asociaţiei Scriitorilor din Bucureşti), *Marele singuratic* (1971, Premiul pentru proză al Uniunii Scriitorilor), *Delirul* (1975). *Cel mai iubit dintre pământeni* (I-III, 1980) este ultima operă a sa. După scrierile sale s-au făcut şi câteva filme. Ceea ce nimeni nu ştie, este ce romane ar fi scris dacă apuca să trăiască după Revoluţia din Decembrie 1989.

Ghid România

A apărut, de curând, Ghidul Hotelurilor, restaurantelor şi vinurilor, România 2002, rodul unui parteneriat germano-austriaco-român, realizat în colaborare cu ACR. Această primă ediţie este un pas către descrierea turistică a României care va apărea anul viitor, având concursul profesioniştilor din turism. Ceea ce încearcă să dovedească această lucrare este faptul că România poate fi oricând un punct de atracţie pentru turistul de peste hotare, locul unor frumuseţi de neuitat şi al unor vinuri rafinate din podgorii renumite. De toate acestea sunt conştienţi şi editorii ghidului, domnii Karl Heinz Pelikan şi Mihai Tatulici

Timişoara, puţină istorie

La propunerea primarului, în 1999, Consiliul Local al municipiului Timişoara a votat hotărârea prin care s-a stabilit că pe data de 3 august, în fiecare an, se va aniversa „Ziua Timişoarei". La această a treia ediţie a sărbătorii, manifestările au debutat cu refacerea traseului eliberator al Armatei Române, din 1919, punctul terminus fiind Piaţa Unirii. În toamna anului 1918, după înfrângerea armatelor austro-ungare, pe fronturile de luptă ale primului război mondial, Banatul a fost ocupat de trupele Antantei. În Timişoara au intrat unităţi militare sârbe, la început, iar în decembrie 1918 ele au fost urmate de cele franceze. La Conferinţa de Pace de la Paris din 1919, între diplomaţia românească şi cea sârbă s-a dus o luptă acerbă pentru apartenenţa zonei. La finele lunii iunie, puterile Antantei au decis divizarea Banatului, două treimi revenind României şi o treime Serbiei. Timişoara a revenit României. În acest context, la 28 iulie 1919, a început procesul de instaurare a administraţiei româneşti, care s-a finalizat pe 3 august 1919, o dată cu intrarea în oraş a primelor unităţi ale Armatei Române operative.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MARINA T., Iaşi: „...Înainte de a vă întreba câte ceva despre zodia mea - Racul - aş dori să vă spun că nu înţeleg de ce în unele reviste sau ziare aceasta se află între 22 iunie şi 21 iulie, iar în altele durează până la 22 iulie? Care este data reală până la care se întinde această zodie? Cine are dreptate? Fiind născută la 22 iulie, eu mă consider Rac, aşa cum sunt graniţele lui în revista dumneavoastră (...) De ce se spune că relaţiile afective ale Racului sunt de cele mai multe ori nefericite? Multe persoane care vă scriu încearcă să dea vina pe astrologie atunci când sunt lovite de necazuri în dragoste. Eu vreau să le spun că am avut mai multe despărţiri dureroase, dar niciodată nu m-am gândit că relaţiile cu foştii mei prieteni s-au deteriorat din motive zodiacale. Ceea ce mă împinge să vă scriu este doar curiozitatea. Cum se împacă o femeie-Rac cu un bărbat din zodia Leului sau a Balanţei? Vă mulţumesc!"

– Dragă *Marina*, răspunsul la prima întrebare este aparent unul simplu: întrucât anul are 365 de zile, cele 12 zodii nu pot avea un număr egal de zile. În funcţie de autor sau de şcoala de astrologie, graniţele zodiilor variază cu o zi sau două, fără ca acest fapt să reprezinte o greşeală. Nu există uniformitate datorită lipsei de unanimitate de păreri şi, mai grav, datorită lipsei de comunicare dintre astrologi. Tu eşti în zodia Racului, conform datării noastre (care este destul de larg răspândită).

În ceea ce priveşte femeia-Rac, aceasta este una dintre cele mai sensibile, dar şi mai adaptabile. Tocmai de aceea ea deţine un adevărat record, putând avea relaţii afective optime cu bărbaţi din trei zodii: Berbec, Scorpion şi Peşti (ultimele două fiind tot zodii de Apă, ca şi Racul). Adaptabilitatea ei necesită unele sacrificii, pe care, de obicei, le şi face. Ea ştie să sufere fără ca iubirea să scadă în intensitate, ceea ce înseamnă că se obişnuieşte cu un stres permanentizat care o macină. Cea mai mică atracţie o are faţă de Gemeni, Fecioară şi Săgetător. Nu trebuie să uiţi că Racul e patronat de Lună, care aduce un plus de feminitate, dar şi de capricii...

– Stimate domnule *Solomonescu*, parţial vă dau dreptate. Astrologia nu trebuie considerată un alibi pentru problemele personale, inclusiv cele afective. Datele esenţiale ale eşafodajului ei „ştiinţific" sunt false (geocentrism în loc de heliocentrism ş.a.). Dar cum se face că această medotă de ghicire a viitorului şi a profilului nostru comportamental rezistă de milenii? Evident, s-au produs numeroase schimbări de „strategie" a abordării horoscopului... Despre „păruiala" dintre doi Capricorni nu se poate vorbi. Cu toate că sunt nativi foarte orgolioşi, nu putem uita că ei stau sub semnul uneia dintre cele mai „bune" planete, Saturn (aşa-zisă a geniilor). Între ei nu există, teoretic, relaţiile extreme, fiind persoane raţionale prin excelenţă.

MIRCEA SOLOMONESCU, Bucureşti: „...Eu nu am ceva concret să vă întreb, ci pur şi simplu că din discuţiile avute de-a lungul anilor cu mai multe persoane, am ajuns la concluzia că atunci când cineva se interesează de probleme sentimentale şi astrologie, răspunsul influenţează psihicul acelei persoane. Şi asta se întâmplă, după părerea mea, indiferent de vârstă (...) De multe ori am discuţii cu soţia mea pe această temă, amândoi fiind Capricorni. Dacă ne-am lua după astrologi, ar trebui să ne păruim toată ziua, dar nu se întâmplă deloc aşa, de aceea tratăm aceste probleme ca pe nişte glume, fără valoare în viaţa reală... Asta nu înseamnă că voi înceta să citesc această rubrică şi întreaga dumneavoastră revistă."

– Dragă *Sanda*, despre zodiacul arboricol ar fi foarte multe de spus ca desfăşurare pe parcursul unui an calendaristic (are 22 de zodii, repartizate în câte 2 sau 3 perioade separate). Pe de altă parte, asiaticii sunt cam zgârciţi la vorbă şi interpretările sunt dificile şi mai mult metaforice. Tu eşti născută în zodia Salciei (5-12 septembrie şi 1-10 martie), a cărei etichetă este „melancolia". După regula compensaţiei, perechea ta ar trebui să fie un cerebral (cum sunt cei din zodia Arţarului: 11-20 aprilie şi 14-23 octombrie) sau un temperamental (Nucul: 21-30 aprilie şi 24 octombrie-2 noiembrie). Acest tip de afinitate este, însă, la fel de enigmatic şi nesigur ca şi relaţiile dintre zodiile europene, care se bazează pe o mitologie mult mai accesibilă decât cea a japonezilor.

SANDA M., Braşov: „...Se ştiu foarte puţine lucruri despre zodiacul japonez al arborilor şi poate de aceea s-ar putea privi dragostea aşa cum o consideră asiaticii, ca fiind ceva mai apropiat de natura de pe Pământ, şi nu planete. Eu sunt născută la 10 septembrie şi aş vrea să ştiu cu cine aş putea avea legături afective stabile din punctul de vedere al japonezilor. Vă mulţumesc!"

RADU IANIERI

Bărbaţi cu toane

Femeile pot respira *uşurate*. Şi bărbaţilor mai mult sau mai puţin tineri, ei se impută, din perspectivă ştiinţifică, toanele, iritarea şi o anume impermeabilitate comunicativă. Se vorbeşte despre aşa-zisul sindrom al bărbatului iritabil pe care specialiştii îl pun pe seama scăderii bruste a testosteronului care are o influenţă directă asupra activităţii cerebrale. Bărbaţii atinşi de acest sindrom au un comportament asemănător, în anumite privinţe, cu cel al femeilor în perioada premenstruală. Unul dintre motivele care îi fac pe bărbaţi iritabili îl constituie stresul care duce la scăderea nivelului testosteronului şi la o mărire a nivelului corticosteroizilor. Afectarea comportamentului şi a dispoziţiei a fost sesizată şi în cazul animalelor. Berbecii de pildă au un nivel de testosteron scăzut în timpul iernii când devin nervoşi şi agresivi iar din punct de vedere sexual, apatici. Studiile efectuate asupra renilor, cerbilor, elefanţilor au dus la aceleaşi concluzii. Din fericire există tratamente medicamentoase pentru bărbaţii morocănoşi. Până acum cei diagnosticaţi nu s-au repezit în farmacii pentru că erau mai mult decât împăcaţi cu această meteahnă. Nu însă şi soţiile lor care sunt nevoite să-i suporte zilnic şi care nu au altceva de făcut decât să le strecoare în ceasca cu ceai doza de medicamente. Adevărul e că doar în urma acestei intervenţii ar putea respira cu adevărat, *uşurate*. *(D.M.)*

ANCHETA săptămânii

Iubirea garantează plăcerea sexuală?

Nu pot să vă răspund la această întrebare pentru că n-am întâlnit o fată pe care s-o iubesc. Dacă aş fi întâlnit-o aş fi fost tentat să trăiesc totul emoţional. Nu cred că m-aş gândi foarte tare la sex. L-aş lăsa să vină de la sine. Se spune că primele ore în care cunoaştem pe cineva sunt cele mai frumoase, mai emoţionante. Aş face în aşa fel încât aceste ore să devină săptămâni, luni ani... *(M.I., 20 de ani)*

◆ Domnule, eu îmi iubesc bărbatul şi suntem de 20 de ani împreună. Dacă nu l-aş fi iubit n-ar fi existat nici o plăcere. Şi vă rog să mă credeţi că îl iubesc şi acum. *(Maria, 46 de ani)*

◆ Înainte de a-l cunoaşte pe soţul meu am avut câţiva parteneri pe care nu pot să spun că i-am iubit dar care mi-au procurat extazul. Cu soţul meu nu am ajuns la un asemenea nivel de plăcere dar relaţiile noastre intime au alte dimensiuni, alte savori cu mult mai importante decât acea nebunie pasională care se stinge ca o lumânare. E bine însă să treci şi prin asta. Mai cunoşti din secretele intimităţii. *(anonimă, 30 de ani)*

◆ Plăcerea o poţi găsi şi în iubire, şi în relaţiile pasionale. Femeile o regăsesc în şi prin dragoste. Bărbaţii din câte ştiu eu, şi am lângă mine un asemenea specimen, au satisfacţii cu totul speciale când fac dragoste cu o femeie apetisantă pentru care, la nivel afectiv, nu simt nimic. *(Olga S., 24 de ani)*

◆ Nu cred că aş fi în stare să fac dragoste fără să iubesc. Plăcerea e garantată exclusiv de sentimente. Nu mă înnebuneşte sexul. Dacă n-aş iubi probabil că aş fi o sfântă. *(anonimă, 22 de ani)*

◆ Care femeie nu visează la cel puţin o noapte cu un macho? Iubirea presupune, evident, şi plăcere, o garantează chiar, dar asta nu înseamnă că

dacă aş avea chef, nu m-aş arunca în braţele unui necunoscut într-o noapte de vară pe o insulă tropicală. Ah, încep să tremur de emoţie de pe acum gândindu-mă la o asemenea aventură... *(Lili, 22 de ani)*

◆ Nu m-am gândit niciodată. Cu cât o femeie e mai frumoasă, mai corpolentă, cu atât plăcerea e mai mare. Probabil că dacă nu iubeşti, eşti mai dezinhibat, mai „inventiv", îţi poţi cultiva nestingherit fantasmele. Şi probabil că poţi ajunge să cunoşti o lume a simţurilor fabuloasă. Bărbaţii cred că sunt cei mai tentaţi de astfel de experienţe. Nu cred însă că după ce se consumă, au vreo relevanţă în viaţa ta. Rămân doar simple amintiri pe care eşti tentat să le împărtăşeşti după câteva pahare, prietenilor. *(Andrei Sârbu, 26 de ani)*

◆ Am cunoscut o fată care îşi crease un reflex sexual-pragmatic dacă pot să spun aşa. Nu putea să facă dragoste decât cu bărbaţi care o invitau la restaurant, care îi făceau cadouri, o invitau în străinătate etc. Nu era neapărat genul de fată uşoară. Era licenţiată, foarte deşteaptă, cultivată dar avea acest „reflex". Mi-a mărturisit că o dată sau de două ori a făcut dragoste cu tipi drăguţi dar zgârciţi şi de fiecare dată când îşi aminteşte devine furioasă. Există aşadar, cazuri şi cazuri... Eu găsesc plăcere şi în iubire, şi în relaţiile în care nu mă implic sentimental. *(Costin, 29 de ani)*

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul:
INTACT S.A.

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Chipuri incendiare ale plasmei

Încă de la primele cunoştinţe de ştiinţe naturale din şcoală aflăm că există trei stări de agregare ale materiei în natură: solidă, lichidă şi gazoasă. Cu un secol în urmă, fizicienii au identificat însă şi o a patra stare, plasma.

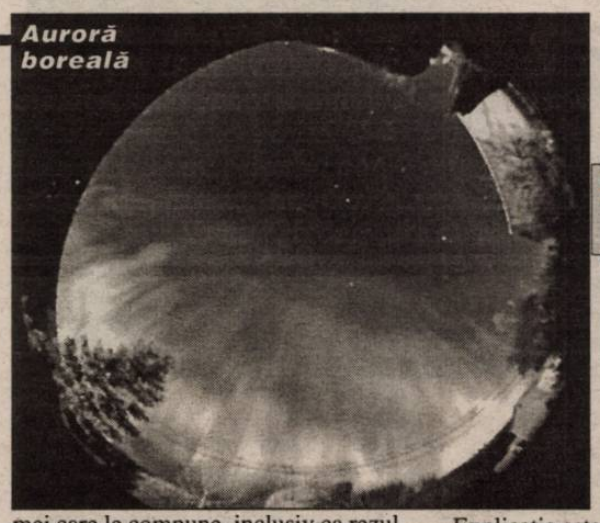
Aurora boreală

Energia aurorelor

Când în Soare are loc o furtună magnetică, fasciculele de plasmă de energii enorme azvârlite spre Pământ se ciocnesc cu atmosfera din jurul celor doi poli şi astfel se nasc aurorele boreale şi australe. Imaginaţi-vă o descărcare într-o lampă cu neon, la o înălţime de 100 km şi pe o suprafaţă de câteva milioane de kilometri pătraţi! Hidrogenul şi oxigenul generează petele de culoare verzi şi roşii; azotul – pe cele trandafirii şi violet... Iar energiile sunt enorme: o singură aurora boreală cu o durată de trei ore ar putea „alimenta" un oraş cu 250.000 de locuitori timp de 9 zile!

Misterul fulgerelor globulare

Fenomene încă neexplicate, dificil de studiat, asociate de multe ori cu „semne" ale unor viitoare dezastre (un asemenea fulger ar fi fost văzut înaintea morţii lui Labiş sau înaintea producerii cutremurului din 1977), fulgerele globulare sunt şi ele formate din plasmă, după părerea lui Piotr Kapiţa, laureat al premiului Nobel. De cele mai multe ori apar după o furtună, dar pot apărea şi când este senin. „Se plimbă" câteva secunde, apoi dispar sau explodează. S-au găsit diferite explicaţii pentru formarea plasmei care le compune, inclusiv ca rezultat al reacţiilor chimice din atmosferă. Dar nimic nu explică faptul că ele pot trece prin sticlă...

Lumini colorate

Un tip de plasmă „rece" se foloseşte pentru noile monitoare pentru computere, care pot fi considerate a fi formate dintr-un fel de mini-tuburi cu neon, cu suprafeţe care abia depăşesc 1 mm² şi care sunt acoperite cu substanţe fosforescente roşii, verzi şi albastre. Şi tot cu plasmă se „sapă" circuitele electronice, realizând cu maximă precizie canalele care urmează să fie umplute cu alte materiale până când se obţin în final microcipurile de înaltă performanţă fără de care nu mai putem concepe civilizaţia modernă.

Cântecul stelelor căzătoare

Era în timpul ploii de meteoriţi din noiembrie 2001 (Leonidele) şi astronomii amatori au fost cei care au observat că în spectaculoasa lor cădere pe Terra, meteoriţii emiteau un fel de fluierat. Explicaţia este din noua plasma care se formează în jurul acestora şi care generează unde electromagnetice cu lungimi de undă în domeniul radio, care se propagă deci cu viteza luminii. Şi când ajung pe Terra sunt captate de antene naturale, cum sunt firele de iarbă, frunzele şi ramurile copacilor...

Energia care nu se sfârşeşte niciodată

Recrearea în laborator a combustiei nucleare care alimentează Soarele ar însemna deschiderea drumului spre o energie nelimitată. Ar fi suficient să condensăm o plasmă de tritiu, izotopul cel mai greu al hidrogenului şi apoi să o iradiem cu fascicule laser pentru a declanşa reacţia de fuziune. Am avea la dispoziţie astfel energia cea mai curată şi cea mai sigură – costurile sunt însă deocamdată prohibitive, lăsând la o parte alte câteva aspecte pur ştiinţifice care mai trebuie clarificate. Fuziunea termonucleară controlată, cea mai ambiţioasă utilizare a plasmei pe care ar putea-o realiza omul, este încă un vis.

MIHAELA DOROBANŢU

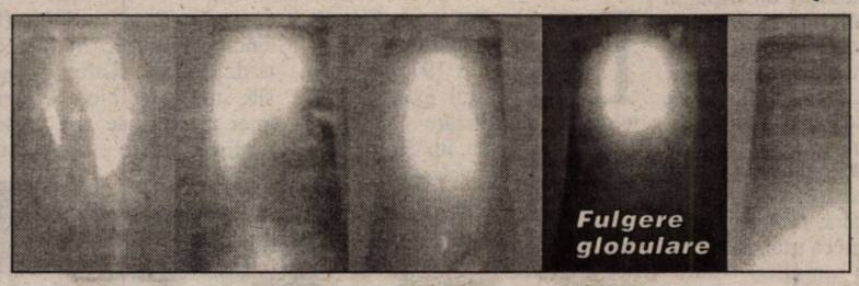
Fulgere globulare

Un superlativ al tehnologiei româneşti

A depăşit... prima tinereţe, dar mulţi trec zilnic pe lângă ea, fără să ştie despre ce este vorba, exact. Antena Serviciului de Telecomunicaţii Speciale, căci la ea ne referim, este cea mai înaltă construcţie metalică din România, cu cei 215,143 metri ai săi – măsurătoare făcută din satelit!

Vizibilă de la mare depărtare, antena este amplasată pe Dealul Ciurel, din sectorul 6 al Bucureştiului, la un punct cu altitudinea de 81,6 metri. Impresionante sunt şi celelalte repere. Fundaţia a fost săpată la 24 m adâncime, greutatea totală ajunge la 470 tone iar distanţa la sol dintre montanţi este de 18 m. În schimb, la 200 m înălţime, latura măsoară 2 m. Pentru a se ajunge în vârf, situaţie impusă de diverse lucrări necesare (întreţinere, reparaţii etc.), un lift de o tonă urcă până la 139 m, mai departe accesul fiind posibil pe o scară cu 1633 de trepte.

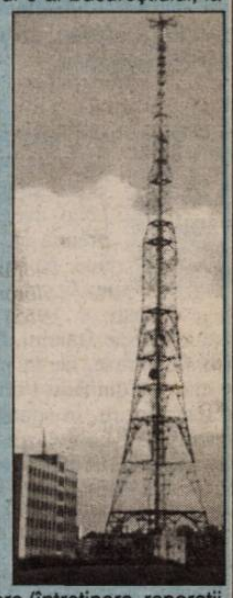

O asemenea săgeată metalică zveltă are şi o flexibilitate „calculată", pentru a face faţă curenţilor de aer mai puternici, astfel, balansul la vârf putând ajunge la 2 m. La impresionanta realizare (păstrând proporţiile, o putem compara cu bătrânul Turn Eiffel parizian, care depăşeşte 300 m) au colaborat Romproiect, Întreprinderea de poduri metalice şi prefabricate din beton Piteşti şi Centrala de construcţii căi ferate. Şi, spun norocoşii (şi curajoşii) care au urcat spre vârful antenei, de la înălţimea respectivă poate fi admirată în zilele foarte senine o priveliştе unică: o întinsă zonă a Munteniei, de la piscurile Carpaţilor, până la panglica Dunării.

Autoturismul gândac

Pentru conducătorii auto „condamnaţi" la trafic în aglomerările urbane, vehiculul la care ne referim reprezintă o minune ce anulează multe bătăi de cap. Mai ales că principala problemă rezolvată în bună parte este cea a parcării. Închipuiţi-vă că vreţi să vă lăsaţi maşina undeva, în centru, dar, după ce în sfârşit aţi găsit un spaţiu liber, constataţi că acesta e totuşi puţin cam strâmt. Nu vă enervaţi! În câteva secunde, autoturismul dumneavoastră îşi ajustează dimensiunile pe măsura locului de parcare. Cu o singură condiţie: marca maşinii să fie Presto, care are lungimea de 3,74 metri şi scurtarea impusă de condiţiile amintite să fie de cel mult 746 milimetri. Metamorfoza se realizează cu ajutorul unui motor electric şi cumva în defavoarea amicilor aflaţi pe bancheta din spate. Totuşi, parcă merită. Important este ca ingenioasa realizare să intre în atenţia constructorilor de automobile în serie. *(A.N.P.)*

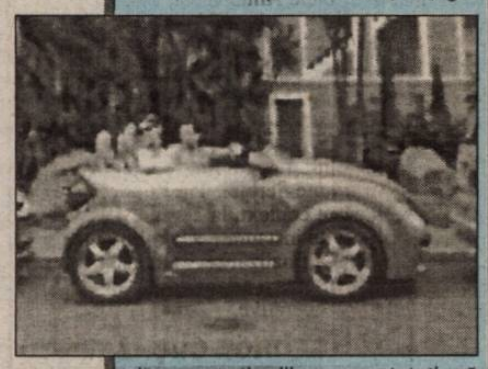

Earth Simulator — Un creier cât un hangar

- *40.000 miliarde de operaţii pe secundă!*
- *Un hangar cu etaj, pentru un singur computer*
- *Competiţia procesoarelor sfidează raţiunea umană*
- *Studierea fenomenelor naturale.*

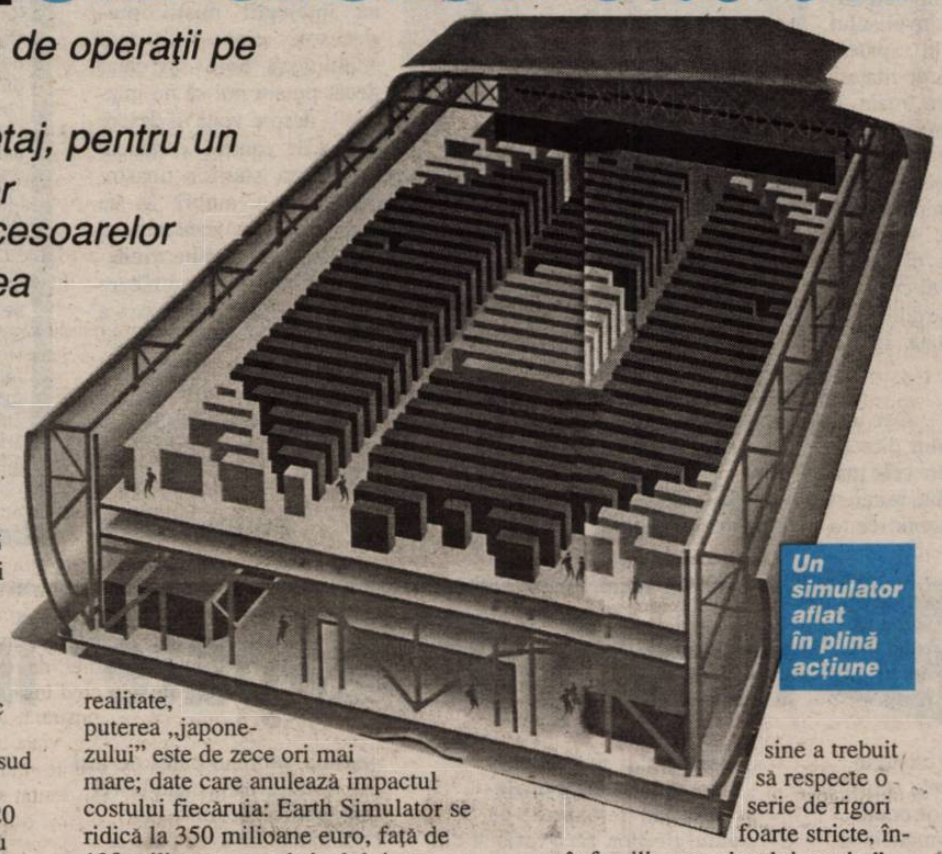
Un simulator aflat în plină acţiune

O construcţie bizară, ca un uriaş hangar metalic – 65 metri lungime şi 50 metri lăţime, adică 3250 m² pe fiecare dintre cele două nivele – ascunde la propriu şi la figurat un miracol al cibernetici. Este vorba despre cel mai puternic ordinator din lume, situat – unde altundeva? – în Japonia, la 40 km sud de Tokyo. *Earth Simulator*, cum a fost numit, are în componenţă 5120 de procesoare, capacitatea de lucru fiind de 40000 miliarde de operaţii pe secundă. Comparativ cu această realizare şocantă a firmei *Nec*, ceilalţi giganţi ai cibernetici au rămas mult în urmă: de pildă, ASCI White, dezvoltat de americanii de la IBM, este de aproape patru ori mai puţin puternic decât Earth Simulator. Teoretic, căci în realitate, puterea „japonezului" este de zece ori mai mare; date care anulează impactul costului fiecăruia: Earth Simulator se ridică la 350 milioane euro, faţă de 120 milioane, preţul rivalului său.

La asemenea parametri şi performanţe, se-nţelege că şi construcţia în sine a trebuit să respecte o serie de rigori foarte stricte, întrucât fragilitatea uriaşului „creier" este pe măsura inteligenţei sale. Pentru a-l proteja, hangarul protector a fost aşezat pe 11 stâlpi antiseismici înalţi de 220 metri şi îngropaţi în sol. La câţiva metri în exterior, patru perechi de stâlpi paratrăsnet stau afundaţi în pământ, independenţi de restul construcţiei, pentru a evita orice perturbare a derulării operaţiilor. Un alt aspect legat de sensibilitatea aparatului ţine de iluminarea interiorului (cele 5120 de procesoare sunt repartizate în 640 fişete, iar accesul la memorie se face prin câţiva kilometri de fire) şi de încălzirea acestuia. Soluţia este relativ simplă, eficace şi economicoasă: simple tuburi de sticlă, foarte lungi, difuzează lumina lămpilor cu halogeni situate în exterior. Astfel, se realizează protecţia împotriva căldurii induse de becuri şi împotriva perturbaţiilor electromagnetice generate de neon.

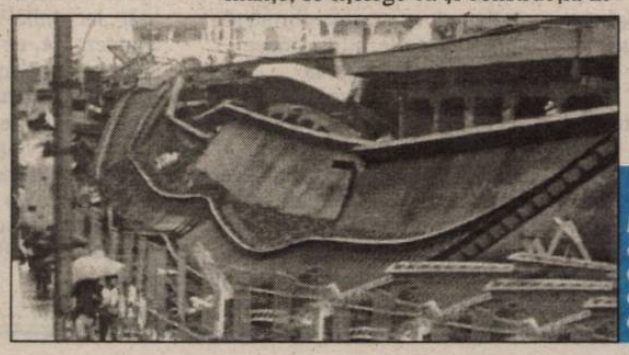
Previziuni ale cutremurelor de pământ – o aplicaţie de bază.

Poate cea mai firească întrebare a omului aflat în faţa acestui gigant tehnologic este la ce ar putea folosi o asemenea „creatură" a informaticii secolului 21. Răspunsul spune multe! Dacă în SUA şi în Europa supercalculatoarele cele mai performante au misiunea de a realiza simulări nucleare în scopuri prioritar militare, japonezii au ales în schimb studierea fenomenelor naturale şi biologice. Earth Simulator („simulatorul terestru") se va dedica, în proporţie de 85%, din fantastica sa putere, climatologiei planetare – încălzirea globală şi îmbunătăţirea previziunilor privitoare la catastrofele naturale în Japonia, cum sunt cutremurele de pământ – restul de 15% referindu-se la alte proiecte de biologie. Remarcăm aici şi o adevărată lecţie de etică, faţă de care mulţi semeni ar trebui să manifeste atenţie maximă; şi s-o urmeze cu sfinţenie!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Răpiți de OZN-uri

Experimente bizare

de-a lungul a cinci generații

Aminteam în episoadele precedente de presupusele răpiri suportate de Carol Dedham, prezentate la conferința din 1992 de la Massachusetts Institute of Technology. Interesant este că incidente asemănătoare au putut fi puse în evidență de-a lungul mai multor generații, ca și cum ea ar fi fost o verigă într-un lanț genealogic uman, supus unui bizar experiment.

Astfel, *tatăl lui Carol* a trecut și el printr-o întâmplare stranie, în 1930, când avea 12 ani. Împreună *cu fratele său* se juca pe marginea unei ape; la un moment dat a găsit o scoică deosebită; vrând s-o arate fratelui, a constatat că acesta dispăruse, iar în jur totul devenise cețos. Căutându-l un timp, fratele său apare brusc, în spatele lui, povestind înfricoșat că a văzut și el o scoică după care, la rândul său, nu l-a mai văzut și l-a căutat până acum... Când s-au întors acasă, convinși că n-au lipsit mai mult de o oră și ceva, au aflat că de fapt a fost de trei ori mai mult, iar mama lor, îngrijorată, chemase între timp poliția, care a cercetat locul unde fuseseră copiii, fără să-i găsească. Peste doi ani, într-o excursie, aceiași doi frați s-au despărțit de grup luând-o pe o scurtătură, cu gândul să ajungă primii pe vârful muntelui. Drumul, de o jumătate de oră, le-a luat, în mod inexplicabil, șase ore, iar colegii i-au căutat în acest timp cu disperare.

Un al treilea incident a fost dispariția, în 1939, a tatălui celor doi băieți, deci a *bunicului lui Carol*. Acesta, în mijlocul unei întruniri de familie, s-a ridicat brusc, pretextând un motiv banal, s-a suit în mașină, urmând să revină în scurt timp. Mașina a fost găsită parcată nu departe, dar el nu a mai fost văzut din acel moment, fiind declarat mort după opt ani. Nu a existat nici un fel de probleme, nici de familie, nici de afaceri, care să justifice dispariția sa.

Carol avea un băiat – ***John*** – care la rândul său, când avea patru ani, s-a trezit țipând că a avut un vis urât în care (exact ca în cazul mamei sale) o mulțime de pisici voiau să intre peste el în casă. Interesant este faptul că atât el cât și mama lui iubeau pisicile. Carol își va aminti sub hipnoză că, într-una dintre întâlniri, a întrebat o făptură nepământeană cu care a venit în contact, de ce îi răpesc fiul. Răspunsul a fost: „vrem doar să-l examinăm". „Cu ce drept? El nu vă aparține!" a protestat ea. „Este al tău doar parțial; el este *și al nostru*" – a răspuns făptura.

Mai târziu John va avea o fetiță, numită ***Stacy***. La patru ani, în vizită la bunica ei, ea a desenat un triunghi albastru cu vârful în jos, înconjurat de liniuțe diferit colorate. Lângă colțurile de sus erau câteva figuri zâmbitoare, iar deasupra cercuri concentrice roșii. Întrebată, fetița a explicat că triunghiul este o „mașină zburătoare", cu luminițele colorate care se învârtesc pe ea, fețele înfățișau pe prietenul ei, numit „*Nu*", care o lua câteodată în această mașină, ca și pe alții care vin cu el. Cercurile concentrice erau „tunelul" prin care plecau uneori împreună. Mai erau și alte detalii explicate într-un mod similar.

Carol a arătat acest desen participanților la conferința din 1992 de la Cambridge, privind răpirile OZN. Fetița mai spunea că *Nu* și prietenii săi i-au dat și o minge invizibilă cu care se putea trece prin pereți, dar n-avea voie să se joace cu ea în prezența altor oameni.

Și se mai întâmpla uneori că Stacy „nu voia să meargă cu *Nu*" și atunci se ascundea în dulap, la fel cum făcea odinioară, la aceeași vârstă, și bunica ei...

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Putem vedea aura?

Dr. Walter J. Kilner realizează încă din 1911, în cadrul experimentelor sale de utilizare a aurei în scopuri medicale, un dispozitiv care permite vizualizarea aurei și diverse procedee de sensibilizare a retinei. În 1979, Dr. Caymaz Gültekin, Președintele Asociației de Acupunctură și Cercetări Biofizice din Turcia, descrie și el o metodă deosebit de simplă de fotografiere a aurei, pe un film Roentgen obișnuit, sub forma unei arii de culoare neagră în exteriorul învelișului cutanat. Punând în spatele subiectului o cortină de mătase catifelată de culoare roșie și fotografiind în lumina soarelui iradiindu-i capul, se pot vedea și culorile aurei. Ceea ce este posibil în mod curent pentru clarvăzători, devine accesibil astfel și oamenilor obișnuiți. Care vor observa și ei cum zona albă a aurei este lărgită la cei sănătoși și îngustată la cei epuizați sau bătrâni.

Apa vie

Dar una din direcțiile actuale de cercetare cele mai fascinante este studiul aurei și al structurii bioenergetice a timp de 10 minute a vindecătorului Allan Chumak (faimos în Rusia) este de 30 de ori mai puternică decât a unei picături normale. Exercițiile mentale pot modifica dramatic aura umană și să grăbească autovindecarea. Astfel știm acum că apa aceasta, vie, se poate „fabrica" și pe Pământ, iar tehnica „de încărcare" este cu atât mai spectaculoasă atunci când este realizată de vindecători spirituali cu mare putere. Până într-o zi, când, s-ar putea ca fiecare din noi să o poată face...

Și totul continuă...

Toate obiectele vii, cum spuneam, își modifică în permanență aura. Și acest proces continuă timp de 72 de ore după moartea clinică, conform experiențelor prof. Korotkov! Aceasta poate explica de ce aproape toate culturile terestre respectă perioada de 3 zile între moarte și înmormântare. Și de ce Iisus a înviat după trei zile! Tot cum spuneam altădată, se pare că înțelepții noștri predecesori știau mult mai mult decât noi – și chiar decât putem noi să ne imaginăm! – despre viață și despre moarte. Cât control *conștient* avem asupra stărilor noastre energetice și a aurei? În ce măsură le putem transmite și altora? Este așa-numita vindecare spirituală o comunicare directă între două minți, cea a vindecătorului și cea a „pacientului", prin intermediul unui contact telepatic direct? La câteva dintre aceste fascinante subiecte vom avea prilejul să reflectăm.

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.

M/33

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Porți în spațiul mioritic

O seară în Castelul Iuliei Hașdeu

...Un viitor strălucit părea să-i fie destinat copilei născute la început de noiembrie 1869 în casa savantului Bogdan Petriceicu Hasdeu. În toamna lui 1888, însă, cu câteva luni înainte de a împlini 19 ani, Iulia se stinge din viață în camera ei din clădirea Arhivelor din București. Copleșit de durere, marele savant nu renunță la gândul că trebuie să existe o modalitate de comunicare cu fiica sa. Ideea o avea. Spațiul necesar avea să se realizeze sub forma Castelului de la Câmpina – loc de reculegere în care sacrul și profanul se reîntâlnesc într-o desăvârșită armonie. Prima comunicare are loc la șase luni după

dispariția Iuliei. Într-o seară umedă și plicticoasă, mâna începe să i se miște necontrolat și începe să scrie în reprize scurte, de câte cinci secunde. Când termină, are senzația că s-a trezit dintr-un somn adânc. Pe foaia de hârtie, cu scrisul Iuliei, în franceză, limba sa preferată, stătea scris: *„Sunt fericită. Te iubesc. Ne vom revedea. Aceasta trebuie să-ți fie de ajuns. Iulia Hasdeu"* Din acea seară și până în ziua morții sale, în 1907, Hasdeu se va dedica preocupărilor spiritiste, fără a-și neglija câtuși de puțin îndatoririle de zi cu zi. În 1890 îi construiește mausoleul de la Cimitirul Bellu, care există și astăzi. Trei ani mai târziu îl vizitează la Câmpina pe prietenul său, marele chimist Constantin Istrati, viitor ministru și președinte al Academiei Române, el însuși adept al spiritismului. Așa vizitează locul unde se va înălța castelul dedicat Iuliei, după planurile care i-au fost arătate, piesă cu piesă, în timpul ședințelor de spiritism. Cumpără 10.000 de metri pătrați de teren și pune imediat fundația. După trei ani, castelul era ridicat. Episcopul Ghenadie al Argeșului îl sfințește la 2 iulie 1896, simbolica aniversare a celor două Iulii din viața sa, mama și fiica. Un an mai târziu, Hasdeu se retrage la Castel și, puțin câte puțin, se izolează de restul lumii. *„Învins, copleșit de lume, și-a înconjurat retragerea cu o artă strălucitoare, care forța ochii să se închidă, lăsând mereu impresia unei incontestabile superiorități umane."* Cuvintele altui mare enciclopedist român, Nicolae Iorga.

MIHAELA DOROBANȚU

Dominarea viitorului

Inscripții „săpate" în plante

Rareori citate în diversele istorii ale științelor oculte, antropomancia și botanomancia reprezintă extremele metodelor de previziune a destinului. Antropomancia este cea mai dezgustătoare și a fost utilizată sporadic atât în cadrul unor dinastii amerindiene din mileniul I î.Ch., cât și în cadrul unor triburi africane până în pragul secolului I d.Ch. Practic, cu o cruzime înfiorătoare, erau sacrificați copii și apoi vracii făceau disecții, afirmând că pot ghici viitorul unor personalități de rang înalt din societatea respectivă...

La polul opus, botanomancia care se bazează pe studiul florilor. Ea a rezistat din antichitate până în secolele XVIII-XIX, atunci când știința a început să explice multe dintre „minunile" florale. Astfel, italianul Alonso Moreno, un erudit al epocii sale (1560-1623) spunea că „desenul" făcut de petalele de trandafir (atunci când planta era ușor lovită cu bagheta magică) reprezintă anii primei căsătorii, sau numărul de copii, sau chiar câți ani vor trece până vei avea o boală foarte gravă. De asemenea, după cât de repede se ofilește verbina, Moreno putea deslușI cât va trece până când te vei îmbogăți. Specialistul în botanomancie avea puse la conservat peste două sute de specii de plante, între niște foarte fine coperți metalice bine izolate de umezeală, formând un fel de carte. El își punea clienții să deschidă la întâmplare acel „volum". O parte din deducțiile sale se baza pe destinația unor plante medicinale (indica boala la care să te aștepți), pe numărul par (noroc) sau impar (ghinion) de frunze sau petale.

Tot un gen de botanomancie a practicat și Jean Létrier (secolul XIX), care analiza „inscripțiile" din interiorul cupolei ciupercilor și ale unor legume care „plâng" atunci când sunt sărate. Cotorul de varză și castravetele erau utile pentru femeile nemăritate; cu cât „lacrimile" lor erau mai numeroase, cu atât bărbatul ideal se ivea mai repede. Tot proporțional cu cantitatea de apă, roșiile prevesteau reușitele copiilor în viață, iar ridichile „ghiceau" dacă bărbații sunt înșelați sau nu. Vinetele „indicau" și ele fericirea conjugală și „ajutau" femeile să nască ușor...

PAUL IOAN